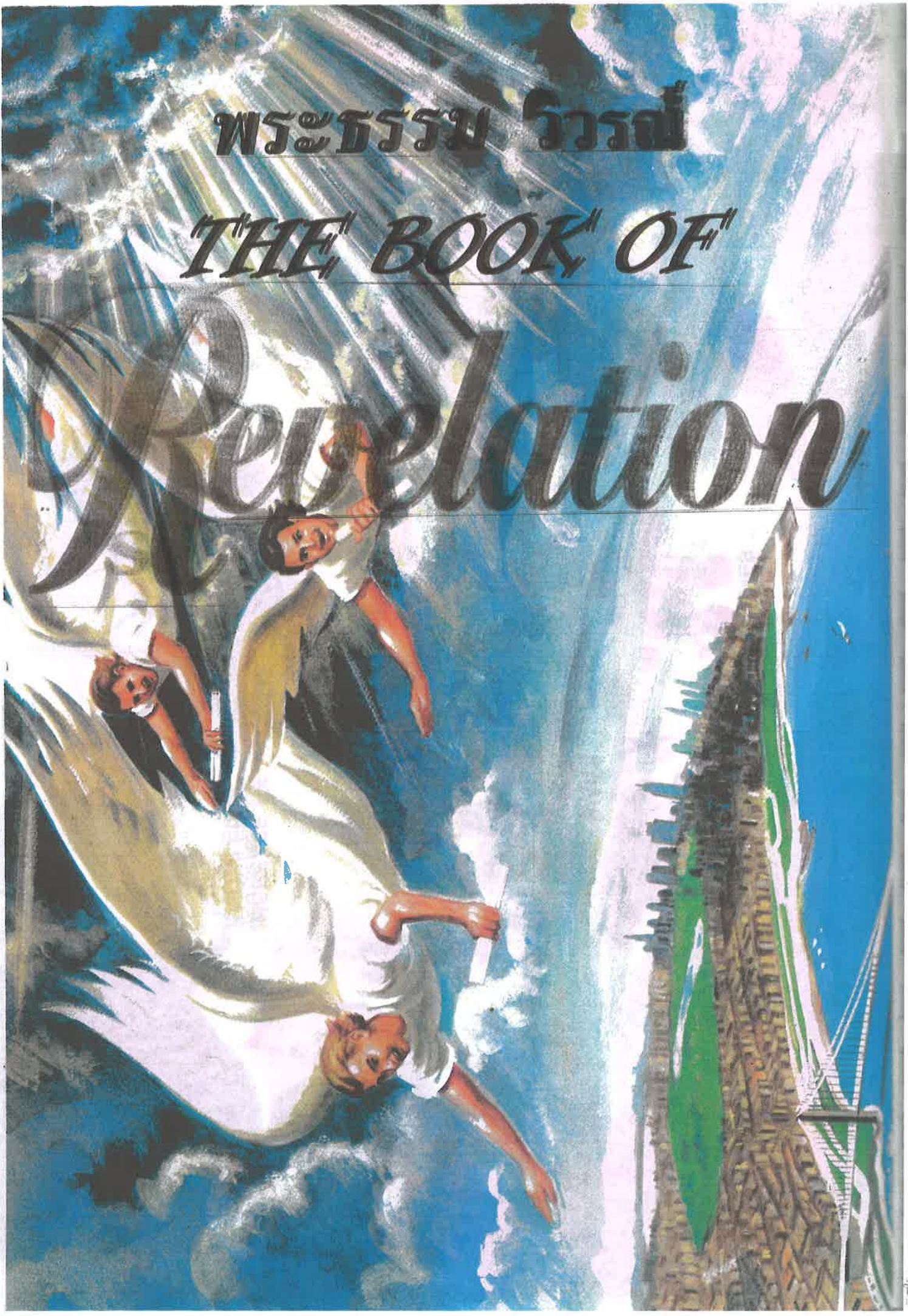

พระธรรมสาร

THE BOOK OF

Revelation

SIGNS OF CHRIST'S COMING

VIOLENCE

WARS

FAMINES

DISASTERS

EARTHQUAKES

POLLUTION

NUCLEAR THREAT

INCREASE OF KNOWLEDGE

GOSPEL FOR ALL THE WORLD

พระธรรมวิจารณ์ (สำหรับคริสตชน)

เรียบเรียงโดย ดร.โสภณ ใจเกื้อ

คำนำ

หนังสือวิจารณ์ที่ท่านถืออยู่ในมือเล่มนี้ เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อส่งเสริมทักษะในการศึกษาพระคัมภีร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่กำลังศึกษาในหนังสือพระธรรมวิจารณ์ ซึ่งได้กล่าวเป็นคำทำนายและปริศนา แสดงด้วยรูปภาพหรือคำพูดที่เข้าใจยาก ความจริงแล้วข้อความที่เขียนในหนังสือเล่มนี้ล้วนแต่เป็นข้อความที่เราใช้

ในการศึกษาบทเรียนเกี่ยวกับวิวรณ์มาตลอดทุกยุคทุกสมัย หนังสือส่วนมากที่ใช้ศึกษาก็ล้วนเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นการยากสำหรับพี่น้องคริสเตียนทั่วไปจะเข้าใจได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้เขียนจึงได้รวบรวมและเรียบเรียงขึ้นใหม่เป็นภาษาไทยที่ง่ายต่อความเข้าใจ จึงหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ท่านตามควร ผู้เขียนขอขอบคุณท่านผู้เขียนรุ่นก่อน ๆ ที่ช่วยในการค้นคว้าการศึกษาของผู้เขียนง่ายขึ้น

อนึ่งผู้เขียนประสงค์ให้หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ช่วยให้พี่น้องคริสเตียนทั้งหลายเพิ่มทักษะและวิสัยทัศน์ให้กว้างไกลเท่านั้น มิได้ตั้งใจจะทำให้เกิดเป็นข้อบาดหมางในหมู่คณะหรือนิกายต่าง ๆ แต่ประการใด ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพระพรแก่ท่านตลอดไป

พระธรรมวิวรณ์

หนังสือพระธรรมวิวรณ์ เขียนขึ้นโดยท่านอัครสาวกโยฮัน ท่านได้รับมทานิมิตที่บันทึกไว้ในหนังสือวิวรณ์ ตลอดทั้งเล่มตั้งแต่บทที่ 1 จนถึงบทที่ 22 นั้นเป็นช่วงเวลาที่ท่านถูกจับเป็นนักโทษเพราะการประกาศพระกิตติคุณเป็นพยานฝ่ายพระเยซูคริสต์ ท่านได้รับการทรมานทุกขุทรมานเพราะความเชื่อของท่านในทศวรรษที่สุดท้ายของศตวรรษที่หนึ่งขณะที่ท่านเป็นศิษยาภิบาลของคริสจักรซึ่งตั้งอยู่แถบเอเชียไมเนอร์ สำนักงานใหญ่ของท่านอยู่ที่เมืองเอเฟซัสต่อมาท่านถูกจับไปยังกรุงโรมโดยมีจักรพรรดิเป็นผู้ตัดสินคดี ให้เอาตัวของท่านโยนลงไปในกะทะน้ำมันที่กำลังเดือด แต่ท่านไม่ได้รับบาดเจ็บน้ำมันเดือดทำอะไรท่านไม่ได้เลยในที่สุดท่านจึงถูกเนรเทศไปอยู่ที่เกาะปัดโมส ประมาณ ปี ค.ศ. 96

เนื่องจากที่ท่านต้องรับทุกขุทรมานในครั้งนี้ท่านจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าคือโยฮันพี่น้องของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นเพื่อนร่วมการยากลำบาก” (วิวรณ์ 1:9) เพราะความซื่อสัตย์และความอดทนเมื่อถูกกดขี่ทรมาน จึงทำให้ท่านมีคุณสมบัติ ในการเขียนคำพยากรณ์ทุกประการ

คำว่า “วิวรณ์” เป็นคำที่มาจากภาษากรีกคำว่า Apokalypsis (อะโพคาลิปซิส) หมายถึงเปิดเผย เป็นการเปิดเผยออกมาให้ทุกคนรับรู้ได้เห็นถึงความจริง และเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับโลกและพลโลกในยุคลสุดท้ายที่เรากำลังมีชีวิตอยู่ในขณะนี้ ชาวพิเศษที่พระเจ้าทรงประทานแก่เราโดยผ่านทางนิมิต หรือความฝันของศาสดาพยากรณ์นิมิตและความฝันเหล่านี้ส่วนใหญ่มาในรูปแบบของสัญลักษณ์ ซึ่งหมายถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะบังเกิดขึ้น

มีคริสเตียนจำนวนมากไม่เข้าใจและไม่ยอมศึกษา ความหมายต่าง ๆ ในพระธรรมวิวรณ์เพราะภาษาของคำพยากรณ์ และเครื่องหมายต่าง ๆ นั้นยากที่จะเข้าใจได้ บางคนถึงกับกล่าวว่าหนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับอดีตหรืออนาคตเท่านั้น ไม่เหมาะสำหรับยุคปัจจุบันแต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ ขอให้เรามาด้วยกันศึกษาร่วมกันดูว่าเป็นอย่างไร

อัครสาวกโยฮันได้เริ่มเรื่องด้วย ‘วิวรณ์’ ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่พระองค์ เพื่อชี้แจงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เนื่องด้วยเหตุการณ์เหล่านั้น ซึ่งจะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้า และพระองค์ ได้ทรงใช้ทูตของพระองค์ ให้สำแดงแก่โยฮันผู้ทาสของพระองค์

โยฮันนั้นเป็นพยานฝ่ายพระเจ้าและเป็นพยานฝ่ายถ้อยคำของ พระเยซูคริสต์ ได้แก่เหตุการณ์ทั้งสิ้นที่ท่านได้เห็นนั้นผู้อ่านและผู้ฟังทั้งหลาย ที่ได้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่ได้เขียนในคำพยากรณ์นี้ไว้จะได้รับความสุข ด้วยว่างานจะถึงเวลาอยู่แล้ว (วิวรณ์ 1:1-3) พระธรรมวิวรณ์เป็นภาพที่ขยายให้เห็นถึงพระรัศมีภาพและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสต์ ในพระธรรมกิตติคุณทั้งสี่เล่มในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้บันทึกชีวิตประวัติของพระคริสต์ในสภาพที่พระองค์ทรงเป็นมนุษย์ผู้ต่ำต้อย ถ่อมตน เหน็ดเหนื่อย และต้องทนทุกขุทรมาน ทรงอดทนต่อการทุบตีหัวเราะเยาะเหยียดหยันกระทั่งถูกจับตรึงจนตายบนไม้กางเขนอย่างอับอาย แต่ใน พระธรรมวิวรณ์เราได้พบกับพระคริสต์ในภาพที่ทรงเต็มไปด้วยสง่าราศีและรัศมีภาพสูงสุด ผู้ซึ่งอยู่ในสภาพของพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ พระองค์ทรงร่วมในพระราชกิจกับพระบิดาอยู่บนบัลลังก์ และทรงครอบครองอยู่เหนือมหาจักรวาล และภาพการเสด็จกลับมาซึ่งโลกนี้ด้วยฤทธิ์อำนาจและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่ เพื่อจะลงโทษต่อศัตรูของพระองค์ แต่จะทรงประทานรางวัลแก่ผู้เชื่อมันและติดตามพระองค์ พระธรรมวิวรณ์จะเปิดเผยให้เราได้เห็นภาพแผ่นดินสวรรค์ และผู้ที่อยู่ในสวรรค์ ทั้งที่จะได้เห็นภาพแม่น้ำแห่งชีวิต และต้นไม้แห่งชีวิตภาพของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ที่พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้สำหรับประชากรของพระเจ้าผู้ชอบธรรม เพื่อจะได้อยู่ที่นั่นชั่วนิรันดร์ พระธรรมวิวรณ์ได้เผยให้เราเห็นซาตานและพรรคพวกของมัน ออกไปทำการทรมานผู้ชอบธรรม และในที่สุดพระเจ้าทรงส่งไฟก่ามะถันลงมาเผาผลาญทำลายซาตานและผู้ติดตามมันจนหมดสิ้น พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นภัยทรมานเจ็ดประการ ที่คนชั่วจะได้รับ ก่อนที่ พระคริสต์จะ

HE COMES AGAIN

HE INTERCEDES

HE ASCENDED

HE ROSE

HE DIED

HE LIVED

HE CAME

**JESUS:
THE WAY
TO HEAVEN**

A SIN-CURSED EARTH

"GO..."

LANGUAGES

MIRACLES

HEALINGS

TEACHERS

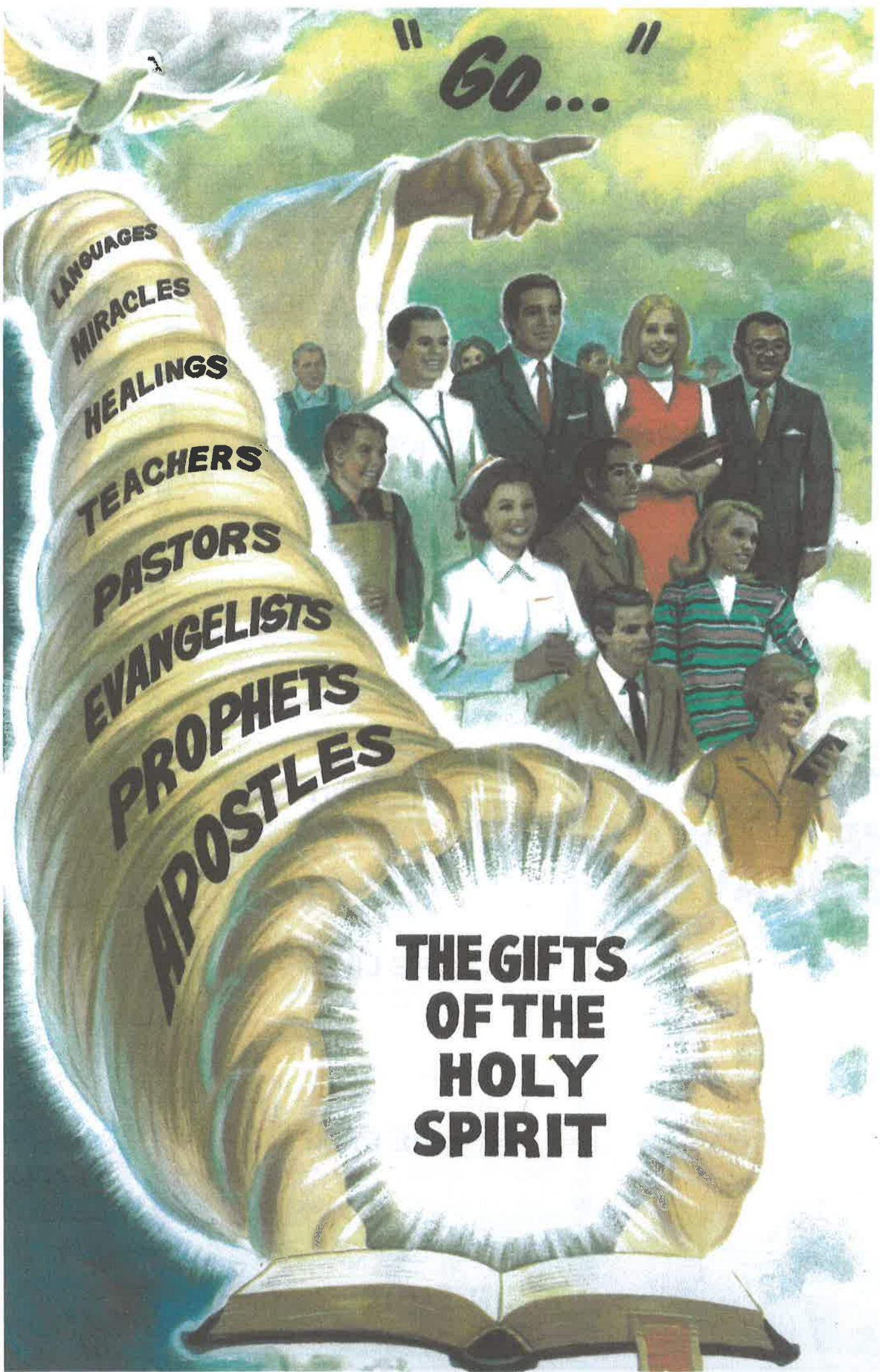
PASTORS

EVANGELISTS

PROPHETS

APOSTLES

**THE GIFTS
OF THE
HOLY
SPIRIT**

ตรัสว่า แท้จริงเราจะมาโดยเร็วพลัน แล้วท่านอัครสาวกโยฮันได้กล่าวตอบสนองว่า “อาเมน... พระเยซูเจ้า
เชิญเสด็จมาเถิด”

บทที่ 1 ความสุขของผู้ที่อ่าน

วิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์ เพื่อชี้แจงแก่ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ เพื่อให้รู้ว่าเหตุการณ์เหล่านั้นจะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้านี้ และพระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ให้สำแดงแก่โยฮันผู้รับใช้ของพระองค์ อันนั้นเป็นพยานฝ่ายพระคำของพระเจ้า และเป็นพยานของพระเยซูคริสต์ ท่านเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งสิ้นซึ่งท่านได้พบเห็นในวิวรรณ์ 1:1-3

จากคำว่า “วิวรรณ์” หมายถึง การเปิดเผย, การไขความ, การแสดง, การอธิบาย พระเจ้าต้องการเปิดเผยให้ประชากรของพระองค์เข้าใจในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะบังเกิดขึ้นในโลกของเราในยุคสุดท้ายนี้ การเปิดเผยของพระเจ้านั้นมาในรูปแบบของมหานิมิต มีทั้งการตรัสบอกโดยตรง และมาในรูปภาพต่าง ๆ ซึ่งจะต้องใช้สติปัญญาไขความหมายในภาพเหล่านั้นออกมามีอธิบายให้เข้าใจ ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า ในเรื่องนี้จงใช้สติปัญญาให้ดี ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรึงตรองเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของบุคคลผู้หนึ่ง (วิวรรณ์ 13:18) ดังนั้นขอให้เราทั้งหลายจงมาร่วมใจกันหาความเข้าใจจากนิมิตในวิวรรณ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าดูว่าพระองค์ทรงเปิดเผยอะไรให้แก่เราในเวลานี้ ในบทที่ 1:1-3 นี้กล่าวว่าเป็นวิวรรณ์ของพระเจ้าพระบิดาทรงประทานให้แก่พระเยซูคริสต์พระบุตรและพระบุตรได้ทรงประทานให้ทูตสวรรค์ เพื่อส่งต่อมายังท่านโยฮันผู้รับใช้ของพระองค์ และท่านโยฮันนี่แหละได้เป็นพยานฝ่ายพระคำของพระเจ้า และเป็นพยานฝ่ายพระคริสต์ กับเป็นพยานเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งหมดที่ท่านได้เห็นอีกด้วย

หนังสือวิวรรณ์ ได้เปิดเผยให้เห็นเหตุการณ์จากสุดท้าย แห่งการขับเคี่ยวครั้งใหญ่ระหว่างความดีกับความชั่วระหว่างพระคริสต์กับประชากรของพระองค์ต่อสู้กับซาตานและพรรคพวกของมัน

พระพรของพระเจ้า

“ขอความสุขจงมีแก่บรรดาท่านผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” วิวรรณ์ 1:3

พรของพระเจ้าไม่อาจแยกออกจากการฟังและการอ่านตลอดถึงการถือรักษา พระวาจาของพระเจ้าได้เช่นเดียวกับโมเสสได้เตือนใจชาวอิสราเอล เมื่อเดินทางมาถึงเขตแดนแห่งแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ว่า

“มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารอย่างเดียวกับหามิได้ แต่ด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่ออกมาจาก พระโอษฐ์ของพระเจ้า” (เฉลยธรรมบัญญัติ 8:3) ดังนั้นโยฮันจึงเตือนใจคริสตจักรในยุคสุดท้ายว่า การถือรักษาพระวาจาของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์เป็นทางเดียวเท่านั้นที่จะช่วยให้รอดพ้นจากมหันตทุกข์ได้

ผู้พยากรณ์กล่าวว่า “ความสุขจงมีแก่บรรดาท่านผู้อ่าน” คนที่ไม่อ่านก็จะไม่ได้รับ พระพรมีคนจำนวนหนึ่งไม่ยอมฟังสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับคำพยากรณ์ ไม่ฟังคำตักเตือนที่เขียนไว้ในหนังสือวิวรรณ์ คนที่ประมาทเยาะเหยียดถากถางคำพยากรณ์ และไม่เตรียมตัวเพื่อการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เขาก็จะไม่ได้รับพระพร

วิวรรณ์ 1:4-6 โยฮันได้กล่าวถึงพระเจ้าว่าพระเจ้าทรงเป็นองค์นิรันดร พระนามนี้ครอบคลุมถึงอดีต ปัจจุบันและอนาคต พระเจ้าทรงมีพระชนม์จากนิรันดรไปสู่นิรันดร

โยฮันได้กล่าวถึงวิญญาณทั้งเจ็ดที่เฝ้าอยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์ท่านได้กล่าวเป็นคำอุปมาอุปมัยเท่านั้นไม่ใช่เป็นพระวิญญาณเจ็ดองค์หมายถึงงานสมบูรณ์แบบของ พระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวเห็นได้จากน้ำมนต์ที่อยู่ในประทีปทองคำที่มีคันประทีปอยู่เจ็ดอันน้ำมนต์อยู่ในท่อทั้งเจ็ดนั้นเชื่อมต่อกันจากแหล่งน้ำมนต์อัน

เดี๋ยวจู คาระขา 4:1-6 คัมประทีป หมายถึง คริสตจักรทั้งเจ็ดและคริสตจักรทั่วโลกในยุคนี้ ดู วิวรรณ์ 1:20 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานอย่างสมบูรณ์แบบ เพื่อประชากรของพระเจ้าทั่วโลก

พระคริสต์ทรงเป็นสี่ประการ

วิวรณ์ 1:5 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพยานอันสัตย์ซื่อ และเป็นผู้แรกในจำพวกคนที่ตายไปแล้วซึ่งได้กลับเป็นขึ้นมา และผู้ทรงครอบครอง กษัตริย์ทั้งปวงบนพื้นโลก จงถวายพระเกียรติยศและไฉศวรรยานุภาพแด่พระองค์นั้นสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลายและได้ทรงปลดปล่อยบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์

จากข้อความตอนนี้ได้ทำให้เราเห็นพระราชกิจของพระคริสต์ถึงสี่ประการด้วยกัน คือ

(1) พระองค์ทรงเป็นพยานแห่งสัจธรรม พระองค์ไม่เพียงแต่แบกสัจธรรมเท่านั้น แต่พระองค์ทรงอยู่ในสัจธรรมอย่างเต็มเปี่ยม

(2) ทรงเป็นผู้แรกในจำนวนที่ตายไปแล้วได้กลับเป็นขึ้นมา ที่ทรงกล่าวไว้เช่นนี้ก็เพราะแผนการไถ่บาปเพื่อนำชีวิตกลับมาสู่มนุษย์ภายหลังจากที่อาดัมและเอวาได้ขืนคำสั่งของพระเจ้ากระทำบาปตามคำชักชวนของซาตาน แผนการนี้ได้ถูกกำหนดขึ้นโดย พระบิดาเจ้าว่า พระคริสต์จะต้องเสด็จลงมาเพื่อไถ่บาปให้แก่มนุษย์ โยฮัน 3:16 และ 1 โครินธ์ 15:3-5, 17-23 ด้วยเหตุนี้พระคริสต์จึงได้รับสมญานามว่าเป็นผู้แรก (ผลแรก) ซึ่งได้กลับเป็นขึ้นมา ดู วิวรรณ์ 1:18

(3) ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้งปวงบนพื้นโลกตำแหน่งนี้ในพระธรรมวิวรณ์ หมายถึงว่า พระเยซูคริสต์เป็นพระมาซีฮา พระผู้ช่วยมนุษย์ทั้งปวงให้ได้รับความรอด ดังนั้นพระองค์จึงทรงสถานภาพอยู่เหนือมนุษย์และมวลกษัตริย์ทั้งหลาย

(4) ผู้ทรงปลดปล่อยบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์ ขณะที่พระเยซูถูกตรึงบนกางเขนทหารโรมันได้ใช้หอกแทงเข้าที่ซี่ข้างของพระองค์มีเลือดกับน้ำไหลออกมาเป็นสองสาย ดู โยฮัน 19:33,34 โโลหิตทรงใช้สำหรับล้างบาปของคนทีเชื่อใน พระนามของพระองค์ ส่วนน้ำนั้นคือน้ำแห่งชีวิตที่หาได้จากพระเยซู ผู้ทรงประทานชีวิตของพระองค์แก่ผู้เชื่อถือ ดู โยฮัน 4:10-14

พระคริสต์พระเจ้าแห่งการเวลา

วิวรณ์ 1:8 พระเจ้าผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี ผู้ได้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และผู้ทรงเป็นอยู่เบื้องหน้าและทรงมีมหิทธิฤทธิ์ทุกประการกล่าวว่า "เราเป็นอัลฟาและโอเมกา" คำว่าอัลฟาและโอเมกาเป็นชื่อของอักษรตัวแรกและตัวสุดท้ายของกรีก ซึ่งบ่งบอกถึงความสมบูรณ์ ครอบคลุมไปทั่วทุกตัวอักษรของข่าวแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือวิวรณ์ คือเริ่มจากข้อความในบรรทัดแรกของบทที่ 1 จนถึงบรรทัดสุดท้ายของวิวรณ์ บทที่ 22 "พระองค์ได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ถ้อยคำเหล่านี้สำเร็จแล้วเราเป็นอัลฟาและโอเมกาคือเบื้องต้นและเบื้องปลาย" วิวรณ์ 21:6; 22:13 ถ้อยคำในพระธรรมวิวรณ์นี้ห้ามเพิ่มเติมหรือลดถ้อยคำออก ผู้ใดเพิ่มหรือลดข้อความผู้นั้นจะได้รับคำสาปแช่ง ดู วิวรรณ์ 22:18,19

ในอีกด้านหนึ่งของคำว่าอัลฟาและโอเมกานั้นพระคริสต์ได้ทรงตรัสเรียกพระองค์เองก็เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของกาลเวลาอันไม่รู้สิ้นที่สุดคือทรงเป็นอยู่ในอดีตกาลปัจจุบันกาลและดำรงต่อไปในอนาคต กาล ดู โยฮัน 17:5,24; โกลายา 1:17; เฮีบราย 7:3

คำพยากรณ์ต่าง ๆ จะสัมฤทธิ์ผลในไม่ช้ามีข้อความหลายตอนในหนังสือวิวรณ์บ่งบอกว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ล่วงหน้าจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ พระคริสต์จะเสด็จมาโดยเร็ว ดู วิวรรณ์ 22:2,20

วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า

วิวรณ์ 1:10 พระวิญญาณได้ทรงคลอใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาเบื้องหลังข้าพเจ้าดุจเสียงแตร ท่านโยฮันได้รับนิมิตครั้งแรกในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในมาระโก 2:28 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นบุตรมนุษย์เป็นเจ้าของวันสะบาโต” ดังนั้นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็คือวันสะบาโตของพระองค์ โยฮันได้รับนิมิตในวันสะบาโตเวลานั้นพระเยซูคริสต์และอัครสาวกตลอดทั้งคริสตชนทุกคนทุก คริสตจักรได้นมัสการในวันสะบาโตเป็นวันที่เจ็ด (วันเสาร์) ตามพระบัญญัติของพระเจ้าข้อที่สี่ เอ็กโซโด 20:8-11 วันอาทิตย์วันที่หนึ่งของสัปดาห์จึงไม่ใช่วันสะบาโตที่แท้จริง ทั้งไม่ใช่วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าอีกด้วย

ลักษณะของพระคริสต์

วิวรณ์ 1:12-16 “ข้าพเจ้าจึงเหลียวมาดูตามพระสุรเสียงที่ตรัสกับข้าพเจ้านั้น” ครั้นแล้วข้าพเจ้าได้เห็นคันประทีปเจ็ดดวงนั้น มีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์ ทรงฉลอง พระองค์กรอมพระบาทและทรงคาดผ้ารัดประคต ทองคำที่พระอุระ พระเกศาของ พระองค์ขาวเหมือนขนแกะและขาวดุจหิมะและพระเนตรพระองค์ดุจแสงเพลิง พระบาทพระองค์ดุจทองเหลืองเกลี้ยงเหมือนกับที่ทลอมให้บริสุทธิ์แล้วพระสุรเสียงของพระองค์ดุจเสียงน้ำมากมายพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงและมีพระแสงสองคมออกมาจากพระโอษฐ์ และพระพักตร์เหมือนดวงอาทิตย์เมื่อส่องแสงกล้า

ลักษณะการแต่งกายของพระคริสต์

“ฉลองพระองค์กรอมพระบาท” เป็นเสื้อคลุมขาวสีน้ำเงิน ซึ่งมหาบุโรหิตใช้สวมเมื่อ ปฏิบัติการกิจประจำวัน อ่าน เอ็กโซโด 28:4,31,29:5 และ เอ็กโซโด 39:22 โยเซฟสันักประวัติศาสตร์ชาวฮิวกรกล่าวถึงเสื้อคลุมขาว สีน้ำเงินของมหาบุโรหิตไว้ดังนี้ มหาบุโรหิตประดับด้วยอาภรณ์อย่างเดียวกัน โดยไม่ให้ขาดสักชิ้นเดียว เขาจะสวมเสื้อคลุมสีน้ำเงิน ซึ่งเป็นเสื้อคลุมขาวจรดเท้า ผ้ารัดประคตทองคำ ที่อกของมหาบุโรหิตคลุมด้วยเอโฟดและคาดด้วยผ้ารัดประคตทองคำและทับทรวงของแต่ละชั้นถักด้วยทองคำ (เอ็กโซโด 28:6-8,15)

คริสตจักรทั้งเจ็ด

วิวรณ์ 1:11 ทรงตรัสว่า สิ่งซึ่งท่านเห็นจงเขียนเป็นหนังสือไว้ และฝากไปให้คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในมณฑลเอเชีย คือที่เมืองเอเฟโซ,เมืองสมเอนาร์,เมืองเปอร์กามัม,เมืองธียาธิรา,เมืองซาดีส,เมืองฟีลาเดลเฟีย และที่เมืองเลาดีเซียคริสตจักรทั้งเจ็ดเป็นกลุ่มของคริสตจักรที่ตั้งอยู่ภายใต้การปกครองของโรมันในเอเชียคริสตจักรทั้งเจ็ดที่เขียนไว้ในวิวรณ์ 1:11 และบทที่ 2 และ 3 นั้นเขียนตามลำดับภูมิภาคซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองทั้งเจ็ดในเอเชีย คำพยากรณ์ถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดนำมาประยุกต์ได้สามทาง

1. ประยุกต์กับท้องถิ่นโดยคำนึงถึงข่าวที่ส่งถึงคริสตจักรแต่ละแห่งในเอเชียไมเนอร์
2. ประยุกต์เข้ากับประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเจ็ดสมัย ชื่อของคริสตจักรทั้งเจ็ดเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรในช่วงต่างๆ กันไปจนถึงวาระสุดท้ายของโลก หมายเลขเจ็ดเป็นจำนวนที่บ่งบอกถึงความสมบูรณ์ครบถ้วน บอกให้ทราบถึงสภาพของ คริสตจักรในช่วงเวลาต่างกันในประวัติศาสตร์ของโลก
3. ประยุกต์เข้ากับจิตวิญญาณถือว่าเสมือนคำชี้แนะในด้านจิตวิญญาณสำหรับ คริสตจักรตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเช่นข่าวที่มีไปถึงคริสตจักรเมือง เอเฟโซ “ความรักของพระเจ้าได้สูญหายไป” หมายถึงการขาดความรักซึ่งพึงมีต่อกันและกันและมีแต่การยึดเอาตัวเองเป็นหลักกับความพยายามต่อสู้เพื่อความเป็นใหญ่ของตัวเองสภาพนี้จะคงอยู่ต่อไปอีกนาน

ดับประทีปเจ็ดดวง

วิวรณ์ 1:12 ครั้นแล้วข้าพเจ้าได้เห็นคันประทีปเจ็ดดวง เบรียนเทียบกัน เอ็กไซโด 25:31,32; ซะคารยา 4:1-2 คันประทีปทองคำเจ็ดดวงกับเชิงตะเกียงที่มีตะเกียงเจ็ดดวง จะเห็นได้ว่ามีความหมายอย่างเดียวกัน หมายถึง ประชากรของพระเจ้า น้ำมันหมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งไหลออกจากพระทัยของพระคริสต์ไปถึงจิตใจแห่งประชากรของพระองค์ประชากรของพระเจ้าเป็นเครื่องมือที่พระวิญญาณทรงใช้ในการนำชาวโลกให้กลับใจมาหาพระเจ้า ดู โยฮัน 8:12 มัธธาย 5:14-16 ประชากรของพระเจ้าจะเป็นแสงสว่างที่ส่องเข้าไปในโลกที่มีมืดด้วยความบาปเพื่อจะนำคนบาปที่หลงทางให้กลับใจมาหาพระเจ้า

ดาวเจ็ดดวง

วิวรณ์ 1:20 “ข้อความลึกลับแห่งดาวเจ็ดดวงซึ่งเจ้าได้เห็นในหัตถ์เบื้องขวาของเราและแห่งคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ดาวเจ็ดดวงได้แก่ทูตของพระคริสต์ทั้งเจ็ด และคันประทีปเจ็ดคันนั้น ได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด” ดาวทั้งเจ็ดดวงที่อยู่ในหัตถ์ของพระคริสต์นั้นคือทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ดคำว่า “ทูตสวรรค์” บางครั้งหมายถึงมนุษย์ที่ เป็นผู้สื่อข่าว ในพระคัมภีร์ใหม่ตามความหมายของภาษากรีก บางครั้งหมายถึงผู้สื่อข่าว(มนุษย์) ใน มัธธาย 11:10; ลูกา 7:24,9:52 และ ซาโคโม 2:25 แปลเป็นผู้สื่อข่าว พระคริสต์ทรงถือไว้ ในพระหัตถ์นั้นหมายถึงการประกาศความเป็นเจ้าของ ผู้ประกาศกิตติคุณ ผู้สื่อข่าวของพระเจ้า(ทูต) ทุกคนนับแต่ศาสนาจารย์ คิษยาภิบาลลงมาถึงผู้ปกครอง มัคทายก เจ้าหน้าที่แผนกต่างๆ ในคริสตจักร ตลอดจนสมาชิกอาสาประกาศทุกคน เป็นของ พระคริสต์ เขาอยู่ในอ้อมพระหัตถ์ของพระคริสต์เหมือนกับดาวที่พระองค์ทรงถือไว้ ดาวเป็นฉันทิคนเหล่านั้นก็เป็นฉันทิคนั้น เขาทั้งหลายเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ ความดีงามทั้งหลายที่เขากระทำนั้นล้วนทำด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ความสว่างของพระองค์จะต้องฉายผ่านดวงเขา พระองค์จะประทานแสงอันเจิดจ้าสว่างไสวแก่เขา เพื่อจะสะท้อนให้แก่ชาวโลกได้เห็น

พระแสงของพระวิญญาณ

วิวรณ์ 1:16 มีพระแสงสองคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ พระแสง(ดาบ) หมายถึงพระคำของพระเจ้าบริสุทธิ์ เอเฟโซ 6:17 กล่าวว่า “จงถือพระแสงของพระวิญญาณคือพระคำของพระเจ้า” ใน เอีบราย 4:12 กล่าวว่า “พระคำของพระเจ้าประกอบด้วยชีวิตและฤทธิ์เดช คมกว่าดาบสองคม แทะทะลุทะลวงจิตใจและวิญญาณ” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้พระวจนะของพระเจ้า เพื่อนำพลังอำนาจฝ่ายจิตวิญญาณมาสู่ประชากรที่วางใจในพระเยซูคริสต์

บทที่ 2 คริสต์จักรทั้งเจ็ด (วิจารณ์บทที่ 2-3)

พระธรรมวิวรณ์เป็นจดหมายที่เขียนขึ้นเพื่อส่งไปยังคริสต์จักรทั้งเจ็ดใน เอเชียไมเนอร์ คือคริสตจักร เอเฟโซ สเมอร์นา เปอร์กัมมัส อียาทรา ซาร์ดิส ฟิลาเดลเฟีย และเลาดิเซีย คริสตจักรเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของคริสต์จักรทั้งหมดที่ตั้งขึ้นในอาณาจักรโรมัน ยังมีคริสต์จักรอื่น ๆ อีกเช่นคริสต์จักรที่เมืองโกโลซาย ฟิลิปปอย โกรินโธ เฮซโลนิเก มะลาเตีย เป็นต้น

เหตุที่พระคริสต์ทรงเลือกส่งข่าวมายังคริสต์จักรทั้งเจ็ด ก็เพราะว่า คริสตจักรเหล่านี้มีความบกพร่องฝ่ายจิตวิญญาณอย่างมากจึงทรงมีทั้งคำตักเตือนและต่อว่าตลอดจนวิธีแก้ไขให้ถูกต้อง และสภาพทั่วไปของคริสต์จักรก็สามารถใช้เป็นตัวแทนของคริสต์จักร ซึ่งแบ่งออกเป็นยุคต่าง ๆ ได้ถึงเจ็ดยุคด้วยกัน ซึ่งเริ่มตั้งแต่ศตวรรษที่หนึ่งจนถึงปัจจุบัน ข้อผิดพลาดและความดีต่าง ๆ ที่คริสต์จักรทั้งเจ็ดมี ถ้านำมาเปรียบเทียบกับคริสต์จักรในโลกเวลานี้ ก็สามารถยืนยันได้ว่าคริสต์จักรในสมัยนี้มีความผิดพลาดทุกอย่าง ตามที่ได้กล่าวไว้ในเจ็ดคริสต์จักร ความยากจนจนกันแค่น การถูกกดขี่ข่มเหง ทุกข์ทรมาน ทั้งฝ่ายจิตวิญญาณ และฝ่ายร่างกาย สิ่งเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งที่เราในยุคนี้จะรับเอาวิธีแก้ไข จากคำแนะนำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าทุกอย่าง..

1. คริสตจักรเอเฟโซ (เอเฟซัส) ค.ศ. 31-100.

วิวรณ์ 2:1 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรเมืองเอเฟโซว่า "พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาและดำเนินอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นตรัสดังนี้ว่า" (คำว่าดาวทั้งเจ็ดและคันประทีปทั้งเจ็ดนั้นขอให้อ่านในบทที่ 1)

เมืองเอเฟโซ

ในช่วงเวลาศตวรรษที่ 1 เมืองเอเฟโซเป็นเมืองท่าที่สำคัญมากเมืองหนึ่งในย่าน เอเชียน้อยเป็นศูนย์กลางการค้าขายทางทะเลที่สำคัญประชาชนพลเมืองพากันอยู่ดีกินดีมีฐานะการเงินเป็นปึกแผ่น

รัฐบาลโรมได้อนุญาตให้ เอเฟโซเป็นเขตปกครองตนเองอย่างอิสระ โดยส่งเจ้าเมืองมาประจำ

เอเฟโซมีโรมมหรสพและสนามกีฬาใหญ่โตมาก สามารถจุผู้เข้าชมได้ถึง 25,000 คน ซึ่งสร้างไว้บนเนินเขา หันหน้าออกสู่ทะเล เป็นสถานที่ชาวเมืองนี้มีความภูมิใจมาก

ชาวเมือง เอเฟโซนับถือกราบไหว้พระที่เป็นรูปเคารพต่าง ๆ มีอยู่หลายศาสนา แต่ที่เด่นและเป็นที่น่าถือของพลเมืองส่วนใหญ่ คือพระวิหารของพระอารเทมี ARTEMIS เมื่อท่านเปาโล กับคณะได้ไปประกาศข่าวประเสริฐที่เมืองนี้ก็เกิดการต่อต้านพระกิตติคุณ จากพวกช่างทำรูปเคารพ พระอารเทมี เกิดการโกลาหลวุ่นวายไปทั่วเมือง

พระอารเทมี ในภาษาละติน เรียกว่า พระไดอาน่า DIANA นอกจากนี้เอเฟโซเป็นแหล่งผลิตสินค้ารูปหล่อและแกะสลักพระอารเทมี ทำด้วยเงิน ส่งขายทั่วไปในเอเชียน้อย ตะวันออกกลาง จนถึงกรุงโรม เอเฟโซยังเป็นศูนย์กลางการศึกษาวิชาเวทมนต์คาถา มีการเผยแพร่ตำราเกี่ยวกับวิชานี้มากมายก่ายกอง

ข่าวพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้มาเผยแผ่ที่เมืองเอเฟโซ ประมาณปี ค.ศ. 52 ในกิจการ 18:19-22 "ครั้นมาถึงเมืองเอเฟโซแล้วเปาโลได้ละปริศนิลาและอะกุลาไว้ที่นั่นแต่ท่านเองได้เข้าไปในธรรมศาลาของพวกยิวเพื่อประกาศเรื่องของพระคริสต์ เมื่อท่านเปาโลเดินทางมาประกาศพระกิตติคุณที่ชาวที่สอง ท่านได้พักอยู่ที่เมืองเอเฟโซนานถึง 2 ปี กิจการ 19:8-10

คริสต์จักรเอเฟโซจึงเป็นคริสต์จักรที่เข้มแข็งในการประกาศพระกิตติคุณในเวลานั้น

คำชมเชยของพระคริสต์

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสชมเชยต่อคริสตจักรเอเฟซัสดังนี้ “เรารู้จักกิจการของเจ้ากับทั้งความเหน็ดเหนื่อย และความเพียรของเจ้าและซึ่งเจ้าทนต่อทุกข์เหล่านี้ไม่ได้เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้น ที่อวดว่าเขาเป็นอัครสาวก แต่หาได้เป็นอัครสาวกไม่ และเจ้าได้สังเกตเห็นว่าเขาเป็นคนปลอมมา และพวกเจ้าได้มีความเพียร และได้อดทนเพราะเห็นแก่นามของเรา และไม่ได้อ่อนระอาไป” วิวรรณ์ 2:2-3

สมาชิกในคริสตจักรเอเฟซัสมีเป็นจำนวนมากมีความกระตือรือร้นอย่างจริงจังใน พระราชกิจของพระเจ้า พวกเขารู้จักพระคัมภีร์และตีความหมายได้อย่างถูกต้อง สามารถแยกแยะได้ว่าคำสอนไหนถูกและคำสอนไหนผิดเขาได้ต่อสู้สามารถจัดคำสอนที่ผิดออกไปจากคริสตจักรได้

คำตำหนิจากพระคริสต์

พระองค์ตรัสต่อไปว่า “แต่เรามีข้อที่เจ้าต้องตำหนิ คือเจ้าได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า เหตุฉะนั้นจงระลึกถึงสิ่งที่เจ้าพลาดแล้วนั้น และกลับใจเสียใหม่ประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้นเราจะรับมาหาเจ้าและจะยกคันประทีปของเจ้าออกจากที่เว้นไว้แต่ เจ้าจะกลับใจเสียใหม่” วิวรรณ์ 2:4-5

คริสตจักรในเมืองเอเฟซัส กับคริสตจักรในเวลานี้มีความคล้ายคลึงกันอย่างยิ่ง ในชั่วยุคหนึ่งชาวประเสริฐ ได้ถูกประกาศไปถึงทุกประชาชาติ แต่การเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นที่ละเล็กละน้อย คริสตจักรได้สูญเสียความรักดั้งเดิมไป กลายเป็นคริสตจักรที่เห็นแก่ตัว รักความสะดวกสบาย ยึดถือตามทางของโลกไว้นั่นในทำนองเดียวกันเวลานี้

ความรักที่เรามีต่อพระคริสต์ได้เหือดหายไป แต่ก่อนเรามีความสนิทสนมกับพระองค์ แต่เวลานี้เราห่างเหินไปเสียแล้ว

แต่ก่อนเราไปโบสถ์เพื่อนมัสการพระเจ้าด้วยความขยันขันแข็ง จงรักภักดี ทุกวัน สภาโบสถ์ แต่เวลานี้ เราไปข้างขาดบ้าง และนมัสการพอเป็นพิธี บางครั้งเราไปเพราะความเกรงใจศาสนาจารย์ที่อุตสาหมาเยี่ยมเรา พระเยซูได้ทรงตรัสทำนายไว้ใน มัดถาย 24:12 ว่า “ความชั่วจะทวีมากขึ้น แต่ความรักของคนเป็นอันมากจะเยือกเย็นลง”

ความรักของเรามีต่อพี่น้องในพระคริสต์นั้นก็ทำนองเดียวกัน เมื่อก่อนเรารักซึ่งกันและกัน มีความสนิทสนมกลมเกลียวกัน มีการอภัยซึ่งกันและกันในความผิดพลาด แต่พอนานวันเข้าความรักก็จืดจาง เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็ไม่มองหน้ากัน มีการชิงดีชิงเด่น อิจฉาริษยากัน ทนทางเดิน

อาการของการละทิ้งความรักดั้งเดิม ท่านเปาโลได้พูดถึงความรักไว้อย่างละเอียดใน 1 โครินธ์ 13:4-7 ถ้าหากคนใดได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมแล้ว ผลก็จะปรากฏออกมาว่าขาดความอดทน ไม่กระทำความดีให้แก่ใคร มีแต่ความอิจฉาริษยา อวดตัว เย่อหยิ่ง หยาบคาย เห็นแก่ตัว ฉุนเฉียว ชอบจดจำ และค้ำเค้นความผิดของผู้อื่น มองคนในแง่ร้ายเสมอ คนอย่างนี้ไม่มีคุณค่าอะไรเลย

คำเตือนของพระคริสต์

เมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้นในคริสตจักรเอเฟซัส พระเยซูคริสต์ ไม่มีพระประสงค์จะทิ้งคริสตจักร แต่ทรงพอพระทัยที่จะให้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง พระองค์จึงทรงมีคำเตือนไว้สามประการ คือ (1) จงระลึกถึงสิ่งที่เจ้าได้ทำผิดพลาดนั้น (2) ให้กลับใจเสียใหม่ (3) ให้ประพฤติตามอย่างเดิม

พวกนิโคเลาส์ (นิโกลายด์)

นิโกลาส์เป็นชาวเมืองอันติโอเกียเป็นคนหนึ่งในเจ็ดของมัคทายกชุดแรกที่อัครสาวกได้แต่งตั้งให้ดูแลคนขัดสนในคริสตจักร กิจการ 6:5 ต่อมาภายหลังความเชื่อของเขาได้เปลี่ยนแปลงไปโดยการนำเอาประเพณีธรรมเนียมของลัทธิเตียร์ตีเข้ามาปะปนกับความเชื่อของคริสเตียน มีการประพฤติผิดศีลธรรม และบทรบภัยผู้ดีของพระเจ้า

พวกนิโคเลาส์สอนว่า มีความเชื่ออย่างเดียวก็นรอดได้ พระบัญญัติของพระเจ้าไม่ต้องถือ เชื่อว่าการกระทำของเนื้อหนังไม่มีผลกระทบต่อความรอด

คริสตจักรสมัยของอัครสาวกไม่ยอมรับการกระทำของพวกนิโคเลาส์นิยม นักเขียนชาวคริสเตียนบางคน ที่อยู่ถัดจากสมัยของอัครสาวกถือว่า พวกนิโคเลาส์เป็นพวกเดียวกับพวกคริสเตียนนอศตึกที่เอาความคิดเชิงปรัชญาของกรีก เข้าววมไว้ในพระคัมภีร์ ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าจึงปฏิเสธการกระทำของพวกเขา" แต่ว่าพวกเจ้ายังมีข้อดีอยู่คือว่า เจ้าเกลียดชังการประพฤติของพวกนิโคเลาส์ ที่เราเกลียดชังด้วย" วิวรณ์ 2:6

ผู้ใดมีชัยชนะ

"ผู้ใดมีหูฟังได้ก็ให้ฟัง ข้อความซึ่งพระวิญญาณ ได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ถ้าผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลไม้ จากต้นไม้แห่งชีวิต ที่อยู่ในอุทยานของพระเจ้า" วิวรณ์ 2:7

พระวจนะของพระเจ้าตอนนี้ ไม่เพียงทำชวนคริสเตียนชาวเอเฟโซเท่านั้น แต่ได้ทำชวนพวกเราทุกคน ซึ่งเป็นคริสเตียนในยุคปัจจุบันด้วย "คนที่มิหุ" คือบรรดาคนที่เปิดจิตใจออกมารับพระสุรเสียง ซึ่งตรัสโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า ผู้ใดมีชัยชนะ คือบรรดาผู้ที่ยืนหยัดเพื่อพระคริสต์จนถึงที่สุดคนเหล่านี้จะได้รับประทานผลไม้แห่งชีวิต

2. คริสตจักรเมืองสเมอร์นา(ชะมูระนา) ค.ศ.100-313

"จงเขียนฝากไปยังทูตสวรรค์ แห่งคริสตจักรที่อยู่เมืองสเมอร์นา " วิวรณ์ 2:8

เมืองสเมอร์นา(ชะมูระนา)

เมืองสเมอร์นา บัดนี้เปลี่ยนชื่อเป็นเมืองอิซเมียร์ (IZMIR) เป็นเมืองหนึ่งที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชียไมเนอร์มีถนนสายใหญ่ติดต่อกันไปยังเมืองสำคัญอื่น ๆ อีกหลายเมือง ด้วยเหตุนี้เมืองสเมอร์นาจึงมีความเจริญทางด้านวัตถุ และด้านธุรกิจอย่างมากมาย

เมื่อพูดถึงความร่ำรวยของประชาชนแล้วสเมอร์นาจะเป็นรองอยู่แต่เพียงเมือง เอเฟโซเท่านั้น

ความทุกข์ยากลำบาก

พระคริสต์ตรัสว่า "เรารู้จักความทุกข์ลำบากและความยากจนของเจ้า (แต่ว่าเจ้าก็มั่งมี) และรู้จักถ้อยคำหยาบคายแห่งคนเหล่านั้น ที่กล่าวว่าเขาเป็นพวกยูดาเยและหาได้เป็นไม่ แต่เป็นสภาของซาตาน" วิวรณ์ 2:9

เป็นที่น่าสังเกตว่าคริสตจักรสเมอร์นาเป็นคริสตจักรเดียวที่ไม่ได้ถูกพระผู้เป็นเจ้าตำหนิ แต่พระองค์กลับหนุนน้ำใจและกล่าวชมเขา เป็นการให้กำลังใจ

คริสตจักรสเมอร์นาเป็นคริสตจักรที่ได้รับการกดขี่ข่มเหงทุกข์ทรมานอย่างสาหัสมากกว่าคริสตจักรอื่น ๆ การข่มเหงมีมาจากสองทางด้วยกันคือ ประการแรก มาจากพวกยิวที่กุมอำนาจทางเศรษฐกิจของเมืองไว้ พวกนี้เป็นพ่อค้าผู้ร่ำรวยมาก ได้ใช้สิทธิพลบับบังคับคนที่นับถือพระเยซูคริสต์อย่างหนัก พวกยิวเหล่านี้ได้กล่าวคำหยาบคายต่อพระคริสต์ และทำทารุณกรรมแก่ประชากรของพระองค์ คริสเตียนส่วนใหญ่เป็นคณยากจน เมื่อไปซื้อสิ่งของที่จำเป็น พวกพ่อค้ายิวจะไม่ยอมขายให้ ถ้าขายให้ก็ขายในราคาแพงลิ่ว พระคริสต์จึงกล่าวถึงพวกยิวเหล่านี้ว่า "เรารู้จักถ้อยคำหยาบคายแห่งคนเหล่านั้น ที่กล่าวว่าเขาเป็นพวกยูดาเย แต่หาได้เป็นไม่ แต่เป็นสภาของซาตาน" วิวรณ์ 2:9 พวกยิวที่กรุงเยรูซาเล็ม ข่มเหงทรมานพระเยซูคริสต์จนสิ้นพระชนม์บนกางเขนฉันทพวกยิวที่อยู่ในเมือง สเมอร์นา ก็ข่มเหงคริสเตียนฉันทนั้น ประการที่สอง การได้รับทุกข์ทรมานมาจากอำนาจของอาณาจักรโรมัน การร่ำรวยข่มเหงคริสเตียนได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น คริสเตียนที่มีชื่อเสียง

เสียงหลายคนถูกฆ่าตาย โดยวิธีจับเอาตัวไปเผาไฟทั้งเป็น ท่านผู้นำคนหนึ่งของคริสต จักรสเมอร์นาคือท่าน โพลีคาร์พ(polycarp) ซึ่งเป็นคนที่สองที่ยอมพลีชีพเพื่อพระคริสต์ ณ เมืองสเมอร์นา ตามคำสั่งของจักรพรรดิ ซีซาร์ แห่งกรุงโรม ดังได้กล่าวมาแล้วว่าพวกคริสเตียนที่เมืองสเมอร์นาเป็นคณยากจนที่ถูกข่มเหง เขายากจน

ฝ่ายเนื้อหนังภายนอก แต่ในจิตวิญญาณของเขากลับมั่งมีอย่างเหลือล้น พระคริสต์ตรัสว่า "เรารู้จักความทุกข์ลำบากและความยากจนของเจ้าแต่เจ้าก็มั่งมี" วิวรณ์ 2:9

บททุกข์เพื่อพระคริสต์

อย่างล้าต่อเหตุการณ์เหล่านั้นที่เจ้าจะต้องทนเอา นี่แน่มารจะเอาพวกเจ้าบางคนใส่คุกไว้เพื่อจะลองดูใจเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับทุกข์ลำบากถึงสิบวัน แต่เจ้าจงเป็นคนสัตย์ซื่อตราบเท่าวันตาย เราจะให้เจ้ามีมงกุฎแห่งชีวิต วิวรณ์ 2:10 การฆ่าการทรมาน คริสเตียนเกิดขึ้นอย่างรุนแรงในศตวรรษที่สอง เริ่มต้นที่เมืองสมเมอร์นาก่อนแล้วแผ่ขยายไปยังคริสตจักรในเมืองอื่น ๆ ทั่วอาณาจักรโรมัน ซึ่งตรงกับช่วงเวลาปีที่สองที่โยฮันน์ได้รับพระบัญชาให้เขียนไปยังคริสตจักรในเมืองสมเมอร์นาเนื้อหาในข่าวเป็นการทำนายถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดแก่คริสตจักรของพระเจ้าในอนาคตด้วย

เป็นการก้าวเข้าสู่ยุคที่สองของประวัติศาสตร์คริสตจักรยุคแรกนั้นช่วงเวลาแรกที่ไปถึงเมืองเอเฟซุส หมายถึงยุคอัครสาวกเริ่มตั้งแต่ ค.ศ.31-100 ยุคที่สองเริ่มภายหลังอัครสาวกเริ่มจาก ค.ศ. 100-ค.ศ.313 รายพระนามของจักรพรรดิที่ทรงทรมานเจ้าคริสเตียนมีดังต่อไปนี้ จักรพรรดิทราเซียนในปี (ค.ศ.98-117) แฮดริน(ค.ศ. 117-138) อันโตนิอัสทีกอัส (ค.ศ.138-161) มาคัสออริอัส(ค.ศ.161-180) เซพติมิอัส ซีวีรัส (ค.ศ. 193-211) เดซิอัสทราเซียน (ค.ศ.249-251) และแวลเลเรียน (ค.ศ.253-260)

จักรพรรดิหลายองค์ของโรมันได้ประกาศว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่ผิดกฎหมายทั่วทั้งอาณาจักรโรมันคริสต์นิกายได้ถูกฆ่าตายอย่างมากมายเหลือคณานับ การฆ่าครั้งใหญ่ได้เกิดขึ้นตามคำทำนาย

วิวรณ์ 2:10 "นี่แน่มารจะเอาพวกเจ้าบางคนใส่คุกไว้เพื่อจะลองใจเจ้าและเจ้าทั้งหลายจะได้รับทุกข์ลำบากถึงสิบวัน คำทำนายในคำพยากรณ์นั้น หนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี" อาถุโม 14:33,34; ยะเอสเคล 4:6 ช่วงเวลานี้ตกอยู่ในปี ค.ศ.303 จักรพรรดิ ดีโอคลีเซียน จอมโหดได้จับคริสเตียนทั่วอาณาจักรโรมันทำลายล้างผลาญอยู่ยาวนานถึง 10 ปี จนถึง ค.ศ.313 ในปีนี้เองการฆ่าฟันคริสเตียนได้หยุดลงอย่างเด็ดขาดโดยจักรพรรดิคอนสแตนตินยอมรับศาสนาคริสต์เป็นศาสนาประจำชาติโรมัน ทรงรับอุปถัมภ์ศาสนาคริสต์โดยประกาศว่ากฎหมายแห่งมิลาโน รับรองศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่ต้องทำตามกฎหมายห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดทำร้ายคริสเตียนต่อไป

ประวัติศาสตร์คริสตจักรยุคที่สองนี้ยาวนานถึง 215 ปี ชาตานได้ใช้กษัตริย์ผู้กราบไหว้รูปเคารพในลัทธิเตียรติเป็นผู้ทำลายล้างศาสนาคริสต์มันประกาศสงครามกับพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์ พระคริสต์ทรงปลอบหนุนน้ำใจประชากรของพระองค์ว่า "อย่างล้าต่อเหตุการณ์เหล่านั้นที่เจ้าจะต้องทนเอา แต่เจ้าจงเป็นคนสัตย์ซื่อตราบเท่าวันตาย และเราจะมิมงกุฎแห่งชีวิต" วิวรณ์ 2:10 "ถ้าผู้ใดมีชัยชนะความตายครั้งที่สองจะไม่ทำร้ายแก่ผู้นั้นเลย" วิวรณ์ 2:11

3. คริสตจักรที่เมืองเปอร์กามัม (เประซาโม)

จงเขียนฝากไปยังทูตสวรรค์ แห่งคริสตจักรที่อยู่เมือง เปอร์กามัม พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคม ตรัสดังนี้ว่า วิวรณ์ 2:12 เรารู้จักที่อยู่ของเจ้าคือเรารู้จักที่นั่งของชาตานและเรารู้ว่าเจ้าถือนามของเราไว้มันหาได้ปฏิเสธความเชื่อของเราไม่ ข้อ 13

เมืองเปอร์กามัม (เประซาโม)

เมืองเปอร์กามัมตั้งอยู่ห่างจากเมืองสมเมอร์นาคือขึ้นไปทางเหนือประมาณ 80 กิโลเมตร ห่างจากทะเลเอเจียนราว 24 กิโลเมตร สถานที่สำคัญของราชการ เช่น พระราชวัง โบสถ์วิหาร โรงละคร สนามกีฬา และอาคารสาธารณะอื่น ๆ ในสมัยโบราณถูกสร้างไว้บนเนิน

สูง มองดูเด่นเป็นสง่า ส่วนบ้านพักอาศัยนั้น จะสร้างอยู่รอบ ๆ เียงเป็นเหล่านั่น เมืองเปอร์กามัมเจริญรุ่งเรืองเป็นศูนย์กลางแห่งวัฒนธรรมกรีก ซึ่งเรียกตัวเองว่าพวก 'เฮเลน' ต่อมากษัตริย์ยูมีเนสที่ 3 ก่อนที่พระองค์จะทรงสิ้นพระชนม์ในปี ค.ศ.133 ได้ทรงทำพิธีกรรมมอบอาณาจักรนี้ให้แก่โรมัน นับแต่เวลานั้นเป็นต้นมา

เมืองเปอร์กามัมก็ได้กลายเป็นศูนย์กลางการบริหารของอาณาจักรโรมันในย่านเอเชีย เปอร์กามัมยังเป็นศูนย์รวมของศาสนาและลัทธิต่าง ๆ มากมาย

อันติปาถูกฆ่า

พระเยซูคริสต์ว่า เรารู้ว่าเจ้าถือนามของเราไว้มั่น และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้อันติปาถูกฆ่าในวันเหล่านั้นเมื่ออันติปาผู้เป็นพยานสัจย์ชื่อของเราต้องถูกฆ่าเสียท่ามกลางพวกเจ้าในที่อยู่ของชาตาน วิวรรณ์ 2:13

จะเห็นได้ว่าคริสเตียนส่วนใหญ่ในคริสตจักรเปอร์กามัมยังยึดแน่นอยู่ในความจริงของพระคริสต์มีความอดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก พวกคริสเตียนเผชิญกับอำนาจแห่งการกดขี่ข่มเหงบีบบังคับอย่างหนัก เป็นผลให้ท่าน "อันติปา" ซึ่งเป็นผู้นำที่สัจย์ชื่อคนหนึ่งของคริสตจักรเปอร์กามัมถูกฆ่า "อันติปา" เป็นบุรุษแห่งความเชื่อที่ยอมตายเพื่อความจริงเมื่อเจ้าเมืองและคณะลูกขุนได้พยายามบังคับให้เขาปฏิเสธพระเยซูคริสต์ ให้เรียกจักรพรรดิว่า "พระเจ้าซีซาร์" แทนแต่ท่านไม่ยอมจึงถูกตัดสินให้ประหารชีวิต

บาลาอัมและนิโคเลาส์นียบ

พระคริสต์ทรงตำหนิว่า "เหตุว่าพวกเจ้าบางคนถือตามคำสอน ของบาลาอัม และมีบางคนในพวกเจ้าถือคำสอนของนิโคเลาส์เหมือนกัน" วิวรรณ์ 2:14-16 พวกนิโคเลาส์นียบนี้เป็นพวกสอนคริสตศาสนาเทียมเท็จ เป็นพวกปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้าโดยถือว่าเมื่อมีความเชื่อและอยู่ในพระคุณแล้วจะทำอะไรก็ได้ทำบาปก็ได้ โดยยกเอาว่ามนุษย์เกิดมาได้อำนาจของความบาปยอมทำบาปได้บ้าง บาปของพวกบาลาอัมก็คือความโลภ การรักเงินทอง การหน้าซื่อใจคดการกราบไหว้รูปเคารพ การล่วงประเวณี (กัณฑ์ดารวิถึ 22-24; 25:1,2; 31:8,16; 2 เปโตร 2:15; ยูดา 11)

สมาชิกในคริสตจักรทุกวันนี้ ได้กระทำผิดอย่างเดียวกันกับพวกนิโคเลาส์และพวกบาลาอัม มีการรักตนเอง รักเงินทอง เห็นแก่ตัว มัวโลภภัย ยกตนให้ยิ่งใหญ่กว่าคนอื่น ความผิดทางเพศใช้โอกาสหรือสิทธิ์พิเศษ ซึ่งคริสตจักรมอบให้เขาไปใช้ในทางที่ผิด โอ้อวดว่าตนมีปัญญาและมีความรู้ทางศาสนา ผิดชีวิตอุษนิสัยของเขาไม่ดี พระเยซูคริสต์ว่า "เหตุฉะนั้น จงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้าและจะสู้กับเจ้าด้วยอาวุธแห่งปากของเรา" วิวรรณ์ 2:16

พระองค์ทรงสั่งให้เขา (สมัยนั้น) และเรา(สมัยนี้) จงกลับใจเสียใหม่ ให้เขาหาวิธีที่เอาชนะต่อคำสอนที่ผิดๆนั้น วิธีนั้นก็คือใช้พระวจนะของพระเจ้าเป็นอาวุธ คำว่าดาบสองคมและดาบแห่งปากของพระองค์ (ข้อ 12,16) มีความหมายว่า ความจริงของ พระเยซูคริสต์ในพระคัมภีร์เก่าและพระคัมภีร์ใหม่ (สองคม) ดาบนี้สามารถใช้เป็นอาวุธต่อสู้คำสอนผิดทั้งภายในและภายนอกคริสตจักรได้ ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนเราจำเป็นต้องเรียนรู้และค้นคว้าหาความจริงในพระคัมภีร์ ศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้และรับผิดชอบต่อความจริงนั้น

รางวัลสำหรับผู้ชนะ

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า "ผู้ใดมีหูฟังได้ก็ให้ฟังข้อความ ซึ่งพระวิญญาณได้ตรัสแก่ คริสตจักรทั้งหลาย ถ้าผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่และจะให้มีหินขาว และที่หินนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ ที่ไม่มีผู้ใดรู้จัก นอกจากผู้ที่รับนั้น" วิวรรณ์ 2:17

มานาที่ซ่อนอยู่ มานาเป็นอาหารที่พระเจ้าประทานให้แก่ชนชาติอิสราเอลเป็นอาหาร ขณะที่เขาต้องรอนแรมอยู่ในถิ่นทุรกันดารเมื่อเขาอพยพออกจากประเทศอียิปต์เขาได้ใช้เวลาเดินทางนานถึง 40 ปี คำว่ามานาที่ซ่อนอยู่ พวกเขาคิดถึงมานาที่พระเจ้าสั่งให้โมเซตวงเอาไว้ 4 ทะนานหลวง เก็บไว้ในหม้อใบหนึ่ง ต่อพระพักตร์พระยะโฮวาเพื่อเป็นที่ระลึกตลอดชั่วลูกหลานแล้วเอาโรนก็เก็บมานานั้นไว้กับแผ่นพระบัญญัติ (อพยพ 16:31-34) ต่อมาคัษตรีย์เนบูตตเนสซาร์ แห่งอาณาจักรบาบิโลน ได้ยกกองทัพอันเกรียงไกรเข้าทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ในปี 605 ก่อนคริสต์ศักราช พวกยิวได้เอาโด

มานา ไปซ่อนไว้ที่ภูเขาเนโบ พระเยซูตรัสว่า “พระองค์เป็นทิพย์อาหารแห่งชีวิต”

โยฮัน 6:31-35

หินสีขาวยุคใหม่

คำว่าหินสีขาวและชื่อใหม่นี้อาจมีความหมายอยู่ ซึ่งเราไม่แน่ใจว่าจะหมายถึงอะไรอย่างเจาะจง จะอย่างไรก็ตาม เราก็มั่นใจว่านี่คือพระพรที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้เราทุกคน ที่มีชัยชนะ เมื่อนึกถึงงานเลี้ยงที่พระเจ้าจะทรงให้ประชากรของพระองค์รับประทานมานาที่ซ่อนอยู่ เมื่อเราได้รับเชิญเข้าไปในงานเลี้ยง หินขาวที่มีชื่อเฉพาะตัวเรา ก็จะประทานให้แก่เรา คล้ายกับบัตรเชิญ หรือบัตรผ่านประตูเพื่อเข้าไปในงาน ซึ่งไม่มีใครสามารถทำเลียนแบบหรือปลอมแปลงได้ เป็นสิ่งที่ภาคภูมิใจเพียงใดที่เราจะได้ไปในงานเลี้ยงของพระเยซูคริสต์ เมื่อนั้นเราจะได้รับทิพย์อาหารจากพระองค์และที่สำคัญที่สุดก็คือชื่อของเราจะได้รับจดไว้ในสมุดทะเบียนของพระองค์

ยุคที่สามของประวัติศาสตร์(ค.ศ. 313-538)

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคริสตจักรเปอร์แกมมนี้ เปรียบได้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในยุคของการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรยุคที่สาม คือ ภายหลังจากที่กษัตริย์คอนสแตนตินทรงยอมรับศาสนาคริสต์เป็นศาสนาประจำชาติโรมัน การทำลายล้างคริสตียนจากคนนอกศาสนาจึงสิ้นสุดลงโดยสิ้นเชิง คอนสแตนตินได้กลับใจประกาศตัวเป็นคริสตียนแต่เปลี่ยนนอกเท่านั้นพระองค์ยังคงกราบไหว้พระอาทิตย์ และทรงยึดถือวันอาทิตย์เป็นวันหยุดงานอยู่ตามเดิมพระองค์ทรงแต่งตั้งให้ผู้นำคริสตจักรมีศเป็นพระผู้สูงศักดิ์ และมีอำนาจมากขึ้นมีความเป็นอยู่อย่างสุขสบายและฟุ่มเฟือย พระสันตะปาปาและบาทหลวงได้รับเงินอุดหนุนจากกษัตริย์เป็นประจำไม่ขัดสนสิ่งใดเลย เมื่อสันตะปาปามีอำนาจมากขึ้น ๆ จนถึงกับกษัตริย์บางองค์ในยุโรปก็มลงกราบจูบหัวแม่เท้าของสันตะปาปาพระสันตะปาปาได้เรียกตัวเองเป็นคริสตจักรโรมันคาทอลิก

ยุคแห่งเปอร์แกมมนี้เริ่มต้นในปี ค.ศ.313 ถึง ค.ศ.538 เป็นช่วงเวลาที่ยังอำนาจของสันตะปาปากำลังพัฒนาดูเหมือนว่าชาตานเริ่มย้ายฐานการต่อสู้ของมันจากพวกนอกศาสนา เข้ามาตั้งลงในคริสตจักรของพระเจ้า

ทฤษฎีกับประเพณีของมนุษย์ ถูกนำเข้ามาใช้แทนความจริงของคริสตียน ขนบประเพณีของคนต่างศาสนาได้คืบคลานเข้ามาในคริสตจักรที่เล็กละน้อย คริสตียนทั้งหลายได้ล้มการถ่อมตนแบบง่าย ๆ ของพระคริสต์ และอัครสาวก และได้รับเอาความหยิ่งยะโสของพวกพระต่างศาสนาเข้ามาในคริสตจักรนี้แหละ คือยุคแห่งความสงบเงียบ ก่อนที่จะเกิดพายุร้ายต่างหากสันตะปาปาเริ่มทำการประณามกับลัทธิเดียดรี้โดยการยอมรับเอาวันอาทิตย์ เข้ามาเป็นวันนมัสการทางศาสนาแทนวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันสะบาโตที่แท้จริงของพระเจ้า

4. คริสตจักรเมืองธียาทிர่า(ธูอาโตรี) ค.ศ.538-1517

จงเขียนฝากไปยังทูตแห่งคริสตจักรที่เมืองธียาทிர่าว่า “เรารู้จักกิจการของเจ้ากับความรักและความเชื่อ และการปรนนิบัติกับความเพียร และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้าก็มากกว่าการเบี่ยงต้น” วิวรณ์ 2:19

เมืองธียาทிர่าตั้งอยู่ห่างจากเมืองเปอร์แกมมไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ 60 ก.ม. เป็นเมืองที่ตั้งอยู่ระหว่างหุบเขาโคคัสและหุบเขาเฮอร์มัส เป็นเมืองเล็ก ๆ แต่มีชื่อเสียงในด้านการค้า มีโรงงานทอผ้า ตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป การย้อมผ้า การฟอกหนัง ทำเครื่องปั้นดินเผา การทำเครื่องทองสัมฤทธิ์ นางลิเดียเป็นแม่ค้าขายผ้าสีม่วง มาจากเมืองธียาทிர่า รับเชื่อข่าวประเสริฐจากท่านเปาโล (กิจการ 16:14) เป็นการแสดงว่าสิ่งทองจากเมืองธียาทிர่ามีชื่อเสียงมาก เป็นที่นิยมทั่วไป

คริสตจักรที่มีความรัก

“เรารู้จักกิจการของเจ้ากับความรักและความเชื่อและการปรนนิบัติความเพียรของเจ้า” วิวรณ์ 2:19

คริสเตียนในคริสตจักรอียิปต์ยึดมั่นคงในหลักความจริงของพระเยซูคริสต์ เช่นเดียวกับคริสตจักรเปอร์กาโมน และคริสตจักรเอเฟซัส สิ่งที่แตกต่างกันจากเอเฟซัสคือ เอเฟซัสนั้นขาดความรักดั้งเดิม และเข้มแข็งในความเชื่อ มีความเพียร(อดทน)ในการปรนนิบัติพระเจ้า เช่นเดียวกับคริสตจักรสมเออร์นา

คริสตจักรที่ร้อนรนและเจริญขึ้น

“และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้าก็มากกว่าเบื้องต้น” คริสตจักรอียิปต์เป็น คริสตจักรที่เจริญขึ้นไปอย่างเสมอดันเสมอปลาย การออกประกาศและจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

คำตำหนิจากพระคริสต์

“แต่เรามีข้อต่อว่าเจ้าบ้าง คือพวกเจ้าทนฟังผู้หญิงชื่ออิชาเบ็ล ที่ยกตัวเป็นผู้เผยพระวจนะหญิงนั้นได้ สอนและล่อลวงผู้รับใช้ของเราให้ล่วงประเวณี และให้กินของที่บูชารูปเคารพแล้ว” (วิวรณ์ 2:20)

อิชาเบ็ล เป็นชื่อของสตรีนางหนึ่งซึ่งพระคัมภีร์ได้นำมาเป็นสัญลักษณ์ของตั๊กแตนเทียมเท็จและคำสอนผิด ๆ

อิชาเบ็ลเป็นธิดาของกษัตริย์ต่างชาติแห่งเมืองซีโดน ซึ่งกษัตริย์อาชบาชาติอิสราเอลรับมาเป็นมเหสี พระนางมีอิทธิพลชักนำให้กษัตริย์อาชบาผู้อ่อนแอละทิ้งพระเจ้า และกระทำความชั่วร้ายมาก นางนมัสการพระบาละ ได้นำคำสอนผิด ๆ ทางด้านไสยศาสตร์และเรื่องภูติผีปีศาจต่าง ๆ เข้ามาเผยแพร่แก่ชนชาติอิสราเอล

(1 พงษ์กษัตริย์ 16:31-33; 18:19; 21:25,26) นางเป็นคนข่มเหงฆ่าผู้พยากรณ์ และคนสัตย์ซื่อของพระเจ้า (1 พงษ์กษัตริย์ 18:4, 13; 19:1-3; 21:5-15) นางเป็นทั้งโสเภณีและแม่มด พระเจ้าจึงได้ทรงสาบแช่งและประหารเสีย (2 พงษ์กษัตริย์ 9:22, 30-37)

คริสตจักรเมืองอียิปต์ได้ถูกลัทธิ และคำสอนเทียมเท็จแทรกซึมเข้าปะปนกับความจริงของพระเจ้า ทำให้เกิดการสับสนจนผู้รับใช้ของพระเจ้าและสมาชิกของคริสตจักรบางคนได้หลงกระทำผิด การกระทำผิดเช่นนี้ถือว่าเป็นการล่วงประเวณีฝ่ายจิตวิญญาณ

พระเยซูคริสต์ทรงเตือนเขาให้กลับใจเสียใหม่เพื่อจะไม่พินาศ “เว้นไว้แต่คนเหล่านี้จะกลับใจเสียใหม่จากการที่เขาประพฤติชั่วนั้น” วิวรณ์ 2:22

คำเตือนพิเศษ

“สำหรับพวกเจ้าที่เหลือนอยู่ที่เมืองอียิปต์ ผู้ไม่ถือคำสอนนี้ และไม่รู้จักความลึกล้ำของชาตานั้น เราขอบอกว่าเราจะไม่มอบภาระอื่นให้เจ้า แต่สิ่งที่เจ้ามีอยู่แล้วนั้นจงยึดไว้ให้มั่นจนกว่าเราจะมาผู้ใดมีชัยชนะ และดำรงรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองประชาชาติ และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้แก่ผู้นั้น”

ยุคที่สี่ของประวัติคริสตจักร (ค.ศ. 538-1517)

คริสตจักรแห่งเมืองอียิปต์ เป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรสมัยกลาง (ยุคมืด) ระหว่าง ค.ศ. 538-1517 เป็นยุคที่สันตะปาปามีอำนาจสูงสุดซึ่งได้นำเอาประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ ของศาสนาในลัทธิเดียดริส เข้ามาประยุกต์ใช้ปนกันกับศาสนาคริสเตียน ได้เปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตของพระเจ้านำเอาวันของลัทธิเดียดริสเข้ามาถือแทน ทำการหลอรูปเคารพขึ้นมากกราบไหว้ ยกตัวขึ้นเท่าเทียมพระเจ้าสามารถล้างบาปโทษให้มนุษย์ได้ พระสันตะปาปาได้สั่ง ทรมานฆ่าล้างผลาญผู้ชอบธรรมของพระเจ้าเพราะคนเหล่านั้นมีความเห็นขัดแย้งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสันตะปาปาผู้หลงผิด ผู้ชอบธรรมของพระเจ้าได้กลายเป็นพวกนอกรีตไปในสายตาของสันตะปาปา

สำนักศาสนาคิสตจักรโรมันคาทอลิกมีลักษณะพิเศษจำเพาะของอิชาเบ็ลอย่างเต็มที่สิ่งที่โรมันคาทอลิกได้กระทำทั้งสิ้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากการรับคำสั่งสอนและการเสื่อมถอยทางฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งมาจากลัทธิเดียดริส

ประชากรของพระเจ้าตกเป็นเหยื่อของการกดขี่ข่มเหง เช่นพวก วอลเคนเชต, ท่านวิคคลิฟ และวอลลาตันด์ ฮัสต์ และผู้ติดตามกับพวกโปรเตสแตนต์ในศตวรรษที่สิบห้าสิบหก ตกเป็นเหยื่อของการตามล่าของสันตะปาปา

สิ่งที่สำคัญในวันนี้

เราผู้เป็นประชากรของพระเจ้าเราจะต้องปฏิเสธการประนีประนอมกับพระแห่งโลกนี้ เราไม่ควรเข้าไปมีส่วนใด ๆ หรือเกี่ยวข้องกับลัทธิศาสนาที่ขัดแย้งกับพระคัมภีร์ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้าเราไม่ควรดำเนินชีวิตเหมือนอย่างชาวโลก เราจะต้องเข้มแข็งและอดทน ยืนหยัดมั่นคงอยู่ในความเชื่อและความจริงของพระผู้เป็นเจ้าตลอดไป

5. คริสตจักรที่เมืองซาร์ดีส (ซรีด) ค.ศ 1500-1750

จงเขียนฝากไปยังทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่อยู่เมืองซาร์ดีสว่า “เรารู้จักกิจการของพวกเจ้าคือว่า เจ้ามีชื่อว่าเป็นอยู่แต่ว่าตายเสียแล้ว” วิวรรณ์ 3:1

เมืองซาร์ดีส

เมืองซาร์ดีสตั้งอยู่ห่างจากเมืองริยาธิราลงไปทางใต้และอยู่ห่างจากเมืองเอเฟซุสประมาณ 80 กิโลเมตร แต่ก่อนนั้นเมืองซาร์ดีสเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรลิเดีย ซึ่งเป็นอาณาจักรที่มั่งคั่งมาก มีอาณาเขตครอบคลุม เอเชียไมเนอร์ เกือบทั้งหมด

ในปีก่อน ค.ศ 546 เมืองซาร์ดีสได้ถูกพระเจ้าไซรัสแห่งอาณาจักรเปอร์เซียยกกองทัพเข้าโจมตี พระเจ้าเครซุส (CROESUS) พระเจ้าแผ่นดินอาณาจักรลิเดียและรบนชนะภายในเวลา 14 วันดังนั้นเมืองซาร์ดีสจึงเป็นเมืองขึ้นของเปอร์เซียต่อมาตกอยู่ใต้อำนาจของ กษัตริย์แอนติโอคัสแห่งราชวงศ์ เซลลูสิค ซึ่งปกครองประเทศกรีกและในที่สุดตกมาอยู่ใต้อำนาจของอาณาจักรโรมันในปีก่อน ค.ศ. 133

ด้วยเหตุที่เมืองซาร์ดีสอุดมสมบูรณ์และร่ำรวยมากนี้เองจึงทำให้ประชาชนค่อนข้างจะเฉื่อยชาและเกียจคร้านการที่เมืองซาร์ดีสตกเป็นเมืองขึ้นของต่างชาติก็เนื่องจากความเฉื่อยชาและเกียจคร้านของชาวเมืองนั่นเอง

คริสตจักรซาร์ดีส

ในจดหมายของพระเยซูคริสต์ที่ส่งมาถึงคริสตจักรเมืองซาร์ดีสนี้ไม่ได้กล่าวถึงการถูกต้องด้านหรือถูกกดขี่ข่มเหงโดยสภาพทั่วไปแล้วเห็นว่าพวกเขามีชีวิตอยู่อย่างสะดวกสบายผู้คนอยู่กันอย่างมั่งมีศรีสุขคริสเตียนจึงมีสภาพไม่ต่างจากสภาพแวดล้อมเท่าใดนัก คือเขาเจริญขึ้นในด้านวัตถุ แต่จิตวิญญาณนั้นขาดความกระตือรือร้น เกียจคร้านจะทำอะไรก็มักจะเลือกทำในสิ่งที่ง่ายสะดวกสบายเป็นหลัก

คริสตจักรซาร์ดีสมีคริสเตียนที่มีความเชื่อและประพฤติอย่างถูกต้องเหลืออยู่น้อยมาก นอกนั้นจิตวิญญาณเหี่ยวเฉาตายไปแล้ว จะเห็นได้ว่าพระเยซูคริสต์ไม่ได้ตรัสยกย่องชมเชยคริสตจักรนี้เลย มีแต่คำตำหนิและตักเตือนให้ปรับปรุงแก้ไข

พระองค์ตรัสว่า “เรารู้จักกิจการของพวกเจ้าคือว่าเจ้ามีชื่อ ว่า เจ้ามีชีวิตอยู่แต่เจ้าได้ตายเสียแล้ว เจ้าจงตื่นขึ้น และบำรุงส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งจวนจะตายอยู่แล้ว”

คำเตือนและคำแนะนำ

“เพราะว่าเราหาได้พบการประพฤติของเจ้าที่ดีพร้อมในสายพระเนตรของพระเจ้าไม่ เหตุฉะนั้นเจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยืนอะไร จงกระทำตามและกลับใจเสียใหม่” วิวรรณ์ 3:2,3

คริสเตียนในเวลานี้ ก็มีสภาพเช่นเดียวกับคริสเตียนในสมัยเมืองซาร์ดีส คือมีความเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น ขาดความจริงจังและจริงใจต่อพระเจ้า ไม่ว่าจะกล่าวตักเตือนใครที่ทำผิดพลาด ไม่แก้ไข ปลอ่ยให้มันดำเนินไปเรื่อย ๆ เขาคิดว่าอยู่อย่างนี้ก็สบายดีแล้วไม่ต้องทำอะไรไม่ได้ทำ ให้ผู้ใดเตือนร้อน เขาพูดว่า ไม่เป็นไรประเดี๋ยวก็ดีเอง ช่วงเขาเถาะหรือก็ว่าไม่ใช่ธุระของข้าเขาประนีประนอมกับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นอย่างดาษดื่นใน คริสตจักร ขาดการรับผิดชอบในฐานะที่เป็นคริสเตียน พระคริสต์ตรัสว่า “เหตุฉะนั้นเจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยืนอะไรจงกระทำตาม และกลับใจเสียใหม่”

ตรีศตจักรยุคที่ห้า (ค.ศ. 1500-1750)

ยุคนี้เป็นยุคที่มีการปฏิรูปทางศาสนามีนักปฏิรูปหลายคนเกิดขึ้นเช่น มาร์ตินลูเธอร์, คาลวิน, สวิงลี, เครเมอร์, เลติเมอร์, และริดลี แต่น่าเสียดายที่พวกเขาเหล่านี้มีความคิดเห็นไม่เหมือนกันจึงเกิดแตกแยกนิกายออกไปอย่างมากมาย เหมือนกับที่พระองค์ทรงตรัส “คือว่าเจ้ามีชื่อว่าเจ้ามีชีวิตอยู่แต่เจ้าได้ตายเสียแล้ว”

สำหรับผู้ที่มีความเข้มแข็งในความเชื่อและดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระองค์มีใจถ่อมสุภาพอ่อนโยน และมีความเมตตากรุณา ถึงแม้จะมีจำนวนเล็กน้อย 2-3 ชื่อ พระองค์ตรัสว่า “เขาเหล่านั้นจะเดินไปกับเรานุ่งท่มผ้าขาว เขาเป็นคนที่สมควรแล้ว”

“ผู้ใดมีชัยชนะผู้นั้นจะสวมเสื้อผ้าขาวอันงามสง่าเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากสมุดทะเบียนประจำชีพ เราจะประกาศรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าพวกทูตของพระองค์” (วิวรณ์ 3:4-6)

6. ตรีศตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย (ฟีลาเดลเฟีย)

เมืองฟีลาเดลเฟียเป็นเมืองที่มีอายุน้อยที่สุดในจำนวนเจ็ดเมืองที่ได้รับจดหมายจากพระเยซูคริสต์เมืองฟีลาเดลเฟียตั้งอยู่บนทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเมืองซาร์ดีสประมาณ 50 กิโลเมตร และเป็นเมืองศูนย์กลางการค้าขายติดต่อกับเมือง มีเซีย, ลิดีเย, และเมืองฟรีเจีย

เมืองนี้สร้างก่อน ค.ศ. 189 โดยกษัตริย์อธาลิสที่ 2 ขณะที่พระองค์ครองราชเป็นพระราชอาของเมืองเปอร์กา มัม เมื่อสร้างเสร็จแล้วก็ตั้งชื่อว่าเมืองฟีลาเดลเฟีย แปลว่า “รักอันที่พี่น้อง” ซึ่งชื่อนี้ก็เป็นชื่อของพระองค์เองในเวลานั้นคือเจ้า “ฟีลาเดลเฟีย” สร้างขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่กษัตริย์อธาลิสผู้จงรักภักดีต่อพระเยซูคริสตเจ้า ยูมีเนสที่ 2 ผู้ครองราชก่อนพระองค์เมืองฟีลาเดลเฟียใช้ภาษาลิเดียเป็นภาษาหลัก แต่ต่อมาก่อน ค.ศ. 19 ได้เปลี่ยนมาใช้ภาษากรีกแทน แม้แต่คนลิเดียเองก็หันมาใช้ภาษากรีกตั้งนั้น ภาษากรีกจึงกลายมาเป็นภาษากลางใช้กันทั่วอาณาจักร

เมื่อเมืองนี้ถูกชาวตุรกียึดครอง คริสตศาสนาในเอเชียไมเนอร์ก็ได้ตายไปอย่างช้าๆ ซึ่งเหลือแต่ตรีศตจักรสมเออร์นา กับ ฟีลาเดลเฟีย ที่ยังสามารถรักษาเอกลักษณ์ของ คริสเตียนไว้ได้มากกว่าเมืองอื่น ๆ

ตรีศตจักรฟีลาเดลเฟีย

จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งตรีศตจักรฟีลาเดลเฟียว่า “เรารักแนวการกระทำของเจ้าดูเกิดเราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้ เรารู้ว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ได้ประพุดิตตามคำของเรา และไม่ได้อภิเษนามของเรา” วิวรณ์ 3:7,8

ตรีศตจักรในเมืองนี้เป็นตรีศตจักรเล็ก ๆ แต่มีคุณภาพดีมีความซื่อสัตย์มั่นคงต่อพระเจ้า เขาพากันประพุดิตตามพระคำของพระเจ้าด้วยความเพียร เป็นตรีศตจักรที่ถ่อมตัวถ่อมใจ มีความจงรักภักดีต่อพระเยซูคริสต์ นับว่าเป็นตรีศตจักรตัวอย่างที่รักษาคำสอนของพระคริสต์ไว้อย่างดี

“จงดูเถิด เราจะทำให้พวกธรรมศาลาของชาตานที่พุดมูสาวาเขาเป็นยิว แต่ไม่ได้เป็นนั้น มากราบแทนแท้ของเจ้า และให้เขารู้ว่าเราได้รักพวกเขา” วิวรณ์ 3:9

ตรีศตจักรเมืองฟีลาเดลเฟียมีลักษณะคล้ายกับตรีศตจักรที่เมืองสมเออร์นา เพราะไม่ถูกตำหนิมีแต่คำชมเชย เพราะทั้งสองตรีศตจักรนี้ได้พบกับความทุกข์ยากและถูกคลื่นแกล้งจากพวกยิวที่ยุขงให้เจ้าเมืองโรมันและทหารโรมันกดขี่ข่มเหงคริสเตียน จริง ๆ แล้วพวกนี้ได้ทำการร้ายโดยมีชาตานทำงานอยู่เบื้องหลัง จึงได้เรียกว่า “ธรรมศาลาของชาตาน”

ประตูที่เปิดอยู่

“พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือกฎแฉงของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิดผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิดได้ตรัสดังนี้ว่า.....ดูเถิดเราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเขาประตูนี้จะไม่มีการปิดได้” วิวรณ์ 3:7,8

ตรีศตจักรฟีลาเดลเฟีย ต้องเผชิญกับความทุกข์ลำบาก การข่มเหงและการล่อลวง พระเยซูคริสต์ได้ทรงช่วยเหลือเขาโดยให้มีประตูที่เปิดไว้เป็นทางเข้าออก

องค์พระเยซูคริสต์ เป็นผู้ทรงไว้ซึ่งอำนาจสิทธิขาด พระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดเป็นพระผู้ไถ่บาป พระองค์ทรงถือฤกษ์แห่งความรอด ทรงเป็นทาง ทรงเป็นผู้เปิดประตู และเปิดประตูแห่งความรอด พระองค์ทรงตรัสว่า “เราเป็นทางนั้นเป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาเว้นไว้มาทางเรา” โยฮัน 14:6 พระองค์ตรัสอีกว่า “จงเข้าประตูคับแคบ....เพราะว่าประตูคับและทางแคบซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็มีผู้พบปะน้อย” มัทธิย 7:13,14

“คนเราทั้งหลาย ที่ชำระเครื่องนุ่งห่มของตนก็เป็นสุข เพื่อเขาจะมีสิทธิ์ที่จะมาถึงต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในเมืองนั้น โดยทางประตู” วิวรณ์ 22:14

“ประตูในท้องบริสุทธิในพระวิหารบนสวรรค์ได้เปิดออกเมื่อถึงเวลาที่พระบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้าฉายแสงประชากรของพระเจ้าได้ถูกทดสอบด้วยสัญธรรมของวัน สภาโต ประตูนี้จะไม่เปิดออกจนกว่างานของพระเยซูจะสำเร็จในท้องบริสุทธิของพระวิหาร ในปี ค.ศ. 1844 พระเยซูคริสต์ได้ทรงยืนขึ้นปิดประตูท้องบริสุทธิแล้ว ทรงเสด็จผ่านไปเปิดท้องบริสุทธิที่สุดต่อจากนั้นก็เสด็จผ่านเข้าไปในม่านชั้นที่สอง พระองค์ทรงยืนอยู่ต่อหน้าหีบสัญญา โมตรีทรงทำการไถ่โทษ ประชากรของพระองค์” (จากหนังสือเออร์ลีไรท์ตั้ง หน้า 42)

พิลาเตลเพียงประวัติศาสตร์คริสตจักร

ยุคที่ 6 (ค.ศ. 1750-1850)

ภายหลังจากประชากรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าต้องยืนหยัดต่อสู้เพื่อความจริง ไม่เคยย่อท้อต่อการถูกกดขี่ข่มเหง ถูกทรมานจนถึงตาย เหตุการณ์เหล่านี้ได้สิ้นสุดลงในปี 1798 ประชากรของพระเจ้าได้พากันอพยพ หลบภัยทางศาสนาเข้าไปอยู่ในแผ่นดินแห่งอิสระภาพ และเสรีภาพ คือทวีปอเมริกา พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงเปิดประตูให้แก่ประชากรของพระองค์ ณ ที่นั่นในระยะแรกเริ่ม พวกคริสเตียนต่างก็มีความรักซึ่งกันและกันและมีใจเมตตาช่วยเหลือเกื้อกูลกันเวลานั้นมีการกนิมัสการร่วมกันไม่เคยรังเกียจว่าใครจะเป็นคณะหรือนิกายไหนก็ยินดีต้อนรับมีความรักกันพี่น้อง

ผู้ใดมีชัยชนะ

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสต่อไปว่า “เราจะมาโดยเร็วสิ่งซึ่งเจ้ามีอยู่จงถือไว้ให้มั่น เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฏของเจ้าไปได้ ผู้ใดมีชัยชนะเราจะให้ผู้นั้น เป็นเสนาในพระวิหารแห่ง พระเจ้าของเรา... เราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเราไว้ที่ผู้นั้น กับชื่อเมืองของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือกรุงเยรูซาเลมใหม่ที่ลอยลงมาจากสวรรค์และเราก็จะจารึกนามใหม่ของเราไว้ที่ผู้นั้นด้วย”

7. ถึงคริสตจักรเมืองเลาดีเซีย (ละโอติโกะ)

เมืองเลาดีเซียเป็นเมืองที่ตั้งอยู่บริเวณหุบเขา “ลิกุส” Lycus เชื่อมไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของแคว้น ฟริเกีย PHRYGIA มีถนนตัดผ่านเมืองเอเฟโซ และเมืองเปอร์กามัม เมืองเลาดีเซียเป็นเมืองร่ำรวย เจริญรุ่งเรืองมากเป็นศูนย์กลางการค้าขายทางภาคตะวันตกของอาณาจักรโรมัน มีระบบธนาคารเป็นของตนเองมีโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้า

เป็นเมืองที่มีการเลี้ยงแกะเป็นส่วนใหญ่ เป็นศูนย์การค้าขนแกะดำ และผลิตเสื้อผ้าสีดำขาย

ทั้งยังมีโรงเรียนการแพทย์ที่มีชื่อเสียง มีผลิตภัณฑ์ขายอยู่ 2 ชนิดที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาก คือ น้ำมันที่ปรุงด้วยเครื่องเทศสำหรับรักษาโรคหู (ยาหยอดหู) และขี้ผึ้งสำหรับทาตา

ปรุจากผงฟริเกีย ผสมกับน้ำมันเป็นสินค้าส่งออก มีฐานะการเงินที่มั่นคงมากเมืองนี้จึงแทบจะไม่มีคนยากจนเลย

คริสตจักรเลาดีเซีย

องค์พระคริสต์ตรัสว่า “เรารู้จักกิจกรรมของพวกเจ้าว่าเจ้าไม่เย็นหรือไม่ร้อน เราใครให้เจ้าเย็นหรือร้อน เพราะเหตุเจ้าเป็นแต่อุ่น ๆ ไม่เย็นไม่ร้อนเราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา” วิวรณ์ 3:14-16 คริสตจักรเลาดีเซีย เข้าใจว่าได้รับการก่อตั้งโดยท่านเปาโล ท่านคงจะไม่ได้เดินทางมาเมืองนี้แต่เพื่อนร่วมงานของท่านชื่อเอปาฟรัส คงจะเป็นผู้เดินทางมาดูแลแทน โทโลซาย 4:12,16 คริสเตียนในสมัยท่านเปาโลนั้น เข้มแข็งร้อนรนมาก แต่ต่อมาอีก 30 ปี ถึงสมัยที่ท่านโยฮันนคริสตจักรเลาดีเซียได้เสื่อมลงอย่างน่าใจหาย จึงถูกตำหนิอย่างรุนแรงจากพระเยซูคริสต์ พวกเขาไม่ได้ทำบาปผิดที่ร้าย

แรงแต่ประการใด ไม่ได้ถูกข่มเหง ไม่ได้เผชิญกับพวกสอนเทียมเท็จ แต่พวกเขาขาดความร้อนรนเอาจริงเอาจัง คือเป็นคนไม่รู้ร้อนรู้หนาว เป็นแต่เพียงอุ่น ๆ พระเยซูไม่ต้องการให้คริสเตียนเป็นเช่นนี้ พระองค์ต้องการให้เขาร้อน ถ้าไม่ร้อนก็ให้เย็นไปเสียเลย คำว่าร้อนในภาษากรีกในข้อ 15 นี้ หมายถึง “เดือดพล่าน” และคำว่าเย็นก็หมายถึงให้เย็นเป็นน้ำแข็งไปเลย พระองค์ไม่ต้องการเห็นลักษณะไม่เอาไหน ของคริสเตียนที่เป็นครึ่ง ๆ กลาง ๆ ทำตัวเป็นสองฝักสองฝ่าย เดี่ยวร้อนเดี่ยวเย็น บางทีก็รักพระเจ้า บางคราวก็นับถือผี พระองค์ไม่ต้องการให้เราทำตัวเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนาย พระองค์ต้องการให้เราเป็นคนร้อนรน หรือไม่ก็ให้เย็นไปเลย ขึ้นเป็นแค่อุ่น ๆ พระองค์บอกว่า “เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา”

พระองค์ตรัสอีกว่า “เพราะเจ้าพูดว่าเราเป็นคนมั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้น และไม่ต้องการสิ่งใด ๆ เลย เจ้าจึงไม่รู้ว่าเป็นคนจนแค้นเคืองใจ เป็นคนขัดสน เป็นคนตาบอด และเป็นคนเปลือยกายอยู่” วิวรณ์ 3:17

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ประชากรที่อยู่ในเมืองเลาดีเซียมีความร่ำรวยอยู่ดีกินดีไม่ค่อยขัดสนสิ่งใด ๆ เลย เขาอุดมสมบูรณ์ฝ่ายร่างกาย ฝ่ายของเนื้อหนัง จนเขามองไม่เห็นความยากจนเหี้ยมแห่งของจิตวิญญาณของเขาเอง เขาไม่ต้องการพึ่งพาในพระเจ้า เขาเปรียบเหมือนคนที่ป่วยหนัก แต่คิดว่าตัวเองไม่ได้ป่วย เขาเป็นคนโง่ แต่คิดอยู่เสมอว่าตัวเองฉลาด มันเป็นสภาพที่น่าสมเพชซึ่งนักคริสตจักรเลาดีเซีย ไม่ได้รับคำชมเชยจากพระเยซูคริสต์เลย มีแต่คำตำหนิเท่านั้น

เลาดีเซีย เป็นตัวแทนประวัติศาสตร์ คริสตจักรยุคที่ 7 เริ่ม (ค.ศ. 1850-วันสิ้นโลก)

สภาพฝ่ายจิตวิญญาณและฝ่ายเนื้อหนังของคริสตจักรเลาดีเซียนั้นคล้ายคลึงกันกับสภาพของคริสเตียนในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก

พระเยซูคริสต์ตักเตือนพวกเขาในเวลานั้นก็เพื่อจะตักเตือนเราในสมัยนี้เช่นเดียวกัน นับตั้งแต่ปี 1850 เป็นต้นมาโลกที่เรอาศัยอยู่มีความเจริญยิ่งขึ้นในทุก ๆ ด้าน การกดขี่ข่มเหงคริสเตียนไม่มีอีกแล้วทุกคนมีเสรีภาพในการนับถือศาสนา ความรู้ของมนุษย์เจริญยิ่งขึ้นมี รถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน จรวด มีเครื่องพิมพ์ เครื่องถ่ายภาพ เครื่องคอมพิวเตอร์ มีอาวุธที่ทันสมัยต่าง ๆ มีการส่งดาวเทียม สถานีอวกาศ มีโทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ และยังมีเครื่องอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ อีกมากมายก่ายกอง ทำให้มนุษย์ในเวลานี้รักความสะดวกสบาย หาเงินง่ายจ่ายคล่อง บำรุงบำเรอ หาความสุขใส่ตนเองอย่างเต็มที่ในที่สุดจิตวิญญาณที่ร้อนรนในเรื่องของพระเจ้าและความสัมพันธ์ที่มีต่อพระองค์ก็จืดจางลงกลายเป็นอุ่น ๆ เพราะพระเจ้าพูดว่า “เราเป็นคนมั่งมีได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้นและไม่ต้องการสิ่งใด ๆ เลย” นี้แหละคือสภาพอันแท้จริงของคริสเตียนในยุคนี้

คำแนะนำและตักเตือน

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์แล้วจากเราเพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมั่งมี และซื้อเสื้อผ้าวางเพื่อจะนุ่งห่มได้เพื่อความสะอาดแห่งกายเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ได้ปรากฏง้อเอาหน้าหน้าตาของเจ้าเพื่อเจ้าจะได้แลเห็น” วิวรณ์ 3:18

เราเชื่อว่าเป็นคริสเตียน เราเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ เชื่อว่าพระองค์ทรงสร้างโลกและสิ่งสารพัด เป็นพระผู้ไถ่ เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงตอบคำอธิษฐานของเราในยามสุขหรือยามทุกข์ แต่เวลานี้เราเชื่อพระองค์แต่เพียงริมฝีปากเท่านั้นจิตใจและความประพฤติของเราตรงกันข้ามกับคำสั่งสอนของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักเราพระองค์จึงตรัสว่า “เรารักผู้ใดเราก็มักกล่าวและเขียนสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้นจงมีใจกระตือรือร้นและกลับใจเสียใหม่” (ข้อ 19)

เราจะต้องกลับใจเสียใหม่ ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์แล้วจากพระองค์ คือเราจะต้องแสวงหาความรู้ที่เที่ยงแท้จากพระเจ้า เราจะต้องฟื้นฟูความเชื่อของเรา และศึกษาพระคำของพระเจ้าให้เข้าใจเราจะต้องเข้มแข็งมั่นคงอยู่ในพระคุณและความรักของพระองค์ เสื้อผ้านั้นได้แก่การแสวงหาความชอบธรรมของพระคริสต์และประพฤติตาม “ซาทาทา” ได้แก่การเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เข้ามาเปิดตาของเราให้เห็นให้เข้าใจสภาพอันแท้จริงของจิตวิญญาณ

ของเราให้เราได้เข้าใจอย่างดั่งแท้นในน้ำพระทัยของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและประพุดตามพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นยารักษาโรคตาบอดฝ่ายวิญญาณของเรา

ประตูลูซิอัส

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “นี่แน่ะ เราเป็นอธิการประตูลูซิอัสอยู่ถ้าผู้ใดจะฟังเสียงเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้นและจะรับประทานอาหารกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารกับเรา ผู้ใดมีชัยชนะเราจะให้ผู้นั้นนั่งลงกับเราที่พระที่นั่งของเรา” วิวรณ์ 3:20-21

ประตูนั้นคือประตูจิตใจของเราเป็นประตูของจิตวิญญาณของเรา เราจะต้องเชิญให้พระองค์เข้ามา เราจะต้องเปิดอกกับพระองค์ พระองค์คือทิพย์อาหารที่จะประทานให้เรา เพื่อเราจะได้เป็นเหมือนกับพระองค์จะได้รับชัยชนะเช่นพระองค์และจะทรงให้เรานั่งลงกับพระองค์ที่พระที่นั่งของพระองค์

ข่าวพิเศษสำหรับยุคสุดท้าย

คริสตจักรทั้งเจ็ดของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 2,3 เป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรที่พัฒนาตามประวัติศาสตร์ และยังเป็นตัวแทนของคริสเตียนทั้งหมดทุกยุคทุกสมัย ตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงวาระสุดท้ายและข่าวทั้งเจ็ดชิ้นใช้ได้กับคริสตจักรทั่วโลก ในทุกวันนี้

คริสเตียนบางคนในสมัยนี้ได้สูญเสียความรักครั้งแรกของเขา เปรียบได้กับข่าวที่ส่งไปถึงคริสตจักรเมือง(เอเฟโซ) บ้างก็เผชิญกับการกลั่นแกล้งกดขี่ข่มเหง(สมอร์นา) บ้างก็หลงไปปะปนกับพวกศาสนาเทียมเท็จในลัทธิเดียดริและคริสตจักรเทียมเท็จพวก บาลาอัมและพวกนิโคเลาส์นียม (เปอร์กามัม) บางคนก็หลงไปกับการถือโซกลางด้านไสยศาสตร์ คบกับพวกหมอดูชะตาฟ้า หอมผี ไหว้รูปเคารพ เป็นพวกของอีซาเบ็ล(อีซาทรา) บางคนก็ละทิ้งความเชื่อหลงกระทำผิดทำความเสื่อมเสียให้แก่คริสตจักร (ซาร์ดีส) บางคนก็เป็นคนดีรับใช้พระคริสต์ด้วยความซื่อสัตย์ ถ่อมใจมีความจงรักภักดีต่อพระเจ้า และอดทน (ฟีลาเดลเฟีย) แต่บางคนก็มีจิตวิญญาณเพียงอ่อน ๆ ใ้อวดความมั่งมีในทรัพย์สินสมบัติทางโลกพอใจในตัวเองโดยไม่รู้สึกรว่าตนเองเป็นคน แร้นแค้นเฉยใจ ชัดสน ตาบอด และเปลือยกายให้แก่คริสตจักร (เลาดีเซีย) เราจะต้องปรับปรุงชีวิตด้านจิตวิญญาณของเราให้ดี แก้ไขสิ่งที่ผิดขาดตกบกพร่อง กระทำให้ถูกต้องก่อนที่จะสายเกินไป

บทที่ 3 พระที่นั่งของพระเจ้า (วิวรณ์บทที่ 4)

ท่านโยฮันถูกขับไปถึงประตูที่อยู่ในสวรรค์ โดยทางนิมิต จากประตูที่เปิดกว้างนี้ ท่านได้เห็นพระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่บนพระที่นั่งของพระองค์ตลอดทั้งบรรดาผู้ที่อยู่ปรนนิบัติรอบ ๆ พระที่นั่งนั้นท่านได้บรรยายดังนี้ว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นประตูสวรรค์เปิดกว้างอยู่ และพระสุรเสียงเดิมซึ่งข้าพเจ้าเคยได้ยินดังเหมือนเสียงแตรตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า ‘จงขึ้นมาที่นี่เถิดเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในภายหน้านั้น’” ทันใดนั้นพระวิญญาณก็คล้อยข้าพเจ้าและนี่แน่ะมีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีท่านองค์หนึ่งประทับอยู่ที่พระที่นั่งนั้น และท่านผู้ที่นั่งนั้นมีรูปร่างประดุจแก้วมณีโชติ และแก้วทับทิม และมีรั้วล้อมรอบพระที่นั่งดูประหนึ่งแก้วมรกต” (วิวรณ์ 4:1-3)

ภาพพระที่นั่งของพระเจ้า ที่ท่านโยฮันเห็นนั้น ท่านยะชายาได้เห็นในนิมิต (ยะชายา 6:1-4)

นอกจากนี้ท่านยะเสคเคลก็ได้เห็นเช่นกันดู (ยะเสคเคล 1:26-28)

ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คน

ท่านโยฮันได้เห็นต่อไปอีกคือ “และล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีพระที่นั่งอีกยี่สิบสี่พระที่นั่ง และมีผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนพระที่นั่งเหล่านั้นนั่งหม่อมขาว และมีมงกุฎทองคำที่ศีรษะของเขา” (ข้อ 4)

ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั่งอยู่รอบ ๆ พระที่นั่งของพระเจ้า พวกเขาหนุ่มหล่อผิวดำ และสวมมงกุฎทองคำไว้บนศีรษะ ในหนังสือวิวรณ์มีอยู่หลายตอนที่เขียนว่า พวกเขาทูลดั่งวงถวายบังคมพระองค์เพื่อนมัสการและถวายเพลงสรรเสริญ วิวรณ์ 4:10; 5:14; 7:11; 11:16; 19:4) ผู้อาวุโสคนหนึ่งยังพูดกับโยฮันถึงสองครั้ง (วิวรณ์ 5:5; 7:13)

1. *เสื้อผ้าที่ผู้อาวุโสเหล่านั้นมีความหมายถึง ความบริสุทธิ์ชอบธรรมที่ผู้ชอบธรรมประพฤติดีไม่มีจุดตำหนิหรือรอยเลอะในชีวิตของเขา (วิวรณ์ 4:4; 19:7,8)

2. *มงกุฎทองคำเหล่านั้นหมายถึงความชอบธรรมและการสู้ทนกับการทดลองจนได้ชัยชนะคนเหล่านี้จึงมีคุณค่าเหมาะสมที่จะได้รับมงกุฎจากพระเจ้า (วิวรณ์ 4:10; 2 ทิโมธี 4:8; ยาโคโบ 1:12)

3. *ในสมัยโบราณชาติอิสราเอล ได้แบ่งกลุ่มปุโรหิตที่ปรนนิบัติในพระวิหาร ออกเป็นครั้งละ 24 คน 1 โครินท 24:4,7-19 ดังนั้นที่พระวิหารในสวรรค์จึงมีผู้อาวุโสถึง 24 คนช่วยพระเยซูคริสต์ปฏิบัติภารกิจของพระองค์ในพระวิหารบนสวรรค์

4. *ปุโรหิตในโลกนี้ทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาด้วย (พระบัญญัติ 17:8-12) ดังนั้นผู้อาวุโส 24 คน ก็จะช่วยพระคริสต์ในหน้าที่พิพากษาบนสวรรค์

5. *ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนขึ้นไปสวรรค์อย่างไร?

พวกเขาฟื้นจากความตายพร้อมกับพระเยซูเมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนอุโมงค์ฝังศพถูกเปิดออก และเมื่อพระเยซูทรงฟื้นพระชนม์ ผู้ชอบธรรมหลายคนก็ตายไปแล้วนั้นได้ลุกขึ้นมาจากที่ฝังศพ พวกเขาพากันเข้าไปในนครบริสุทธิ์ ปากฎแก่คนเป็นอันมาก (มัดธาย 27:51-53) คนชอบธรรมเหล่านี้จะไม่ตายเป็นครั้งที่สอง เขาถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์ด้วยกันกับพระเยซูในฐานะที่เป็นผลแรกแห่งการเสียดชะของพระองค์ พวกเขาไม่ใช่เป็นวิญญาณที่ออกจากร่าง แต่เขาเป็นผู้ถูกได้ให้รอดเขาฟื้นขึ้นมาจากความตาย ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนี้เป็นผู้พลีชีพเพื่อพระเจ้าตั้งแต่สมัยสร้างโลกจนถึงสมัยของพระคริสต์ ดูเหมือนว่า เฮเบล และโยฮัน บัพติสโตจะรวมอยู่ด้วยในกลุ่มนี้ จากข้อความใน เออร์ลีไรท์ดิงส์ หน้า 184 กับตีโชดออฟเล็จส์ หน้า 786

6. *ข้อที่น่าสังเกตประการหนึ่งคือ เมื่อท่าน ยะชายาได้รับนิมิตใน (ยะชายา 6:1-4) และอีกครั้งหนึ่งที่ท่านยะเสคเคลได้รับนิมิต (ยะเสคเคล 1:5-28) ท่านทั้งสองได้เห็นพระเจ้าบนพระที่นั่งของพระองค์

แต่ไม่ได้เห็นผู้เอาอุสยี่สิบสี่คนเลย ท่าน ยะเอศเคลได้เห็นสัตว์สี่ตัวและกงจักร สำหรับท่านยะชานัน
ได้เห็นเสราฟิมมีหกปีกและพูดต่อกัน

เหตุที่ท่านไม่เห็นผู้เอาอุสยี่สิบสี่คนก็เพราะท่านเหล่านั้นยังไม่ฟื้นคืนชีพ ต่อเมื่อพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์
ท่านเหล่านั้นจึงฟื้นขึ้นและเข้าสู่สวรรค์พร้อมกับพระเยซูคริสต์ เมื่อท่านโยฮันได้เห็นในนิมิตท่านจึงได้เห็นผู้เอาอุส
ยี่สิบสี่คน (วิวรณ์ 4:4) อยู่ที่นั่น

ประทีปเจ็ดดวง

ท่านโยฮันได้เห็น “มีประทีปเจ็ดดวงจุดไว้ตรงหน้าพระที่นั่ง ประทีปเหล่านั้นคือ วิญญาณทั้งเจ็ดของ
พระเจ้า” (วิวรณ์ 4:5)

มีพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวดูใน (เอเฟซัส 4:4; 1 โครินธ์ 12:13) ดังนั้น “วิญญาณทั้งเจ็ดนั้นจึง
เป็นสัญลักษณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์แสงสว่างของประทีปจะมีไม่ได้ถ้าไม่มีคันทะปรีและคันทะปรีนั้นจะ
จุดให้เป็นดวงสว่างไม่ได้หากไม่มีน้ำมัน จะเห็นได้ว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดของดวงประทีปก็คือน้ำมัน ดังนั้นน้ำมันจึง
หมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ กิ่งทั้งเจ็ดอันของคันทะปรีหมายถึง ประชากรของพระเจ้าที่อยู่ทั่วโลก น้ำมันที่
ไหลไปตามท่อของกิ่งทั้งเจ็ดหมายถึง พระวิญญาณ ได้ประทับอยู่ในจิตใจของพวกเขา เมื่อเขาได้รับน้ำมันแห่ง
พระวิญญาณเขาจึงได้ส่องสว่างประกาศข่าวประเสริฐออกไปทั่วโลก”

สัตว์สี่ตัว

ท่านโยฮันได้เห็นว่า “ตรงหน้าพระที่นั่งนั้นมีเหมือนเป็นทะเลแก้วใสดุจแก้วมณี และท่ามกลางพระที่
นั่งและล้อมรอบ พระที่นั่งนั้น มีสัตว์สี่ตัวมีตาเต็มอยู่ทั้งข้างหน้าข้างหลัง สัตว์ตัวที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงห์โต ตัวที่
สองนั้นเหมือนโค สัตว์ตัวที่สามมีหน้าเหมือนมนุษย์ สัตว์ตัวที่สี่มีหน้าเหมือนนกอินทรีเห็น สัตว์ทั้งสี่นั้นมีปีก
หกปีกและบริบูรณ์ไปด้วยตาทั้งรอบนอกและรอบใน และสัตว์เหล่านั้นกล่าววาจาตลอดวันตลอดคืนไม่ได้หยุด
เลยว่าบริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ แต่พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทุกประการ ผู้ได้ทรงสถาปนาอยู่ใน
กาลก่อน ผู้ทรงสถาปนาอยู่เดี๋ยวนี้ และผู้ทรงสถาปนาอยู่ในเบื้องหน้านั้น” (วิวรณ์ 4:6-8)

คำว่า “สัตว์” ในภาษากรีกที่ใช้ในพระคัมภีร์ข้อนี้ หมายถึง สิ่งที่มีชีวิต หรือ บุคคลมีชีวิต หรือสัตว์มี
ชีวิตสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นนี้มีลักษณะคล้าย มนุษย์ และสัตว์ปนกันเรียกว่าครึ่งคนครึ่งสัตว์ก็ว่าได้

สัตว์ที่ยะเอศเคลเห็นนั้นแต่ละตัวมีสี่หน้า และหน้าของมันก็เหมือนกับที่โยฮันได้เห็นในนิมิต (ยะเอศ
เคล 1:5-28) สัตว์นั้นเดินไปโดยการนำของพระวิญญาณ มีกงจักรอยู่บนพิภพ ติดตามสัตว์ไปทุกตัว กง
จักรทั้งสี่นี้ หมายถึง พระเจ้าทรงมีอำนาจควบคุมเหตุการณ์ของโลกโดยผ่านสัตว์ทั้งสี่นี้

ทำให้ประชากรของพระเจ้ามีความมั่นใจเมื่อทราบพระเจ้าทรงควบคุมชีวิตของเรา ดวงตามาก
มายที่อยู่บนสัตว์และอยู่ที่กงจักรนั้นหมายความว่าพระเจ้าทรงรู้ทรง
เห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในโลกนี้ และในมหาจักรวาลไม่มีอะไรสามารถซ่อนเร้นไปจากการรู้เห็นของพระเจ้า
ได้

ดังนั้นสัตว์สี่ตัวที่ท่านโยฮันได้เห็นกับท่านยะเอศเคลเห็นนั้นเป็นอย่างเดียวกัน และคะรุบีม ใน เอ็กโซโด
37: 7-9 กับเสราฟิม ในเยชาเยา 6:1-4 ก็เป็นอย่างเดียวกันด้วย

ทูตผู้รับพระบัญชาจากพระเจ้า

ตามที่เราเห็นแล้วว่า สัตว์ ที่มีชีวิตทั้งสี่ตัวตลอดทั้งคะรุบีม หรือ เสราฟิม ล้วนเป็นทูตสวรรค์ที่อยู่
เบื้องหน้าบัลลังก์ของพระเจ้าพวกเขาเป็นผู้รับมอบหมายให้กระทำการภารกิจระหว่างสวรรค์กับแผ่นดินโลก
โดยตรงพวกเขาได้รับพระบัญชาจากพระคริสต์ผู้ทรงประทับอยู่บนบัลลังก์ร่วมกับพระบิดา (เอีบราย
8:1,2) เสราฟิมที่อยู่เบื้องหน้าบัลลังก์จะเป็นผู้ถ่ายทอด พระบัญชาของพระคริสต์แก่บรรดาทูตสวรรค์
พระคัมภีร์กล่าวว่าทูตสวรรค์ทั้งหมด “เป็นวิญญาณ” ผู้ปรนนิบัติที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดา
ประชากรของพระเจ้า (เอีบราย 1:14) ทูตสวรรค์เหล่านี้จะเอาใจใส่และพิทักษ์รักษาท่าน ให้พ้นจาก
อำนาจแห่งความชั่วร้าย

การนมัสการพระเจ้าผู้สร้าง

“และสัตว์เหล่านั้นได้กล่าววาทตลอดวันตลอดคืนไม่ได้หยุดเลยว่าบริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ แต่พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้า ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทุกประการผู้ได้ทรงสภาพอยู่ในกาลก่อนผู้ทรงสภาพอยู่เดี๋ยวนี้ และผู้ทรงสภาพอยู่เบื้องหน้า” ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่นั้นจึงได้กราบเฉพาะพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และนมัสการพระองค์ผู้ทรงสภาพอยู่เป็นนิรันดร์ และได้วางมงกุฏของตนลงหน้าพระที่นั่งทูลว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลายพระองค์เป็นผู้สมควรจะรับสง่าราศี และ ยศศักดิ์ และฤทธานุภาพ เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่ง และสรรพสิ่งนั้นก็ได้อับติขึ้น และตามชอบพระทัยของพระองค์” (วิวรณ์ 4:8-11) เสราฟิมก็ได้ร่วมสรรเสริญนมัสการพระเจ้าด้วย (ยะชายา 6:3)

นิมิตของท่านโยฮันที่บันทึกในวิวรณ์บทที่ 4 เกี่ยวกับเรื่องพระที่นั่งของพระเจ้า เราได้เห็นถึงพระปัญญาฤทธานุภาพ และความบริสุทธิ์ของพระองค์ จุดมุ่งหมายของนิมิตเพื่อเสริมกำลังของประชากรของพระองค์เพื่อหนุนใจของผู้เชื่อทุกคน ให้เกิดความเข้มแข็งมั่นคงอยู่ในพระคุณ และความรัก เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

ตราเจ็ดดวงของพระเจ้า (วิวรณ์บทที่ 5,6)

ข่าวในพระคัมภีร์จะเพิ่มพูนความสำคัญตามกาลเวลาที่ผ่านไป ขณะที่โลกเคลื่อนเข้าสู่ชะตาสุดท้ายของการอ่านและศึกษาพระคัมภีร์จึงกลายเป็นเรื่องเร่งด่วนยิ่งขึ้น เพราะเราไม่ทราบว่า วันใด ชั่วโมงใด จะเป็นวันสุดท้ายในชีวิตของเรา เป็นการสำคัญอย่างยิ่งที่เราจะเข้าใจล่วงหน้าว่า มีอะไรรอเราอยู่ข้างหน้า เพื่อเราจะได้เตรียมตัวรอรับชีวิตนิรันดร์ได้ดีที่สุด

พระธรรมวิวรณ์บทที่ 5,6 สองบทนี้ได้บรรยายถึงตราเจ็ดดวงที่ถูกแกะออก เหตุการณ์เหล่านี้จะนำไปสู่การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู

ท่านโยฮันได้เห็นในนิมิตดังนี้ “และในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นหนังสือม้วนหนึ่งเขียนไว้ทั้งข้างในและข้างนอก และมีตราประทับอยู่เจ็ดดวงและข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มีฤทธิ์ประกาศเสียงดังว่า ‘ใครผู้ใดเป็นผู้สมควรจะแกะตราและคลี่หนังสือนั้นออกและไม่มีคนใดในสวรรค์ก็ดี ที่แผ่นดินโลกก็ดี หรือใต้แผ่นดินก็ดีอาจคลี่หนังสือนั้นออกหรือดูหนังสือนั้นได้ และข้าพเจ้าก็ร้องไห้เป็นอันมาก เพราะไม่มีคนใดสมควรคลี่หนังสือหรือดูหนังสือนั้นได้’” (วิวรณ์ 5:1-4)

หนังสือม้วนหนึ่งในพระหัตถ์ของพระบิดาถูกประทับตราไว้ถึงเจ็ดดวงไม่สามารถคลี่ออกอ่านได้ จนกว่าตราทั้งเจ็ดถูกแกะออก เนื้อหาในหนังสือไม่มีมนุษย์คนใดรู้จนกว่าตราทั้งเจ็ดดวงถูกแกะออกหมด ตราประทับเหล่านั้น หมายถึงเหตุการณ์ และข่าวต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นก่อนการคลี่หนังสือม้วนออกอ่าน

ในสมัยของโยฮัน เอกสารที่มีตราประทับไว้ถึงเจ็ดดวงนั้น ตามกฎหมายของชาวโรมันแล้วถือว่าเอกสารนั้นเป็นพินัยกรรม ดังนั้นหนังสือม้วนนี้ถือได้ว่าเป็นพินัยกรรมของพระเจ้ากับมนุษย์ที่เสียชีวิต

โยฮันร้องไห้

เมื่อทูตสวรรค์ ได้ประกาศหาคนที่จะเปิดหนังสือออกอ่าน ปรากฏว่าไม่มีใครสามารถเปิดได้ เพราะไม่มีใครใดมีคุณสมบัติที่จะเปิดได้

จึงเป็นเหตุทำให้โยฮันถึงกับร้องไห้อย่างหนัก มันหมายถึง คำสัญญาที่พระเจ้าตรัสกับโยฮันว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นมาในภายหลัง” (วิวรณ์ 4:1) ดูเหมือนจะล้มเหลว การที่ไม่สามารถหาคนเปิดหนังสือได้ เท่ากับการเลื่อนการตัดสินใจของพระเจ้า เกี่ยวกับผู้ที่ได้รับความรอด ออกไปอีกอย่างไม่เป็นเวลาจำกัด ถ้าหนังสือม้วนนั้นไม่ถูกเปิดออกก็จะเป็นการขาดความรอดสำหรับผู้ใดเลย

สิ่งแห่งแปดยูดาห์

“และในพวกผู้อาวุโสนั้นมีผู้หนึ่งบอกแก่ข้าพเจ้าว่า ‘อย่าร้องไห้เลยนี้ แม้สิ่งใดแห่งตระกูลยูดาห์ที่เป็นเชื้อสายของดาวิด ท่านได้ชัยชนะจึงแกะตราทั้ง เจ็ดดวงและคลี่หนังสือนั้นออกได้’” (วิวรณ์ 5:5)

พระเยซูคริสต์ได้ชื่อว่าเป็นสิ่งแห่งตระกูลยูดาห์ ตำแหน่งนี้ได้มาจาก เยเนซิส 49:9-10 ยาโคบ กำลังอวยพรให้แก่บุตรสิบสองคนของเขาก่อนจะสิ้นชีพกล่าวว่า “ยูดาห์เป็นลูกสิ่งใด เขาหมอบลงเหมือนสิ่งใด โดดตัวผู้และสิ่งใดโดดตัวเมีย ใครจะกล้าโยให้เขาลุกขึ้นไม่ถ้าพระกรจะไม่ขาดจากยูดาห์ จนกว่าซีโลจะมา” คำว่า ซีโลในคำพยากรณ์หมายถึงพระคริสต์

พระเยซูคริสต์เป็นเชื้อสายของดาวิด

ตำแหน่งนี้ได้มาจาก ยะชาชา 11:1,10 ซึ่งกล่าวถึง ดอและรากแห่งเจสซี พระเยซูเป็นบุตรในสายของดาวิด ดังนั้นพระเยซูจึงทรงมีตำแหน่งเป็นราก (เชื้อสาย) ของดาวิด “สิ่งแห่งยูดาห์และรากของดาวิดจึงบอกถึงบทบาทของพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระมาซีฮา (ผู้ถูกเจิม) และพระเยซูผู้ไถ่เรา พระองค์เท่านั้นทรงเหมาะสมที่จะคลี่หนังสือม้วนและเผยให้เราทราบถึงเนื้อหาในนั้น เพราะพระองค์ทรงเป็นจอมกษัตริย์และจอมเจ้านายทั้งปวง วิวรณ์ 19:16

พระเมษโปดก (ลูกแกะของพระเจ้า)

คำว่า “เมษ” หมายถึง แกะ และคำว่า “โปดก หมายถึง ลูกสัตว์, ลูกน้อย เมื่อรวมกันเข้าคือเมษโปดก ก็จะแปลได้ว่า “ลูกแกะ” ในพระคัมภีร์ใช้ลูกแกะเป็นสัญลักษณ์ของ พระคริสต์บ่อยๆ ดู วิวรรณ์ 13:8; ยะชายา 53:7; อีระมะยา 11:19; 1 เปโตร 1:18,19

ตามธรรมดาในเวลานั้นลูกแกะมีราคาถูกกว่าแพะ เพราะเหตุนี้จึงเป็นที่คาดหวังว่า คนยากจนจะสามารถเอาลูกแกะมาได้ ลูกแกะจึงเป็นเครื่องบูชาของคนยากจน เป็นการถูกต้องแล้วที่พระคริสต์ทรงถูกกล่าวถึงในฐานะที่เป็นลูกแกะของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาสำหรับคนจน

โยฮันน์บัพติสตเมื่อเห็นพระเยซูเดินมาจึงกล่าวว่า “ดูแน่พระเมษโปดกของ พระเจ้าผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไป” โยฮันน์ 1:29

เขาเจ็ดเขาและตาเจ็ดดวง

เมื่อโยฮันน์ได้เห็น ท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่นั้นและท่ามกลางพวกผู้ปกครอง ข้าพเจ้าได้แลเห็นพระเมษโปดก ที่ยืนอยู่ดูเหมือนทรงถูกปลงพระชนม์พระเมษโปดกทรงมีเขาเจ็ดเขา และมีตาเจ็ดดวงซึ่งเป็นวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าที่ส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก วิวรรณ์ 5:6

ที่ตัวของพระเมษโปดกมีเครื่องหมายของความตาย เป็นเครื่องหมายแห่งความโศกเศร้าและชัยชนะมีรอยแผลเป็นที่ฝ่ามือ และฝ่าเท้าของพระองค์ ซึ่งเป็นเครื่องหมายของความโหดร้ายทารุณ ซึ่งจะเตือนใจเราให้รู้ถึงความน่ากลัวของความบาปและชี้ให้เห็นถึงชัยชนะของพระองค์ที่ทรงได้มา เพื่อเราทั้งหลายจะได้ขจัดถือและดำเนินชีวิตเช่น พระองค์

คำว่า “เขา” ในพระคัมภีร์ ใช้เป็นสัญลักษณ์ ของพลังหรืออำนาจ ซึ่งจะเป็นได้ทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและฝ่ายธรรมชาติ ผู้เขียนพระธรรมสดุดี กล่าวถึงพระยะโฮวาว่าเป็น “พลังแห่งความรอดของข้าพระองค์” ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Horn” ซึ่งแปลว่า เขา (สดุดี 18:2) เขาเจ็ดเขาของพระเมษโปดก หมายถึง พลังอำนาจอย่างสมบูรณ์ และสิทธิ์ขาดในการที่พระองค์ทรงช่วยให้หลุดพ้นจากอำนาจของความบาปด้วยการเสียดสละเสียดสละของพระองค์ เขาเจ็ดเขาก็หมายความว่า พระองค์ทรงไว้ซึ่งอำนาจสมบูรณ์แบบในการที่จะช่วยมนุษย์

“ตาเจ็ดดวง” เป็นสัญลักษณ์แห่งความรู้ของพระองค์ ซึ่งปรากฏทาง พระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีอะไรที่จะหลบซ่อนพระองค์ได้ พระองค์ทรงห่วงใยประชากรของพระองค์ และพร้อมเสมอที่จะช่วยเขา ปลอดภัย ให้กำลังกาย กำลังใจแก่เขา และคุ้มครองป้องกันเขาให้พ้นภัย

ต่อจากนั้นท่านโยฮันน์ก็ได้เห็นพระเมษโปดกเข้ามารับหนังสือม้วนจากพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่งนั้น (วิวรรณ์ 5:7)

สัตว์ทั้งสี่และผู้อาวูโสสี่สิบสี่คน ก็มลงกราบนมัสการพระเมษโปดก ท่านถือพิณ และขับทองคำมีเครื่องหอมเต็ม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของบรรดาสีทิสซันและได้พร้อมใจกันร้องเพลงบทใหม่ (ข้อ 8-10)

ต่อจากนั้น ทูตสวรรค์ที่อยู่รอบ ๆ พระที่นั่งตลอดทั้งผู้อาวูโสสี่สิบสี่คน และสัตว์ทั้งสี่ได้กล่าวคำสรรเสริญพระเมษโปดกและก้มลงกราบนมัสการพระองค์ วิวรรณ์ 5:11-14

จงถวายคำสดุดีและยศศักดิ์และรัศมีภาพและฤทธิ์เดชแด่พระองค์ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้นและพระเมษโปดกสืบ ๆ ไปเป็นนิตย์ และสัตว์ทั้งสี่นั้นจึงร้องว่า อาเมน และผู้อาวูโสเหล่านั้นก็หมอบลงนมัสการ (ข้อ 14)

ตราประทับเจ็ดดวง (วิวรรณ์ 6)

คำพยากรณ์ของตราประทับเจ็ดดวงในวิวรรณ์บทที่ 6 และบทที่ 8:1 เป็นเรื่องราวความเสื่อมของคริสตจักรในค่านิจิตวิญญาณตามยุคตามสมัย

ตราประทับของวิวรรณ์บทที่ 6 มิได้เป็นเพียงบทเรียนทางประวัติศาสตร์ แต่ยังเป็นข่าวสำหรับปัจจุบัน เมื่อเราเผชิญกับการท้าทายในยุคสุดท้ายของประวัติศาสตร์โลก

1200

27
 20.90
 20.100
 17.50.6.

ตามประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ความโลภมนุษย์ธรรมเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ทรมานบ่อย ๆ คริสตจักร และคริสตชนได้รับความทุกข์ทรมานเพราะความจงรักภักดีของเขาที่มีต่อหลักการของพระคัมภีร์ จากน้ำมือของพวกนอกศาสนา และน้ำมือของพวกเขา คริสเตียนด้วยกัน คนที่ไม่ยอมทำตามมักจะต้องสูญเสียชีวิตของตน

พระผู้เป็นเจ้าทรงกรุณาส่งข่าวมายังโลกนี้ เพื่อนำประชากรของพระองค์กลับไปสู่ คำสั่งสอนของพระคริสต์และของอัครสาวก

ตราดวงที่ 1

ครั้งพระเมสโปดกทรงแกะตราดวงที่ 1 แล้วข้าพเจ้าแลเห็นและได้ยินเสียงสัตว์ตัวหนึ่งในสี่ตัวร้องดู ฟังร้องว่า “เชิญมา” ข้าพเจ้าแลเห็นม้าขาวตัวหนึ่งและผู้ที่นั่งบนหลังมันนั่นคือ ธนู และได้รับพระราชทานมงกุฎ และท่านก็ออกไป มีชัย และได้ชัยชนะ (วิวรณ์ 6:1,2)

ม้าและผู้ขี่ม้าที่ปรากฏในตราประวัติดวงแรก นั้นหมายถึงคริสตจักร สี่สมัยที่รุ่งเรืองและเสื่อมลง ม้าขาวกับผู้ขี่ม้าที่ถือธนูและสวมมงกุฎ (เทริด) ได้ออกไปอย่างมีชัยและได้รับชัยชนะ สัญลักษณ์นี้เป็นภาพของคริสตจักรยุคแรกเริ่ม เป็นคริสตจักรที่บริสุทธิ์เมื่ออยู่ภายใต้การทรงนำขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฟื้นฟูพระชนม์และอัครสาวกรุ่นแรก คริสตจักรได้เจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็วและเกิดผลเป็นอันมาก มีพลังเข้มแข็งในการต่อต้านอำนาจของพวกนอกศาสนาอย่างได้ผล

ดังนั้น **ม้าขาว** หมายถึง คริสตจักรยุคแรก ระหว่าง ค.ศ. 31-100 **ผู้ขี่ม้า** หมายถึงทูต ผู้ประกาศพระกิตติคุณ **สีขาว** หมายถึง ความบริสุทธิ์ ชอบธรรม **ธนู** หมายถึง ความสำเร็จ (ชัยชนะ) **เหนือความชั่ว** **มงกุฎ** หมายถึง รางวัลแห่งชัยชนะ

ตราดวงที่ 2

ครั้งท่านทรงแกะตราที่สองออกไปแล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงสัตว์ที่สองร้องว่า “เชิญมา” และมีม้าอีกตัวหนึ่งออกไปเป็นม้าสีแดง และทรงโปรดให้ผู้ที่นั่งบนหลังมันนั่นมีอำนาจพรากความสงบสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนทั้งปวงรบราฆ่าฟันกันและทรงประทานดาบใหญ่เล่มหนึ่งแก่ท่านนั้น (วิวรณ์ 6:3-4)

ยุคที่สอง (ค.ศ. 100-313)

ตราดวงที่สองนี้เป็นการก้าวเข้าสู่สมัยที่ 2 หรือยุคที่สองของคริสตจักรได้รับความทุกข์ยากลำบากอย่างแสนสาหัสเป็นยุคของการทำลายล้างคริสตจักรขนาดใหญ่ โดยน้ำมือของจักรพรรดิโรมัน ซาตานได้ตั้งฐานการต่อสู้กับพระเจ้าลงที่กรุงโรมซึ่งเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรโรมัน มันตั้งกองบัญชาการของมันลงที่นี่ และใช้กษัตริย์ผู้นับถือศาสนาในลัทธิเดียริเป็นเครื่องมือมาคริสเตียนเป็นอันมาก

ม้าสีแดง หมายถึง การกดขี่ข่มเหง การนองเลือด

ดาบ หมายถึง การประหารชีวิตประหารฆ่าฟันถึงตาย

ตราดวงที่ 3

“ครั้งทรงแกะตราดวงที่สาม ออกแล้ว ข้าพเจ้าได้ยินเสียงสัตว์ที่สามร้องว่า ‘เชิญมา’ และข้าพเจ้าจึงแลดูเห็นม้ายี่ดำตัวหนึ่ง และผู้ที่นั่งอยู่บนหลังมันนั่นคือตราชู และข้าพเจ้าได้ยินเสียงท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่นั่นร้องว่า ข้าวสาทิษะนาน (ประมาณ 1 ลิตร) รากาหนึ่งเดนาเรียน ข้าวบาร์เลย์สามทะนาน (ประมาณ 3 ลิตร) ต่อหนึ่งเดนาเรียน อันแต่เจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น” (วิวรณ์ 6.5-6)

ยุคที่สาม (คริสตศตวรรษที่ 4,5,6)

Il Re
venne a
cavallo
in un
suo
cavallo

90

Il Re
venne a
cavallo
in un
suo
cavallo

มัดำกับผู้มีำถือตราขุไว้ใมือ สี้ดำเป็นสัญลักษณ์หมำยถึง ความมิดมนแห่งศีลธรรม ความบาป และ การละทิ้งความเชื่อเดิม และการกระทำความผิด สัญลักษณ์แห่งความมิดนี้เหมาะสมอย่างยิ่งกับคริสตจักรใน ช่วงศตวรรษที่ 4 ถึงศตวรรษที่ 6 เมื่อศาสนาคริสต์ได้เป็นศาสนาประจำชาติจึงทำให้คนเป็นจำนวนลำน ๆ คนมิ ได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริงเขำมำสู่คริสตจักร การที่ศาสนาคริสต์เป็นที่นิยมของประชาชนการประณีประนอมก็ เกิดขึ้นได้มีคำสอนของลัทธินอกศาสนาเขำมำปนกับคำสอนของคริสตจักร สิ่งเหล่านี้จึงได้บังความจริงของ กิตติคุณเกือบหมดเมื่อจำนวนคริสเตียนมีมากขึ้น จำนวนพระคัมภีร์มีน้อยและหายากมากจึงทำให้เกิดการขาด แคลนอย่างหนัก

(อาโมส 8:11-12) เป็นการกั้นการพระวณะของพระเจ้าและโบสถ์ส่วนมากไม่ได้เทศนาเพราะไม่มีพระคัมภีร์ จึงได้เปรียบเทียบการกั้นการอาหาร เงิน 1 เดนาริอัน ซึ่งเป็นค่าจ้างคนงาน 1 วันสามารถซื้อข้าวสาลีได้ 1 ลิตร เขา จะเลี้ยงครอบครัวของเขาได้อย่างไร? ส่วนข้าวบาร์เล่ย์นั้นเขาใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์ที่มีราคาสูงถึง สามลิตร ต่อ หนึ่งเดนาริอัน ไม่พอเลี้ยงสัตว์ หนึ่งตัวต่อวัน

ถึงแม้จะกั้นการพระวณะของพระเจ้าเพียงใดก็ตาม แต่ยังมีคริสเตียนที่ยืนหยัดเข้มแข็งไม่ละทิ้งพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังทำงานของพระองค์ในท่ามกลางเขา และ พระโลหิตแห่งการชำระล้างความบาปยังอยู่ใน ความเชื่อมั่นของเขาตลอดไป

นั่นมันเป็นสัญลักษณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซะคาระยา 4:2-6 และน้ำองุ่นคือพระโลหิตของพระคริสต์ที่ ชำระล้างความบาป มัดธาย 26:27-29 สองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่จะต้องยึดถือไว้ให้มั่นคงในช่วงเวลาแห่งการกั้นการ อาหารฝ่ายจิตวิญญาณ

ตราดวงที่ 4

“เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สี่นั้นแล้ว ข้าพเจ้าได้ยินเสียงสัตว์ตัวที่สี่ร้องว่า “มาเถอะ” และข้าพเจ้า ก็แลเห็นดูเถิด มีม้าสี่กะเลียวตัวหนึ่ง เขำมำ ผู้ที่นั่งอยู่บนหลังมันนั้นชื่อมัจจราชและแดนคนตายก็ติดตามมาด้วย พระองค์ทรงให้ทั้งสองนี้มีอำนาจล้างผลาญแผ่นดินโลกและหนึ่งในสี่ส่วน ด้วยคมดาบ ด้วยความอดอยาก ด้วย โรคระบาดและด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน” วิวรณ์ 6:7-8

ยุคที่ สี่ (ระหว่างคริสตศตวรรษที่ 6-15)

ม้าสี่กะเลียว พร้อมทั้งผู้ขี่นี้ มีชื่อว่า “ความตาย” และมีหลุมฝังศพติดตามออกมาด้วยเป็นสัญลักษณ์ ของการเช่นฆ่า เพื่อกวาดล้าง และกดขี่ข่มเหงประชากรของพระเจ้า คนจำนวนลำน ๆ คน ได้ถูกฆ่าตายด้วยคม ดาบ ความอดอยากและถูกโยนให้สัตว์ร้ายกัดฉีกกิน หรือด้วยวิธีอื่น ๆ ที่ทารุณ ซึ่งอยู่ในช่วงคริสตศตวรรษที่ 6 ถึง 15 ช่วงเวลานี้เป็นที่รู้จักกันดีในนามว่า “ยุคมิด” พระเยซูทรงกล่าวว่า เป็นช่วงเวลาแห่งการกดขี่ข่มเหงที่รุนแรงที่สุด แต่ที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้นคือ ศาสนจักรได้เปลี่ยนความเชื่อของตนไปและกลายเป็นผู้กดขี่ข่มเหงและฆ่า คนที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสอนที่ผิด ๆ นั้นช่วงนี้แหละที่สันตะปาปาได้เปลี่ยนวันสะบาโตของพระเจ้าจากวันเสาร์ (วันที่เจ็ด) มาเป็นวันอาทิตย์ (วันที่หนึ่ง) แทน ยกเลิกพระบัญญัติ 10 ประการ ข้อที่สองเสีย แล้วทำการสร้าง รูปเคารพขึ้นมากราบไหว รูปพระเยซู และรูปนักบุญต่าง ๆ ได้ถูกสร้างขึ้นมากราบไหว สันตะปาปาได้ยกตัวขึ้น เท่าเทียมกับพระเจ้าโดยประกาศว่าสามารถยกบาปทุกอย่างแก่มนุษย์ได้ ได้ขายใบล้างบาปด้วย ดูดาเนียล 7:24-25 และบทที่ 12:7; วิวรณ์ 13:5-7; 12:6-14; 17:6 เพราะว่าช่วงเวลานี้สันตะปาปาในคริสตจักร โรมันคาทอลิก ได้ใช้อำนาจ ทำลายประชากรของพระเจ้าเสียจนเกือบหมด พระเยซูทรงเตรียมที่พิเศษสำหรับผู้ที่ ย่อมพลีชีพเหล่านี้ในแผ่นดินสวรรค์ของพระองค์ วิวรณ์ 7:13-17

ตราดวงที่ 5

“ครั้นทรงแกะตราดวงที่ 5 แล้ว ข้าพเจ้าจึงแลดูใต้แท่นบูชาเห็นวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่า เสียแล้วเพราะพระวาทะของพระเจ้า และเพราะคำพยานที่เขาเชื่อถือนั้น และเขาทั้งหลายร้องเสียงดังว่า พระ

15-18

Wojak

6-9-11

Wojak

6-12-14

Wojak

องค์ผู้บริสุทธิ์และสัตย์ซื่อเจ้าข้าอีกนานเท่าไรพระองค์จึงจะพิพากษาและแก้แค้นเลือดของเราต่อคนทั้งหลายที่อยู่แผ่นดินโลก?” และคนเหล่านั้นได้รับเสื้อขาวสิ้นทุกคนและมีคำประกาศให้เขาหยุดรอไว้ก่อนจนกว่าเพื่อนผู้รับใช้และพวกพี่น้องที่ถูกฆ่าเหมือนกับเขาจะครบจำนวน(วิวรณ์ 6:9-11)

ยุคที่ ห้า (ช่วงศตวรรษที่ 15-18)

เราต้องจำไว้ว่า เรากำลังติดตามนิมิตที่ทานโยฮันได้รับจากพระเจ้า ทุกอย่างที่อยู่ในนิมิตล้วนเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องตีความหมายออกมาเพื่อความเข้าใจถ้าหากมีการพยายามตีความหมายตามตัวอักษรหรือภาพที่เห็นแล้วก็จะทำให้เราไขว้เขวไปได้ ภาพที่โยฮันเห็นนี้เป็นภาพที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งพระคริสต์ได้ประทานให้เห็นล่วงหน้าไม่ใช่ภาพที่มีอยู่ในสวรรค์ของพระเจ้า

คำว่า “วิญญาณ ที่อยู่ใต้แท่นบูชา” ไม่ได้หมายถึงแท่นบูชาในสวรรค์ แต่เป็นสถานที่ที่คนเหล่านี้ถูกฆ่าตายในโลกนี้เพราะพระวาระของพระเจ้าเป็นสถานที่ที่เขาถูกเผาไฟทั้งเป็น ที่ที่เขาถูกทรมานจนตายหรือที่ที่เขาถูกประหารชีวิตด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน ที่ตรงนั้นคือแท่นบูชาของเขา ในสวรรค์ไม่มีแท่นบูชาถวายสัตว์ มีแต่แท่นบูชาถวายเครื่องหอมซึ่งอยู่ในพระวิหารบนสวรรค์ โลหิตหรือวิญญาณของผู้พลีชีพร้องไปถึงพระเจ้าเป็นสัญลักษณ์เช่นเดียวกับโลหิตของอาเบลที่ถูกพี่ชายฆ่า ใน เยเนซิส 4:10 ดร.อาดัม คลาก กล่าวว่า แท่นบูชานี้อยู่ในโลก มิได้อยู่ในสวรรค์ และแอลเบิร์ตบานเนสนักเทศน์ที่มีชื่อเสียงของคริสตจักรเพรสไบทีเรียนกล่าวว่า “เราจะต้องเข้าใจว่า สิ่งเหล่านี้มิได้เกิดขึ้นจริง ๆ ทั้งหมดนี้เป็นเครื่องหมาย มิใช่ว่าผู้ที่ได้รับการทำร้ายหรือถูกฆ่าจะร้องขอการแก้แค้นจริง ๆ”

เสื้อสีขาวที่เขาได้รับนั้น หมายถึง ความชอบธรรมและชัยชนะ วิวรณ์ 3:5; 19:8 ถึงแม้คนเหล่านั้นที่ยอมพลีชีพเพื่อพระเจ้าจะได้ชัยชนะแล้วก็ตามเขายังต้องพักผ่อนอยู่ในหลุมฝังศพอีกสักหน่อยหนึ่ง จนกว่าพระเยซูเสด็จมารับ และประทานรางวัลให้แก่เขาพร้อม ๆ กัน วิวรณ์ 22:12

ตราดวงที่ 5 นี้ครอบคลุมช่วงเวลาของคริสต์ศตวรรษที่ 15-18 การกดขี่ข่มเหงฆ่าฟันคริสเตียนอย่างรุนแรงภายใต้ตราดวงที่ 4 ดำเนินการจนถึงตราดวงที่ 5 มีนักปฏิรูปทางศาสนาได้ลุกขึ้นมาต่อสู้กับอำนาจชั่วร้ายของสันตะปาปาจนได้ชัยชนะ เช่น จอห์น ฮัส เจอร์โรม น็อต ทิลเดล ลูเธอร์ และนักปฏิรูปศาสนาอีกมากมายหลายคนของพระเจ้า

ตราดวงที่ 6

ครั้นทรงแกะตราดวงที่หกแล้ว ข้าพเจ้าได้เห็นเกิดแผ่นดินไหวเป็นอันมาก ดวงอาทิตย์ก็กลับเป็นมืดจางผ้าขนสัตว์ และดวงจันทร์ก็กลายเป็นเหมือนเลือดและดวงดาวทั้งหลายก็ตกลงถึงแผ่นดินเหมือนต้นมะเดื่อเทศหว่านไหวไปด้วยลมกล้าจนทำให้ผลหล่นลงไม่ทันสุก และท้องฟ้าก็ม้วนเข้าเหมือนหนังสือที่เขา ม้วนนั้น และภูเขาทุกเขาและเกาะทุกเกาะก็เลื่อนไปจากที่ วิวรณ์ 6:12-14

ยุคที่หก (ช่วงกลางศตวรรษที่ 17 ถึงเวลานี้)

พระเยซูคริสต์ได้สำแดงให้โยฮันได้เห็นในนิมิตถึงเครื่องหมายการเสด็จมาของพระองค์ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ก่อนพระเยซูจะเสด็จกลับมาสิ่งเหล่านี้จะต้องบังเกิดขึ้นเพื่อเตือนประชาชนของพระเจ้าให้เตรียมพร้อม

ก. แผ่นดินไหวใหญ่

แผ่นดินไหวใหญ่นั้นได้เกิดขึ้นในโลกนี้นับเป็นหมื่น ๆ ครั้ง แต่ครั้งที่ไหวร้ายแรงที่สุดเท่าที่โลกได้บันทึกไว้มีดังนี้ วันที่ 1 พฤศจิกายน ปี 1755 เกิดแผ่นดินไหวที่เมืองลิสบอน เมืองหลวงของโปรตุเกสไหวอยู่หกนาที่บ้านเมืองพังทลายราบเป็นหน้ากลอง มีคนตายถึง 60,000 คน แผ่นดินไหวที่อิหร่านปี 1990 มีคนตาย 25,000 คน ปี ค.ศ. 1993 แผ่นดินไหวที่ประเทศเม็กซิโก มีคนตายมากกว่าสองหมื่นคน และวันที่ 17 มกราคม ค.ศ.1995 ที่เมืองโกเบประเทศญี่ปุ่นเกิดแผ่นดินไหวมีคนตาย ห้าพันห้าร้อยคน ดู มัตถาย 24:6-7;

ลูกา 21:9-11 วันที่ 27 กรกฎาคม 1976 ที่เมืองถางซาน ประเทศจีน เกิดแผ่นดินไหวมีคนตายถึง เจ็ดแสนห้าหมื่นคน

ข. ดวงอาทิตย์มืดดวงจันทร์เป็นสีเลือด

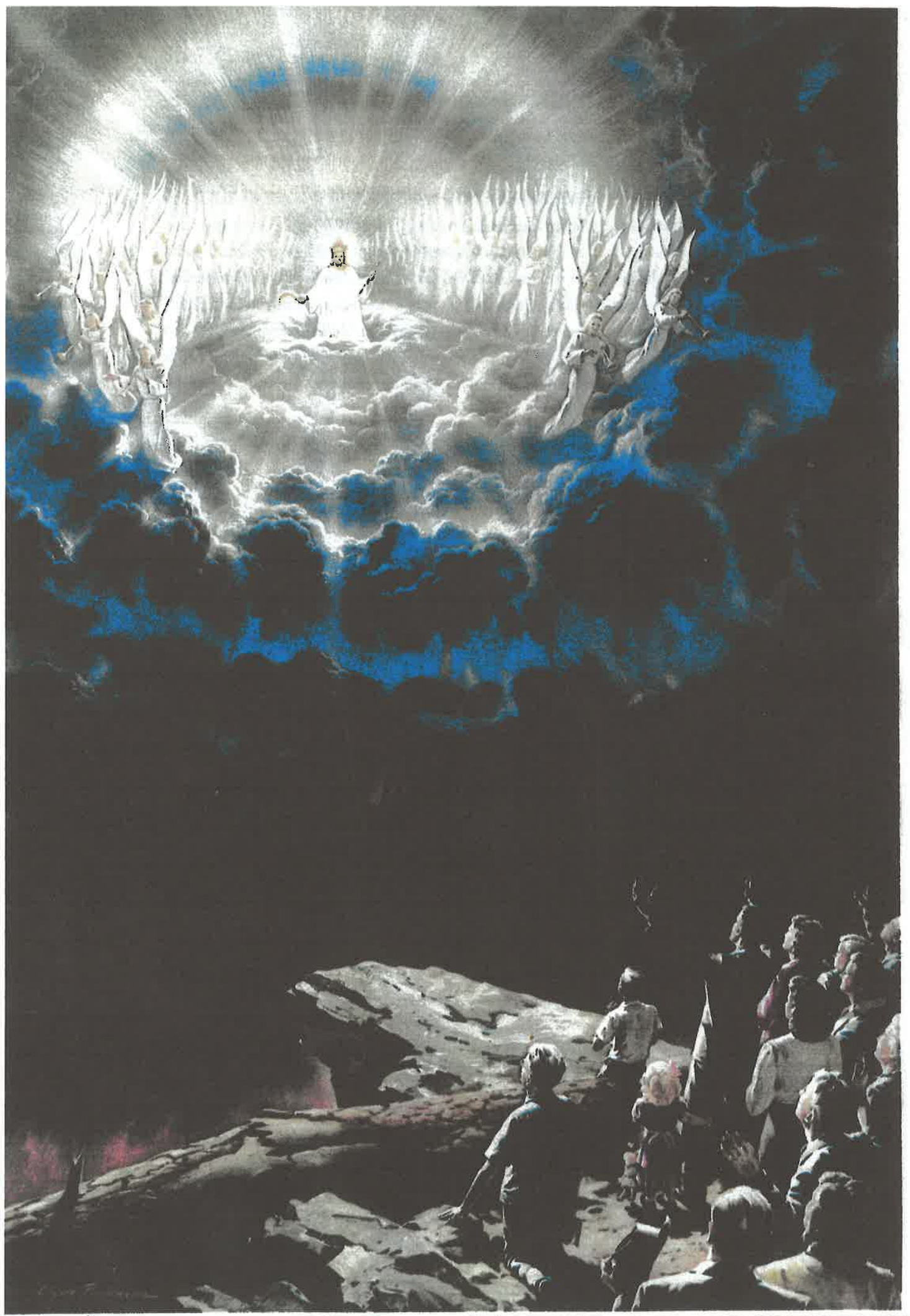
“ดวงอาทิตย์ก็จะกลับเป็นมืดดวงจันทร์ก็กลายเป็นเหมือนเลือด” ดวงอาทิตย์มืดนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 1780 ในทวีปอเมริกาเหนือในส่วนที่เรียกว่ามลรัฐ นิวอิงแลนด์ (New England) เวลาประมาณ 10 โมงเช้าความมืดนี้แผ่ขยายออกไปถึง พอร์ตแลนด์มลรัฐเมน มลรัฐคอนเนคติกัส และรัฐอัลบานี ตลอดทางด้านฝั่งมหาสมุทร ผู้ที่เห็นเหตุการณ์ได้เล่าว่า เวลา 10 โมงเช้า ทันใดนั้นความมืดได้แผ่กระจายออกคลุมดวงอาทิตย์ แสงดวงอาทิตย์ค่อย ๆ อ่อนแสงลงจนมืดสนิททั่วทั้งแผ่นดินฟ้ามองไม่เห็นอะไรเลย แม้แต่มองดูลายมือของตัวเอง ก่อให้เกิดความตระหนกแก่ ชาวเมืองเป็นอันมาก ทุกคนคิดว่ากรพิพากษาของพระเจ้ามาถึงแล้ว นกพากันบินกับรัง ชาวนาที่พากันทำงานอยู่ในทุ่งพาส์เตอร์เลี้ยงกลับบ้านเพื่อเข้าคอก ประชาชนพากันแตกตื่น พากันตามไฟเหมือนเวลากลางคืน ความมืดได้แผ่คลุมตลอดวัน พอดกกลางคืนความมืดก็ยังคลุมอยู่ พอมองขึ้นไปบนท้องฟ้าดวงจันทร์ที่เคยส่องสว่างก็มีสีแดงคล้ายกับสีเลือด เหตุการณ์นี้เป็นอยู่จนถึงวันรุ่งขึ้น จากหนังสือประวัติศาสตร์ของคอนเนคติกัส หน้า 403 ของจอห์น ดับเบิลยูบาร์เบอร์ และ จากหนังสือประวัติศาสตร์ของแมสซาชูเซตไซไฮเอตี้ ปี 1792 เล่ม 1 หน้า 97,98 เขียนโดย ซามูเอล เทนนี่ พระคริสต์ได้ตรัสทำนายไว้ใน มัถยา 24:29; ลูกา 21:25,26

ค. ดาวตก

“และดวงดาวทั้งหลายก็ตกลงถึงแผ่นดิน เหมือนต้นมะเดื่อเทศ อันหวั่นไหวด้วยลมกล้าจนทำให้ผลหล่นลงไม่ทันสุก” เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นทั่วบริเวณทวีปอเมริกาเหนือ แม็กซิโก และหมู่เกาะอินเดียตะวันตกที่ลองดิจูด 61 องศาเหนือ จากฝั่งมหาสมุทร แอ็ตแลนติก ของอเมริกา ไปจนถึงฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกด้านทิศตะวันตก ของคืนวันที่ 12 ต่อ 13 เดือน พฤศจิกายน ปี 1833 ในคืนวันนั้น ดาวเริ่มตก เวลา 3 ทุ่ม ตกหนักที่สุดจนถึงเที่ยงคืนและยังตกต่อไปอีกจนถึงตี 5 น. ของวันใหม่ ผู้ที่เห็นเหตุการณ์บอกว่า เหมือนกับว่า ดาวในท้องฟ้าจะร่วงหล่นลงมาจนหมด จากหนังสือ เมซแซนนิส ซิมออฟเดอะเยฟเวเนส หน้า 328 ของนิสสัน โอมสเต็ด ดู มัถยา 24:29; ลูกา 21: 25-26

ง. ท้องฟ้ามีวันเข้า

“และท้องฟ้าก็มัววันเข้าเหมือนหนังสือที่เขามัววันนั้นและภูเขาทุกเขาและเกาะทุกเกาะก็เคลื่อนไปจากที่” ข้อที่ 14 เหตุการณ์ตอนนี้ยังไม่เกิดขึ้นแต่จะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ ในวันที่องค์พระเยซูคริสต์เจ้าเสด็จมารับผู้ชอบธรรมของพระองค์ ขณะนี้เรากำลังยืนอยู่ในช่วงของ วิวรรณ์ 6:13-14 นี้แหละคือยุคของเราขณะนี้

วันที่พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาเหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้น ดู เยีบราย 12:25-26; วิวรรณ์ 16:17-18; ยะชายา 24:19-20 ดังนั้นเวลานี้แหละพวกเรารู้เป็นผู้เป็นประชากรของพระเจ้าถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมไว้เพื่อรอรับพระองค์ มัดธาย 24:42,44

ตราดวงที่ 7

“ครั้นทรงแกะตราดวงที่เจ็ดแล้ว ในสวรรค์ก็เงียบอยู่ประมาณครึ่งชั่วโมง” วิวรรณ์ 8:1

วันที่พระเยซูเสด็จกลับมา

“สวรรค์ก็เงียบอยู่ประมาณครึ่งชั่วโมง” ความเงียบนี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาทั้งสวรรค์เงียบไปเพราะจะว่างเปล่า ทูตสวรรค์ทั้งหมดจะมากับ พระเยซูคริสต์ มัดธาย 24:30-31 การคำนวณเวลาในคำพยากรณ์ 1 วันเท่ากับ 1 ปี อาฤทโธโม 14:33,34; ยะเอศเคล 4:6 ดังนั้นครึ่งชั่วโมงก็จะเท่ากับ 7 วันครึ่ง

นับจากเวลาที่พระเยซูคริสต์เสด็จมาจากสวรรค์รวบรวมผู้ชอบธรรมทั้งหมดแล้วพาเขาเหล่านั้นเสด็จกลับไปถึงสวรรค์จะใช้เวลา 7 วันครึ่ง 1 เธชะโลนิกา 4:16-17

ดังนั้นเมื่อเราทั้งหลายได้รู้ได้เข้าใจถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สมจริงตามคำทำนายไว้ เราควรจะเตรียมตัวของเราให้พร้อม เพื่อรอรับการเสด็จมาของพระองค์ (วิวรรณ์ 22:12)

.....

บทที่ 5 การประทับตราผู้รับใช้ของพระเจ้า “แสนสี่หมื่นสี่พันคน”

“ภายหลังเหตุการณ์เหล่านั้น ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ ยืนอยู่ที่สี่มุมแห่งแผ่นดินโลกห้ามลมในแผ่นดินโลกทั้งสี่ทิศไว้เพื่อไม่ให้ลมพัดบนบก ในทะเลหรือต้นไม้ใด ๆ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังแก่ทูตทั้งสี่ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแผ่นดิน และทะเลนั้นว่า ‘จงอย่าทำอันตรายแผ่นดินและทะเลนั้น หรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าเสียก่อน’ และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของผู้ที่ได้รับการประทับตรา คือ ผู้ที่มาจากทุกเผ่าของตระกูลอิสราเอล ได้แสนสี่หมื่นสี่พันคน” (วิวรณ์ 7:1-4)

มหานิมิตที่ท่านโยฮันได้รับและได้เห็นเป็นนิมิตที่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาสุดท้ายของโลกเป็นช่วงที่องค์พระเยซูใกล้จะเสด็จกลับมาเพื่อรับผู้ชอบธรรมของพระองค์ไปยังเมืองสวรรค์ซึ่งเป็นเวลานี้ - ขณะนี้ทูตของพระเจ้ากำลังประทับตราประชากรของพระเจ้า ถือได้ว่าคนเหล่านี้จำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคนเป็นกลุ่มที่พิเศษของพระเจ้าซึ่งได้ทรงเลือกสรรออกจากประชากรของพระองค์ คือผู้ที่ได้รับความรอดทั้งหมด คนกลุ่มนี้จะอยู่ใกล้ชิดและติดตามพระคริสต์ไปเขาจะร้องเพลงบทใหม่ถวายสรรเสริญพระเจ้า (วิวรณ์ 14:1-3) นอกจากพวกพิเศษนี้แล้วก็จะเป็นบรรดาผู้ชอบธรรมที่ได้รับความรอดเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์เป็นจำนวนมาก “นับประมาณมิได้เลย” ดู วิวรณ์ 7:9; ดาเนียล 7:10

ทูตสวรรค์สี่องค์

“ภายหลังเหตุการณ์เหล่านั้นข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ ยืนอยู่ที่สี่มุมแห่งแผ่นดินโลก ห้ามลมในแผ่นดินโลก ทั้งสี่ทิศไว้” วิวรณ์ 7:1

คำว่า สี่มุม หมายถึง ความครบบริบูรณ์ สี่มุมเมืองหมายถึงเมืองทั้งหมด สี่มุมมิได้หมายถึงเมืองที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมเท่านั้น ดังนั้นคำว่า สี่มุมแห่งแผ่นดินโลก หมายถึง โลกทั้งหมด พระเจ้าทรงให้ทูตของพระองค์ควบคุมสถานการณ์ของโลกไว้จนถึงเวลาที่กำหนด

คำว่า ลม ลมจากสี่ทิศหมายถึง การสงคราม ความโกลาหลวุ่นวาย การต่อสู้ ความทุกข์ร้อนต่าง ๆ (ดาเนียล 7:2-3) ยีระมะยา 23:19; 49:36; โสเซอา 13:15 ทุกประเทศทั่วโลกต่างสะสมอาวุธร้ายแรงเพื่อส่งเสริมแสนยานุภาพให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ต่างก็เตรียมพร้อมที่จะทำสงครามประหัตประหารกันอยู่ตลอดเวลา แต่สถานการณ์ยังไม่เลวร้ายถึงขั้นแตกหัก ลมทั้งสี่ทิศ (สงคราม) ถูกห้ามไว้จนกว่าผู้รับใช้ทั้งหลายของ พระเจ้า จะถูกประทับตราที่หน้าผาก

ทูตสวรรค์มาจากทิศตะวันออก

แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออกถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่ (ข้อ 2)•

ทิศตะวันออกเป็นสัญลักษณ์สำคัญอย่างหนึ่งในพระคัมภีร์ เช่น พลับพลาตั้งเดิมหรือพระวิหารในนิมิตของเยเรเยอเคลอยู่ทางทิศตะวันออก (เยเรเยอเคล 40:5-6; เอ็กไซโด 27:13-15) ประตูประวิหารหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ตระกูลยูดาห์จะตั้งค่ายของตนอยู่ด้านหน้าทางทิศตะวันออกหมายถึงตระกูลยูดาห์เป็นผู้นำ (อาถุทโม 2:3) โมเสสกับ อาโรน ทั้งสองเป็นแบบฉบับของพระคริสต์และตั้งทับอาศียของตนเองทางทิศตะวันออกของพลับพลา (อาถุทโม 3:38) ดังนั้นทูตสวรรค์ที่ถือตราของพระเจ้าจึงเป็นทูตที่สำคัญยิ่งต่อความรอดของผู้รับใช้ทั้งหลาย ที่จะถูกประทับตรา

ตราของพระเจ้า ตราของพระเจ้านามของพระบิดาและนามของ **พระคริสต์เขียนไว้ที่** หน้าผากของเขา (วิวรณ์ 14:1) การมีพระนามของพระคริสต์กับ พระบิดาเขียนไว้ที่หน้าผาก เป็นการแสดงถึงการยอมรับและการคุ้มครองของพระเจ้า เขาได้เป็นผู้ได้ชัยชนะต่อความบาปโดยพระคุณของพระคริสต์นั้นจะมีพระนามของ **พระคริสต์กับของพระบิดาเขียนไว้** (วิวรณ์ 3:12; 22:4) การที่เขาได้มีพระนามเขียนไว้ที่หน้าผาก ก็เพราะเขาได้มอบถวายทุกสิ่งแต่พระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เข้ามาสถิตอยู่กับเขาเขามีธรรมชาติของพระเจ้าอยู่กับเขาแล้ว (2 เปโตร 1:4)

แสนสี่หมื่นสี่พันคน

“และข้าพเจ้าได้ยินว่า จำนวนของผู้ที่ได้รับการประทับตรา คือผู้ที่มาจากเผ่าของตระกูลอิสราเอล ได้แสนสี่หมื่นสี่พันคน” (วิวรณ์ 7:4)

เราพบว่า 144,000 คนเป็นคนที่สัตย์ซื่อและได้รับตราของพระเจ้าผู้ทรง พระชนม์อยู่เมื่อพระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง

พระคัมภีร์ได้กล่าวว่า แสนสี่หมื่นสี่พันคนที่มาจากสิบสองตระกูลของอิสราเอลตระกูลละเท่าๆกัน คือ 12,000 คน มีตระกูล ยูดาห์ รูเบน มาด อาเซอร์ นัฟทาลี ษะนาเช ซิมโอน เลวี ยิซาคาร์ ซะบูลอน โยเซฟ และเบนยามิน (วิวรณ์ 7:5-8)

จำนวน 144,000 คน หมายถึงความครบบริบูรณ์ และได้มาโดยการเอา 12 คูณ 12 แล้วคูณด้วย 1000 ถ้าจะถือเอาตัวเลขตามตัวอักษรก็เป็นการเข้าใจผิด เลขจำนวนนี้ส่งมาในรูปแบบสัญลักษณ์ เช่น ทูตสวรรค์สี่องค์ ลี้มุมแผ่นดินโลก ลมสี่ทิศ ทูตที่มาจากทิศตะวันออกและตราของพระเจ้าเป็นต้น

ถ้าเราแปลสัญลักษณ์เหล่านี้ตามตัวอักษรมันก็จะผิดไปจากเป้าหมายของข้อความนั้นๆ สัญลักษณ์เหล่านี้มีความหมายมากต่อคริสเตียนยุคสุดท้าย

ดังนั้นอิสราเอล 12 ตระกูลในที่นี่จะต้องเป็นอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณแน่นอน เพราะการประทับตราในขณะนี้ยังไม่เสร็จ จะเสร็จก็ต่อเมื่อมีการประกาศออกมาจาก พระวิหารว่า “สำเร็จแล้ว” วิวรณ์ 16:17-18 แล้วองค์พระคริสต์ก็เสด็จมา

คนเหล่านี้ได้รับการประทับตราและได้รับการคุ้มครองให้พ้นความทุกข์ทรมานในวาระสุดท้าย เขาไม่ได้มาจากสิบสองตระกูลของอิสราเอล เพราะตระกูลเหล่านี้ไม่มีอยู่ในโลกเวลานี้ แต่การที่รับกล่าวถึงในที่นี้ก็เพราะพวกเขาเป็นต้นแบบฉบับแห่งประชากรของพระเจ้า ซึ่งจะรวมทั้งคนยิวและคนต่างชาติด้วย คริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่ที่ พระเยซูทรงสถาปนาและจัดตั้งขึ้นจากอัครสาวกสิบสองคนนั้นเป็นตัวแทนของอิสราเอลยุคใหม่

อิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ

เราไม่ควรตกเถียงว่า 144,000 คนเป็นใครบ้าง? เพราะไม่ใช่หน้าที่ของเรา สิ่งเหล่านี้เป็นพระราชกิจของพระเจ้า พระองค์เป็นผู้กระทำมนุษย์ไม่มีสิทธิ์ที่จะแนะนำหรือชี้แนะพระเจ้าอย่างนั้นอย่างนี้ไม่ได้เลย

144,000 คนอยู่ที่ไหน, ทำอะไร?

เมื่อพระเยซูเสด็จมารับผู้ชอบธรรมทั้งหลายในจำนวนนั้นจะมีผู้ชอบธรรม แสนสี่หมื่นสี่พันคนรวมอยู่ด้วย เขาจะอยู่ใกล้ชิดกับพระเยซูเป็นพิเศษ เพราะเขาเป็นผู้ได้รับการประทับตราแล้ว ท่านโยฮันได้เห็นในนิมิตต่อไปดังนี้ “ข้าพเจ้าแลดูเห็นพระ เมฆไปตกทรงขึ้นอยู่ที่ภูเขาซีโอน และผู้ที่อยู่กับพระองค์มีจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคนที่มีพระนามของพระองค์และพระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา และข้าพเจ้าได้ยินเสียงมาจากสวรรค์ดุจเสียงน้ำเป็นอันมากและดุจเสียงฟ้าร้องสนั่น และข้าพเจ้าได้ยินเสียงพวกดีดพิณกำลังบรรเลงอยู่ คนเหล่านี้ร้องเพลงบทใหม่ต่อหน้าพระที่นั่งและต่อหน้าสัตว์ทั้งสี่นั้น และต่อหน้าพวกผู้

ฮาวาอิ และไม่มีใครสามารถเขียนเพลงบทนั้นได้นอกจากคน แสนสี่หมื่นสี่พันคน ที่ทรงได้ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก(วิวรณ์ 14:1-3)

ผู้ชอบธรรม 144,000 คนเป็นคนที่มาจากหลายชาติหลายภาษาอยู่ทั่วโลก เขาชอบรับเอาพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา เขาได้ชื่อว่าเป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮาม (มาลาเตีย 3:28,29) เขาได้ชื่อว่าพวกอิสราเอลของพระเจ้า (มาลาเตีย 6:16) เมื่อท่านยาโกโบเขียนจดหมายฝากไปยังพี่น้องคริสเตียนที่มีอยู่ทั่วไปในเวลานั้นท่านเรียกว่า พวกยูดา ลิบสองตระกูล (ยาโกโบ 1:1; 1 เปโตร 2:9; มัดธาย 21:43)

จากหลักฐานต่าง ๆ บ่งชี้ว่าคน 144,000 คน เป็นคริสเตียน

-ประการแรก พระธรรมวิวรณ์ เป็นเอกสารที่ส่งถึงชาวคริสเตียน(วิวรณ์ 1:11)

ประการที่สอง ชาวอิสราเอลได้ปฏิเสธพระมาซีฮา พวกเขาบอกว่าเราไม่มีกษัตริย์ เว้นแต่ ซีซาร์ (โยฮัน 19.15) ดังนั้นพระเจ้าจึงเอาหน้าที่รับผิดชอบของพวกยิวมาให้แก่ชาวคริสเตียน ซึ่งประกอบไปด้วย ยิวและคนต่างชาติที่กลับใจใหม่ ตำแหน่งหน้าที่ทั้งหมดที่ครั้งหนึ่งเคยให้กับชาวอิสราเอล บัดนี้ตกเป็นของคริสเตียนซึ่งมาจากทุกชาติทุกภาษา (มัดธาย 21:43)

คุณสมบัติและลักษณะพิเศษ

คนแสนสี่หมื่นสี่พันคนมีคุณสมบัติและลักษณะพิเศษดังต่อไปนี้

“คนเหล่านี้เป็นคนมิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะเขาเป็นพวกพรหมจารี และพระเมฆโปดกนั้นเสด็จไปทางไหนคนเหล่านี้ก็จะตามไป คนเหล่านี้ทรงได้ออกจากท่ามกลางมนุษย์เป็นผลแรกถวายแก่พระเจ้าและแก่พระเมฆโปดกนั้น ไม่มีคำมุสาในปากของเขาเลย เขาพ้นจากต่างพร้อยแล้ว (วิวรณ์ 14:4,5)

มิได้มีมลทินกับผู้หญิง

คำว่า “มิได้มีมลทินกับผู้หญิง” หมายถึงการมิได้มีความมัวหมอง หรือความต่างพร้อยไม่มีตาหนิกับผู้หญิง”พระคัมภีร์ใช้ผู้หญิงเป็นตัวแทนคริสตจักรหญิงบริสุทธิ์ เป็นคริสตจักรแท้ (วิวรณ์ 12:1) หญิงชั่วไร้ศีลธรรมหมายถึง คริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อ (วิวรณ์ 17:1-5) เป็นคริสตจักรที่นำเอาการนมัสการแบบศาสนา ลัทธิเตยริติเข้ามาปะปนกับศาสนาคริสเตียน ทำให้เกิดการหลงผิดและปฏิบัติต่อพระเจ้าอย่างผิด ๆ

คริสตจักรโรมันคาทอลิกกับคริสตจักรโปแตสแตนท์ทั้งหลายที่ละทิ้งความเชื่อที่ได้ติดตามรอยเท้านาง (คริสตจักรโรมันคาทอลิก) หมายถึงมีหญิงแพศยากับลูกสาวของนางเป็นสัญลักษณ์

คน 144,000 คนนี้จะไม่ร่วมกระทำบาปกับคริสตจักรที่หลงผิด (เทียมเท็จ) เหล่านี้

เป็นพวกพรหมจารี

การที่ผู้ชอบธรรมถูกเรียกเป็นพรหมจารี ก็เพราะว่า พวกเขาได้รักษาตัวไว้โดยไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ กับคริสตจักรเทียมเท็จ เขามีความเชื่อและปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้าที่ทรงสอนไว้ในพระคัมภีร์อย่างไม่บกพร่องเรียกว่าเขามีความเชื่อบริสุทธิ์

ความเชื่อบริสุทธิ์ ไม่ได้หมายถึงการรู้จักสั่งธรรมอย่างเดี๋ยว แต่รวมไปถึงการยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ (น้ำมัน) เปลี่ยนสั่งธรรมให้เป็นประสบการณ์ส่วนตัว ที่มีลักษณะคล้ายพระคริสต์ ในเรื่องของหญิงพรหมจารี ลิบคนนั้น มีเพียงห้าคนเท่านั้นที่มีประสบการณ์อันนี้ อีกห้าคนไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ (น้ำมัน) 144,000 คน เป็นพรหมจารีทั้งหมดทุกคนที่มีสั่งธรรมและพระวิญญาณบริสุทธิ์ครอบครองอยู่ในใจของเขา เมื่อพระเมฆโปดกเสด็จไปทางไหนคนเหล่านี้ก็จะติดตามไปด้วย หมายถึงการยอมรับและประพฤติตามน้ำพระทัยของพระเยซูไม่ว่าจะเป็นสิ่งใด ๆก็ตามเขายอมทำทุกอย่างไม่ว่ายากหรือง่าย

ผลแรก

“คนเหล่านี้ทรงได้ออกจากท่ามกลางมนุษย์เป็นผลแรก 144,000 คนเป็นผู้ที่ พระคริสต์ทรงได้หมาย ถึงพวกเขาได้รับความรอดแล้ว

ชาวอิสราเอลในสมัยโบราณได้ถวายผลแรกจากพืชผลของเขาแก่พระเจ้า (พระบัญญัติ 26:1-11; เลวีตีก 23:10,17) เครื่องถวายนี้เป็นการแสดงออกถึงการขอบคุณพระเจ้า ที่ทรงประทานการเก็บเกี่ยวให้พวกเขาด้วยความรัก

คนเหล่านี้ถูกเรียกว่าเป็นผลแรกถวายแก่พระเจ้าและพระเมษโปดก คนเหล่านี้เป็นผู้ที่ได้ชัยชนะต่อความทุกข์ยากลำบากอันแสนเข็ญ เพราะพระนามของพระเยซูในเวลาที่เขายังมีชีวิตอยู่เป็นความทุกข์สุดแสนทรมาณของซาโคบ เขาได้ยืนหยัดจนถึงที่สุด โดยไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย แต่เขาได้รับการไถ่ให้รอดเพราะเขาได้ชำระเสื้อผ้าของเขาให้สะอาดด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก

เขาพ้นจากต่างพร้อยแล้ว

“ไม่มีคำมุสาในปากของเขาเลยเขาพ้นจากต่างพร้อยแล้ว” วิวรณ์ 14:4,5

ไม่มุสา หมายถึง พวกเขาไม่ได้สอนหรือเป็นพยานในคำสอนเทียมเท็จ หรือหลักข้อเชื่อที่ผิด เขาจะเป็นคนไม่แสสร้าง ไม่หลอกลวง ไม่ทำบาป ไม่พูดปด (ชะฟันยา 3:12-13) คนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนี้เป็นตัวอย่างของการถือบัญญัติข้อที่เก้า (เอ็กโซโด 20:16) ตราชของพระเจ้าจะไม่มีวันประทับบนหน้าผากของชายหญิงที่มุสาและกลิ้งกลอก

ไม่ต่างพร้อย

คำว่า (ต่างพร้อย) ในภาษากรีกหมายถึง ไม่มีตำหนิ ไม่มีผิด เป็นคำเดียวที่ใช้ใน (1 เปโตร 1:19) ที่กล่าวถึงพระเยซูว่าไม่มีตำหนิหรือจุดต่างพร้อย คนพวกนี้ ได้รับความชอบธรรมของพระองค์ และสะท้อนให้เห็นพระลักษณะที่เปี่ยมด้วยพระสิริของ พระองค์ พระเจ้าทรงตั้งเป้าหมายไว้สูงสำหรับผู้ถูกไถ่ให้รอด พระคุณของพระองค์มีเพียงพอที่จะช่วยเราได้

เราต้องไม่ลดมาตรฐานของพระเจ้าให้ต่ำลงเพื่อจะ使人คิดว่าเขาสามารถเอื้อมถึงได้ พระเจ้าไม่เคยสัญญาที่จะมอบแผ่นดินของพระองค์แก่คนที่ทำต่ำกว่าเงื่อนไขของพระองค์ ท่านเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจงถวายทุกสิ่งได้โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” (ฟิลิปโปย 4:13) ด้วยพระคุณอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ที่อยู่ในตัวเรา จะทำให้เราสามารถเข้าไปสวรรค์พร้อมกับคนเหล่านั้น เราควรถามตัวเราเองว่า การที่จะได้เป็นหนึ่งใน 144,000 คนนั้นยากเกินไปสำหรับเราหรือไม่อย่าลืมว่าพระเจ้าจะเป็นผู้ช่วยเสริมกำลังของเราจนพยายามต่อไป (ยูดา 24,25)

บทที่ 6 ความรอดมาจากพระเจ้า

ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้แลดูและได้เห็นคนเป็นอันมากมาแต่ทุกประเทศ ทุกชาติทุกเมือง ทุกภาษาหาผู้มีใจจะนับประมาณมิได้เลย คนทั้งหลายนั้นนุ่งห่มผ้าขาว และมีมือถือทางตาลยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และตรงหน้าพระเมฆโปดกนั้นและคนทั้งหลายร้องเสียงดังว่า “ความรอดมีอยู่ที่พระเจ้าของเราและที่พระเมฆโปดกผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น” (วิวรณ์ 7:9-10; ดานิเอล 7:9-10)

คนจำนวนมากสุดจะนับได้ข้างตรงกันข้ามกับจำนวน 144,000 คนเสียจริง ๆ พระเจ้าได้ทรงประทาน คำสัญญาแก่อับราฮามว่าพวงพันธุ์ของเขาจะมากเท่ากับดวงดาวในท้องฟ้า (เยเนซิส 15:5) และคำสัญญาของ พระองค์ที่ให้แก่อับราฮามว่าพวงพันธุ์ของเขาจะมากเท่าเม็ดทรายที่ชายทะเล (เยเนซิส 32:12) นิมิตต์นี้ให้กำลังใจ แก่เราเป็นอันมาก ทุกวันสะบาโตมีสมาชิกมาโบสถ์ไม่กี่คน แต่ที่สนามกีฬามีคนนั่งชมฟุตบอล ชมการแข่งขัน ชมนตริคอนเสิร์ตกันอย่างล้นหลาม แม้จะมีเพียงไม่กี่คนในโบสถ์พระเจ้ายกได้ทรงสัญญาจะประทานความรอด ให้แก่เราแล้ว

เสียงโห่ร้องแห่งความปราบปลื้มและชัยชนะที่เปล่งออกมาจากปากผู้ได้รับความรอดเป็นการถวาย เกียรติแด่พระเจ้าผู้ทรงประทานความรอดให้ไม่มีการยกตนหรือกล่าวอ้างโอ้อวดถึงความสำเร็จของตน เขาได้ เฝยอยู่กับศัตรูได้ทำสงครามกับมันและได้ประสบชัยชนะอย่างงดงาม โดยอาศัยพระคุณและความรักของพระเจ้า เท่านั้น **เสื้อผ้าขาว** ที่พวกเขาสวมใส่หมายถึงความชอบธรรมของพระคริสต์ที่ได้มาด้วยความเชื่อ (วิวรณ์ 19:7,8)

* **ทางตาล** “คนทั้งหลายนั้นที่นุ่งห่มผ้าขาวและมีมือถือทางตาล” (ข้อ 9) ทางตาล โบตาล ต้นตาล (อินทผลัม) เป็นสัญลักษณ์หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง การมีชัยชนะ ความชื่นชมยินดี และสันติสุข

เมื่อพระเจ้าสั่งให้พวกอิสราเอลภายหลังเก็บเกี่ยวพืชผลต่างๆ ในวันที่สิบห้าเดือนเจ็ด จัดเทศกาลอยู่ เพ็งมีการเลี้ยงอยู่เจ็ดวัน เพ็งอาศัยนี้สร้างมุงด้วยโบตาล และกิ่งไม้ (เลวีติโก 23:40; พระบัญญัติ 16:12-15) ท่านอะเศศเคลได้รับนิมิตเห็นพระวิหาร ได้เห็นเสาพระวิหารเป็นรูปต้นตาล (ยะเศศเคล 40:5,6,36,37) วิหารที่กษัตริย์ ซะโลมอนสร้างถวายพระเจ้า ซึ่งชันทองเหลือง ได้แกะสลักเป็นรูปต้นตาล (อินทผลัม) ด้วย (พงศาวดารกษัตริย์ 7:12,23,36) เมื่อพระเยซูได้ทรงประทับบนหลังลาเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเลม ประชาชนจึงถือทางตาลออกไปต้อนรับพระองค์ร้องว่า “โฮสันนา” ขอให้ท่านซึ่งเสด็จมาในนามของพระเจ้าคือ พระมหากษัตริย์ของพวกอิสราเอลทรงเจริญสุขสวัสดิ์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป (ยอห์น 12:12,13)

ประชากรของพระเจ้าผู้ได้รับความรอดยืนถือทางตาลอยู่หน้าพระที่นั่งของ พระเจ้าภายหลังที่พวกเขาถูกเก็บเกี่ยวเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้าบัดนี้พวกเขาสามารถชื่นชมยินดีกับการถูกปลดปล่อยให้พ้นจากความ บาปและได้ร้องสรรเสริญพระเจ้าว่า “ความรอดมีอยู่ที่พระเจ้าของเราและพระเมฆโปดกผู้ประทับบนพระที่นั่ง นั้น”

ภายหลังที่มหาชนผู้ได้รับความรอดได้ร้องสรรเสริญด้วยความชื่นชมยินดีแล้ว เหล่าทูตสวรรค์ก็ได้ร้อง เพลงสรรเสริญพระเจ้า และได้ก้มลงกราบนมัสการพระเจ้า กล่าวว่ “สาธุ จงถวายความสรรเสริญ ส่อง ราศี และปัญญา และการขอบคุณและเกียรติยศและอำนาจ และฤทธิเดช แต่พระเจ้าของเราสืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน”

คนพวกนี้คือใคร? มาจากไหน?

และในพวกผู้สาวุโสนั้นมีผู้หนึ่งถามข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านั้นที่นุ่งห่มเครื่องขาวคือผู้ใดและมาจาก ไหน?” ข้าพเจ้าจึงตอบท่านว่า “ท่านเจ้าข้าท่านก็ทราบแล้วท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่าคนเหล่านี้คือคนที่มาจากความ ทุกข์เวทนามากยิ่ง และได้ล้างชำระเสื้อผ้าให้ขาว ในพระโลหิตของพระเมฆโปดกนั้น” (วิวรณ์ 7:13-14)

ผู้ที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้าช่วยให้รอดในทุกยุคทุกสมัยได้รับการอบรม ผิดพ้นจากความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ พวกเขาเดินในทางที่แคบและถูกชำระให้บริสุทธิ์ในเตาไฟแห่งความทุกข์ทรมาน เพื่อเห็นแก่พระเยซูเขาทนต่อการต่อต้านขัดขวาง ถูกเกลียดชัง ถูกใส่ร้าย พวกเขาติดตามพระเยซูโดยผ่านการดิ้นรนต่อสู้อย่างมาก เขาเสียสละและพบความผิดหวังอันขมขื่นเขาได้เรียนรู้ถึงความชั่วร้ายของบาป ฤทธิ์ของมัน ความผิดและความโศกเศร้า จากประสบการณ์อันปวดร้าวใจ ของเขาเอง เขามองดูบาปด้วยความขยะแขยง ความเสียสละอันใหญ่ยิ่งของพระเจ้าทำให้เขาต้องใจลงสำนึกถึงพระคุณของพระองค์ และสรรเสริญพระองค์

ผู้ที่ไม่เคยทำบาปจะไม่มีวันเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งถึงคุณค่าอันนี้ (จากเดอะเกรทคอนโทรเวอร์ซี่ หน้า 649,650)

ในวิวรณ์ 7:13-14 ผู้อาวุโสได้พูดถึงสามสิ่งเกี่ยวกับผู้ชอบธรรมคือ (1) คนเหล่านี้มาจากความทุกข์เวทนาครั้งยิ่งใหญ่ (2) เขาชำระเสื้อผ้าของเขาด้วยตัวเขาเองและ (3) โดยการชำระเสื้อผ้าของเขาด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก นี่เป็นภาพแห่งชัยชนะต่อความบาป โดยฤทธิ์อำนาจขององค์พระเยซูเจ้า ชัยชนะทางศีลธรรมและจิตวิญญาณที่ประชากรของพระเจ้าประสบมาโดยอาศัยความเชื่อที่ยึดมั่นอยู่ในพระคริสต์ จึงกลายเป็นศูนย์รวมของความสนใจเหนือสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น

บาทเบ็ญของพระเจ้า เพราะเหตุนั้นเขาทั้งหลายจึงอยู่ตรงหน้าพระที่นั่งของพระเจ้าและปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะทรงวางพลับพลาคลุมเขาไว้ ตั้งแต่นั้นต่อไปเขาจะไม่หิวกระหาย แสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาต่อไป เพราะว่าพระเมษโปดกที่ทรงประทับอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะอนุบาลเขาไว้และจะทรงนำเขาไปถึงน้ำพุอันประกอบด้วยชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย (วิวรณ์ 7:15-17)

อธิบายเพิ่มเติม

การเข้าหาพระเจ้าด้วย "เสื้อผ้าสกปรก" ถือว่าขาดความเคารพยำเกรงต่อ พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ เมื่อเราเข้าหาพระเจ้า เรามาในนามของพระคริสต์ ด้วยความเสียใจในความบาปผิดที่เราได้ทำไว้ และทูลขอพระองค์ทรงให้อภัย และชำระเราให้ขาวสะอาด

บรรดาคนที่เห็นบาปเป็นเรื่องเล็กและเข้ามาหาพระเจ้าโดยไม่มีพระคุณของพระองค์เขาจะได้รับความพิณาศไปบนปลาย

"สภาพของเราที่มีบาปติดตัวไม่ใช่เป็นธรรมชาติของเรา ฤทธิ์อำนาจที่นำเรากลับสู่สภาพเดิมนั้น ต้องมาจากพระเจ้าเป็นฤทธิ์อำนาจเดียวเท่านั้นที่สามารถหักล้างความชั่วให้ออกจากจิตใจของมนุษย์ได้ โดยพระโลหิตของพระองค์ ผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขนเท่านั้นที่จะชำระล้างคนบาปให้สะอาดได้ พระคุณของพระองค์เท่านั้นที่สามารถช่วยเราใน

การต่อต้านและพิชิตความโน้มเอียงต่าง ๆ ที่ได้จากธรรมชาติฝ่ายต่ำของเรา" (จากเดอะมินิสตรีออฟฮิลลิง หน้า 428)

โดยพระโลหิตเท่านั้น

บุคคลที่มีพระคริสต์อยู่ในจิตใจสมควรจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตนิรันดร์ เราต้องชำระเสื้อแห่งอุปนิสัยของเรา ในพระโลหิตของพระเมษโปดก ท่านโยฮันกล่าวไว้ว่า "จงดูลูกแกะของพระเจ้าที่แบกความบาปของโลก" อยากให้เราทั้งหลายถามตัวเองว่า เราจะไม่ให้พระองค์แบกบาปของเราหรือไม่?

พระลักษณะของพระคริสต์กลายเป็นพลังฝ่ายจิตวิญญาณของเรา การชำระเสื้อผ้าในพระโลหิตของพระเมษโปดก เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่ง ซึ่งหมายถึงความเต็มใจที่จะให้อำนาจแห่งพระคุณของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงและชำระเราให้ขาวสะอาด

"บรรดาคนทั้งหลายที่เห็นพระลักษณะที่แท้จริงของพระคริสต์ และรับเอา พระองค์เข้าไปในใจของเขาก็จะได้รับชีวิตนิรันดร์ พระคริสต์ทรงดำรงอยู่ในเราโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเรารับเอาพระวิญญาณ

ของพระเจ้า เข้ามาในใจของเราด้วยความเชื่อ นี่แหละคือจุดเริ่มต้นของชีวิตนิรันดร์” (เดอะตีโซร้อฟเอจส์ หน้า 388)

ความเชื่อที่แท้จริงขึ้นอยู่กับความชอบธรรมของพระคริสต์ และคนบาปเอาชนะความบาปได้ก็โดยความช่วยเหลือของพระคริสต์ เพราะผู้ที่ชนะบาปได้ คือผู้ที่รับเอาธรรมชาติของพระองค์ไว้ในตัวเขา ดังนั้นพระเจ้ากับมนุษย์จึงได้รวมเข้าด้วยกันเป็นหนึ่ง (เซลเลคเตด เมสเสจส์ เล่มหนึ่ง หน้า 363-364

ลูเธอร์ได้รับการชำระล้าง

คืนวันหนึ่งท่าน มาร์ติน ลูเธอร์ สีนว่ามารได้มายืนอยู่ต่อหน้าท่าน พร้อมกับถือกระดาษม้วนหนึ่งอยู่ในมือของมัน ถึงแม้ว่าส่วนหนึ่งของกระดาษม้วนนั้นจะยาวลงมาจรดพื้นดิน ลูเธอร์ก็เห็นรายชื่อบาปอันยาวเหยียดที่เขาเคยทำมา แต่ท่านสังเกตเห็นมารเอามือปิดข้อความส่วนหนึ่งไว้ ท่านบอกให้มารเอามือออก แต่มันไม่ยอม ในที่สุดท่านอาศัยพระนามของพระเยซูคริสต์สั่งให้มันเอามือออก มันจึงทำตาม และท่านก็ได้เห็นข้อความว่า “พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ได้ทรงชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:7)

ท่านลูเธอร์ได้เขียนต่อไปว่า “ด้วยว่าพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งเราสามารถยึดไว้ด้วยความเชื่อของเรา และทรงสามารถดำรงอยู่ในใจของเรานั้น ทรงเป็นความชอบธรรม และจะทรงประทานชีวิตนิรันดร์แก่เรา” (จากหนังสือกิจการของลูเธอร์ เล่ม 26 หน้า 130) สำหรับเราทั้งหลายผู้รอคอย พระองค์ตรัสว่า “เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่เพราะท่านไม่รู้ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะเสด็จมาเวลาไหน ท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมในโมงที่ท่านไม่ทันคิดนั้น บุตรมนุษย์จะเสด็จมา” (มัทธิว 24:42,44)

บทที่ 7 เสียงแตรทั้ง เจ็ด

คำนำ ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 8 ซึ่งเริ่มต้นในข้อที่ 1,2 นั้นเป็นเรื่องของดวงตราดวงที่เจ็ดหมายถึงถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ เพื่อรับประชากรของ พระองค์ไปแผ่นดินสวรรค์ ข้อความตอนนี้มีข้าพเจ้าได้อธิบายไว้แล้วในบทที่ 5 เรื่องตราประทับเจ็ดดวงจึงจะไม่กล่าวซ้ำอีก จะขอเริ่มในบทที่ 8 ข้อ 3 เป็นต้นไป

“และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง ถือกะถางทองคำมายืนอยู่ริมแท่น และทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้น เพื่อจะได้เผาถวายร่วมกับคำอธิษฐาน ของลัทธิชนทั้งปวงบนแท่นทองคำที่อยู่ตรงหน้าพระที่นั่งนั้น และควันเครื่องหอมกับคำอธิษฐานของลัทธิชนทั้งหลายก็ขึ้นไปจากมือทูตสวรรค์นั้น ตรงพระพักตร์พระเจ้า และทูตองค์นั้นได้นำกระถางไปบรรจุไฟจากแท่นจนเต็ม แล้วเทลงยังแผ่นดินโลก จึงมีเสียงต่างๆ คือเสียงฟ้าร้อง และฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว มีทูตสวรรค์อีกเจ็ดองค์ซึ่งถือแตรทั้งเจ็ดนั้นก็เตรียมพร้อมที่จะเป่า” วิวรณ์ 8:3-6

ในนิมิตที่ท่านโยฮันได้เห็นนั้น ท่านได้เห็นการถวายเครื่องหอมบนแท่นบูชาของทูตสวรรค์พระองค์หนึ่ง ในเวลาเดียวกันท่านก็ได้เห็นทูตสวรรค์อีกเจ็ดองค์ถือแตรเจ็ดอันพร้อมที่จะเป่าอยู่ แต่ยังไม่เป่าได้เพราะการถวายเครื่องหอม พร้อมกับคำอธิษฐานของเหล่าลัทธิชนยังไม่เสร็จ เมื่อเสร็จแล้วจึงจะเป่าได้

ทูตสวรรค์ที่แท่นบูชา ทูตสวรรค์ที่ทรงถือกระถางทองคำทำการถวายเครื่องหอมบนแท่นบูชาพร้อมกับคำอธิษฐานของเหล่าลัทธิชนซึ่งท่านโยฮันได้เห็นนั้น คือ พระเยซูคริสต์ ในขณะที่พระองค์ทำหน้าที่เป็นมหาปุโรหิตทำการไถ่โทษประชากรของพระองค์ (เขียนราย 8:1,2; 9:11) เช่นเดียวกันกับท่านอาโรน ทำหน้าที่เป็นมหาปุโรหิตบนโลกนี้ (เอ็กโซโด 30:7,8) แต่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นมหาปุโรหิตในพระวิหารบนสวรรค์ พระองค์ทรงปฏิบัติหน้าที่นี้เพื่อประชากรของพระองค์ (โรม 8:34) และ 1 โยฮัน 2:1 พระคริสต์ทรงเอาความดี และความชอบธรรมของพระองค์ ระบุกับคำอธิษฐานของผู้ชอบธรรม จึงทำให้คำอธิษฐานของเราเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า

พระเยซูคริสต์ โยนกระถางลงที่แผ่นดินโลก หมายถึงพระราชกิจในฐานะที่พระองค์เป็นพระมหาปุโรหิต ได้ทรงทำการไถ่บาปให้แก่มนุษย์เสร็จสิ้นลงแล้ว การพิพากษาและการทดสอบประชากรของพระเจ้าสำเร็จลง ดังนั้นประตูพระกรุณาสำหรับมนุษย์ก็สิ้นสุดลง เช่นกัน

เหตุการณ์อย่างเดียวกันได้เกิดขึ้นในสมัยของท่านยะเอศเคลมีดังนี้คือท่าน ยะเอศเคลได้อินคำสั่งให้ชายหนุ่มที่นุ่งผ้าป่าน เขามีมือกอบถ่านที่คูดอยู่จากแท่นบูชา นำไปโปรยเหนือกรุงเยรูซาเลม สิ่งนี้หมายถึงการพิพากษา และความพิณาศที่จะมาถึงเมืองนั้น (ยะเอศเคล 10:2; 9:8-10) ดังนั้นเมื่อทูตสวรรค์ (พระเยซู) นำกระถางไปบรรจุไฟจนเต็ม แล้วเทลงบนแผ่นดินโลก หมายถึงการพิพากษาและการทดสอบได้สิ้นสุดลง จึงบังเกิดมีเสียงดังต่างๆ เสียงฟ้าร้อง และฟ้าแลบและแผ่นดินไหว (ข้อ 5) เสียงเหล่านี้หมายถึง จะเกิดเหตุร้ายต่างๆ ขึ้นในแผ่นดินโลกไปจนถึงเวลาที่พระองค์เสด็จมา เหตุการณ์ ต่าง ๆ เหล่านี้แบ่งออกเป็นเจ็ดวาระที่จะเกิดขึ้นกับโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะเกิดขึ้นกับอาณาจักรโรมัน ซึ่งมีกรุงโรมเป็นเมืองหลวง และเป็นที่นั่งของสัตว์ร้าย (ซาตาน)

เสียงแตรของทูตสวรรค์ หกองค์แรก มีจุดรวมอยู่กับประวัติศาสตร์ อันเป็นอาณาบริเวณที่จะได้รับภัยพิบัติ เพราะโรมได้กดขี่ข่มเหงประชากรของพระเจ้า บิดเบือนความจริงของพระองค์ ซาตานได้ใช้อาณาจักรโรมันเป็นศูนย์กลางการต่อสู้กับพระเจ้าตลอดมา ซาตานได้ใช้เหล่ากษัตริย์ที่ปกครองกรุงโรม ออกกฎหมายสั่งฆ่าคริสเตียนเป็นอันมากในยุคแรกกษัตริย์เหล่านี้นับถือศาสนาในลัทธิเตียรตี การประหารประหาร คริสเตียนเริ่มขึ้นตั้งแต่ ปี ค.ศ. 98 จนถึง ค.ศ. 313 ต่อมาภายหลังเมื่อกษัตริย์ คอน สแตนติน ทรงยอมรับเอาศาสนาคริสต์นิกายเข้ามาเป็นศาสนาประจำชาติในปี ค.ศ. 313 จึงมีความสงบสุขอยู่ประมาณสองร้อยปี การอ้าง

ผลาญคริสเตียนได้เริ่มขึ้นอีกในปี ค.ศ. 38 ถึงปี ค.ศ. 1798 ครั้งนี้ไม่ใช่จากน้ำมือของกษัตริย์โรมัน แต่จากน้ำมือของคริสเตียนด้วยกันเอง คือจากสันตะปาปาแห่งกรุงโรม ตลอดเวลา 1260 ปี คริสเตียนที่ไม่ประพฤติตามคำสั่งของสันตะปาปาจะถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกนอกรีต คนเหล่านี้จะถูกจับทรมานถูกฆ่าตายมากกว่า 50 ล้านคน เสียงแตรของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดจึงจะเป็นการเสด็จกลับมาของพระเยซู คริสต์ เพื่อรับประชากรของพระองค์ไปอยู่แผ่นดินสวรรค์

เสียงแตรฉบับที่หนึ่ง ทูตสวรรค์องค์แรกได้เป่าแตรขึ้น จึงเกิดมีลูกเห็บ และไฟปนด้วยเลือดทิ้งลงที่แผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกแบ่งออกเป็นสามส่วน ถูกไฟไหม้เสียส่วนหนึ่ง และต้นไม้แบ่งเป็นสามส่วน ถูกไฟไหม้เสียส่วนหนึ่ง และหญ้าเขียวสดถูกไหม้เสียหมด **วิวรณ์ 8:7** นิमितของพระเจ้าหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวาระสุดท้ายของโลก มักจะเริ่มต้นย้อนไปในประวัติศาสตร์ แล้วแสดงเป็นยุค ๆ เรียงลำดับลงมาจนถึงเวลาปัจจุบัน และเลยไปในอนาคต เพื่อจะแสดงให้เห็นถึงอำนาจของพระเจ้าที่ทรงเป็นผู้หยั่งรู้ในทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นในทุกวงการของมนุษย์ จึงไม่มีสิ่งใดที่จะปกปิดซ่อนเร้นให้พ้นไปจาก **พระพักตร์ของพระเจ้าได้** (ท่านผู้ประกาศ 12:14) แม้กระทั่งการพิพากษา พระเจ้าก็จะทรงเอาสิ่งที่เร้นลับทุกอย่างที่เราปกปิดเอาไว้ออกมาพิพากษา

แตรคันที่หนึ่งที่ทูตสวรรค์ได้เป่านี้ หมายถึงเหตุการณ์ร้ายที่จะเกิดขึ้นต่อ อาณาจักรโรมันโดยตรงคือใน ค.ศ. 410 เมื่อกองทัพของพวกโกติกได้เข้าโจมตีภาคตะวันตกของอาณาจักรโรมัน พวกโกติกเป็นพวกป่าเถื่อนดุร้าย และกล้าหาญ พวกโกติกมีถิ่นฐานส่วนใหญ่อยู่ทางภาคเหนือของทวีปยุโรป ได้พากันอพยพลงมาเพื่อหาที่ตั้งถิ่นฐานใหม่ ได้ขยายการรุกรานลงมาสู่ยุโรปตอนกลางและตอนใต้บางส่วน พวกโกติกมีแม่ทัพที่มีความสามารถอยู่คนหนึ่งชื่อ อะลาริก เขาเป็นผู้มีความสามารถในการรบมาก คนพวกนี้เป็นคนเขรรมันโบราณเผ่าหนึ่ง ที่มีความกล้าหาญและอดทนเป็นเยี่ยม ตามที่ท่านโยฮันน์ได้เห็นในนิมิตว่ามีลูกเห็บ และไฟปนด้วยเลือด สิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน อะลาริกได้ยกกองทัพข้ามภูเขาแอลป์ ซึ่งเต็มไปด้วยน้ำแข็ง และหิมะเข้าสู่อาณาจักรโรมัน ทางทิศตะวันตก และการบุกครั้งนั้นรุนแรงเหมือนกับถูกพายุลูกเห็บตกทับ กรุงโรมถูกโจมตี กองทหารโรมันถูกบดขยี้ยับเยิน ไม่ว่าจะยกเข้าตีถิ่นฐานบ้านเมืองใด ที่นั่นก็แตกย่อยยับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในกรุงโรมเองบ้านเมืองถูกปล้น ถูกเผาผลาญด้วยไฟ ในสถานที่สำคัญในกรุงโรม เช่นศาลาว่าการของรัฐ พระราชวังของกษัตริย์ โรงละคร ฯลฯ ถูกเผาเหลือแต่ซาก ตลอดทั้งตึกรามบ้านช่องของประชาชนถูกทำลายลงเกือบทั้งหมด ตามถนนหนทาง ในเมืองใหญ่แห่งนี้ เคลื่อนไปด้วยซากศพของคนที่ถูกฆ่าเลือดไหลนองแผ่นดิน อะลาริกได้นำกองทัพเข้าโจมตีทั่วไปในอิตาลี ตลอดระยะเวลา 4 ปี โดยไม่มีใคร สามารถจะหยุดยั้งได้ การทำลายล้างในครั้งนี้ แม้ว่าเวลาจะล่วงเลยมาเป็น ศตวรรษ ภายในกรุงโรมนั้น เราก็ยังสามารถเห็นร่องรอยของความพินาศอยู่ทั่วไป

“ต้นไม้ที่ถูกเผา” ที่โยฮันน์เห็นในนิมิต หมายถึง ทหารในกองทัพโรมันถูกทำลายไปถึงหนึ่งในสามส่วน แม้แต่กษัตริย์โรมันก็ต้องยอมจำนนต่อกองทัพของอะลาริก “ต้นหญ้าถูกเผาหมด” นั้นหมายถึงประชาชนพลเมืองถูกฆ่าตายเหมือนใบไม้ร่วง ส่วนที่เหลือนตายก็ตกอยู่ในสภาพสิ้นเนื้อประดาตัว บ้านแตกสาแหรกขาด

อาณาจักรโรมันถูกทำลายไปเป็นบริเวณกว้างถึงหนึ่งในสาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคตะวันตกได้รับความสูญเสียมากที่สุด ในเหตุการณ์ครั้งนี้นับได้ว่าเป็นการหักกระดูกสันหลังของอาณาจักรโรมันนั่นเอง ต่อมาไม่นานโรมันก็เสื่อมอำนาจลง มีหลายประเทศได้แยกตัวเป็นอิสระไม่ยอมขึ้นต่ออาณาจักรโรมันเหมือนแต่ก่อน

แตรคันที่สอง และทูตสวรรค์องค์ที่สองเป่าแตรขึ้น จึงเกิดมีเหมือนภูเขาใหญ่ กำลังถูกไฟไหม้ ถูกทิ้งลงทะเล และทะเลนั้นแบ่งเป็นสามส่วน ส่วนหนึ่งกลายเป็นเลือดและสัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นแบ่งเป็นสามส่วน ตายเสียส่วนหนึ่ง และเรือกำปั่นทั้งหลายแบ่งเป็นสามส่วน แดกเสียส่วนหนึ่ง **วิวรณ์ 8:8,9**

กาลล่วงเลยมาอีก 45 ปี คือในปี ค.ศ. 455 พระเจ้าไกเซอร์ริก หรือ เกนเซอร์ริก กษัตริย์แห่งอาณาจักรวันดอน ได้ยกกองทัพเข้าโจมตีอาณาจักรโรมันอีก ทางด้าน ทวีปอาฟริกาเหนือได้โจมตีเลยเข้ามาสู่แคว้นอิตาลี ชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของเขาคือ การที่เขาได้ทำลายกองทัพเรืออันเกรียงไกรของกองทัพโรมันลงอย่างย่อยยับ จากช่องแคบฮิรอนต้า ไปจนถึงปากแม่น้ำไนล์ ภายในคืนเดียวเขาได้ทำลายกองทัพเรือของโรมันลง

และได้จมเรือรบชนิดี ของโรมันลงถึง 1,113 ลำ และได้ฆ่าทหารโรมันตายในทะเลมากกว่าหนึ่งแสนคนในการรบที่คาเอซ

ทหารของพระเจ้า ไกอเซอร์ริก ได้เผากองทัพเรือโรมัน เหมือนกับภูเขาไฟใหญ่ลูกใหม่อยู่กลางทะเล ประมาณกันว่าโรมันได้สูญเสียทหารและเรือรบไปถึงหนึ่งในสาม ของกองทัพทั้งหมด

แตรดับที่สาม “และทูดสวรรคค์ องค์ที่สามเป่าแตรขึ้น จึงเกิดมีดาวใหญ่ ดวงหนึ่งติดไฟลุกโผลง ดุจโคมตกจากฟ้า แม่น้ำทั้งหลายแบ่งเป็นสามส่วน ดาวนั้นตกทับเสียชีวิตหนึ่งและตกที่บ่อน้ำพุทั้งหลาย และดาวนั้นชื่ออับซินโต แปลว่ายาขม และน้ำทั้งหลายแบ่งเป็นสามส่วน กลายเป็นรสขมส่วนหนึ่ง และคนเป็นอันมากก็ตายเพราะน้ำนั้นที่มีรสขมไป” วิวรรณ์ 8:10,11

ความพินาศของอาณาจักรโรมันครั้งที่สามนี้ เกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันกับการโจมตีของกษัตริย์ไกเซอร์ริก ที่เข้าโจมตีทางทิศใต้ ของอาณาจักรโรมัน แต่คราวนี้เกิดขึ้นทางทิศเหนือเป็นการบุกรุกของคนป่าเผ่าหนึ่ง เรียกว่าพวก “ฮัน” นักประวัติศาสตร์ ได้บรรยายถึงลักษณะของพวกฮัน ว่าร่างเล็ก ผิวเหลือง ศีรษะโต ผมแข็ง จมูกแบน ทูกาง ฯลฯ ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าพวกนี้เป็นเชื้อชาติมองโกลเลียน

“ฮัน” (Hun) เป็นคนป่าจำพวกที่โหดร้ายยิ่งกว่าคนป่าทั้งหลาย และโหดร้ายที่สุดที่พึงคิดเห็น พุดง่าๆคือเอารูปมนุษย์สวมใส่ หัวใจสัตว์ ขนเผ่านี้เลี้ยงชีวิตด้วยเนื้อกมันรอกไม้ป่าและเนื้อครึ่งสุกครึ่งดิบสวมใส่เสื้อผ้าใบจนขาดติดตัวไม่เคยถอดเปลี่ยน หมวกทำด้วยขนแพะ ซี่ม้าเป็นพาหนะ ม้าที่พวกนี้ขี่ขี่เป็นม้าตัวเล็ก แต่วิ่งไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย วิ่งเร็วราวกับฟ้าแลบ พวกฮันมีชีวิตอยู่บนหลังม้าเกือบตลอดเวลา พวกฮันเป็นพวกที่ยิงธนูได้อย่างแม่นยำและจิตใจแข็งแแกร่งยิ่งกว่าเหล็ก

พวกฮันมีหัวหน้าที่เข้มแข็งคนหนึ่งชื่อ อัตติลา (ATTILA) ซึ่งนักประวัติศาสตร์ฝรั่งเศสได้อธิบายว่าเขาเป็นคนร่างเตี้ย ออกกว้าง ศีรษะโต นัยตาเล็ก มีหนวดหยอมหยอม จมูกแบน และผิวเนื้อเกือบดำ เขาเป็นมนุษย์ที่เกิดมาสำหรับปล้นแผ่นดิน และอัตติลาเองชอบกล่าวว่า “ในทีใดที่ม้าของข้าย่างเท้าเข้าไปเหยียบแล้วที่นั่นหญ้าก็จะไม่ขึ้นอีกต่อไป “ซึ่งมีความหมายว่าอัตติลาไปถึงไหนก็ปราบราบไปถึงที่นั่น ไม่มีความเมตตาใดๆ เหลืออยู่ในหัวใจของอัตติลาและพรรคพวก พระจักรพรรดิโรมันซึ่งหวาดหวั่นต่ออำนาจของอัตติลา จนถึงกับแต่งตั้งให้อัตติลาเป็นนายพลของโรมันคนหนึ่งพร้อมกับได้รับเงิน ทองจากจักรพรรดิ โรมันเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 449 พระจักรพรรดิโรมันไม่ยอมจ่ายเงินให้อีก อัตติลานำทหารห้าแสนคน ข้ามแม่น้ำไรน์ เข้าโจมตีเบลเยียม ทำลายบ้านเมืองจนย่อยยับ แล้วบุกรุกเข้าไปทางขามปาญ ยกเข้าทำลายเขตไกล ในปี ค.ศ. 451 อัตติลาได้รุกเข้าไปในเขตอิตาลี ทำลายทุกเมือง ตลอดทางที่ผ่านไป จนเข้าถึงลุ่มแม่น้ำโป ได้เข้ายึดเมืองมิลาน และเตรียมการที่จะเข้าโจมตีกรุงโรม พระสังฆราชสันตะปาปาแห่งกรุงโรมได้ทราบข่าวจึงออกมาหาอัตติลา และได้ประทานเงินทองแก่ อัตติลาเป็นจำนวนมาก ดังนั้นอัตติลาจึงมิได้เข้าปล้นกรุงโรม และได้ยกกองทัพกลับมายัง ฮังการี ต่อมาในปี ค.ศ. 452 อัตติลา ก็ได้ถึงแก่ความตาย และการรุกรานของพวกฮันจึงได้สิ้นสุดลง อัตติลา เปรียบได้กับดาวดวงใหญ่ที่ติดไฟพุ่งลงมาจากฟ้าอย่างรวดเร็วเมื่อทำความพินาศให้แก่สิ่งที่ตกทับแล้วก็หายไป (จากประวัติศาสตร์สากล -

เล่ม 1 หน้า 588-595 ของพลตรีหลวงวิจิตวาทการ) อัตติลาเป็นผู้ทำความพินาศ และข่มขืนแก่โรมันตลอดทั้งยุโรป เขาเปรียบเหมือนยาขมที่เป็นยาพิษทำให้ถึงตาย

แตรดับที่สี่ “ทูดสวรรคค์องค์ที่สี่เป่าแตรขึ้น แล้วดวงอาทิตย์แบ่งเป็นสามส่วนถูกประหารเสียชีวิตหนึ่ง ดวงจันทร์และดวงดาวก็เช่นเดียวกันจึงมืดไปหนึ่งในสามส่วน กลางวันก็ไม่สว่างเสียหนึ่งในสามส่วน และกลางคืนก็เช่นเดียวกันกับกลางวัน แล้วข้าพเจ้าก็มองไปและได้ยินคนอินทรีตัวหนึ่งบินอยู่ในท้องฟ้า ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “วิบัติ วิบัติ วิบัติ” จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงแตรอีกสามคันซึ่งทูดสวรรคค์อีกสามองค์กำลังจะเป่าอยู่แล้ว” วิวรรณ์ 8:12-13

เหตุร้ายที่เข้าสู่อาณาจักรโรมันครั้งที่สี่นี้ได้เกิดขึ้นในระหว่างศตวรรษที่ 5-6 แม้ทัพคนหนึ่งของอัตติลา ชื่อออดดาเซอร์ ได้ยกกองทัพเขอรันเผ่าเฮอร์ลุส เข้าโจมตีอาณาจักรโรมัน เมื่อยกกองทัพเข้ากรุงโรม

ได้แล้วก็ได้ถอดพระจักรพรรดิออกจากตำแหน่ง และได้สถาปนาตนเองขึ้นปกครองแทน อำนาจของอาณาจักรโรมันได้เสื่อมลงทุกวัน ไม่สามารถควบคุมและปกครองบรรดาประเทศบริวารไว้ได้ ประเทศต่างๆในยุโรปที่เคยขึ้นต่อโรมันจึงแยกตัวออกเป็นอิสระ ไม่ยอมขึ้นต่อโรมอีกเลย

ถึงเวลานี้ศาสนาลัทธิเตียรติก็ถึงกาลเสื่อมลง และศาสนาใหม่ (คริสเตียน) ได้เจริญขึ้นแทนที่ แต่เป็นการเจริญขึ้นในทางเสื่อม ทั้งในด้านหลักคำสอน และทั้งทางด้านศีลธรรม ศาสนาในลัทธิ เตียรติ เราเรียกว่าเพกัันโรม (PAGAN ROM) และศาสนาใหม่ที่เข้ามาแทน คือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ซึ่งมีนักบวช เป็นผู้นำ เรียกว่าสันตะปาปา เราเรียกว่าพาเพิลโรม (PAPAL ROM) หรือที่เราเรียกว่าคริสตจักรโรมันคาทอลิก

คริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิก เมื่อถูกสถาปนาขึ้นเป็นศาสนาประจำชาติโรมันแล้วก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นถึงขีดสุดในภาคพื้นเอเชียไมเนอร์ และยุโรป แต่การเจริญขึ้นนี้ก็กลับเป็นการทำลายตัวเอง คือ เมื่อคริสเตียนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการที่สันตะปาปา เปลี่ยนแปลงวันสะบาโตจากวันเสาร์มาเป็นวันอาทิตย์ และกราบไหว้รูปเคารพ และการ อภิเษก บัพพิธีโดยพระนักบวช (บาทหลวง) เป็นผู้กระทำ ดังนั้นพระสันตะปาปาจึงประกาศว่าพวกที่ไม่เห็นด้วยกับพระสันตะปาปาเป็นพวกนอกรีต ให้จับฆ่าเสีย ในเวลานั้นมีคริสเตียนถูกฆ่าตายเป็นอันมาก

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับอาณาจักรโรมันครั้งนี้ จึงไม่ได้เกิดจากศัตรูภายนอก แต่เป็นโรมันกับโรมันทำลายกันเอง คือในด้านการเมือง ก็มีการต่อสู้ทำลายกันและกัน ระหว่างจักรพรรดิ กับ รัฐสภา มีการแย่งชิงอำนาจการปกครอง มีหลายครั้งที่รัฐสภาได้ชัยชนะ และอีกหลายครั้งฝ่ายของพระจักรพรรดิเป็นฝ่ายชนะ การชนะแต่ละครั้งก็หมายถึงการยกพวกเข้าฆ่าฟันกันเสียเลือดเนื้อเป็นอันมาก

ดวงอาทิตย์ หมายถึงพระเยซู ตามความหมายของพระธรรมวิวรณ์ 8:12 คือ “ดวงอาทิตย์ แบ่งเป็นสามส่วน ถูกทำลายไปส่วนหนึ่ง” ดวงอาทิตย์หมายถึงพระเยซู ในพระธรรมมาลาตี กล่าวว่า “แต่ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม ซึ่งมีปีกกริชโรดักซ์ได้ จะขึ้นมาสำหรับคนเหล่านั้นที่ย่ำเกรงพระนามของเรา” มาลาตี 4:2 ท่านอัครสาวกโยฮันได้ยินคำตรัสของพระคริสต์ ถึงสองครั้งว่า “เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเรามาจะมีได้เดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” โยฮัน 8:12 และพระสงฆ์ยังได้ทรงตรัสอีกว่า “เมื่อเรายังอยู่ในโลก เราเป็นความสว่างของโลก” โยฮัน 9:5 ดังนั้นความสว่าง หรือดวงอาทิตย์จึงหมายถึงพระเยซู

เมื่อพระสันตะปาปา ได้เปลี่ยนแปลงพระบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้า ถึงสองข้อ คือ ข้อที่ 2 และ ข้อที่ 4 ตลอดถึงแย่งชิงเอาพระราชกิจของพระคริสต์ผู้เป็น พระมหาบุโรหิตซึ่งทรงกระทำอยู่ในพระวิหารบนสวรรค์ในขณะนี้ (เอิบราย 9:11,12 ,24) เอามาทำเสียเองในแผ่นดินโลกโดยแต่งตั้งตัวเองเป็นผู้ยกบาปโทษของมนุษย์ แทนพระเยซู การกระทำเช่นนี้เป็นการหมิ่นประมาทต่อพระคริสต์ และลบหลู่อำนาจของพระเจ้า ทั้งยกตนเองขึ้นเท่าเทียมกับพระเยซู ดังนั้นสันตะปาปาได้ทำลายอำนาจของพระเยซูไปหนึ่งในสามส่วน

ดวงจันทร์และดวงดาว หมายถึงสาวกและผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ ด้วยความสัตย์ซื่ออย่างแท้จริง ท่านโยฮันได้เห็นในขณะนั้นว่า “ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งปวงก็เหมือนกันจึงมืดไปหนึ่งในสามส่วน” วิวรณ์ 8:12 ความหมายของดวงดาวเจ็ดดวง ในวิวรณ์ 1:20 กล่าวว่า ดาวเจ็ดดวงได้แก่ทูตของคริสตจักรทั้งเจ็ด คำว่าทูตหรือทูตสวรรค์ บางครั้งหมายถึงมนุษย์ที่เป็นผู้สื่อข่าว ในพระคัมภีร์ใหม่ตามความหมายของภาษากรีกบางครั้งหมายถึงผู้สื่อข่าว (มนุษย์) ในมัดธาย 11:10 ลูคา 7:24; 9:52 และ ซาโกโบ 2:25 แปลเป็นผู้สื่อข่าว

ผู้สื่อข่าวของพระเจ้า (ทูต) ทุกคน นับตั้งแต่ศาสนาจารย์ ดิษยาภิบาล ผู้ ปกครอง มัคทายก ตลอดถึงเจ้าหน้าที่อาสาประกาศทุกคน เมื่อแสงสว่างของดวงดาวเป็นอย่างไร คนเหล่านี้ก็เป็นแสงสว่างของพระคริสต์อย่างนั้น ดวงจันทร์และดวงดาวจึงหมายถึงสาวกและผู้ติดตามพระคริสต์ คนเหล่านี้ ได้ถูกสันตะปาปาประณามว่าเป็นพวกนอกรีต ถูกจับทรมาน ฆ่า ล้มตายลงเป็นอันมาก ตลอดยุคมืดของยุโรปซึ่งกินเวลานานหลายร้อยปี การกวาดล้างพวกคริสเตียนที่สัตย์ซื่อนี้กระทำกันทั้งกลางวันและกลางคืน อย่าง ต่อเนื่อง พวกคริสเตียนผู้สัตย์ซื่อต้องหนีไปหลบซ่อนตัวอยู่ตามป่าเขาและอาศัยอยู่ที่นั่น

ให้เหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้นกับอาณาจักรโรมัน เพราะสถานที่แห่งนี้เป็นศูนย์กลางของการเช่นฆ่าคริสเตียนซึ่งเป็นประชากรของพระองค์ ตลอดระยะเวลา 1500 ปี

เราได้ศึกษามาถึงเหตุการณ์ช่วงที่ห้าของแตรคันที่หักกำลังเป่าอยู่ เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดขึ้นจากการโจมตีของกองทัพมุสลิม ชาวมุสลิมส่วนใหญ่เป็นชาวชาติอาหรับ เพราะศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เกิดขึ้นในประเทศอาหรับ ซึ่งมีพระมุฮัมหมัดเป็น พระศาสดา ภายหลังที่พระมุฮัมหมัดสิ้นพระชนม์แล้ว ในปี ค.ศ. 632 ศาสนาอิสลามเริ่มแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ในไม่ช้าชาติอาหรับทั้งหมดได้เข้านับถือศาสนาใหม่นี้ ประชาชาติอาหรับที่เคยยากจนมานานแล้วจึงกระหายทำสงครามรบพุ่งเพื่อประกาศศาสนาและเพื่อนำความมั่งคั่งมาสู่ประเทศชาติ ความภูมิใจในชาติอาหรับของตนช่วยให้ฮึกเหิมยิ่งขึ้น ในที่สุดชาติอาหรับก็รวมตัวกันเข้าเป็นกองทัพใหญ่ บุกรุกเข้าไปในเปอร์เซีย ตุรกีสถาน ทำการรุกรานเข้ามาจนถึงอินเดีย ทางด้านตะวันตกก็รุกรานซีเรีย ปาเลสไตน์ อียิปต์ และเลยเข้าไปถึงภาคเหนือของแอฟริกา ไปตรีลี ตูนิส แอลจีเรีย และโมร็อกโก (จากหนังสือประวัติศาสตร์สากล เล่ม 1 หน้า 555 - 563 ของพลตรีหลวงวิจิตรวาทการ)

อาณาจักรโรมันถูกโจมตี ความมีชัยที่ได้มาอย่างง่ายดายของกองทัพ อิสลาม ทำให้ประเทศที่ถูกรุกรานดูเหมือนว่าศาสนาอิสลามดีที่สุดในที่เคยพบเห็นมา ทั้งเป็นคำสอนที่เข้าใจง่าย สอนให้มีความเป็นอยู่อย่างบริสุทธิ์และอย่างสามัญเรียบง่าย นอกจากนี้การเป็นมุสลิมยังให้ประโยชน์อีกด้วย คือไม่ต้องเสียส่วย ผู้ที่ไม่เป็นมุสลิมนั้นจะต้องส่งส่วยอย่างหนัก ดังนั้นประเทศที่ถูกโจมตีจึงรับเอาศาสนาอิสลามอย่างง่ายดาย

ในปี ค.ศ. 710 กองทัพอาหรับมุสลิมได้เข้าโจมตีโรมันตะวันตก โดยข้ามมาจากแอฟริกาทางช่องแคบยิบรอนต้า บุกรุกเข้าโจมตี ได้ประเทศสเปน ทางฝ่ายอาณาจักรโรมันตะวันออกซึ่งมีกรุงคอนสแตนติโนเปิลเป็นเมืองหลวง หลายเมืองได้ตกอยู่ใต้อำนาจของพวกมุสลิม กรุงคอนสแตนติโนเปิลรอดจากความพินาศไปได้อย่างหวุดหวิด ในปี ค.ศ. 732 กองทัพมุสลิมได้บุกขึ้นไปทางภาคเหนือเข้าปล้นสโตนในดินแดนของประเทศฝรั่งเศส กองทัพมุสลิม(ซาราเซน) ต้องล่าถอยกลับไปเพราะวีรกษัตริย์แฟรง องค์กรหนึ่งมีพระนามว่าพระเจ้าชาร์ลมารเติล (ชาร์ล ผู้ทรงฆ้อน) ได้ต่อสู้ปราบพวก มุสลิมจนได้ชัยชนะที่ใกล้เมืองปัวเตียร์ส ในครั้งนี้เป็นการรบที่สำคัญที่สุดอีกครั้งหนึ่ง พวกมุสลิมไม่สามารถรุกคืบหน้าต่อไปได้ ประชาชาติแฟรงก็ปลอดภัย และยุโรปทั้งหมดก็ปลอดภัยรอดพ้นจากภัยพิบัติไปด้วย (จากประทีปส่องโลก หน้า 109-114 ของนอร์แมน เอฟ แลงจ์ ฟอร์ด)

วิวรณ์ 9:1 “ครั้นทูตสวรรค์องค์ที่ห้าได้เป่าแตรขึ้น และข้าพเจ้าได้เห็นดาวดวงหนึ่งตกจากฟ้าลงมาถึงแผ่นดินโลก ทรงประทานให้ดาวนั้นมีฤกษ์แจสำหรับเทวโลก”

ความหมายของเทวโลก คือที่ลึกหรือที่ว่างเปล่า พระคัมภีร์ เยเนซิส บทที่ 1:2 ภาษาไทยกล่าวว่า “ที่ว่างเปล่า” ภาษาอังกฤษ (R S V) กล่าวว่า “และความคิดก็ปกคลุมอยู่เหนือความลึกนั้น” ตามความหมายนี้ที่ว่างเปล่าบนแผ่นดินโลกหมายถึงทะเลทรายที่ต้นไม้ไม่สามารถขึ้นได้ ในทะเลทรายแห่งนี้เป็นที่ตั้งของศาสนาอิสลาม ในระยะ 50 ปีแรกศาสนาอิสลาม ยังไม่สามารถเผยแผ่ออกไปได้ เพราะมีกษัตริย์องค์หนึ่งของเปอร์เซีย คือพระเจ้า โซสโรสที่สอง กษัตริย์องค์นี้เป็นผู้ที่มีอำนาจมาก ทรงปกครองชาติอาหรับทั้งหมดจากเปอร์เซีย ซีเรีย ปาเลสไตน์ จนถึงอียิปต์ ตลอดรัชกาลของ พระเจ้าโซสโรส พระองค์ไม่ยอมรับรองศาสนาอิสลาม ประกอบกับพวกอาหรับเวลานั้นยังไม่มีผู้นำที่เข้มแข็ง จึงสงบคอยโอกาสอยู่ พระเจ้าโซสโรสจึงเป็นกษัตริย์สำคัญที่ยังไม่เปิดออกต่อเมื่อกษัตริย์องค์นี้สิ้นพระชนม์ เปอร์เซียอ่อนแอลง กองทัพอิสลาม (ซาราเซน) ได้ยกเข้ารุกรานเปอร์เซีย จนได้ชัยชนะ และได้บังคับให้นับถือศาสนาอิสลาม หมายถึงว่าฤกษ์แจถูกไขให้เปิดออกแล้ว การรบนั้นพวกอิสลามได้ใช้กองทัพม้าเป็นหลัก ในการเคลื่อนทัพจึงเป็นไปอย่างรวดเร็วเหมือนกับฝูงต๊กแตนทะเลทรายที่พากันบินปกคลุมไปทั่วแผ่นดิน เมื่อไปถึงที่ไหนก็ทำให้ย่อยยับที่นั่น กองทัพบุกถึงที่ไหนศาสนา อิสลามก็แผ่ไปถึงที่นั่น ตามที่ท่านโยฮันได้เห็นในนิมิตว่า “เมื่อท่านเปิดเทวอันลึกแล้ว ก็มีควันพุ่งขึ้นมาจากเทว ดูควันที่เตาไฟใหญ่ ดวงอาทิตย์และอากาศ ก็มืดเพราะควันนั้น มีฝูงต๊กแตนออกจากควันนั้น มาที่แผ่นดินโลก ต๊กแตนนั้นมีอำนาจพิษร้าย ดูจพิษแมลงป่อง” วิวรณ์ 9:2,3

คำว่า ตักแตบ ตักแตน เป็นสัญลักษณ์แห่งความพินาศ เอ็กโซโด 10:12- 15 พระบัญญัติ 28:42; สดุดี 78:46; โยเอล 1:2-4 ความร้ายกาจของตักแตนนั้น หากว่ามีเพียงเล็กน้อยก็ไม่น่ากลัวอะไร แต่ถ้ามันยกพวกพากันมาเป็นล้านๆตัว แล้วก็ต้องมีปัญหาแน่ สิ่งผู้เห็นเหตุการณ์ได้เล่าให้ฟังถึงภัยพิบัติ ในประเทศปาเลสไตน์ที่เกิดขึ้นจากตักแตนว่า “เราประสบกับการกันดารอาหารในปีที่สองของสงคราม ปี 1915 อย่างที่เราไม่เคยประสบมาในรอบ 50 ปี ท้องฟ้ามืดทึบเพราะ ตักแตนฝูงใหญ่มหาศาลที่ ปกคลุมไปทั่วประเทศ จนเรามองไม่เห็นดวงอาทิตย์ หรือดวงจันทร์ ทิวป่าเลสไตน์ ได้กลายเป็นทะเลทรายภายใน 2-3 วัน ต้นไม้ทุกต้นตั้งแต่ยอดจนถึงโคนต้น แม้แต่เปลือกของมันก็ถูกกัดกินจนหมด สวนครัวที่เราปลูกด้วยความยากลำบาก ก็หายไปภายในพริบตาเดียวเหมือนเล่นกลในฤดูใบไม้ผลิต่อมา ไข่ตักแตนนับล้านๆก็ฟักออกเป็นตัว มันกัดกินสิ่งเล็กๆน้อยๆที่เหลืออยู่จนหมดเกลี้ยง

ผลที่ตามมาคือการกันดารอาหารที่ร้ายแรงที่สุด ตักแตนที่บินมาฝูงหนึ่ง ๆ อาจจะมีขนาดถึง 100 ฟุต และยาวถึง 7 กม. ตักแตนฝูงหนึ่งสามารถกินใบไม้ดอกไม้ ผักทั้งหมดในชุมชนหนึ่ง ๆ ได้หมดภายใน 10 นาทีเท่านั้น (ข้อความจาก SH Horn S.D. A. Bible Dictionary หน้า 678)

ดังนั้น ตักแตนทะเลทราย ในวิวรณ์บทที่ 9:2,3 นี้หมายถึงกองทัพอิสลาม ขาราเซ็น ภายหลังจากการมรณะกรรมของพระมุฮัมหมัดได้เพียงร้อยปี ศาสนาอิสลาม ก็กลายเป็นคู่แข่งที่น่ากลัวที่สุดของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ผู้ที่หันไปนับถือศาสนาใหม่ นี้จะไม่มีการกลับคืนมาหาพระเยซู อีกเลย

ตามวิวรณ์ 9:4 กล่าวว่า “และมีคำสั่งแก่เขาทั้งหลายว่าไม่ให้ทำลายหญ้าที่แผ่นดินโลกหรือสิ่งมีชีวิตใด ๆ แต่ให้กระทำร้ายแก่คนเหล่านั้นที่ไม่ได้รับตราของพระเจ้า ที่หน้าผากของเขาเท่านั้น”

ข้อห้ามในการทำศึก ศาสนาอิสลามมีข้อห้ามในการทำสงครามดังต่อไปนี้ คือภายหลังจากที่พระมุฮัมหมัดได้สิ้นพระชนม์แล้ว ในปี ค.ศ. 632 บรรดาอัครสาวกของพระองค์ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจสิทธิ์ขาดปกครองประชากรชาวอาหรับ อิสลาม และเป็นผู้นำกองทัพมุฮัมมัดซัยยิด ท่านผู้นี้คือ ท่านอาบูเบคอรร่า ท่านเป็นผู้วางกฎระเบียบการทำสงครามของกองทัพอิสลามมีใจความว่า “เมื่อท่านทั้งหลายออกไปทำสงครามขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงอย่าหันหลังกลับเป็นอันขาด อย่าฆ่าผู้หญิง และเด็กอย่าทำลายไร่นา สวนของเขาหรือต้นไม้ใด ๆ อย่าเผาทุ่งนาและไร่ข้าวโพด อย่าตัดต้นไม้ทุกชนิด อย่าทำร้ายต่อฝูงสัตว์ เลี้ยงทุกตัว นอกจากฆ่าเพื่อกินเป็นอาหาร เท่านั้น เมื่อท่านทำข้อตกลงหรือสัญญาใด ๆ จงปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด หากท่านไปพบคนใด ๆ ผู้นับถือศาสนาและอาศัยอยู่ในบริเวณอารามซึ่งมิได้ต่อสู้กับท่าน จงละเว้นอย่าฆ่าเขาเลย และอย่าทำลายโบสถ์วิหารของเขา แต่จงค้นหาคนเหล่านั้นที่ต่อสู้ขัดขวางท่าน และพวกที่อยู่ในสภาพของชาตากับพวกทหารพวกที่มีศรัทธาบรรดาศักดิ์หรือเจ้าผู้ครองเมือง เจ้าทั้งหลาย จงกำจัดเสีย นอกจากเขาจะรับเชื่อในพระมุฮัมหมัด หรือยอมเป็นเมืองขึ้นและยอมส่งส่วยอากรเป็นเครื่องบรรณาการแก่กองทัพอิสลาม” (จากหนังสือของ เอ็ดเวิร์ด กิบบอนเรื่อง ความเสื่อมสลายของอาณาจักรโรมัน เล่ม 5 บทที่ 51 หน้า 189-190) และเหตุการณ์ ก็เกิดขึ้นสมจริง วิวรณ์ บทที่ 9:4 พระเจ้าทรงห้ามไม่ให้ทำลาย หญ้าสีเขียวสด หรือต้นไม้ใด ๆ ซึ่งหมายถึงประชาชนพลเมือง ไร่นาสวน และสัตว์เลี้ยง นอกจากพวกทหาร พวกเจ้าขุนมูลนาย เจ้าผู้ครองเมือง และพวกพระนักบวช ต่าง ๆ แต่ บางเมืองที่ยอมอ่อนน้อมก็ปลอดภัยไป คริสตจักรโรมันคาทอลิกไม่รับตราของพระเจ้าเพราะพวกเขาได้เปลี่ยนแปลงวันสะบาโตของพระเจ้าจากวันที่เจ็ดมาเป็นวันที่หนึ่ง (วันที่เจ็ดเป็นตราของพระเจ้า) จึงไม่มีตราของพระเจ้า พวกที่นับถือวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโต จึงได้รับความลำบาก ซึ่งพระคัมภีร์ได้ทำนายล่วงหน้า ถึง 500 ปี แล้ว

วิวรณ์ 9:5,6 กล่าวว่า “และไม่ยอมให้ฆ่าคนเหล่านั้น แต่ให้ทรมานเขาครบห้าเดือน และการทรมานนั้นเหมือนอย่างแมลงป่องต่อยคน ในเวลานั้นพวกที่ถูกทรมานจะแสวงหาความตายและจะไม่พบ เขาอยากตายแต่ความตายจะหนีเขาไป”

การบุกรุกเข้าโจมตีเมืองต่าง ๆ ของกองทัพอิสลาม

เป็นที่รู้กันแล้วว่าทุกประเทศที่อยู่ในอาณาจักรโรมัน ทั้งยุโรป เอเชีย และ แอฟริกาเหนือ นั้นนับถือศาสนาคริสต์นิกาย ลัทธิเป็นนิกายโรมันคาทอลิกทั้งสิ้น คริสตจักรนี้ เป็นคริสตจักรที่ไม่ยอมรับตราของพระเจ้า วันสะบาโตของพระเจ้า วันที่เจ็ดเป็นตราของพระเจ้า เอ็กโซโด 31:13,16 คริสตจักรโรมันคาทอลิกได้เปลี่ยนแปลงวันสะบาโตของพระเจ้า จากวันเสาร์มาเป็นวันอาทิตย์ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้อยู่ในความคุ้มครองของพระเจ้า พวกเขาจึงถูกกดขี่ข่มเหงอย่างหนัก พวกเขาต้องส่งส่วยอากร และส่งเครื่องบรรณาการให้แก่พวกมุสลิมที่ปกครองเขา ในเวลานั้นพวกเขาอยากตายแต่ก็ไม่ตาย

ระยะเวลาห้าเดือน ในคำพยากรณ์ 1 วัน เท่ากับ 1 ปี อาถุโม 14:33,34 และ ยะเอสเคล 4:6 ตามปฏิทินยูดา 1 เดือนเท่ากับ 30 วัน ดังนั้นเวลา 5 เดือน ก็เท่ากับ 150 วัน หรือเท่ากับ 150 ปี ตามคำพยากรณ์ การกดขี่อย่างเข้มงวดของกองทัพอิสลาม ที่มีต่อโรมันและ คริสตจักร ในเวลานั้นยาวนานถึง 150 ปี จึงสิ้นสุดลง

ลักษณะของตึกแดน วิวรรณ์ 9:7-11 กล่าวถึงลักษณะของตึกแดน ว่าดังนี้ “ตึกแดนนั้นมีรูปร่างเหมือนม้าที่ผูกเครื่องพร้อมสำหรับออกศึก บนหัวมีสิ่งหนึ่งดูเหมือนมงกุฎทองคำ หน้ามันเหมือนหน้ามนุษย์ ผมมันเหมือนผมผู้หญิงพื้นมันเหมือนพื้นสิงห์ มันมีทับทรวงเหมือนกับเหล็ก เสียงปีกมันเหมือนกับเสียงรعد และมันเป็นอันมาก ภูเขาบารซาซิม มันมีทางเหมือนทางแมลงป่อง และทางมันนั้นมีเหล็กใน ลำนาจของมันที่จะทำร้ายมนุษย์ตลอดห้าเดือนนั้นอยู่ที่หางของมันมีทูตแห่งเวทสิทธิ์นั้น เป็นกษัตริย์ปกครองมัน ชื่อทูตนั้น ภาษาเอธิโอเปีย เรียกว่า “อาบัตโดน” และภาษากรีกเรียกว่า “อโพลลิโยน” แปลว่าผู้ ทำลายเราทราบแล้วว่า ทุกอย่างในนิมิต ที่ท่านโยฮันได้เห็นนั้นมีความหมาย

คำว่า ตึกแดน มีรูปร่างเหมือนม้าที่กำลังออกศึกนี้เป็นลักษณะของกองทัพ อิสลาม ที่ใช้กองทัพม้าเป็นหลัก ในการรุกรานเหมือนกับฝูงตึกแดนที่กำลังบินไปด้วยความรวดเร็ว

คำว่า ที่บนหัวมีสิ่งหนึ่ง ดูเหมือนเป็นมงกุฎทองคำสีอนับตั้งแต่ พระมุฮัมมัดได้สิ้นพระชนม์แล้ว ศาสนาอิสลามได้แผ่แผ่ขยายออกไปมาก มีแม่ทัพหลายคนซึ่งเป็นหัวหน้าเผ่าปกครองเผ่าของตน เป็นผู้นำกองทัพออกรบด้วยตนเอง ถ้าเป็นเผ่าใหญ่ มีอำนาจมากก็รวบรวมเผ่าเล็กเผ่าน้อยเข้าจนกลายเป็นประเทศ มีกษัตริย์เป็นประมุข เรียกว่า สุลต่าน จนกระทั่งใกล้จะสิ้นสุดของศตวรรษที่ 13 จึงได้รวมกันเข้าเป็นรูปแบบราชอาณาจักรมืองค์สุลต่านเป็นประมุข มีอำนาจสิทธิ์ขาดในระบบสมบูรณ์ตามกฎสิทธิราช ในเวลานั้นอาณาจักร ออตโตมาน เป็นอาณาจักรที่เข้มแข็งและมี อำนาจมากที่สุด

คำว่า มีกษัตริย์ปกครองชื่อว่า “อาบัตโดน หรือ อโพลลิโยน” นั่นคือสองชื่อที่มีความหมายตรงกัน แปลว่า “ผู้ทำลาย” ตรงกับการทำศึกของกองทัพออตโตมาน ที่เข้าทำลายเผาผลาญบ้านเรือนของข้าศึกอย่างดุเดือด จึงไม่ใช่ชื่อของกษัตริย์ เพราะกษัตริย์ของอาณาจักรออตโตมานทุกพระองค์ไม่มีชื่อนี้ ดังนั้นจึงเป็นสัญลักษณ์ของผู้ทำลายมากกว่าชื่อคน

คำว่า หน้าเหมือนหน้ามนุษย์ ผมเหมือนผมผู้หญิง พื้นเหมือนพื้นสิงห์ มีทับทรวงเหมือนกับเหล็ก คือ นักรบอิสลามนั้นไม่สวมเครื่องแบบ แต่แต่งตัวตามประเพณีของตนเอง แบบอาหรับทั่วไปใช้เสื้อผ้ายาว รุ่มร่าม มองดูไกล ๆ คล้ายผู้หญิง นอกจากนี้ยังไว้ผมยาวแต่ใช้ผ้าคลุมโพกหนังไปรอบ ๆ ศีรษะ แล้วเหน็บเอาไว้ เวลาเอาผ้าโพกหัวออกก็จะเห็นผมยาว เวลาออกศึกจะสวมเกราะป้องกันหน้าอกทำด้วยเหล็ก และทองเหลือง ถ้ามี

คำว่า คำว่ามีทางเหมือนแมลงป่อง มีเหล็กในมีพิษ ที่จะทำร้ายมนุษย์ ก็หมายความว่าอาวุธของชาวอาหรับนั้น ใช้หอกและดาบเป็นอาวุธ ดาบนั้นเป็นดาบโค้ง ปลายงอนขึ้นเหมือนทางแมลงป่อง และด้วยดาบนี้แหละเมื่อบุกไปถึงที่ไหนก็ทำให้เกิดความเจ็บปวดและความตาย การทำสงครามในสมัยก่อนส่วนมากนักรบ จะใช้หอก ดาบ กระบี่ เป็นอาวุธ หรือจะใช้อะไรเป็นอาวุธก็ตาม แต่ทุกคนจะมีกระบี่ หรือดาบประจำตัวเสมอ สำหรับดาบที่คนไทยใช้ในการรบมักจะมีคมโค้งน้อยกว่าดาบอาหรับ ส่วนกระบี่นั้นทหารฝรั่งทางยุโรป ชาวตะวันตกชอบใช้นักรบจีนจะไว้ดาบ กระบี่ และธนูเป็นส่วนมาก แต่สำหรับนักรบ อาหรับแล้วชอบดาบโค้งกับมีดสั้นเป็นอาวุธ

ความร้ายกาจของนักรบอิสลามนี้ นักประวัติศาสตร์ เช่น พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ หรือ เอ็ดเวิร์ดกิบบอน และ นอร์แมน เอฟ แลงจ์ ฟอร์ด ตลอดทั้งวอน แฮมเมอร์ นักประวัติศาสตร์เยอรมัน ท่านเหล่านี้ได้ให้ความเห็นตรงกัน

การบุกรุกเข้าโจมตีกรุงคอนสแตนติโนเปิลของกองทัพอิสลามในปี ค.ศ. 1453

วิวรณ์ 9:12 กล่าวว่า “วิบัติอย่างหนึ่งผ่านไปแล้ว ดูเถิดยังมีวิบัติอีกสองอย่าง จะเกิดขึ้นในภายหลัง”

คำว่า **วิบัติ** ในพจนานุกรมหมายความว่า “ฉิบหาย หรือ ล่มจม” วิบัติอันแรกผ่านไปแล้ว หมายถึงเสียงแตรของทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเป็นเหตุการณ์ นองเลือดที่กองทัพอิสลาม ซาราเซ็น บุกเข้าโจมตี ภาคตะวันออกของอาณาจักรโรมัน, ยุโรป และ ออฟริกาเหนือตามที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ยังมีวิบัติอีกสองอย่าง ที่จะตามมา

แตรของทูตสวรรค์องค์ที่ หก

วิวรณ์ 9:13-19 “เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หกเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงออกมาจากเชิงนอน ทั้งสี่มุมของแท่นทองคำที่อยู่เบื้องหน้าพระเจ้า เสียงนั้นสั่งทูตสวรรค์องค์ที่หกที่ถือ

แตรนั้นว่า จงแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่นั้น คือแม่น้ำ ยูเฟรติส พระเจ้าทรงเตรียมทูตสวรรค์ทั้งสี่ไว้สำหรับ ชั่วโมง วัน เดือน และปีที่จะให้ฆ่ามนุษย์เสียหนึ่งในสามส่วน และมีพลทหารม้าสองร้อยล้าน นี่คือจำนวนที่ข้าพเจ้าได้ยินในนิมิตนั้น ข้าพเจ้าสังเกตเห็นมันเป็นดังนี้คือผู้ที่นั่งบนหลังม้ามี หีบทรงสี่เหลี่ยม น้ำเงิน และสีกามะถัน หัวม้าทั้งหลายนั้นเหมือนหัวสิงห์ มีไฟ และ ครัน และกามะถัน พลุออกมาจากปากของมัน มนุษย์ถูกฆ่าเสียหนึ่งในสามส่วนด้วยภัยพิบัติ สามอย่างนี้คือไฟ และครัน และกามะถัน พลุออกมาจากปากม้า นั้น เพราะว่าฤทธิ์ของม้าอยู่นอกปากและหางของมันเหมือน งู และมีหัว สิ่งเหล่านี้ทำให้มันทำร้ายคนได้ ด้วยหัวนั้น เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หกเป่าแตรขึ้น ก่อให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงที่สุดที่เกิดขึ้นกับโรมันตะวันออกและคริสตจักร ซึ่งมีกรุงคอนสแตนติโนเปิลเป็นเมืองหลวง กรุงนี้สร้างโดยพระเจ้าจักรพรรดิ คอนสแตนติน นับแต่สร้างกรุงนี้มาเป็นราชธานี กรุงนี้ก็ยังยืนอยู่ได้กว่าพันปี แต่ถึงนานชื่อเสียงของโรมันก็ยังเสื่อมลงจนขั้นที่สุดไม่มีใครเรียกว่าโรมันอีกต่อไป บ้างเรียกกันว่าอาณาจักรไต้บ้าง อาณาจักรคอนสแตนตินบ้าง อาณาจักรตะวันออกบ้าง อาณาจักรกรีกบ้าง อาณาจักรไบแซนไทน์บ้าง ที่เรียกกันว่าอาณาจักรไบแซนไทน์นี้ เพราะว่าเมื่อพระเจ้าคอนสแตนติน มาสร้างเมืองคอนสแตนติโนเปิลนั้น เดิมเมืองนี้มีนามว่าไบแซนติอุม ซึ่งพวกกรีกเป็นผู้สร้างไว้ก่อนแล้ว พลเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายออร์ทอด็อกซ์ตะวันออก การโจมตีกรุงคอนสแตนติโนเปิลเป็น ในปี ค.ศ.1453 ของพวกตุรกีมุสลิม ครั้งนี้รุนแรงมากจนทำให้อาณาจักรโรมันถึงกาลอวสานลงและได้ รวมเข้าเป็นอาณาจักรออตโตมาน โดย สถาปนาเอากรุงคอนสแตนติโนเปิลเป็นเมืองหลวง ปัจจุบันเมืองนี้ได้เปลี่ยนชื่อเป็นนครอิสตันบูล นิมิตที่ท่านโยฮันน์ได้เห็นและได้ยินเสียงของพระเจ้าตรัสว่า “จงแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส(แม่น้ำฟะราธ) พระเจ้าทรงเตรียมทูตสวรรค์ทั้งสี่ไว้สำหรับ ชั่วโมง วัน เดือน และ ปี ที่จะให้ฆ่าฟันมนุษย์เสียหนึ่งในสามส่วน

คำว่า **ทูตสวรรค์ทั้งสี่องค์** ในพระธรรมวิวรณ์ บทนี้ หมายถึงกษัตริย์ สี่องค์ (วิวรณ์ 2:1,8,12,18) ซึ่งตั้งถิ่นฐาน อยู่ทางเหนือ แถบต้นแม่น้ำยูเฟรติส หรือที่พระคัมภีร์บางฉบับ เรียกว่าแม่น้ำฟะราธ กษัตริย์เหล่านี้เป็นนักรบนับถือศาสนาอิสลาม

คำว่า **ทูตทั้งสี่ถูกมัดและต้องแก้ออกนี้** หมายถึงถูกผูกมัดด้วยกาลเวลา เมื่อเวลามาถึง ทูตเหล่านี้ก็ถูกปลดปล่อยออกมาทีละองค์ๆ ตาม ชั่วโมง วัน เดือน และปี ของพระเจ้า ที่กำหนดไว้ในคำพยากรณ์

เวลาในคำพยากรณ์ 1 วัน=1 ปี อาถุโหม 14:33-34 ยะเอศเคล 4:6 ดังนั้นควรจะเป็นดังนี้คือ ปฏิทินยิว ถือเอาหนึ่งเดือนมี 30 วัน หนึ่งปี มี 360 วัน หนึ่งเดือน มี 30 วัน หนึ่งวัน=1 ปี หนึ่งชั่วโมง=1/24 วัน รวมกันแล้วเป็น 391 วัน 1/24 วัน ถ้าหนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี ก็เป็น 391 ปี 15 วัน

ซาตานได้พยายามอย่างเต็มที่ที่จะดึงเอามนุษย์ไว้ เป็นพรรคพวกของมัน เพื่อก่อการร้ายต่อสู้กับพระเจ้า มนุษย์ผู้ตกอยู่ในอำนาจของซาตาน จะไม่ยอมกลับใจมาหาพระเจ้า

แผนของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด ในพระธรรมวิวรณ์ 11:15-19 “แล้วทูตสวรรค์ที่เจ็ด ก็เป่าแตรขึ้น และมีเสียงดังหลายเสียงในสวรรค์ กล่าวขึ้นว่า “ราชอาณาจักรแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักร ขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์

ซึ่งพระองค์จะทรงครอบครอง ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และผู้อาดูโสยี่สิบสี่คน ซึ่งนั่งอยู่ในที่นั่งของตน ก็ทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้าและทูลว่า ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่บัดนี้และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน ข้าพระองค์ทั้งหลายสำนึกในพระคุณของพระองค์ ที่พระองค์ได้ทรงใช้ฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ทรงเริ่มครอบครองแผ่นดินโลก เหล่าประชาชาติก็โกรธแค้น แต่พระนิเคาะห์ของพระองค์ ก็มาถึงแล้ว ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนทั้งหลายที่ตายไปแล้ว และถึงเวลาประทอนบำเหน็จ แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกผู้เผยพระวจนะ และธรรมิกชนทั้งปวง และแก่คนที่ฆ่าเกรงพระนามของพระองค์ทั้งผู้ใหญ่และผู้ย่อย และถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงทำลายคน ที่ทำลายแผ่นดินโลก แล้วพระวิหารของพระเจ้าก็เปิดออก ใน วิหารนั้นเห็นมีหีบพันธสัญญาของพระองค์ แล้วก็มีสายฟ้าแลบ และเสียงต่างๆ ฟ້าร้อง แผ่นดินไหว ลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก”

เสียงแตรของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด เป็นแตรคันสุดท้ายของนิมิต ที่ท่านโยฮันได้เห็น หมายถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในวันที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมารับพลไพร่ผู้ชอบธรรมของพระองค์ แต่ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จมา ยังมีเหตุการณ์อีกสองอย่าง คั่นอยู่ซึ่งจะต้องสำเร็จลงก่อน ก่อนที่ทูตสวรรค์ที่เจ็ดจะเป่าแตรขึ้นเหตุการณ์นี้เรียกว่า “ประสบการณ์หวานชื่น และขมขื่น” และเหตุการณ์ของ “พยานทั้งสอง” ซึ่งในบทต่อไปจะได้กล่าวถึงเรื่องนี้ ในขณะที่พระเยซูคริสต์ยังไม่เสด็จมาตั้งนั้นแตรคันที่เจ็ดยังไม่ได้เป่า ถ้ามองว่าทำไมถึงไม่เป่าก็เพราะว่าเมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์จะทรงรับเหล่าผู้ชอบธรรมของพระองค์ไปสวรรค์ โยฮัน 14:1-3 พระองค์ตรัสว่า “เพราะเราไปจัดแจงที่สำหรับท่านทั้งหลายแล้ว.....เราจะมาอีกกับท่านให้ไปอยู่กับเรา เพื่อเราอยู่ที่ไหน ท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย” แต่พระเยซูเจ้ายังไม่เสด็จมา เพราะประชากรของพระเจ้าไม่ได้เตรียมตัวพร้อม พระเยซูตรัสว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวให้พร้อม ในโมงที่ท่านไม่ทันคิดนั้นบุตรมนุษย์จะเสด็จมา “มัดธาย 24:44 ถ้าเราไม่เตรียมพร้อม ยังลุ่มหลงอยู่ในความบาป ทำผิดศีลธรรม ยังพูดในคำชั่วร้าย ทำชั่วร้าย และคิดชั่วร้าย เราก็คงจะพินาศอยู่ในโลกนี้พร้อมกับคนชั่วร้ายอื่น ๆ

ในยามแห่งความทุกข์อันแสนเข็น ประชากรของพระเจ้าจะต้องมีความเชื่อหนักแน่น ไม่หวั่นไหว บุตรทั้งหลายของพระเจ้าจะต้องแสดงให้เห็นว่าพระองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่เขานมัสการ ไม่มีสิ่งใดสามารถโน้มน้าวเขา ให้เชื่อศาสนาเทียมเท็จ ได้ และไม่กลัวที่จะตายเพื่อพระองค์ สำหรับผู้จงรักภักดีต่อพระเจ้า คำสั่งของคนบาปจะไม่มีความสำคัญใดๆเลย เมื่อเทียบกับพระวจนะของพระเจ้า เขาจะเชื่อฟังสังขรณ์ แม้จะถูกจำจอง หรือถูกเนรเทศ หรือถูกฆ่าก็ยอม Prophets and King หน้า 512,513

บทที่ 8 ประสบการณ์ที่หวาน-ขม

วิวรณ์ บทที่ 10:1-11 “ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่ง ลงมาจากสวรรค์ และมีเมฆคลุมตัวไว้ มีรัศมีรุ่งกินน้ำที่ศีรษะท่าน และหน้าท่านเหมือนดวงอาทิตย์ เท้าท่านดุจเสาอิฐโผลงอยู่ และท่านถือหนังสือเล็ก ๆ เล่มหนึ่งเปิดอยู่ในมือ เท้าของท่านยืนอยู่ที่ทะเล และเท้าซ้ายยืนอยู่ที่บนบก และท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสิงห์โตร้อง เมื่อท่านร้องแล้วมีเสียงฟ้าร้องเจ็ดเสียง ครั้นเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้นร้องแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงมือจะเขียน และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงมาจากสวรรค์สั่งข้าพเจ้าว่า ข้อความซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้นได้ร้องแล้ว จงประทับตราปิดไว้อย่าเขียนเลย” ฝ่ายทูตสวรรค์องค์นั้นที่ข้าพเจ้าได้เห็น ยืนอยู่ที่ทะเลและที่บก ชูมือขวาขึ้นยังท้องฟ้า และสาบานด้วยออกพระนามของพระองค์ผู้ทรงสภาพอยู่เป็นนิรันดร์ ...ว่าจะไม่เน้นซ้ำต่อไปแล้ว”

พระคริสตตรองปรากฏแก่โยฮัน ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์มาก ผู้ทรงตรัสกับโยฮันนั้น คือพระคริสต์ ที่เท้าขวายืนอยู่บนทะเล และเท้าซ้ายยืนอยู่บนบกนั้นบ่งบอกบทบาทของพระองค์ที่มีต่อเหตุการณ์ช่วงสุดท้ายของการต่อสู้ครั้งใหญ่กับซาตาน พระบาทของพระเยซูที่อยู่นบนบกและทะเล แสดงให้รู้ถึงฤทธิ์อำนาจยิ่งใหญ่ของพระองค์ ทรงมีต่อโลก ทั้งหมด SDA, Bible Commentary เล่ม 7 หน้า 971

ลักษณะของพระเยซู ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์มาก ลงมาจากสวรรค์
มีเมฆล้อมรอบตัว เปรียบเทียบกับ สดุดี 104:3 ดาเนียล 7:13
 มัตถาย 24:30

มีรุ่งเหนือศีรษะท่าน ดูใน ยะเอศเศล 1:26-28

ใบหน้าส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ เปรียบเทียบกับ มัตถาย 17:2
ขาและเท้า เหมือนเสาอิฐ เปรียบเทียบกับ เอ็กไซโต 13:21,22
 และ 14:19,24

ในบทนี้ คำพยากรณ์ของพระเจ้าในพระคัมภีร์ใหม่ มีความต่อเนื่องกับพระคัมภีร์เดิม เท้าของทูตที่อยู่นบนบก และทะเล เป็นสัญลักษณ์ บอกให้เราทราบถึงสิทธิ์ การครอบครองของพระเจ้าต่อโลกนี้ ในมือของทูตองค์นี้ถือหนังสือม้วนเล็ก หมายถึงช่วงเวลาสั้น ๆ เสียงร้องอันดังของท่าน ดุจสิงห์โตคำราม และเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้น ให้อู วิวรณ์ 10:3 เปรียบเทียบกับโฮเซอา 11:10, อาโมส 3:8

ในสามบทแรกของหนังสือวิวรณ์ พระเยซูคริสต์สั่งให้โยฮันเขียนนิมิตต่าง ๆ ไว้ในหนังสือ เพื่อประโยชน์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด วิวรณ์ 1:11 แต่คราวนี้พระองค์สั่ง โยฮันไม่ให้เขียน ข่าวของเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ด แต่ให้ประทับตราปิดข้อความเสียงฟ้าร้องนั้น วิวรณ์ 10:4 หนังสือวิวรณ์ บทที่ 10 นี้เกี่ยวข้องกับหนังสือดาเนียล บทที่ 12 ดาเนียล ได้รับคำสั่งให้ปิดประทับตราไว้ จนถึงวาระสุดท้าย ดังนั้นข้อความในหนังสือสองเล่มนี้จึงเชื่อมโยงกันอย่างแน่นอน

หนังสือเล่มเล็ก ที่อยู่ในมือทูตสวรรค์นั้น คือหนังสือดาเนียลเมื่อพระเจ้าสั่งให้ดาเนียลปิดถ้อยคำเหล่านั้นและประทับตราเก็บไว้ จนถึงวาระสุดท้าย ดาเนียล 12:4 เมื่อมาถึงสมัยของท่านโยฮัน ในพระธรรมวิวรณ์ซึ่งเป็นวาระสุดท้าย ทูตสวรรค์ได้ถือหนังสือเล่มเล็ก (ดาเนียล) ประทานให้โยฮันกินเข้าไป หมายถึงให้เปิดเผยออกมาให้โลกรู้ เมื่อเปิดออกมาแล้วจึงก่อให้เกิดรสชาติต่าง ๆ กัน ตอนที่โยฮันรับไปกินนั้นมีรสหวาน ขึ้น แต่พอกินเข้าไปในท้องแล้วก็ขมขึ้นมาก ๆ ท่านโยฮันได้รับคำสั่งให้เข้าไปรับหนังสือเล่มเล็กในมือทูตสวรรค์ที่ยืนอยู่ในทะเลและบนบก แล้วกินเข้าไป วิวรณ์ 10:8-9

ช่วงแห่งความหวานชื่นและชมชื่นนี้ตกอยู่ในปี ค.ศ. 1840-1844 ซึ่งเป็นช่วงของการตื่นตัวในการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู และวันสิ้นโลก ทว่าทั้งยุโรปและอเมริกาให้ความสนใจแก่คำสอนนี้ คริสเตียนจำนวนมากจากคณะต่างๆ ออกประกาศและเทศนาด้วยความร้อนรน ยิ่งผู้ที่โดดเด่นกว่าเพื่อน ในการประกาศเรื่องนี้ ได้แก่ บาดหลวงโรมันคาทอลิกจากซีสี่ มาบุญเอล เตอ ลาคูน ซา นักเทศชาวอังกฤษ และสก็อตต์แลนด์ เช่น เอ็ดเวิร์ด เออร์วิน เฮนรี ดรัมมอนด์ และ อเล็ก ซันเดอร์เคิร์ส จากการเทศนาของโยเซฟุฟ ข่าวการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ได้แพร่ไปถึงตะวันออกกลางและ เอเชีย ในสแกนดิเนเวีย พวกเด็ก ๆ ได้รับการดลใจ ให้ประกาศข่าวดีนี้

ในสหรัฐอเมริกา วิลเลียม มิลเลอร์ นักเทศนาชื่อดังที่สุดในหมู่ผู้รอคอยการเสด็จกลับมา เขาเป็นฆราวาสคนหนึ่งของคณะแบปติส จากโลแฮมตัน นิวยอร์ก ท่านผู้นี้ได้ศึกษาพระธรรมดาเนียล 8:14 อย่างระมัดระวัง คำเทศนาของท่านเต็มไปด้วยอำนาจ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเข้าใจของท่านได้ก่อให้เกิดขบวนการรอรับการเสด็จกลับมาของพระเยซูขึ้นในอเมริกา สิ่งที่ทำให้การเทศนาของมิลเลอร์โดดเด่นนั้น คือ ความสนใจของท่านที่ให้แก่คำพยากรณ์เกี่ยวกับเวลา โดยเน้นถึงเหตุการณ์ต่างๆ วัน และ เวลา ท่านได้ให้เหตุผลว่า คำพยากรณ์ของท่านดาเนียล เกี่ยวกับเวลา 2300 วัน (ปี) ในบทที่ 8:14 ชี้ไปที่การเสด็จกลับมาของพระเยซู ในปี ค.ศ. 1844

เสียงฟ้าร้องทังเจ็ด เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่ หก เป้าตรงจบลง ในบทที่ 9: 15 คำว่า ชั่วโมง วัน เดือน ปี ของพระเจ้าก็ครบถ้วนในปี ค.ศ. 1840 นับจากปี 1840-1844 จึงจะเป็นช่วงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด ม้วนหนังสือเล่มเล็ก ร้องประกาศเหมือนสิงห์โตคำราม และเป็นช่วงของฟ้าร้องทังเจ็ด ซึ่งหมายถึงการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาของพระเยซูเป็นไปอย่างครึกโครมทั้งในเอเชีย ยุโรป และในอเมริกา ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ช่วงเวลาสี่ปีหลังของการประกาศข่าวนี้ ประชาชนพากันต้อนรับ(กิน) ข่านี้ ด้วยความชื่นชมยินดี มีรสหอมหวานปานน้ำผึ้ง

โออันกับหนังสือ วิวรรณ์ 10:8-10 “พระสุรเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้น ตรัสกับข้าพเจ้าว่า จงไปรับม้วนหนังสือที่คล้อยอยู่ในมือของทูตสวรรค์ องค์ที่ยืนอยู่บนทะเลและบนบกนั้น ข้าพเจ้าจึงไปหาทูตสวรรค์ องค์นั้น และขอหนังสือม้วนเล็ก ท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่าเอาไปเถิด แล้วกินมันเสีย มันจะทำให้ท้องของเจ้าชุ่ม แต่เมื่ออยู่ในปาก

ของเจ้ามันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง ข้าพเจ้าจึงรับหนังสือเล่มนั้นมาแล้วกินเข้าไป ขณะที่มันอยู่ในปากของข้าพเจ้านั้นมันก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง แต่เมื่อตกถึงท้องแล้วก็ขม และมีผู้บอกข้าพเจ้าว่า เจ้าจะต้องพยากรณ์อีกเกี่ยวกับชนชาติทั้งหลาย ในบรรดาประชาชาติ ภาษา และ กษัตริย์

การกินหนังสือเล่มเล็ก ๆ หมายถึงการเข้าใจความจริงและรับข่านี้ด้วยความยินดี เป็นข่าวประเสริฐสำหรับจิตวิญญาณของเรา ผู้แต่งเพลงสดุดีและผู้พยากรณ์หลายท่าน พูดถึงพระวจนะและการพิพากษาของพระเจ้าว่าหวานยิ่งกว่าน้ำผึ้ง

ความหวานชื่น ข่าวการเสด็จกลับมาของพระเยซูได้ทำให้คนนับหมื่นในอเมริกาสนใจต่อขบวนการของมิลเลอร์ ซึ่งได้ประกาศว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา ในฤดูใบไม้ร่วง ปี 1844 ผู้เชื่อถือทั้งหลายพากันประกาศข่าวอย่างขมกัซเม้น และด้วยความกระตือรือร้น ทุกคนกำลังมุ่งจุดหมายไป ชั้ววันที่ 22 ตุลาคม 1844 ประชาชนพากันต้อนรับข่าวสารจากผู้ประกาศด้วยความชื่นชมยินดี วิวรรณ์ 10:10

คริสเตียนหลายคนในภาคเหนือของนิวแฮมเชอร์ เชื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาก่อนฤดูหนาวจะมาถึง พวกเขาจึงไม่ได้ดูแลไร่นาของเขา คนหวานพืชเชื่อว่า พระเยซูจะเสด็จมาเร็ว ๆ นี้เขาจึงไม่ยอมเก็บเกี่ยว การเก็บเกี่ยวถือว่าเป็นการขาดความ เชื่อบางคนไปตัดหญ้าในท้องนา แต่แล้วก็เลิกตัดเพื่อเป็นการแสดงออกถึง

ความเชื่อของเขา ในที่สุดวันสุดท้ายแห่งการรอคอยก็มาถึง 22 ตุลาคม 1844 พระเยซูไม่ได้เสด็จมาตามที่เขาคิดไว้

ความขมขื่น และ ผิดหวัง คนเหล่านั้นที่รักพระเยซูได้เฝ้าคอย ด้วยความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะให้พระองค์เสด็จมา และรับเขาไปอยู่กับพระองค์ เมื่อพระองค์ไม่ได้เสด็จมาตามที่เขาหวังไว้ใบหน้าของเขาเศร้าหมอง ร้องไห้ด้วยความผิดหวัง อย่างขมขื่น เวลาที่เขาคาดหวังว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา นั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว ศาสนาจารย์กับผู้นำของคริสตจักรที่ไม่ยอมเชื่อถือในข่าวนี้ พวกกันดีใจถือว่าเป็นชัยชนะของพวกเขา ขาดานกับพรรคพวกของมัน ก็พากันดีใจด้วย Early Writing หน้า 241.

จงประกาศต่อไป “และมีผู้บอกข้าพเจ้าว่า เจ้าต้องพยากรณ์อีก กับชนชาติทั้งหลาย บรรดาประชาชาติ ภาษา และ กษัตริย์เป็นอันมาก “วิวรณ์ 10:11 ภายหลังจากความผิดหวังครั้งใหญ่ ในปี 1844 ผู้เชื่อถือที่แท้จริงมิได้ละทิ้งความเชื่อของเขา ที่มีต่อการเสด็จกลับมาของพระเยซู แต่กลับศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความสนใจ ยังผลให้เกิดความเข้าใจในคำพยากรณ์เพิ่มขึ้น จึงรู้ว่าการเสด็จกลับมาของพระเยซูนั้นยังเป็น ความจริง และแน่นอน ที่ผ่านมานั้นเป็นการเข้าใจผิดเกี่ยวกับเวลาเท่านั้น พระเจ้าทรงเรียกร้องให้มีการประกาศข่าวต่อไป เกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซู เพื่อประกาศข่าวนี้ เราจะต้องจัดตั้งโรงเรียน โรงพยาบาล และโรงพิมพ์ เพื่อช่วยประกาศข่าวประเสริฐไปทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา เราจะต้องมีส่วนเป้าแตรคลื่นที่เจ็ด ในวิวรณ์บทที่ 11 อย่างเต็มที: “ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์มากที่ยืนอยู่บนทะเล และบนบก ได้ยกพระหัตถ์ขึ้นสู่อิสราเอล และประกาศว่าจะไม่มีการเนินเข้าอีกต่อไปแล้ว” วิวรณ์ 10:6 ไซ้แล้วการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ จะไม่เนินเข้าอีกต่อไป

บทที่ 9 พยานทั้งสองและอาณาจักรของพระเจ้า วิวรณ์ บทที่ สิบเอ็ด

ชัยชนะในพระคริสต์ ความเชื่อในพระคริสต์สามารถทำให้เราได้ชัยชนะทางจิตวิญญาณ ในขณะที่เราอยู่ในท่ามกลางการต่อสู้ครั้งสุดท้ายกับซาตาน ชาวแห่งการลบล้างความบาปและการกระทำ ให้เราคืนดีกับพระเจ้าของพระเยซู จะเป็นที่ยอมรับในวาระสุดท้าย พระเจ้าจะทรงประเมินผลประชากรของพระองค์ด้วยการพิพากษา และจะทรงให้ความช่วยเหลือ เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณให้เติบโตขึ้น การขับเคลื่อนครั้งใหญ่ระหว่างพระคริสต์กับซาตานจะจบลงโดยพระคริสต์เป็นฝ่ายชนะ ในที่สุดอาณาจักรของโลกนี้จะกลายเป็นอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้า วิวรณ์ 11:1-3 “ท่านผู้หนึ่งจึงเอาไม้ก้อนหนึ่งให้แก่ข้าพเจ้า รูปร่างเหมือนไม้วัด แล้วสั่งข้าพเจ้าว่า จงลุกขึ้นวัดพระวิหารของพระเจ้า และแท่นบูชา และคำนวณคนทั้งหลายที่มานมัสการในนั้น แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอกพระวิหารนั้น เพราะที่นั่นได้มอบให้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำเมืองบริสุทธิ์ลงได้เท่า ตลอดสี่สิบสองเดือน และเราจะให้ฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองของเรา เพื่อให้เผยพระวจนะตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน และให้เขาแต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ”

พระวิหาร พระวิหารที่ท่านโยฮันได้เห็นในนิมิตนั้นเป็นพระวิหารบนสวรรค์ เพราะพระวิหารบนโลกที่กรุงเยรูซาเล็มได้ถูกทำลายไปแล้วเมื่อปี ค.ศ. 70 เพราะชาวชาติยิวได้ก่อการกบฏแข็งข้อต่อโรมัน จึงถูกกองทัพโรมันบุกเข้าทำลาย กรุงเยรูซาเล็ม พระวิหารของพระเจ้าก็ถูกเผาผลาญจนหมดสิ้น ตามคำทำนายของพระเยซูใน มัทธิว 24:1,2 แต่ความหมายที่แท้จริงของพระเจ้านั้นหมายถึง ผู้ติดตามพระคริสต์ ผู้ที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนทุกคน ตัวเขาเองจะเป็นพระวิหารของพระเจ้า 1 โครินธ์ 6:19,20 และ บทที่ 3:16; 2 โครินธ์ 6:16

การวัด หมายถึงการตรวจสอบ การประเมินผล เพื่อจะดูว่าประชากรของพระเจ้า มีความเหมาะสมที่จะเข้าแผ่นดินสวรรค์หรือไม่ และมีจำนวนเท่าไร “เมื่อพระเจ้าตรัสว่าจงวัดพระวิหารและผู้ที่มีสการพระเจ้า จงจำไว้ว่า เมื่อท่านเดินไปตามถนนหนทางเพื่อทำธุรกิจของท่าน พระเจ้าจะทรงวัดท่านเมื่อท่านทำงานบ้าน เมื่อท่านสนทนา พระเจ้าจะทรงวัดท่าน เมื่อท่านพักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ พระเจ้าจะทรงวัดท่าน พระเจ้าทรงวัดพระวิหารและผู้ที่มีสการ เพื่อจะดูว่าใครบ้างจะได้รับความรอดในวันสุดท้าย” SDA Bible Commentary เล่ม 7 หน้า 972

เหตุผลที่พระเจ้าวัดประชากรของพระองค์ คือจะทรงเตรียมพวกเขาให้พร้อมที่จะเผชิญกับวิกฤตการณ์ในวาระสุดท้าย และเตรียมพวกเขาสำหรับสวรรค์ การวัดไม่ได้ทำให้อุปนิสัยของเราดีขึ้น แต่การวัดจะนำเราไปเพื่อขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เพื่อพัฒนาตัวเราเอง และอีกประการหนึ่ง จุดมุ่งหมายของการวัดก็เพื่อจะทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เพื่อเตรียมตัวเราให้พร้อมสำหรับสวรรค์ มัทธิว 7:21-23 เราทั้งหลายจะต้องหยุดจากการกระทำชั่ว การกระทำชั่วคือการประพาศิลงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า

พยานทั้งสอง วิวรณ์ 11:4-6 “พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกเทศ สองต้น และคันทันประทีปสองคันทัน ที่ตั้งอยู่เบื้องหน้าของพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลก ถ้าผู้ใดทำลายพยานทั้งสองนั้น ไฟก็จะพุ่งออกจากปากเผาผลาญศัตรูผู้นั้น ถ้าผู้ใดทำลายพยานทั้งสอง ผู้นั้นก็ต้องตาย พยานทั้งสองมีฤทธิ์ปิดท้องฟ้าเพื่อไม่ให้ฝนตก ในระหว่างวันเหล่านั้นที่เขากำลังเผยพระวจนะ และมีฤทธิ์ทำให้น้ำกลายเป็นเลือดได้ และมีฤทธิ์บันดาลให้ภัยพิบัติต่าง ๆ กระทบโลกก็ครั้งก็ได้ตามใจปรารถนา”

พยานทั้งสองคือใคร พยานทั้งสองในบทนี้ หมายถึง พระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม และ พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ พระคัมภีร์เป็นพยานถึงแผนการแห่งความรอด โยฮัน 5:39

ต้นมะกอกสองต้น มะกอกเป็นอาหารที่ดีของมนุษย์ ผลไม้จากต้นมะกอก มีรสชาติอร่อย ถ้าใช้รับประทานดิบก็มีรสเปรี้ยวหวานอร่อย ถ้ารับประทานสุกก็มีรสหวานชื่นใจ น้ำมันมะกอกใช้ปรุงอาหาร และใส่ตะเกียงให้แสงสว่างในบ้านเรือน มะกอกเทศจึงเป็นอาหารสำคัญของชาวตะวันออกกลาง

พระคำของพระเจ้าเป็นอาหารประเสริฐสำหรับคริสตชน ผู้จะได้รับความรอด ท่านผู้แต่งพระธรรมสดุดีกล่าวว่า “พระคำรสของพระองค์ ชิมหวานสักปานใด จริงๆพระเจ้าจะหวานยิ่งกว่าน้ำผึ้งเสียอีก” สดุดี 119:103 “คำโอวาทของพระองค์ข้าพเจ้าได้พบแล้ว และข้าพเจ้าได้กินคำนั้นและคำโอวาทของพระองค์เป็นที่ให้เกิดความอภิรมย์ยินดีในใจของข้าพเจ้า” ยีระมะยา 15:16 นอกจากนี้ยังมีอีกในพระธรรม ยะเอศเคล 2:8 ยะเอศเคล 3:1 มัดธาย 4:4 โยบ 23:12 ดังนั้นต้นมะกอกสองต้น จึงมีความหมายถึงพระคัมภีร์ เดิม และพระคัมภีร์ใหม่

ต้นประทีปสองต้น ดวงประทีป หรือโคมไฟ ทำให้เกิดแสงสว่าง โนยามคำคินอันมิดมิด ประทีป โคมไฟ ตะเกียง หรือแสงไฟฟ้า นับว่ามีความจำเป็นมาก แสงสว่างทำให้เราเดินไปมาสะดวกในยามค่ำ คิน ไม่สะดุดล้มและปลอดภัยจากอันตราย จะอ่านหนังสือหรือจะทำอะไรก็สะดวกสบาย พระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ จึงเปรียบได้กับแสงสว่าง นำทางชีวิตของคริสตชน เพื่อจะไม่ผิดพลาดในการดำรงชีวิต และในการปฏิบัติตัวเป็นคริสตชนที่ดี พระคัมภีร์จึงเปรียบได้กับแสงสว่าง “พระวจนะของพระองค์ เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพเจ้า และเป็นแสงสว่างตามทางของข้าพเจ้า” สดุดี 119:105 “การอธิบายพระวจนะของพระองค์ เป็นที่ให้ใจสว่างและกระทำให้คนมีปัญญาน้อย ให้มีความเข้าใจ สดุดี 119:130 “เรามีคำพยากรณ์อันแน่นอนยิ่งขึ้น ถ้าท่านทั้งหลายถือตามคำนั้น ท่านก็จะเป็นผู้ประพฤติดีเหมือนหนึ่งแสงตะเกียงส่องสว่างเข้าไปในความมืด จนแสงอรุณจะขึ้น และดาวประจำรุ่งจะผุดขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย” 2 เปโตร 1:19 อ่าน สุภายิต 6:23; สดุดี 19:8

พระคัมภีร์ เป็นผลงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในยามที่มนุษย์ตกอยู่ในโลกที่มีมืดมิดแห่งความบาปในยามที่มนุษย์มองไม่เห็นและไม่ได้สัมผัสกับพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นผู้เปิดเผยให้มนุษย์ได้รับรสแห่งพระธรรมของพระเจ้า ได้สว่างไสวไปด้วยธรรมของพระเจ้า โดยผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคัมภีร์จึงเป็นของประทานจากพระเจ้า อ่าน 2 เปโตร 1:20,21; โยฮัน 14:26; 2 ทิโมเธียว 3:16 ทุกวันนี้ที่เรารู้จักพระเจ้าได้โดยการสัมผัสของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ฤทธิ์อำนาจของพยานทั้งสอง พระคัมภีร์เป็นพระคำของพระเจ้า ซึ่งจะทำลายเสียมิได้ ได้เคยมีปรากฏการณ์ต่อผู้ที่ทำลายพระคัมภีร์ เมื่อปี ค.ศ. 64 จักรพรรดิโรมันพระองค์หนึ่งคือ เนโร และต่อมาปี ค.ศ. 303 จักรพรรดิ ไดโอดสิเซียน และจักรพรรดิเกลเรียม กษัตริย์เหล่านี้ได้กระทำทารุณกรรมต่อคริสเตียนสั่งประหาร คริสเตียนอย่างโหดร้าย และสั่งทำลายพระคัมภีร์พระคำของพระเจ้า ผลสุดท้ายคนเหล่านี้ล้วนตายอย่างทรมาณทั้งสิ้น เนโร ฆ่าตัวตาย ไดโอดสิเซียน และ เกลเรียม เป็นโรคจิตโรคจิตประสาทหลอน 2 เษะโลนิเก 1:8,9; วิวรณ์ 20:15; มาลาคี 4:1

พระคำของเจ้ามีฤทธิ์ปิดท้องฟ้า ในพระธรรม 1 พงศาวดารกษัตริย์ 17:1 เมื่อเอลีซา ประกาศพระคำของเจ้าต่อหน้ากษัตริย์อาซาบ ทำให้ฝนไม่ตกถึงสามปีครึ่ง พระคำของเจ้ามีฤทธิ์ ทำให้น้ำกลายเป็นเลือด ในพระธรรม เอ็กโซโด 7:17-25 เมื่อโมเซกับอาโรนประกาศพระคำของเจ้าต่อหน้ากษัตริย์และพวกข้าราชการของพระองค์ แล้วใช้ไม้เท้าฟาดลงที่แม่น้ำ น้ำก็กลายเป็นเลือดไปถึงเจ็ดวัน เหตุการณ์เหล่านี้ล้วนเกิดขึ้น เป็นไปตามคำของพระเจ้าที่จารึกไว้ในพระคัมภีร์ทั้งสองเล่มทั้งสิ้น

พยานทั้งสองแต่งตั้งด้วยผ้ากระสอบ วิวรณ์ 11:3 “และเราจะให้ฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองของเราเพื่อให้เขาเผยพระวจนะ ตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน และให้เขาแต่งตั้งด้วยผ้ากระสอบ”

ท่านโยฮันได้เห็นและได้ยินในนิมิตว่า “แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอก วิหารนั้น เพราะว่าได้นอบให้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำวิสุทธินคร ตลอดสี่สิบสองเดือน ระยะเวลา 42 เดือน ตามคำพยากรณ์ โดยใช้ปฏิทินยิวในเวลานั้น 1 เดือน=30 วัน ถ้า 42 เดือนจะ = 1260 วัน ระยะเวลาที่เขาเหยียบย่ำวิสุทธินคร (เมือง

สวรรค์) เป็นเวลาเดียวกันกับเมื่อพยานทั้งสองมุ่งห่มผ้ากระสอบออกเผยพระวจนะตลอด 1260 วัน ดังนั้นเวลาจึงเริ่มต้นพร้อมกัน และสิ้นสุดลงพร้อมกันด้วย เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับคำทำนายในหนังสือดาเนียล เพราะเป็นเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นพร้อมกัน

ดาเนียล 7:25	กล่าวว่า	เป็นเวลาสามปีถึง = 1260 วัน
ดาเนียล 12:7	กล่าวว่า	ยังอีกสามปีถึง = 1260 วัน
วิวรณ์ 11:2	กล่าวว่า	ตลอดสี่สิบสองเดือน = 1260 วัน
วิวรณ์ 11:3	กล่าวว่า	ตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน = 1260 วัน
วิวรณ์ 12:6	กล่าวว่า	รับเลี้ยงตลอด 1260 วัน
วิวรณ์ 12:14	กล่าวว่า	ชั่วเวลาอารหนึ่ง และหลายอาร และ กึ่งอาร = 1260 วัน

ในคำพยากรณ์ 1 วัน = 1 ปี (อาถุสโม 14:33,34; เยเรมียาห์ 1:7) ดังนั้นเวลา 1260 วัน จึงเท่ากับ 1260 ปี ในวิวรณ์ 13:5 กล่าวว่า “และทรงยอมให้สัตว์ร้ายนั้น มีปากพูดคำจ้วงจาบ หยาดคายต่อพระเจ้า และทรงยอมให้มันมีอำนาจกระทำอย่างนี้ตลอดสี่สิบสองเดือน “ข้อความทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าขมกมาเพื่อแสดงว่าจำนวนเลขทั้งหมดนี้บ่งชี้ให้เห็น เป็นปรากฏการณ์อันเดียวกันซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกัน มันเป็นกิจกรรม ของคนพวกหนึ่งที่ทำกรลบหลู่ เหยียบย่ำศักดิ์ศรีของพระเจ้า และเมืองบริสุทธิของ พระองค์ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น ในปี ค.ศ. 538 เมื่อสันตะปาปา ผู้นำในคริสตจักรโรมัน คาทอลิก ได้เปลี่ยนวันสะบาโตของพระเจ้าจากวันเสาร์ มาเป็นวันอาทิตย์ และชักนำให้ประชากรของพระเจ้ากราบไหว้รูปเคารพ ดาเนียล 7:25 กล่าวว่า “องค์นี้จะพูดจาก้าวร้าวต่อพระเจ้าผู้สูงสุด และจะเบียดเบียน ช่มเหงเหล่าผู้บริสุทธิของพระเจ้าผู้สูงสุดนั้น และจะคิดเปลี่ยนอาร และบทบัญญัติ และเขาสัตว์เหล่านั้นจะถูกมอบไว้ในมือผู้ซึ่งจนถึงกำหนดสามปีถึง “องค์นี้หมายถึงสันตะปาปา ผู้นำคริสตจักรโรมันคาทอลิก ที่เปลี่ยนอารและบทบัญญัติของพระเจ้า เป็นการดูหมิ่นและทำลายศักดิ์ศรีของพระเจ้า นอกจากนั้นในแผ่นดินสวรรค์ พระเยซูคริสต์องค์เดียวเท่านั้นที่ทรงเป็นผู้ไถ่บาปและสามารถยกโทษไปรดบาปให้แก่มนุษย์ได้ และทรงกระทำภารกิจของพระองค์อยู่ในพระวิหารบนสวรรค์ขณะนี้ แต่สันตะปาปาดึงเอาพระราชกิจของพระองค์ลงมาทำเสียเอง โดยทำการล้างบาป ยกบาปให้แก่มนุษย์ นับว่าเป็นการเหยียบย่ำเมืองบริสุทธิของพระเจ้าและสิทธิอำนาจของพระองค์

หากคริสเตียนคนใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสันตะปาปาก็จะถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกนอกรีต จะต้องถูกจับและถูกทรมานจนตาย นับจากปี ค.ศ. 358 จนถึงปี ค.ศ. 1798 ตลอดระยะเวลา 1260 ปี (42 เดือน) มีคริสเตียนผู้สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าถูกฆาตกรรมมากกว่าห้าสิบล้านคน

ดังนั้นการที่คริสเตียนจะศึกษาหรืออ่านพระคัมภีร์ หรือจะประกาศพระกิตติคุณ จึงเต็มไปด้วยความลำบากมาก แต่อย่างไรก็ตามพระคัมภีร์ (พยานทั้งสองของพระเจ้า) จะต้องอยู่คู่กับคริสเตียนตลอดไป การมุ่งผ้ากระสอบ เป็นการแสดงถึงความทุกข์ลำบาก ความโศรกเศร้าต่อเหตุการณ์ในช่วงเวลา 1260 ปี พวกของกษัตริย์ พระ ขุนนาง และบุคคลสำคัญที่ต่อต้านการปฏิรูปใหญ่ในฝรั่งเศส ถูกนำไปประหารด้วยเครื่องกลโลติน

พยานทั้งสองถูกฆ่า วิวรณ์ 11:7-10 กล่าวต่อไปว่า “และเมื่อเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลก็จะสู้รบกับเขา จะชนะเขาและจะฆ่าเขาเสีย ศพของเขาจะอยู่ที่ถนนในมหานครนั้น ซึ่งตามคำอุปมาเรียกว่าเมืองโสโดม และเมือง อธิบัต อันเป็นเมืองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาถูกตรึง คนหลายชาติหลายเผ่า หลายภาษา หลายประเทศ จะเพ่งดูศพเขาตลอดสามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้เอาศพนั้นใส่อุโมงค์เลย คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะเขา และจะสนุกสนานรื่นเริง จะให้ของขวัญแก่กัน เพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรมานคนเหล่านั้นที่อยู่ในโลก” เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1793 เกือบจะสิ้นสุดระยะเวลา 1260 ปี (42 เดือน) ของพระเจ้า เหตุเกิดขึ้นที่กรุงปารีส เมืองหลวงของประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นช่วงของการปฏิวัติใหญ่ในฝรั่งเศส สาเหตุเพราะประชาชนถูกกดขี่ข่มเหงจากพวกพระ และพวกขุนนาง

พวกคนชั้นสูง และพวกกษัตริย์ ซึ่งอยู่ดีกินดี ส่วนราษฎร พลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศ ต้องเสียภาษีและอดอยากหิวโหยอยู่ทั่วไป จึงพากันก่อการปฏิวัติขึ้นพากันบุกเข้าทำลายคุกบาสดิลย์ ในวันที่ 14 กรกฎาคม 1789 พวกขุนนาง และพวกพระถูกประชาชนรุมกันประหารชีวิต ล้มตายลงเป็นอันมาก พระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ได้ถูกประหารชีวิต ในวันที่ 21 มกราคม 1792

ในประเทศฝรั่งเศส เวลานั้นเกิดความ วุ่นวายจนเรียกได้ว่ากอลียุค มีคนตั้งตัวขึ้นเป็นผู้นำกลุ่มปฏิวัติขึ้นหลายกลุ่ม ตอนแรกก็รวมกลุ่มกันต่อสู้กับพวกพระและพวกขุนนาง พวกกษัตริย์ เมื่อกำจัดพวกเหล่านี้ได้แล้ว ต่างกลุ่มต่างก็แย่งกันเป็นใหญ่ เกิดขัดแย้งกันเองแล้วก็ฆ่ากันเองอย่างป่าเถื่อน ในตอนนั้นคนฝรั่งเศสมีจิตใจเกือบจะกลายเป็นสัตว์ป่าไปแล้ว จนขั้นสุดท้ายคณะรัฐบาลใหม่ของฝรั่งเศสได้ประชุมกันตราพระราชบัญญัติออกมาประกาศว่า ไม่มีพระเจ้า ไม่มีศาสนา ให้ประชาชนหยุดนมัสการ และทำลายคริสตจักรให้หมด ในวันที่ 26 พฤศจิกายน 1793 รัฐบาลกรุงปารีสออกหมายประกาศให้ทำลายพระคัมภีร์ให้นำเอาพระคัมภีร์ออกมาทิ้งที่ถนน และเผาเสียให้หมด การมีพระคัมภีร์ไว้ในครอบครองถือว่าผิดกฎหมาย ตรงตาม วิวรณ์ 11:7-10 กล่าวไว้ว่าเมื่อเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้าย (ซาตาน) ได้ขึ้นมาสู้รบจนได้ชัยชนะ พยาน(พระคัมภีร์)ถูกฆ่าตาย (ถูกทำลาย ถูกเผา) ในถนนท่ามกลางมหานคร (กรุงปารีส) นั้น เรื่องนี้ได้รับการสนับสนุนจากพวกนักวิทยาศาสตร์ของฝรั่งเศสด้วยเพราะมีนักวิทยาศาสตร์หลายคนแต่งหนังสือเกี่ยวกับการวิวัฒนาการของชีวิต นักวิทยาศาสตร์เหล่านี้ไม่เชื่อว่าพระเจ้าสร้างโลก จึงเขียนหนังสือออกมาขัดแย้ง และใช้เป็นหลักสูตรสอนในโรงเรียน จนกระทั่งทุกวันนี้ สิ่งนี้แหละคืออิทธิพลของซาตานที่ต่อสู้พระเจ้า เพื่อจะชักจูงมนุษย์ให้ห่างไกลไปจากพระเจ้า นอกจากนี้รัฐบาลฝรั่งเศส ยังลงมติกำหนดให้สัปดาห์หนึ่งมี 10 วัน และทุกๆ 10 วันจะให้มีการเลี้ยงฉลองสนุกสนานกันอย่างไร้ศีลธรรม มีการกระทำชั่วลามก อนาจาร กันอย่างเสรี ตามถนน หนทาง และตามสวนสาธารณะ ได้มีการแต่งตั้ง

ผู้หญิงขึ้นมาเป็น “พระเจ้าแห่งเหตุผล” เพื่อเป็นการประชดคริสตศาสนา ที่กราบไหว้พระเจ้า พวกประชาชนได้พากันมากกราบไหว้นาง ศีลธรรมของประชาชนเสื่อมลงอย่างหนัก พระเจ้าได้ขานนามกรุงปารีสในเวลานั้นว่าเมืองโสโดม และเมืองอียิปต์ เมืองโสโดม หมายถึงเป็นศูนย์กลางแห่งราคะตัณหา การมีชีวิตอยู่อย่างไร้ศีลธรรม เยเนซิส 19:1-5 ส่วนเมืองอียิปต์ เป็นสัญลักษณ์ของคนที่ไม่มีความยำเกรงพระเจ้า พวกที่กราบไหว้รูปเคารพ และการกดขี่ข่มเหงทางจิตวิญญาณ ทุกประเทศที่ได้รู้ได้เห็น ในเหตุการณ์ เหล่านี้ต่างก็ตกตะลึงในเหตุการณ์ประชาชนในเวลานั้นกิน ดื่ม เมาเมาย ลุ่มหลงอยู่ในกามราคะตัณหา ไม่ยอมทำมาหากิน จึงเกิดความอดอยากไปทั่ว เวลาผ่านไปสามปีครึ่ง

พยานทั้งสองพี่น้อง เวลาผ่านไปสามปีครึ่ง จนถึงเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 1797 รัฐบาลฝรั่งเศสได้เรียกประชุมฉุกเฉินว่าถ้าขึ้นปล่อยประชาชนให้อยู่แบบนี้ ประเทศฝรั่งเศสจะต้องสิ้นชาติ แน่ ๆ ประชาชนคนดีพากันอพยพหนีภัยออกจากฝรั่งเศส

เกือบหมด จึงลงมติให้ยกเลิกคำสั่งต่างๆ ประกาศให้ประชาชนนับถือศาสนาได้ตามเดิม ได้ปลดปล่อยพวกพระออกจากคุกให้มีการฟื้นฟูการนับถือศาสนาขึ้นมาใหม่ อนุญาตให้พิมพ์พระคัมภีร์ขึ้นมาจำหน่ายและทดแทนที่ถูกทำลายไป คนใดกระทำความผิดศีลธรรมจะต้องถูกลงโทษอย่างหนักด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์จึงฟื้นคืนชีพตามคำพยากรณ์ ในวิวรณ์ 11:11กล่าวว่า “ครั้นล่วงสามวันครึ่งแล้ว ลมปราณที่มาจากพระเจ้าได้เข้าไปในศพเขาอีก และเขาก็ลุกขึ้นยืน และคนทั้งหลายที่ได้เห็นเขา ก็มีความกลัวเป็นอันมาก” คำว่าสามวันครึ่งในคำพยากรณ์ก็เท่ากับสามปีครึ่งตามเวลาของมนุษย์ ดังได้กล่าวมาแล้วในบทต้น ๆ

ถูกเรียกขึ้นสู่สวรรค์ วิวรณ์ 11:12-14 “และมีพระสุรเสียงมาจากสวรรค์ตรัสแก่เขาว่า เชิญขึ้นมาที่นี่เถิด เขาก็ขึ้นไปในเมฆสู่สวรรค์ และศัตรูของเขาก็ได้แลเห็นเขา ในเวลานั้นก็บังเกิดแผ่นดินไหวเป็นอันมาก และเมืองนั้นแบ่งเป็นสิบส่วน หักพังลงเสียส่วนหนึ่ง มีคนตายด้วยแผ่นดินไหวเสียเจ็ดพันคน และคนทั้งหลายที่เหลืออยู่นั้น ก็บังเกิดความกลัวยิ่งนัก และได้ถวายเกียรติยศแก่พระเจ้าแห่งสวรรค์ วิบัติที่สองผ่านไปแล้ว นี่แน่

วิบัติที่สามจะมาโดยเร็วพลัน “การถูกเรียกขึ้นไปในเมฆสุวรรณ์นี้เป็นสัญลักษณ์ หมายถึงพระคัมภีร์ ได้ถูกยกย่องให้ยิ่งใหญ่ขึ้นอีกครั้ง และได้รับการเชิดชูขึ้นให้ยิ่งใหญ่กว่าเดิม หลายประเทศได้ทำการพิมพ์พระคัมภีร์ขึ้นเป็นจำนวนล้านๆเล่ม มีทั้งชายและแจกจ่ายออกไปสู่ประชาชนมากกว่าแต่ก่อน ทุกคนได้อ่านพระคัมภีร์เป็นภาษาของตนเอง ทุกคนมีความเกรงกลัวต่อบาป ได้นมัสการพระเจ้า และถวายเกียรติยศแก่พระองค์ ตามเดิม

แผ่นดินไหว หมายถึงผลกระทบที่ประเทศฝรั่งเศสจะต้องได้รับจากพระเจ้า ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด รวมถึงการต่อสู้ฆ่าฟันกันระหว่างคนฝรั่งเศสด้วยกันเอง

บ้านเมืองหักพังลงหนึ่งส่วบใบสับส่วน เมืองที่กล่าวถึงนี้หมายถึงระบบสันตะปาปาใน วิวรณ์ 17:18 เวลานั้นสันตะปาปาได้รับการสนับสนุนจากประเทศต่างๆ ในยุโรปสิบประเทศ วิวรณ์ 17:12,13 สันตะปาปาเป็นผู้ได้รับภัยจากแผ่นดินไหวครั้งนี้ด้วย คือในปี ค.ศ. 1798 สันตะปาปาปิอุสที่ 6 ได้ถูกนะโปเลียนมหาราชจับไปขังไว้ในคุกฝรั่งเศส จนสิ้นพระชนม์ในคุก นับแต่นั้นมาอำนาจของสันตะปาปาที่ส่งมาคนได้ก็หมดไป ตามคำทำนายของพระคัมภีร์ ระยะเวลา 1260 ปี ได้สิ้นสุดลง ประเทศฝรั่งเศส เป็นประเทศหนึ่งในสิบประเทศที่สนับสนุนสันตะปาปา และเป็นทั้งสถานที่ก่อให้เกิดภัยพิบัติในครั้งนี้ จึงได้รับความเสียหายมากกว่าประเทศใดๆในยุโรปสมัยนั้น

ตายเสีย 7000 คน นี่ก็เป็นสัญลักษณ์เหมือนกัน คือในคราวเกิดจลาจลช่วงการปฏิวัติใหญ่ในฝรั่งเศส มีเมืองเล็กเมืองน้อยของฝรั่งเศสได้รับความเสียหายอย่างหนัก จากการต่อสู้ถึง 7000 เมือง จนไม่สามารถซ่อมแซมให้กลับมาเป็นเมืองได้ คงปล่อยทอดทิ้งให้ร้างไป

วิบัติอย่างที่สาม หมายถึงทูลสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เป่าแตรขึ้น เป็นสัญญาณการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ เหตุการณ์เหล่านี้ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 7 “เสียงแตรทั้งเจ็ด” ตอนท้าย ๗ บท ขอให้เปิดย้อนกลับไปอ่านอีกครั้งหนึ่ง

บทที่ 10

ผู้หญิง และ พญานาคสีแดง

วิวรณ์ บทที่ สิบสอง

วิวรณ์ 12:1-6 “มีหมายสำคัญใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์เป็นเครื่องรองเท้า และบนศีรษะมีดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฏ ผู้หญิงนั้นมีครรภ์ และร้องครวญด้วยความเจ็บปวดที่ใกล้จะคลอด และมีหมายสำคัญอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเถิดมีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่ง มีหัวเจ็ดหัว และมีเขาสิบเขา และที่หัวนั้นมีมงกุฏเจ็ดมงกุฏ ทางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้า ทิ้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว หญิงนั้นก็คลอดบุตรเป็นชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และพระเจ้าทรงรับบุตรนั้นขึ้นไป ถึง พระองค์และถึงพระที่นั่งของพระองค์ และหญิงนั้นก็หนีไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นั้นมีสำนักซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่น ตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน”

ซาตานทำสงครามต่อผู้พระคริสต์ นับตั้งแต่อาดัมและเอวา บรรพบุรุษคู่แรกของเราได้ล้มลง เพราะกระทำผิดบาป ซาตานกับพรรคพวกของมันไม่หยุดที่จะกระทำการทดลองและก่อวินาศกรรมประชากรของพระเจ้า มันจะก่อวินาศกรรมไปจนถึงวันสุดท้าย มันมีเป้าหมายอย่างเดียวตลอดทุกยุคทุกสมัย คือการต่อต้านพระเจ้า (พระบิดา) พระเยซูคริสต์ (พระบุตร) และพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันต้องการทำลายคริสตจักรของพระองค์และผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ มันจะต่อสู้กับทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของพระเจ้า ประวัติศาสตร์ได้บันทึกการนองเลือด การตัดศีรษะ การเผาทั้งเป็น การติดคุก ถูกคุมขังอยู่ในคุกใต้ดิน ตลอดทั้งการต่อต้านจากคนภายนอกและภายใน เป็นเรื่องที่น่าสลดใจมาก ที่ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรมิได้บรรลุผลตามคำอธิษฐานของ พระคริสต์เสมอที่ว่า “เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” โยฮัน 17:21 แต่อำนาจของพระคริสต์ จะต้องยิ่งใหญ่กว่าการต่อต้านของซาตาน ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าได้สำแดงผ่านประชากรของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่มากแล้วในอดีต และกำลังกระทำอยู่ในเวลานี้ และจะยิ่งใหญ่ต่อไปในอนาคต อันใกล้นี้ สิ่งเหล่านี้ได้ทำนายไว้ในพระวจนะของพระเจ้าไม่เคยล้มเหลว ในพระธรรมวิวรณ์บทนี้ พระเจ้าทรงมีชัยชนะเหนือซาตาน ถึงแม้มันจะวางแผนชั่วร้ายเสมอ เราได้รับกำลังใจ อย่างมากจากข้อเท็จจริง ที่ว่าพระเจ้าจะต้องเป็นผู้ชนะจนถึงที่สุด

ผู้หญิงแห่งความสว่าง วิวรณ์ 12:1,2 “ผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์เป็นเครื่องรองเท้า บนศีรษะมีดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฏ ผู้หญิงนั้นมีครรภ์ และร้องครวญด้วยความเจ็บปวดที่ใกล้จะคลอด คำว่าผู้หญิง ในพระคัมภีร์ทั้งสองเล่มคือพระคัมภีร์เดิม และพระคัมภีร์ใหม่ หมายถึงประชากรของพระเจ้า พระเจ้าทรงเรียกประชากรผู้ติดตามพระองค์ว่าธิดาแห่งซีโอน ดู ยีระมะยา 6:2 ความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ เหมือนกับคูรักที่ได้ห่มกันเอาไว้แล้ว โสเซอา 2:19,20 และเหมือนกับสามีภรรยา เยชายา 54:5,6; 2 โคริน 11:2 พระคัมภีร์ใหม่ผู้หญิงหมายถึงคริสตจักร

ผู้หญิงที่ดีหมายถึงคริสตจักรและผู้ติดตาม ที่ประพฤติตามคำสั่งสอนของพระเจ้า เขาจะระวังรักษาตัวในด้านความคิด การกระทำ และคำพูดของเขาให้สะอาดบริสุทธิ์ ไม่มีต่างพร้อย ดูวิวรณ์ 12:1,2 ผู้หญิงที่ไม่ดีหมายถึงคริสตจักรและผู้ติดตาม ที่ผูกติดอยู่กับโลกแห่งความบาป ลุ่มหลงมัวเมาอยู่ในกิเลสตัณหาของเนื้อหนัง ประพฤตินอกถิ่นอกทาง ไม่ประพฤติตามคำสั่งสอนของพระเจ้า ชอบประณีประนอมกับพระของโลกนี้ ดู วิวรณ์ 17:1-6

ผู้หญิงที่มีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ พระเยซูเป็นเจ้าของและเป็นผู้อุปถัมภ์ คริสตจักร ดวงอาทิตย์ หมายถึงพระเยซู ดู สดุดี 84:11; 104:2 พระองค์เป็นความสว่างของโลก โยฮัน 8:12 พระองค์จะทรงคุ้มครองเรา มาลาคีย์ 4:2 เราเป็นบุตรของความสว่าง 1 เธสะโลนิเก 5:5-8 พระองค์เป็นผู้ส่องสว่างให้แก่

เรา 2 โครินธ์ 4:6 จึงเห็นได้ว่าอาการที่ห่อหุ้มผู้หญิงที่ตั้นนั้นคือพระเยซูคริสต์ พระองค์จะประทับอยู่กับคริสตจักรของพระองค์ตลอดไป

มิดวงจันทร์เป็นเครื่องรองเท้า ดวงจันทร์สะท้อนแสงของดวงอาทิตย์ฉันใด พระคัมภีร์ก็สะท้อนให้เราเห็น สง่าราศีของพระคริสต์ฉันนั้น คริสตจักรตั้งอยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์ หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือพระคัมภีร์เดิม และพระคัมภีร์ใหม่เป็นฐานรองรับคริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้า

มิดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฏ มงกุฎหมายถึงชัยชนะทางจิตวิญญาณ และชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าจะทรงประทานให้แก่ผู้เชื่อถือ โยฮัน 5:24; 1 โยฮัน 5:3, 4-5, 11-13 จำนวน 12 นั้นหมายถึงคนสองกลุ่ม

กลุ่มแรก เป็นจำนวนประชากรของพระเจ้า จาก 12 ตระกูลของอิสราเอล พลเมืองทุกคนที่เกิดในชาติอิสราเอลก็มาจาก 12 ตระกูลนี้ พระเจ้าทรงเรียกเขาโดยรวมว่าเขาเป็นประชากรของพระองค์ หมายถึงอิสราเอลทุกคน เขาจะเข้าร่วมในการพิพากษากับพระคริสต์ มัตถาย 19:28

กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มของอัครสาวกของพระเยซู 12 คน คริสเตียนทุกคนในโลกนี้ได้ชื่อว่าเป็นประชากรของพระเจ้า เพราะผู้เชื่อทุกคนได้รับพระกิตติคุณสืบเนื่องมาจากการประกาศของอัครสาวก ท่านเปาโลกล่าวว่าการที่คริสเตียนทุกคนมาจากรากแห่งพวกอัครสาวก 12 คน เอเฟโซ 2:19,20 ท่านยาโกโบ กล่าวว่าเป็นหนึ่งใน 12 เผ่า ยาโกโบ 1:1

ดาว 12 ดวง จึงเป็นภาพรวมของประชากรของพระเจ้าที่ปฏิบัติตามหลักการที่พระเจ้ามอบให้แก่พวกอิสราเอลในสมัยพระคัมภีร์เดิม และให้แก่คริสตจักรในสมัย พระคัมภีร์ใหม่ คนอื่นๆจะเรียนรู้จักพระเจ้าได้โดยการเป็นตัวอย่างที่ดีของเขา "อิสราเอล 12 เผ่า เป็นตัวแทนของพวกอิสราเอลฉันใด อัครสาวก 12 คน ก็เป็นตัวแทนของ คริสตจักร ฉันนั้น "The Acts of the Apostles" หน้า 19 ดังนั้น วิวรรณ์ 12:1 จึงชี้ให้เห็นภาพของคริสตจักรส่องแสงแวววาว ด้วยการปรากฏตัวของพระเจ้า คริสตจักรลักษณะนี้แหละที่สามารถเชื่อมโยงโลกได้ และทำให้ซาตานมีความโกรธแค้นยิ่งนัก

บุตรชายของหญิง วิวรรณ์ 12:2,4,5,10,11 "ผู้หญิงนั้นมีครรภ์ และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด.....แล้วหญิงนั้นก็คลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติด้วยคทาเหล็ก และพระเจ้าทรงรับบุตรนั้นขึ้นไปถึงพระองค์ และถึง พระที่นั่งของพระองค์ "บุตรชายของหญิง (พระคริสต์) เป็นแหล่งกำเนิดความสว่างของนาง (คริสตจักร) บุตรชายนั้นเล็งถึงพระเยซูคริสต์ ผู้ดำรงอยู่ในคริสตจักร ทรงเป็นศูนย์กลาง เป็นแหล่งกำเนิดพลังแห่งชีวิตของคริสตชนทั้งมวล พระองค์คือพระเจ้าผู้มาบังเกิดเป็นมนุษย์

หญิงนั้นร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ หมายถึงทุกครั้งที่คริสตจักรได้นำข่าวประเสริฐมาสู่มนุษย์ทุกยุคทุกสมัย คริสตชนในที่ต่างๆ ได้เผชิญกับการต่อต้าน ทางจิตวิญญาณ ทางสังคม ทางการเมืองทุกรูปแบบ เมื่อเขาพยายามเสนอพระคริสต์ให้แก่คนที่ไม่รู้จักพระองค์ ดู ฆะลาเตีย 4:19 มีเหตุผลอยู่สามประการที่ทำให้เราทราบว่าเป็นบุตรชายนั้นเป็นพระคริสต์

ประการแรก พระเยซูคริสต์เป็นผู้เดียวเท่านั้นที่มารได้พยายามทำลาย วิวรรณ์ 12:4 พญามารได้ใช้กษัตริย์ เฮโรดเป็นเครื่องมือเพื่อทำลายพระคริสต์ มัตถาย บทที่ 2 ซาตาน (มาร) ได้ใช้พวกบูโรทิตยุงประชาชนก่อความวุ่นวาย จับพระเยซูคริสต์มาให้ปีลาตตัดสินประหารชีวิตพระองค์ โยฮัน บทที่ 18,19

ประการที่สอง พระเยซูคริสต์ จะทรงเป็นผู้ครอบครองประชาชาติด้วยคทาเหล็ก วิวรรณ์ 12:5; 19:15; 2:27; สดุดี 2:9; 89 ; 23

ประการที่สาม พระคริสต์ทรงถูกรับขึ้นไปเฝ้าพระเจ้า ยังพระที่นั่งของ พระองค์ มาระโก 16:19; ลูคา 24:50,51; กิจการ 1:6-11

พญานาคใหญ่สีแดง วิวรรณ์ 12:3 พญานาคมีสองความหมาย หนึ่งหมายถึงซาตาน วิวรรณ์ 12:9 สองคือหมายถึงอำนาจทั้งหลายของโลกนี้ และคำสอนเทียมเท็จที่ซาตานนำมาใช้ต่อต้านพระคริสต์และสังฆกรรมของพระองค์และประชากรของ พระองค์ ซาตานได้อาศัยจักรวรรดิโรมันฆ่าพระคริสต์ และโจมตีข่าวประเสริฐของคริสตจักร ที่กำลังประกาศแก่ชาวโลก นอกจากนี้มันยังได้อาศัยคริสตจักรโรมันข่มเหงคริสเตียนขับไล่คริสต

จักรของพระเจ้าเข้าไปอยู่ในป่า เป็นเวลานานถึง 1260 ปี จากปี ค.ศ. 538 ถึง ปี ค.ศ. 1798 ดู วิวรรณ์ 12:6,13-16 เมื่อเหตุการณ์ดำเนินมาถึงช่วงสุดท้ายของเวลา ชาตานจะใช้คริสตจักรเท็จ ศาสนาเท็จ และการเมืองของทุกประเทศ ทำลายคริสตจักรที่ยังเหลืออยู่ ดู วิวรรณ์ 12:17 เปรียบเทียบกับวิวรรณ์ บทที่ 17 เพราะว่า พญานาคของวิวรรณ์ 12 และบท 17 มีความหมายรวมกันถึงตัวชาตานเอง รวมถึงอาณาจักรโรมัน สันตะปาปา และคริสตจักรเทียมเท็จ เป็นอำนาจอย่างเดียวกันกับอำนาจของเขาคิว ที่กล่าวไว้ในพระธรรมดาเนียล บทที่ 7 และ 8

หัวเจ็ดหัว และ เขาลิบเขา เป็นเอกลักษณ์ อีกอย่างหนึ่งของชาตาน คือ หัวเจ็ดหัว ได้แก่ อำนาจทางการเมืองของอาณาจักรต่าง ๆ เจ็ดอาณาจักรของโลกที่ชาตานใช้เป็นเครื่องมือต่อสู้กับพระเจ้าและประชากรของพระองค์ เขาลิบเขาได้แก่กษัตริย์ลิบองด์ ที่ได้ร่วมมือกันกับชาตาน ในการเช่นฆ่าประชากรของพระเจ้า ดู ดาเนียล 7:24

ถ้าเราศึกษาต่อไปก็จะพบว่าในวิวรรณ์ บท 13 และ บท 17 เราจะได้พบกับสัตว์ร้ายอีกสองตัวที่มีลักษณะเหมือนพญานาค สัตว์สองตัวนี้ได้รับฤทธิ์และอำนาจจาก พญานาคอย่างครบถ้วน และใน วิวรรณ์ บทที่ 13 เราจะได้พบว่า มีอยู่หัวหนึ่งถูกฟันปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นได้รับการพยาบาลจนหาย หัวนี้หมายถึงใคร เราจะศึกษากันต่อไป

การก่อกบฏของชาตาน วิวรรณ์ 12:7-9 “มีการสงครามในสวรรค์ มีคเณลกับเทพบริวารของท่าน ได้สู้รบกับพญานาคนั้น และพญานาคกับบริวารของมันได้ ต่อสู้กับมิกะเอล แต่จะเอาชนะไม่ได้ สำหรับพญานาคจะไม่มีที่อยู่ในสวรรค์เลย พญานาคใหญ่นั้นคืองูเผ่า ที่เขาเรียกว่า มาร และชาตาน ผู้ลวงมนุษย์โลกทั้งปวงก็ถูกกำจัดเสีย มันกับทั้งบริวารของมันก็ถูกผลักลงมาอยู่ที่แผ่นดินโลก”

การกบฏของชาตาน พระคัมภีร์ข้อนี้ไม่ได้อธิบายไว้ชัดเจน แต่เราพอจะรู้ว่าชาตานอิจฉานในตำแหน่งของพระคริสต์ มันต้องการความยิ่งใหญ่เท่าเทียมกับพระเจ้า จึงได้ก่อกบฏขึ้น

เหตุจูงใจที่ทำให้ชาตานก่อกบฏ *ข้อแรก* พระเจ้าทรงสร้างชาตาน เพียบพร้อมไปด้วยคุณสมบัติต่าง ๆ อย่างครบถ้วน คือรูปสมบัติ คุณสมบัติ และวุฒิสมบัติ ชาตานเป็นทูตสวรรค์ที่มีรูปร่างสง่างาม คือพระเจ้าทรงสร้างให้ทูตองค์นี้งามเลิศที่สุด พระเจ้าทรงตกแต่งเครื่องประดับให้ด้วยเครื่องทอง เพชรนิลจินดาต่าง ๆ มากมายล้วนแต่สวยงามทั้งสิ้น พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้ชาตานเป็นหัวหน้าของวงดุริยางค์แห่งสวรรค์ ชาตานร้องเพลงได้ไพเราะยิ่งกว่าทูตสวรรค์องค์อื่น ๆ ท่านมีชื่อว่า ลูซิเฟอร์ แปลว่าดาวราแห่งรุ่งอรุณ ท่านเป็นดาวราของพระเจ้าแห่งสวรรค์ ท่าน ยะเอศเคล ได้พรรณมาถึงชาตานไว้ดังนี้

ยะเอศเคล 28:12-17 ว่า “พระยะโฮวาตรัสว่า ท่านตั้งตัวเป็นเยี่ยงอย่างที่ประเสริฐ วิเศษ บริบูรณ์ด้วยสติปัญญา และงามเลิศที่สุด ท่านได้อยู่ในเอเดนซึ่งเป็นสวนแห่งพระเจ้า ท่านประดับกายด้วยเพชรพลอยอันวิเศษต่าง ๆ คือพลอยทับทิม บุษราคัมน้ำอ่อน เพชร เพทาย โกเมน และ มณีโชติ ไพฑูรย์ มรกต และ เบริล ทองคำ ก็การเครื่องกลองและปี่ทั้งปวงของท่านก็อยู่ด้วยท่านก็ได้เตรียมไว้แล้วในวันที่ทรงสร้างท่านไว้ นั้น ท่านเป็นคະรูปอันเฉลิมบังไว้ เราได้ตั้งท่านไว้ ท่านได้อยู่บนภูเขอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า และท่านได้เดินไปมาท่ามกลางกองเพลิงศิลา ท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ในทางทั้งปวงของท่านตั้งแต่วันที่สร้างท่านไว้ จนถึงวันที่การชั่วได้บังเกิดขึ้นในท่านจิตใจของท่านได้เยื้องเคียงด้วยการงดงามของท่าน ท่านได้ทำสติปัญญาของตนให้เป็นมลทินไป เพราะท่านเห็นแก่การงดงาม เราจะทิ้งท่านลงถึงดิน”

ข้อสอง เมื่อทูตสวรรค์ลูซิเฟอร์ (ชาตาน) มีความงามเป็นเลิศ ตกแต่งเรือนร่างด้วยเพชรพลอยอันมีค่า มีเสียงอันไพเราะน่าฟัง มีสติปัญญาเป็นเลิศ ท่านก็เกิดความเยื้องเคียงจ้องทอง เหลือเกิน ต้องการตำแหน่งของพระคริสต์ และต้องการเป็นพระเจ้าเสียเอง เมื่อพระเจ้าพระบิดา พระบุตร (พระคริสต์) และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงกระทำพระราชกิจร่วมกัน ลูซิเฟอร์(ชาตาน) ซึ่งประจำอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้าเกิดความอิจฉาในตำแหน่งของพระคริสต์ จึงออกไปชักนำเกลี้ยกล่อมทูตสวรรค์ทั้งปวงให้ก่อการกบฏต่อพระเจ้า เพื่อ

หวังแย่งตำแหน่งของพระคริสต์ มีทูตสวรรค์ชั่วติดตามซาตานไปถึงหนึ่งในสามส่วน ตามที่นิมิตได้กล่าวไว้ “ทางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้าทั้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน” วิวรรณ์ 12:4

พญานาค (ซาตาน) ได้ทำสงครามกับพระเจ้าในสวรรค์ มิคาเอล (พระเยซู คริสต์) กับเทพบริวารของท่าน ได้สู้รบกับพญานาค และบริวารของมัน เมื่อซาตานพ่ายแพ้ จึงถูกขับออกจากสวรรค์ ลงมาอยู่ที่แผ่นดินโลก ท่านยะชาซาได้กล่าวดังนี้ ยะชาซา 14:12-15 “เอื้อเฮอดาธาประจำวัน บุตราแห่งอูโรไทย ตกลงมาจากฟ้าเสียแล้ว เจ้าผู้เคยเหยียดประชาชาติลง ถูกตัดให้ตกลงมายังพื้นปืดพิเสียแล้วซี เจ้าเคยพูดกับตัวเองว่า ข้าจะเหาะขึ้นไปยังสรวงสวรรค์ ข้าจะเขยิบที่นั่งของข้าขึ้นไปเหนือดาราทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งลงบนขุนเทพชุมนุมสุดหล้าฟ้าเหนือ ข้าจะเหาะขึ้นไปสูงเหนือเมฆ ข้าจะทำตัวของข้าให้เสมอเหมือนท่านผู้ใหญ่อิ่งสูงสุด แท้จริงเจ้าก็ถูกไล่ลงมายังแดนคนตาย ดิ่งลงไปยังกันหลุม “ทั้งหมดนี้ท่านผู้อ่านคงพอจะมองเห็นแล้วว่า ทำไมจึงมี พญามารหรือซาตาน ผู้ทำร้ายมนุษย์ในวิวรรณ์ 12:9,10,13 บอกเราว่าซาตานถูกผลักทิ้งลงในแผ่นดินโลก ภายหลังที่มันได้กล่าวหาพี่น้องของเรา ดังนั้นการผลักทิ้งครั้งนี้ จึงไม่ใช่เป็นครั้งแรก ซาตานถูกขับไล่ลงมาในโลกถึงสองครั้ง

ครั้งที่แรก ก่อนการสร้างโลก เมื่อซาตานถูกผลักทิ้งลงมาสู่โลกมนุษย์ครั้งแรกนั้นซาตานได้ล่อลวงอาดัมและเอวาให้กระทำความผิดบาปต่อพระเจ้า ดังนั้นโลกจึงตกอยู่ใต้อำนาจและอิทธิพลของซาตาน มันได้ยึดเอาโลกนี้ไปเป็นฐานของการต่อสู้กับพระเจ้า แต่มันยังมีสิทธิ์เข้าไปในสวรรค์ ในฐานะผู้แทนของโลกนี้ มันได้แย่งเอาสิทธิ์นี้มาจาก อาดัม มันจึงสามารถกล่าวร้าย กล่าวหาและกล่าวโทษ มนุษย์ต่อพระเจ้าได้ ดู โยบ บทที่ 1 และบทที่ 2 ทั้งสองบทนี้เราจะได้เห็นการ ต่อปากต่อคำ ทำร้ายพระเจ้า เกี่ยวกับท่านโยบ และได้กล่าวหาโยบว่าเขาจะไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า หากพระเจ้าไม่ปกป้องเขา

ครั้งที่สอง เมื่อพระเยซูคริสต์ สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน การตายเพื่อไถ่ถอนบาปโทษของมนุษย์สำเร็จลงแล้วอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นซาตานจึงหมดสิทธิ์ที่จะเป็นตัวแทนของโลกนี้ต่อไป สิทธิ์นี้จึงตกไปเป็นของพระเยซูแต่ผู้เดียว พระเยซูทรงชนะซาตานที่ไม้กางเขน พวกเราผู้เป็นประชากรของพระเจ้าจึงตกอยู่ในอันตรายอย่างยิ่ง เพราะซาตานลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ชะตากรรมของมันดี และรู้ด้วยว่าเวลาของมันมีเหลือเพียงเล็กน้อย ความพินาศของมันและพรรค พวกจะเกิดขึ้นอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ ดู วิวรรณ์ 12:9-13

ผู้หญิงได้รับการเลี้ยงดู 1260 วัน ในคำพยากรณ์ 1 วัน เท่ากับ 1 ปี ตามที่ได้อธิบายมาแล้วในบทก่อนๆ วิวรรณ์ 12:6,13-16 “ผู้หญิงนั้นก็หนีเข้าไปในป่า เป็นที่ซึ่งพระเจ้าจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อผู้หญิงจะได้รับการเลี้ยงดูที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน.... ครั้นพญานาคเห็นว่าถูกผลักทิ้งลงถึงแผ่นดินโลก มันก็ได้ข่มเหงผู้หญิงที่ได้คลอดบุตรชายนั้น และทรงประทานให้ผู้หญิงมีปีกนกอินทรีใหญ่สองปีกเพื่อให้บินเข้าไปในป่า ถึงสำนักของเขาและทรงเลี้ยงดูเขาไว้ที่นั่นพ้นจากหนางิ้ววาวหนึ่ง และหลายวาว และ กังวาว ฐุนั้นก็พ่นน้ำออกจากปากดุจแม่น้ำไหลตามผู้หญิง เพื่อจะให้น้ำพัดเอาผู้หญิงนั้นไป และธรณีได้ช่วยผู้หญิง โดยแยกเป็นช่องสูบน้ำที่พ่นออกมาจากปากพญานาค”

ในพระธรรมวิวรรณ์ และดาเนียล ได้เขียนถึงช่วงเวลา 1260 วัน ในบทต่างๆถึง ห้าครั้งด้วยกัน ในระยะเวลา 1260 วัน (ปี) เป็นช่วงที่คริสตจักรของพระเจ้าและประชากรที่สัตย์ซื่อของพระองค์ได้ถูกกดขี่ข่มเหงจากซาตาน โดยอำนาจของสันตะปาปา คือเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 538-1798 ในช่วงนี้ ทุกๆประเทศในทวีปยุโรปต่างก็ยอมรับบูชาพระสันตะปาปาและอำนาจของพระองค์ กษัตริย์ทุกพระองค์ในยุโรปจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของสันตะปาปาแห่งโรม คริสเตียนที่ปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้าจะถูกข่มเหงเพราะความเชื่อของตน คริสตจักรคาทอลิกได้ร่วมมือกับรัฐบาล ของประเทศต่างๆในยุโรปทำลายชาวคริสเตียน แต่พระเจ้าทรงปกป้องคุ้มครอง คริสตจักรของพระองค์ไว้ การกดขี่ข่มเหงหนักมียิ่งขึ้น โลกกลายเป็นสนามรบ เป็นเวลาอันยาวนานที่คริสตจักรของพระเยซูต้องคอยหลบซ่อนเพื่อความปลอดภัย ซาตานได้โจมตีพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์

อย่างต่อเนือง พระคริสต์ได้ทรงมีชัยชนะในอดีตอย่างไร ก็ละชนะในอนาคตอย่างนั้น พระองค์จะทรงพากองทัพผู้ชอบธรรม กลับไปสู่บ้านของพระองค์ในสวรรค์

พงศ์พันธุ์ของหญิงที่เลื้อยอยู่ วิวรรณ์ 12:17 “ฝ่ายพญานาคก็โกรธแค้นผู้หญิง และออกไปประกาศสงครามกับพงศ์พันธุ์ของผู้หญิงที่เลื้อยอยู่นั้นที่ประพฤติดำเนินตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดคำพยานของพระเยซู และมันก็ได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล”

คริสตจักรที่เลื้อยอยู่ พระเจ้าทรงป้องกันผู้สืบทอดชื่อที่เลื้อยอยู่ในทุกช่วงเวลาของประวัติศาสตร์ เมื่อคนส่วนใหญ่หันหลังให้กับพระเจ้า แต่พระองค์ก็ยังมีผู้สืบทอดชื่อที่ยังเลื้อยอยู่ เขาอาจเป็นคนส่วนน้อย แต่ไม่จำเป็นว่าจะเป็นคนกลุ่มเล็กๆ บางครั้งก็เป็นคนกลุ่มใหญ่เหมือนกัน คนที่เลื้อยอยู่ได้ปฏิบัติพันธกิจพิเศษของพระเจ้าอย่างเสมอต้นเสมอปลาย เพื่อปกป้องสัจธรรมของพระองค์และส่งต่อไปให้ผู้อื่น คนที่เลื้อยอยู่อาจออกมาจากคริสตจักร หลายกลุ่มหลายคณะ แต่ในที่สุดก็จะรวมเข้าเป็นกลุ่มเดียวกันถืออย่างเดียวกัน ในพระธรรมวิวรรณ์บทนี้กล่าวว่า คริสตจักรที่เลื้อยอยู่ คือคริสตจักรที่ประพฤติดำเนินตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูเท่านั้น สำหรับคริสตจักรที่ปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้า ก็ต้องถือว่าไม่ได้อยู่ในหลักเกณฑ์ ของพระเจ้าที่จะรับได้ หลายคนอ้างว่าพระบัญญัติลึบประการได้ยกเลิกไปแล้ว พระบัญญัติถูกยกเลิกตั้งแต่เมื่อพระเยซูคริสต์ ถูกตรึงบนไม้กางเขน แต่พระคัมภีร์ได้สอนอย่างแข็งขันว่า พระบัญญัติ 10 ประการ เป็นมาตรฐานแห่งความชอบธรรมของคริสเตียน โรม 3:31; 7:7; 12:14; ยาโคบ 2:10-12; 1 โยฮัน 2:4

พงศ์พันธุ์ ของผู้หญิงที่เลื้อยอยู่ ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งได้รวมเอาพระบัญญัติข้อที่สี่ไว้ด้วย มันเป็นส่วนหนึ่งของข่าวทูตสวรรค์สามองค์ ในวิวรรณ์ 14: 7 ได้กล่าวว่า จงนมัสการพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก ทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย ข้อความนี้ตรงกับพระบัญญัติข้อที่สี่ ใน เอ็กโซโด 20:11 ทูต สวรรค์องค์นี้ได้เชื่อเชิญเราให้นมัสการพระเจ้าผู้สร้าง โดยระลึกถึงวันสะบาโต วันที่เจ็ดของพระเจ้า

วันสะบาโตที่พระเจ้าประทานให้แก่โลกนั้นเป็นเครื่องหมายว่า พระเจ้าเป็น พระผู้ทรงสร้างวันสะบาโต วันสะบาโตเป็นเครื่องหมายของการชำระให้บริสุทธิ์ หมายถึงการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้า Testimonies เล่ม 6 หน้า 350 การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า มิได้สอนไว้ในพระคัมภีร์ว่าเป็นทางนำไปสู่ความรอดอย่างเดียวกันนั้น แต่พระบัญญัติเป็นผลและประจักษ์พยานถึงพระคุณของพระเจ้าที่กำลังทำงานอยู่ในจิตใจของเรา ถ้าท่านฟังพอใจในพระคุณของพระเจ้า การถือรักษาพระบัญญัติก็จะเป็นความชื่นชมยินดีและเป็นเอกลักษณ์ของท่าน

คำพยานของพระเยซู คำพยานของพระเยซู หมายถึง ของประทานแห่งคำพยากรณ์ที่พระเยซูทรงประทานให้แก่ผู้พยากรณ์ เป็นส่วนตัว ดูโยฮัน 3:11, 31,32; 15:27 กิจการ 10:43 ท่านโยฮันได้บันทึกไว้ว่า “คำพยานของพระเยซูคริสต์” ท่านได้รับจากพระเจ้าในนิมิตที่เกาะปัดโม วิวรรณ์ 1:2,9

ในพระธรรมวิวรรณ์ 19:10 บอกไว้อย่างแน่ชัดว่า “คำพยานของพระเยซูคริสต์เป็นเนื้อความแห่งคำพยากรณ์” ที่ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ เลงถึงพระเยซู และพระราชกิจของพระองค์ คำพยากรณ์ของพระเยซู นั้น มีความหมายมากกว่าคำพยาน เกี่ยวกับพระเยซู ที่บรรดาคริสเตียนทั้งหลายเชื่อ และกำลังเทศนาอยู่นั้น ยังหมายถึงการงานของผู้พยากรณ์ที่ได้รับนิมิต ในความฝันและการสื่อสารทางวาจาจากพระเจ้าด้วย แล้วเขาก็นำข่าวนี้ไปแจ้งแก่คนอื่น ให้รู้ต่อกันไป วิวรรณ์ 12:17 สอนเราว่าของประทานฝ่ายจิตวิญญาณจะนำไปใช้ในคริสตจักรที่ยังเลื้อยอยู่

บทที่ 1 สัตว์ร้ายตัวเก่า และสัตว์ตัวใหม่

วิวรณ์ 13:1-4 “ข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล และได้เห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มีหัวเจ็ดหัว มีเขาสิบเขา และที่เขาทิ้งสิบนั้นมีมงกุฎสิบมงกุฎ และที่หัวทั้งเจ็ดนั้นมีชื่อคำหมิ่นประมาทจารึกไว้ สัตว์ร้ายตัวที่ข้าพเจ้าได้เห็นนี้ ตัวเหมือนเสือดาว ตีนมันเหมือนตีนหมี ปากเหมือนปากสิงห์โต พญานาคนั้นก็ให้ฤทธิ์และบัลลังก์ของตนแก่สัตว์ร้ายนั้น และให้มีอำนาจมาก ข้าพเจ้าได้เห็นหัวของสัตว์ร้ายนั้นหัวหนึ่งดูเหมือนถูกฟันปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันปางตายนั้นได้รับการพยาบาทจนหาย คนทั้งโลกก็อศรรยใจติดตามสัตว์ร้ายนั้นไป เขาทิ้งหลายได้บูชาพญานาคที่ให้อำนาจสัตว์ร้ายนั้น และได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นด้วยวาจาว่าใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้ และใครอาจสู้รบกับสัตว์นี้ได้”

วิวรณ์บทนี้ได้กล่าวถึงขบวนการกองทัพซาตานกำลังบีบคั้นให้มนุษย์ทุกคน จงรักภักดีและกราบไหว้ มัน มันพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้มนุษย์ ทุกคนอยู่ฝ่ายมันเพื่อต่อสู้กับพระเจ้า ดังนั้นการตัดสินใจของแต่ละบุคคลจะเป็นการชี้ขาดถึงชะตากรรมของตนเอง แต่พระคริสต์ทรงรับรองกับประชากรของพระองค์ว่าจะปกป้องดูแลเขาให้พ้นจากอำนาจชั่วร้ายของซาตานได้ สวรรค์จะประทานรางวัลเป็นการตอบแทนความ สัตย์ซื่อแก่บรรดาผู้ติดตามพระองค์ในการต่อต้านกับความทารุณโหดร้ายของซาตาน วิวรณ์บทนี้จะเปิดเผยคำสอนผิด ๆ ที่ซาตานได้ยัดเยียดให้แก่ชาวคริสเตียนมาหลายศตวรรษแล้ว จุดมุ่งหมายมิใช่เพื่อตำหนิหรือทำให้ผู้ใดหรือองค์กรศาสนาใดเสื่อมเสียชื่อเสียงแต่ประการใด แต่ต้องการที่จะเปิดเผยให้รู้ถึงการค้นพบครั้งใหญ่ เราจะต้องมั่นใจว่าชื่อของเราได้จารึกไว้ใน “หนังสือแห่งชีวิต” ของพระองค์ ความเชื่อของเราจะต้องเข้มแข็งเพื่อเราจะได้ยืนหยัดมั่นคง ไม่ยอมพ่ายแพ้แก่ศัตรูของพระเจ้า

สัตว์ร้ายตัวใหม่ วิวรณ์บทที่ 13 เริ่มด้วยข้อความนี้ “ข้าพเจ้าได้เห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล “หมายความว่าท่านโยฮันเป็นผู้ยืนดูอยู่ และในตอนท้ายบทที่ 12:17 บอกว่าพญานาคได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล ซาตานได้ยืนอยู่ที่นั่นเพื่อรอคอยการไหลขึ้นมาจากสัตว์ร้ายตัวใหม่ ซึ่งมันจะได้มอบฤทธิ์อำนาจและที่นั่งของมันแก่สัตว์ร้ายตัวใหม่

น้ำทะเล คำว่า น้ำทะเลหรือน้ำมากหลาย หมายถึงชนชาติ มวลชนประชาชาติและภาษาต่างๆ วิวรณ์ 17:15 สัตว์ตัวใหม่ขึ้นมาจากน้ำ หมายถึง ขึ้นมาจากที่ที่มีประชาชนอาศัยอยู่อย่างมากมายและได้เป็นการยอมรับของมวลประชาชาติต่างๆ ด้วย

หัวเจ็ดหัว จากการศึกษาวิวรณ์บทที่ 13 และหัวเจ็ดหัว ในวิวรณ์บทที่ 17 นั้นเป็นสัญลักษณ์อย่างเดียวกัน แต่มีลักษณะบางอย่างที่ไม่เหมือนกันก็เพื่อจะเน้นให้เห็นในแต่ละจุดที่ไม่เหมือนกันเช่นในบทนี้จะเน้นในส่วนที่ตัวเหมือนเสือดาว ตีนเหมือนตีนหมี ปากเหมือนปากสิงห์โต ตลอดทั้งหัวเจ็ดหัว และที่สำคัญคือหัวหนึ่งถูกฟันปางตาย แต่ถูกรักษาให้หายแล้ว เหล่านี้ขออธิบายว่าหัวเจ็ดหัวนั้น ได้แก่อำนาจใหญ่เจ็ดอำนาจจาก อาณาจักรต่างๆที่ต่อต้านสังฆธรรมและประชากรของพระเจ้า วิวรณ์ 17:10 กล่าวว่า “และมีกษัตริย์เจ็ดองค์ แต่ห้าองค์ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่งเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และองค์หนึ่งยังไม่ได้เป็น เมื่อเป็นแล้วก็จะดำรงอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง”

ความหมายของนิมิตหัวเจ็ดหัว เริ่มขึ้นตรงกับเวลาที่โยฮันได้เห็นนิมิตความหมายของหัวเจ็ดหัวก็คือ กษัตริย์เจ็ดองค์ ห้าองค์ล่วงไปแล้ว เราต้องนับเวลาของนิมิตนี้ในตอนที่ท่านโยฮันได้รับนิมิต ประมาณ ปี ค.ศ. 96 คำว่าห้าองค์ล่วงไปแล้ว นั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนท่านโยฮัน นักศาสนศาสตร์หลายท่านได้ให้ความเห็นดังนี้ห้าองค์ที่ล่วงไป ซึ่งซาตานได้ใช้กษัตริย์เหล่านี้ ต่อต้านพระเจ้าและข่มเหงประชากรของพระองค์ คือ

(1) ประเทศอียิปต์ (อายุขุปโต) กษัตริย์ฟาโรห์หลายพระองค์ ได้ต่อสู้พระเจ้า และกดขี่ข่มเหงพวกอิสราเอลอย่างทารุณ ดู เอ็กไซโด 1:5 ถึงบทที่ 12

(2) อาณาจักร อัสซีเรีย ได้ข่มเหงชาติอิสราเอล 2 พงศาวดารกษัตริย์ 17:1 - 6

บท 18,19

(3) อาณาจักรบาบิโลน ในดาเนียล 1:1-4 และบทที่ 2:17,18,7:4 สิงห์โตและสี่ระยะทองคำนั้นหมายถึงอาณาจักรบาบิโลน จึงตรงกับสัตว์เจ็ดหัวที่มีปากเหมือนสิงห์โต อาณาจักรนี้นำโดยกษัตริย์ เนบูคัดเนสซาร์ ได้ขกกองทัพไปตีอิสราเอล และได้ทำลายกรุงเยรูซาเลมในปี ค.ศ. 605 และได้ครอบครองชาติอิสราเอลมาจนถึงปี ค.ศ. 539

(4) อาณาจักรมิโดเปอร์เซีย ดาเนียล 7:5 สัญลักษณ์ คือ หมี อาณาจักรนี้ครอบครองอิสราเอลต่อจากอาณาจักรบาบิโลน ในปี ค.ศ. 539 จนถึงปี ค.ศ. 331 สัญลักษณ์หมีนี้ตรงกับวิวรณ์ 13:2 สัตว์เจ็ดหัวมีตีนเหมือนหมี

(5) อาณาจักรกรีก ในวิวรณ์ 13:2 สัตว์เจ็ดหัวมีตัวเหมือนเสือดาว ซึ่งตรงกับ ดาเนียล 7:6 กรีก มีสัญลักษณ์เป็นเสือดาว สีหัว สีปีก อาณาจักรกรีก ครอบครอง อิสราเอล ต่อจากมิโดเปอร์เซีย ในปี 331-168 นี้แหละคือความหมายของสัตว์ร้ายตามความหมายของวิวรณ์ บทที่ 13 และ บท 17:10 ซึ่งตรงกับคำทำนายที่ว่า ในจำนวนกษัตริย์เจ็ดองค์ หัวองค์ได้ล่วงไปแล้ว

(6) คำว่า องค์หนึ่งเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ หมายถึงหัวสัตว์หัวที่หก ตามประวัติศาสตร์ ต่อจากอาณาจักรกรีก ก็คืออาณาจักรโรมันที่ครอบครองอิสราเอลในปี ค.ศ. 168-476

นับแต่ปี ค.ศ. 1-31 เป็นช่วงที่พระเยซูคริสต์มาถือกำเนิดเป็นมนุษย์และได้ไถ่บาปมนุษย์เสร็จ บริบูรณ์บนไม้กางเขน ต่อมาเป็นช่วงกิจการของอัครสาวกทำการเผยแผ่พระกิตติคุณต่อจนถึงประมาณปี ค.ศ. 96 และเรื่อยมาจนถึง ค.ศ. 313 ซึ่งเป็นช่วงของกษัตริย์โรมันที่นับถือศาสนาในลัทธิเดียวเรียกชื่อข่มเหงกระทำทารุณกรรมต่อคริสตจักร และคริสตชนเป็นอันมาก มีคริสเตียนถูกฆ่าตายในช่วงนี้มากมาย คำว่า เดี่ยวนี้ คือช่วงเวลาที่ยอห์นมีชีวิต

(7) คำว่า และองค์หนึ่งยังไม่ได้เป็น แต่เมื่อเป็นแล้ว ก็จะดำรงอยู่ระยะหนึ่ง หมายความว่าอาณาจักรโรมันได้เปลี่ยนมือการข่มเหงคริสตจักร จากกษัตริย์มาเป็น สันตะปาปา นับแต่บัดนั้นเป็นต้นมาระบบสันตะปาปาก็เรื่องอำนาจยิ่งกว่ายุคของ กษัตริย์

คริสตจักรแห่งโรมโดยการนำของสันตะปาปา ได้ฆ่าทรมานคริสเตียนมากกว่าทุกยุคที่ผ่านมาเสียอีก คือเริ่มในปี ค.ศ. 538 จนถึง ค.ศ. 1798 จึงหมดอำนาจลงไม่สามารถสั่งฆ่าใครได้อีก

เขาสิบเขา เขาสิบเขาของสัตว์ร้าย 3 ตัวในวิวรณ์บทที่ 12,13,17 มีความหมายอย่างเดียวกันคืออาณาจักรต่าง ๆ ในทวีปยุโรปที่แยกตัวออกมาจากอาณาจักรโรมันภายหลังที่อาณาจักรโรมันล่มสลาย กษัตริย์ทุกประเทศในยุโรป ได้ถวายความจงรักภักดีต่อสันตะปาปาและพร้อมที่จะทำตามคำบัญชาของสันตะปาปาเสมอด้วยชีวิต

พญานาคได้ให้ฤทธิ์อำนาจและที่นั่งของมันแก่สัตว์ร้ายตัวนี้ ภาพนี้หมายถึงสันตะปาปาที่ได้รับการสืบทอดอำนาจและตำแหน่ง ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นของพระเจ้าจักรพรรดิโรมัน (ซีซาร์) คำพยากรณ์นี้คล้ายกับลักษณะของเขาไว้ในดาเนียลบทที่ 7 ซึ่งชี้ไปที่ระบบการปกครองของสันตะปาปาแห่งโรม

ระบบการปกครองของสันตะปาปาได้รับการสถาปนาขึ้นในศตวรรษที่หก สันตะปาปาได้ประกาศตัวเป็นประมุขเหนือคริสตจักรทั้งหมด ศาสนาในลัทธิเดียวได้หลีกเลี่ยงให้แก่อันตะปาปาแสดงว่าพญานาค (ซาตาน) ได้ให้อำนาจและที่นั่งของมันแก่สัตว์ร้ายตัวนี้ (The Great Controversy หน้า 54)

มีชื่อเป็นคำหมิ่นประมาท ท่านโยฮันได้ทำนายไว้ว่า อำนาจนี้จะกล่าวคำหมิ่นประมาทต่อสิ่งบริสุทธิ์ทั้งหลาย เช่น พระเจ้า พระนามของพระองค์ พระวิหารของพระองค์ และผู้ที่อยู่ในสวรรค์ วิวรณ์ 13:1,5,6 คำว่าหมิ่นประมาท ในภาษากรีก Blasphemia หมายถึง การใส่ร้ายป้ายสี คำหยาบคาย

เมื่อครั้งที่พระเยซู ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์อยู่ในโลกนี้ พวกฟาริซายที่เป็นศัตรูของพระองค์ ได้กล่าวหาว่าพระองค์พูดจาหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะพระเยซูอ้างว่าพระองค์เป็นพระเจ้า โยฮัน 10:33 แต่พระเยซูเป็นพระเจ้าที่ลงมาโปรดมนุษย์จริง ๆ พระองค์จึงไม่ได้พูดหมิ่นประมาทแต่ประการใด ดู โยฮัน 10:30;

A KEY TO THE "YEAR-DAY" PRINCIPLE AND THE REIGN OF THE "LITTLE HORN".

"THEY SHALL BE GIVEN INTO HIS HAND UNTIL
A TIME, AND TIMES, AND THE DIVIDING OF TIME"
(DANIEL 7:25, AUTHORISED VERSION).

CALCULATING THE LENGTH OF THIS PROPHETIC TIME-PERIOD
IS GREATLY SIMPLIFIED BY NOTING THE FOLLOWING FACTS:

A "TIME" in Bible prophecy means a "YEAR".
(See Daniel 4:16 and 11:13, margin, in AV.)
A prophetic "time", or "year", had 360 days.

Therefore:

1	"Time"	=	360 days.
2	"Times"	=	720 days.
½	A "Time"	=	180 days.
3½	"Times"	=	<u>1260 days.</u>

In the prophetic time-periods of the Bible, each "day" has a symbolic value, and represents one literal year. (See Numbers 14:34; Ezekiel 4:6, "I have appointed thee each day for a year.")

We conclude, therefore, that the 1260 "days" of the "Little Horn's" supremacy symbolize 1260 LITERAL YEARS.

Additional evidence for the 1260-years-reign of the "Little Horn" is found in six other scriptures, all of which refer to the same period:

- DAN. 12:7 "A TIME, TIMES, AND AN HALF."
- REV. 11:2 "FORTY AND TWO MONTHS."
- REV. 11:3 "TWELVE HUNDRED AND SIXTY DAYS."
- REV. 12:6 "TWELVE HUNDRED AND SIXTY DAYS."
- REV. 12:14 "A TIME, TIMES, AND HALF A TIME."
- REV. 13:5 "FORTY AND TWO MONTHS."

A prophetic "month" had 30 days, therefore:

42 "Months" (42 x 30) = 1260 days.

All six of the above-mentioned references being found in symbolic prophecy, the "day-for-a-year" principle applies to them also.

5:18; 8:58 โกลอซาย 2:9 พระเยซูทรงตรัสว่าพระองค์ทรงสามารถยกบาปให้ได้ ลูกา 5:21 แต่พวกฟาริซาย ไม่ยอมรับว่าพระองค์เป็นพระเจ้า จึงกล่าวหาว่าพระองค์หมิ่นประมาทพระเจ้า

ต่อไปนี่ขอให้เราพิจารณาคำกล่าวอ้างของสันตะปาปาที่พูดหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า สภาคริสตจักรโรมันคาทอลิกที่ยังถือเป็นทางการอยู่ในคำประกาศของสันตะปาปา ลีโอที่ 13 ประกาศในวันที่ 20 มิถุนายน 1894 ว่า “เรา (สันตะปาปา) มีตำแหน่งเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่ในโลกนี้” จาก The Great Encyclical Letter of Pope Leo XIII หน้า 304

สภาวาติกัน ได้ประกาศไว้ดังนี้ “คำสอนของคริสตจักรได้รับการบันดาลใจจากพระเจ้าเมื่อสันตะปาปาตรัส” ก็หมายถึงพระองค์ทำหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์ของคริสเตียนทั้งหมด สันตะปาปามีอำนาจสูงสุดในการอธิบายหลักความเชื่อ โดยไม่ต้องรับความเห็นชอบจากคริสตจักร และจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ Denzinger หน้า 457

สภาแห่งเทรนต์ (1548-1563) ประกาศว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขณะที่จะเสด็จจากโลกนี้ขึ้นสู่สวรรค์ พระองค์ได้ทรงละบาทหลวง ไว้ในโลกนี้เพื่อเป็นตัวแทนของพระองค์ เป็นผู้ครอบครอง เป็นผู้พิพากษาบาปทุกอย่างที่คนทั้งหลายได้กระทำไปนั้น บาทหลวงจึงมีอำนาจที่จะยกโทษหรือลงโทษได้ โดยอาศัยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในตอนที่เขาได้รับการเจิมเป็นบาทหลวงเขาจึงมีอำนาจที่จะยกบาปทุกอย่างได้ Denzinger หน้า 275, 277

การกระทำดังกล่าวของพระโรมันคาทอลิก จึงเป็นการหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า เป็นการยกตนขึ้นเท่าเทียมกับพระเจ้า นอกจากนี้ในสมัยตอนปลายยุคกลางของยุโรป สันตะปาปาได้พิมพ์ใบล้างบาปออกขายเพื่อนำเงินมาสร้างพระวิหารที่กรุงโรม คนใดที่กระทำผิดบาปถ้าซื้อใบล้างบาปแล้ว บาปนั้นที่เขาทำก็จะถูกยกเสีย ราคาใบล้างบาปก็มีหลายราคา แล้วแต่บาปที่กระทำลงไป ด้วยเหตุนี้ท่านมาติน ลูเธอร์ จึงได้กระทำการต่อต้านจนประสบชัยชนะ ได้มีการปฏิรูปทางศาสนา แยกตัวออกมาจากโรมันคาทอลิกสำเร็จ เขาได้ตั้งนิกายใหม่ขึ้นเรียกว่า คณะ ลูเธอร์แรนท์ มาจนทุกวันนี้

มีหัวหนึ่งถูกฟันปางตาย ในศตวรรษที่ 16 การปฏิรูปทางศาสนาได้ทำให้อำนาจของสันตะปาปาที่มีอยู่ในหลายประเทศของยุโรปตกต่ำลงมาก แต่บางประเทศก็ไม่ยอมรับการปฏิรูป ยังคงรับรองอำนาจของสันตะปาปาอยู่ จนถึงศตวรรษที่ 18 ประเทศ ฝรั่งเศสเป็นประเทศหนึ่งที่ยอมรับอำนาจของสันตะปาปาอยู่ ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ มีความคับแค้นใจที่ถูกกดขี่รีดภาษีจากรัฐ จากพวกขุนนาง และจากพวกพระบาทหลวงโรมันคาทอลิกจึงก่อการปฏิวัติขึ้น ในปี ค.ศ. 1789 สภาประชาชนได้ประกาศล้มล้างคริสตศาสนา พวกพระ พวกขุนนาง และกษัตริย์ ได้ถูกกวาดล้างเป็นการใหญ่ ในปี 1793 รัฐบาลฝรั่งเศสประกาศว่าไม่มีศาสนา ไม่มีพระเจ้า ให้ประชาชนนำเอา พระคัมภีร์ไบเบิลออกมาโยนทิ้งบนถนนในกรุงปารีสมีการเผาพระคัมภีร์ทิ้ง ในปี 1798 นโปเลียน โบนาปาส ได้ส่งแม่ทัพชื่อ เบติแอร์ ไปจับสันตะปาปาที่กรุงโรม มาขังไว้ในคุกฝรั่งเศส จนมรณะภาพในคุกนั่นเอง “ดูเหมือนถูกฟันปางตาย” รัฐวาติกันของสันตะปาปาในกรุงโรมถูกยึดอำนาจของสันตะปาปาได้สิ้นสุดลง สันตะปาปาองค์ต่อมาจึงไม่มีอำนาจเหมือนเดิม ในปี 1870 รัฐวาติกัน ก็กลายเป็น สหอาณาจักรของอิตาลี อำนาจทางการเมืองของสันตะปาปาก็สิ้นสุดลง

ในปี ค.ศ. 1798 แม่ทัพเบติแอร์ ของฝรั่งเศสไปจับสันตะปาปาปีอุสที่ 6 ไปคุมขังไว้ในฝรั่งเศสจนสิ้นชีพในที่คุมขัง (หัวของสัตว์ร้ายนั้น หัวหนึ่งดูเหมือนถูกฟันปางตายวิวรณ์ 13:3)

ผลที่ถูกฟันได้รับการรักษาให้หาย ภายหลังจากการปฏิวัติในฝรั่งเศส ในปีต่อ ๆ มา ก็ได้มีการฟื้นฟูอำนาจของสันตะปาปาอย่างค่อยเป็นค่อยไป อำนาจของ สันตะปาปาได้ขบเขาลงไปอีก เมื่อรัฐวาติกันถูกยึด ต่อมาเมื่อเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1929 เมื่อสนธิสัญญาเลเทอแรน (Lateran Treaty) ได้คืนอำนาจทางการเมืองให้แก่สันตะปาปาให้ปกครองรัฐวาติกันได้อีกตามเดิม เมืองนี้มีเนื้อที่ 108.7 เอเคอร์ ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงโรม นอกจากนี้แล้วโยฮันยังได้เห็นในนิมิตว่าจะมีการคืนอำนาจให้แก่สันตะปาปามากกว่านี้อีก

ท่านได้เห็นว่ามีผลถูกกรีกจากจนทนายสนธิท ภายหลังจากทนายเป็นปกติแล้ว คนสิ้นทั้งโลกก็อัครรรยใจได้บูชาและติดตามสัตว์ร้ายไป S D A Bible Commentary เล่ม 7 หน้า 817,818 การเปลี่ยนแปลงได้ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น สหรัฐอเมริกาได้สถาปนาความสัมพันธ์ ทางการเมืองกับรัฐวาทิกัน ด้วยนโยบายของสันตะปาปาองค์ปัจจุบัน เสียงตรีของสันตะปาปากลายเป็นเสียงที่คนทั้งโลกนิยมมากที่สุด ชาวคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลาย รวมทั้งผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนได้พากันนิยมชมชอบ และให้ความเชื่อถือแก่คำประกาศของสันตะปาปา

เราจะชนะสัตว์ร้ายนี้ได้อย่างไร พระคัมภีร์ได้พยากรณ์ไว้ว่า จะมีการเคารพบูชาสัตว์ร้ายและอำนาจที่อยู่เบื้องหลังของมันอย่างกว้างขวางระดับโลก ผู้ที่ติดตามพระคริสต์ ที่ไม่ยอมรับนับถือมันจะถูกโจมตี แต่พระเยซูทรงปลอบใจเรา ดู โยฮัน 16:33 เคล็ดแห่งชัยชนะต่ออำนาจของสัตว์ร้ายนั้นมีเขียนไว้ในพระธรรมวิวรณ์ 12:11 “เขาเหล่านั้นได้มีชัยชนะแก่มันโดยพระโลหิตของพระเมษโปดกนั้น และโดยคำพยานของตนเอง และเขาไม่ได้เสียชีวิตที่จะพลีชีพของตน”

สันตะปาปาองค์ปัจจุบันพยายาม เชื่อเชิญให้คริสตจักรโปรเตสแตนต์ ทุกคน หันกลับมาคืนดีปรองดองกัน รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ท่านได้แสวงหาความเป็นเอกภาพและสันติภาพ แต่ความเป็นเอกภาพและสันติภาพของท่านนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ไม่ถูกต้อง

1) ท่านเป็นต้นเหตุของความผิดพลาด คือได้เปลี่ยนวันสะบาโตของพระเจ้าจากวันที่เจ็ด มาเป็นวันที่หนึ่งของสัปดาห์ ซึ่งเป็นการทำลายพระบัญญัติข้อที่สี่ ของพระเจ้า

2) สันตะปาปาเป็นผู้นำเอารูปเคารพเข้ามากราบไหว้ในคริสตจักร เป็นการทำลายพระบัญญัติข้อที่สองของพระเจ้า

3) สันตะปาปาได้นำเอาพิธีกรรม ประเพณีธรรมเนียมของคนนอกศาสนาที่นับถือพระเจ้าอื่นเข้ามาปนกับคริสต์ศาสนา ถือว่าเป็นการล่วงประเวณีกับพระเจ้า วิวรณ์ 17:4,5

ดังนั้นการกลับมาคืนดีกันเพื่อความเป็นเอกภาพในพระเจ้า จึงเป็นการศูนย์เปล่า ถ้าเรายอมเข้าร่วมกับเขา ก็เท่ากับเราเข้ากับคนผิด เราจะประพฤติผิดไปกับเขาด้วย แล้วเราก็จะได้ชื่อว่า เป็นลูกของหญิงแพศยาไป วิวรณ์ 17:5

บทที่ 12 อเมริกาในคำพยากรณ์

สัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่ง วิวรรณ์ 13:11-13 “ข้าพเจ้าได้เห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่ง ขึ้นมาจากแผ่นดินโลก สัตว์ร้ายนั้นมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ และพุดจาเหมือนพญานาค มันมีอำนาจครบถ้วนอย่างสัตว์ร้ายตัวเดิม มันกระทำให้โลกกับคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในโลก บูชาสัตว์ร้ายตัวเดิม ที่ได้มีบาดแผลปางตาย แต่แผลหายแล้ว สัตว์ร้ายนี้ได้แสดงเป็นมหานิมิต จนกระทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้า ยังแผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย

วิวรรณ์บทที่ 13 ครั้งหลังนี้ เป็นการพยากรณ์ถึงกิจกรรมอีกวิธีหนึ่งของซาตาน เพื่อล่อลวงและบีบบังคับให้มนุษย์ทั้งมวลตกอยู่ใต้อำนาจของมัน ประชากรของพระเจ้าจะต้องเผชิญกับการล่อลวงและกดขี่ข่มเหงอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้นในวาระสุดท้ายของโลก มันเป็นการถ่ายโอนอำนาจจากเสือดาวเจ็ดหัว โดยเฉพาะหัวที่ถูกฟันปางตายได้มอบอำนาจให้แก่สัตว์ร้ายตัวใหม่นี้

ตามธรรมชาติของสัตว์ป่าเช่น เสือ หรือสิงห์โต มันเป็นสัตว์ดุร้าย และชอบจู่โจมทำร้าย แต่ที่จะให้สัตว์เหมือนลูกแกะดุร้ายจู่โจมทำร้ายย่อมเป็นสิ่งที่คาดไม่ถึง และน่าประหลาดใจ แต่มันก็เกิดขึ้นแล้ว ในนิมิตที่ท่านโยฮันได้เห็นซาตานได้ใช้วิธีการอันแยบยล หลายรูปแบบ เพื่อล่อลวงให้เกิดความสับสนในความเชื่อต่อพระเจ้า ซาตานมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย วิวรรณ์ 12:12 จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่ในยุคสุดท้ายนี้ มันจะใช้สื่อมวลชน และการเมืองตลอด จนถึงองค์กรศาสนาต่างๆที่มันจะหาได้หลอกลวงและทำลายประชากรของพระเจ้า

สัตว์ร้ายเหมือนลูกแกะขึ้นจากแผ่นดิน ในนิมิตเกี่ยวกับสัตว์ร้ายสี่ตัวของดาเนียลบทที่เจ็ด และสัตว์ตัวแรกของวิวรรณ์บทที่ 13 ทั้งหมดได้ขึ้นมาจากทะเล ในคำพยากรณ์ ทะเลหมายถึงประชาชนที่อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก วิวรรณ์ 17:5 เมื่อทะเลหมายถึงคนจำนวนมากมาย หรือประชาชาติของโลก แผ่นดินก็ต้องหมายถึงท้องถิ่นที่มีผู้คนอาศัยอยู่อย่างเบาบาง และสัตว์ตัวนี้ขึ้นมาจากแผ่นดินที่มีคนอาศัยอยู่เพียงเล็กน้อย สัตว์ตัวนี้หรืออาณาจักรนี้ไม่ได้เกิดขึ้นที่ยุโรป (โลกเก่า) ที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นอย่างแน่นอน แต่จะต้องเกิดขึ้นที่ทวีปใหม่ที่ถูกรค้นพบ ในศตวรรษที่ 18 ประชาชนผู้ตื่นตระหนกหนีจากการกดขี่ข่มเหง และจำกัดเสรีภาพทางศาสนา ได้พากันอพยพจากทวีปยุโรปพากันข้ามมหาสมุทรไปอยู่ที่อเมริกา ดินแดนแห่งความอิสระภาพ ซึ่งมีพวกอินเดียนแดงอาศัยอยู่อย่างเบาบาง การอพยพเป็นไปอย่างขนานใหญ่ เพียงไม่กี่ทศวรรษ ก็กลายเป็นชนกลุ่มใหญ่ ในที่สุดก็ประกาศเอกราช เป็นประเทศ สหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาก่อตั้งประเทศขึ้นอย่างสงบเงียบและสุภาพเหมือนลูกแกะ ประชาชนเกือบทุกประเทศอพยพเข้าสู่โลกใหม่อย่างไม่ขาดสาย เขาพากันก่อสร้างประเทศขึ้นจนกลายเป็นประเทศมหาอำนาจ ในทุกด้าน สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่เกิดขึ้นต็มเงื่อนไขของคำพยากรณ์ในวิวรรณ์บทที่ 13:11-13 เป็นที่น่าสังเกตว่าขณะนี้สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศมหาอำนาจผู้กุมชะตากรรมของทุกประเทศทั่วโลกในทุกด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และการเมือง หลายประเทศทั่วโลกกำลังขอความช่วยเหลือจากอเมริกา นี่แหละคือสัตว์ร้ายตัวใหม่

มีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ เขาสองเขานี้ ไม่ได้หมายถึงสองประเทศที่เกิดจากสัตว์ตัวนี้ ไม่เหมือนกับสัตว์ในนิมิตของดาเนียล ดาเนียลบทที่ 7,8 และวิวรรณ์บท 13:1-10; 17:3 แต่เขาทั้งสองหมายถึงอำนาจสองอย่าง ที่มีอยู่ในสัตว์ตัวนี้ หนึ่งคืออำนาจทางศาสนา สองคืออำนาจทางการเมือง ในปี ค.ศ. 1798 สหรัฐอเมริกาได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญซึ่งอำนาจการปกครองมาจากประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่เป็นคริสเตียนนิกายโปรเตสแตนท์ ที่มาของอำนาจอยู่ที่เสรีภาพ การนับถือศาสนาและการ ปกครองประเทศเป็นระบอบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล ปกครองประเทศ

การสืบทอดอำนาจ ภายหลังที่สันตะปาปาถูกจับและถูกถอดถอนอำนาจในปี ค.ศ. 1798 หมายถึงหัวสัตว์ที่ถูกฟันปางตาย ต่อมาเพื่อจะผดุงอำนาจและเครื่องหมายถึงมันได้มอบให้มนุษย์ (วันอาทิตย์) ซาตานได้ใช้สัตว์ตัวที่สอง ที่เหมือนแกะนี้ เป็นเครื่องมือเพื่อสนับสนุนค้ำจุนบัลลังค์ของสัตว์ตัวแรก ที่

ถูกพินันให้ดำรงอยู่ และให้ยิ่งใหญ่ขึ้นมาอีก ดังที่โยฮันได้เห็นว่า “มันได้กระทำให้โลกกับคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในโลก บุษาสัตว์ร้ายตัวเดิม ที่มีบาดแผลปางตายแต่แผลหายแล้ว”

ท่านอาจจะมีความเห็นว่า เป็นไปได้อย่างไร ในเมื่ออเมริกาเป็นประเทศที่ประกาศตนเป็นประเทศโปรเตสแตนต์ และประชากรที่อพยพมาอยู่ในอเมริกายุคแรก ๆ นั้นก็เป็นพวกที่หนีจากการกดขี่ข่มเหงทางศาสนาภายในโรมันคาทอลิก

แต่อย่าลืมว่าคริสเตียนส่วนใหญ่ที่นับถือในนิกายโปรเตสแตนต์ ในอเมริกาเป็นพวกที่นับถือและนมัสการในวันอาทิตย์ ซึ่งคริสตจักรโรมันคาทอลิกโดยการนำของสันตะปาปาเป็นผู้เปลี่ยนแปลงวันสะบาโตของพระเจ้า จากวันเสาร์มาเป็นวันอาทิตย์ แม้ว่าคริสตจักรส่วนใหญ่เหล่านี้ไม่ใช่คาทอลิก แต่ก็ยังนับถือวันของคาทอลิกอยู่ จุดนี้เองเป็นจุดที่สันตะปาปาองค์ปัจจุบันพยายามสนับสนุนและผลักดันเพื่อให้ทุกคริสตจักรและทุกศาสนาในอเมริกาได้ร่วมใจกันเชิดชูขึ้นเป็นวันหยุดของประเทศและของโลกในอนาคตเพื่อความเป็นเอกภาพ จะเห็นได้จากการติดต่อประสานงานกันระหว่างสำนักวาติกันของสันตะปาปา กับรัฐบาลกลางของสหรัฐอเมริกา เป็นไปอย่างใกล้ชิดและเื้อออำนาจต่อกันและกันเป็นอันมากหลายมลรัฐในสหรัฐได้ตรากฎหมายวันอาทิตย์ (Sunday Law) ขึ้นและได้บังคับประชาชนในรัฐนั้น ๆ ให้หยุดงานในวันอาทิตย์อย่างเคร่งครัด หากผู้ใดฝ่าฝืนก็จะได้รับโทษตามกฎหมาย หากกฎหมายนี้เป็นที่ยอมรับในอเมริกาและทุกประเทศทั่วโลก กำหนดให้วันอาทิตย์เป็นวันหยุด ชาตานก็จะถือว่าเป็นชัยชนะของมัน การกดขี่ข่มเหงผู้ติดตามพระเจ้าที่ยังนับถือวันสะบาโตของพระเจ้า(วันที่เจ็ด)ก็จะรุนแรงยิ่งขึ้น วิวรณ์ 13:14,15 “มันได้ล่อลวงคนทั้งหลายที่อาศัยในแผ่นดินโลกด้วยเหตุการณ์อัศจรรย์.....และมันสิ่งคนทั้งหลายที่แผ่นดินโลกให้ทำรูปสัตว์ร้ายที่ถูกพินด้วยดาบแต่ยังเป็นอยู่.....และมันมีอำนาจที่จะกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบุษาสัตว์ร้ายนั้นถึงตาย” นี่แหละเป็นผลงานของอเมริกาที่กำลังกระทำกับโลกและประชากรของโลก

ข้าพเจ้าได้เห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินโลก สัตว์ร้ายตัวนี้มีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดจาเหมือนพญานาค วิวรณ์ 13:11

ทางด้านการเมือง ขณะนี้สหรัฐอเมริกาได้ทำหน้าที่คล้ายกับตำรวจโลก แม้แต่องค์กรระหว่างประเทศหลายองค์กรตกอยู่ภายใต้อิทธิพลและการชี้นำของสหรัฐอเมริกา หากประเทศใดไม่ยอมร่วมมือด้วยก็จะถูกต่อต้านในทุกด้าน อเมริกาได้เข้าแทรกแซงใน ด้านเศรษฐกิจของเกือบทุกประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในทวีปเอเชียรวมทั้งประเทศไทยด้วย การกระทำนี้ออกมาในรูปแบบของความช่วยเหลือ หรือการให้กู้ยืม แต่ต้องอยู่ในเงื่อนไขที่อเมริกาต้องการ

มันทำให้ไฟตกจากฟ้าได้ “สัตว์ร้ายนี้ได้แสดงเป็นมหานิมิต จนทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้ายังแผ่นดินโลก ประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย มันได้ล่อลวงคนทั้งหลายที่อาศัยแผ่นดินโลกด้วยเหตุการณ์อัศจรรย์”

จะอย่างไรก็ตาม เราทั้งหลายกำลังจับตาดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตและสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยอำนาจของสัตว์ร้ายตัวนี้ ขบวนการของคนยุคใหม่ในอเมริกา ได้มีการกระทำการอัศจรรย์หลายอย่างตลอดจนมีการรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย (หมายสำคัญและการอัศจรรย์ ต่าง ๆ) โดยฤทธิ์อำนาจของชาตานแต่กระทำในพระนามพระเยซู สิ่งเหล่านี้กำลังเป็นที่นิยมแพร่กระจายอยู่ทั่วไป การทรงเจ้าเข้าผีด้วยฤทธิ์อำนาจของชาตาน แต่กล่าวอ้างว่าเป็นการกระทำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีการกระทำอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ ของศาสนาในลัทธิเดวิดก็ได้ถูกนำเข้ามาเผยแพร่และเป็นที่ยอมรับกันมากในอเมริกา

สิ่งเหล่านี้ชาตานได้เตรียมไว้สำหรับหลอกลวง ชาตานจะทำการอัศจรรย์แม้กระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้า ให้ประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย เราต้องตัดสินใจว่าจะติดตามพระคริสต์หรือชาตาน

บางท่านได้ให้ความเห็นที่นำใคร่ครวญและมีเหตุผลว่าสหรัฐอเมริกา (สัตว์ร้ายเหมือนลูกแกะ) เคยได้กระทำไฟตกลงมาจากฟ้าปรากฏแก่ตามนุษย์ทั้งปวงมาแล้วถึงสองครั้งคือในปลายสงครามโลกครั้งที่สอง ก่อนสงครามจะยุติลงอเมริกาได้ทิ้งระเบิดปรมาณูสองลูกที่ประเทศญี่ปุ่น จนทำให้ญี่ปุ่นยอมรับความพ่ายแพ้ยุติสงคราม

ลูกแรกทั้งที่เมืองอิโรซิม่า เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2488 และลูกที่สองทั้งสี่เมืองนางาซากิ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม ปีเดียวกันทั้งช่วงห่างกันเพียงสองวันเท่านั้น ลูกระเบิดปรมาณูทั้งสองลูกนี้ทั้งจากเครื่องบิน B. 29. และบังคับให้ระเบิดกลางอากาศ สูงจากพื้นดิน 1460 ฟุต จากภาพถ่ายและผู้เห็นเหตุการณ์กล่าวว่า มันเป็นลูกไฟใหญ่สองลูกตกลงมาจากท้องฟ้าแผ่คลุมเมืองทั้งสอง ความร้อนของไฟได้เผาหลอมละลายสิ่งปลูกสร้างที่เป็นคอนกรีตหายไปกบตา ในรัศมี 500 เมตร ในวงรัศมีของการระเบิด 1500 เมตร สิ่งปลูกสร้างถูกไฟไหม้เผาผลาญจนหมดสิ้นเมืองใหญ่ที่หนาแน่นไปด้วยผู้คน หายวับไปในพริบตา กลายเป็นทุ่งร้างขนาดใหญ่สองทุ่ง ทั้งสองเมือง ประชาชนตายไปในกองไฟที่มานี้ถึง 300,000 คน อีกครั้งหนึ่งที่ไม่ตายก็ได้รับกัมมันตภาพรังสี ของปรมาณูล้มตายลงทุกวัน จนกระทั่งทุกวันนี้ก็ยังมีคนอีกเป็นจำนวนมากที่ได้รับการทรมานทุกข์ทรมานจากเหตุการณ์ในครั้งนั้นที่ยังไม่ตาย กลายเป็นคนพิการไปตลอดชีวิต และในที่สุดก็ตายอย่างทรมาน ขณะนี้เวลาล่วงเลยมาแล้ว 53 ปี ทุกๆปีชาวญี่ปุ่นจะพากันเดินขบวน เป็นการไว้อาลัยแก่ผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์ครั้งนั้น และในเวลาเดียวกันก็จะแสดงพลังต่อต้านอาวุธนิวเคลียร์ด้วย

สัตว์ตัวนี้อาจทำอิทธิฤทธิ์ต่อไปอีกในอนาคต เพราะมันสามารถทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าได้ ซึ่งในเวลาที่เราไม่รู้ แต่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรู้ทุกอย่าง

รูปสัตว์ร้าย คำว่ารูปสัตว์ร้ายหรือรูปจำลองของมัน ซึ่งเขียนไว้ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 14:9,11; 15:2; 16:2; 19:20; 20:4 การบูชาสัตว์ร้าย และรูปจำลองของมันไม่ใช่อำนาจของสันตะปาปา ฝ่ายเดียว แต่เกี่ยวกับองค์การศาสนาคริสต์นิกายอื่น ๆ ร่วม มือกับรัฐบาลเพื่อกระทำให้แผนการณ์ของซาตานสำเร็จ สัตว์ที่เหมือนลูกแกะในวิวรณ์ 13 ได้ชื่อว่าเป็น “ผู้พยากรณ์เท็จ” ผู้พยากรณ์เท็จคือผู้ที่อ้างตัวว่าเป็นผู้พูดแทนพระเจ้า แต่เขาขอรับอำนาจการขึ้นมาจากซาตาน เพื่อบังคับให้มนุษย์ในโลกบูชารูปของสัตว์ร้ายตัวเดิม

การรวมตัวของคริสตจักรต่าง ๆ ในอเมริกา จะมีอิทธิพลต่อรัฐบาลในการออกกฎหมาย “วันอาทิตย์” Sunday Law เมื่อคริสตจักรอื่น ๆ ของโปรเตสแตนต์ บังคับให้ผู้คนนับถือวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโตก็เท่ากับได้บังคับให้คนเหล่านั้นบูชาสันตะปาปา (สัตว์ร้ายตัวเดิม) และเมื่อรัฐบาลได้ออกกฎหมายบังคับเข้าไปอีก ก็เท่ากับการสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย จึงเป็นการบังคับให้บูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน The Great Controversy หน้า 448,449

เมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อของตน ร่วมมือกับรัฐบาลกลางให้ออกกฎหมายบังคับและสนับสนุนวันอาทิตย์เป็นวันหยุดราชการ เป็นวันหยุดทางศาสนาแล้ว เมื่อนั้นคริสตจักรโปรเตสแตนต์ในอเมริกา เท่ากับได้สร้างรูปจำลองให้แก่อำนาจของสันตะปาปาแล้ว คริสตจักรที่แท้จริงก็จะถูกข่มเหง เช่นประชากรของพระเจ้าในอดีต Spirit of Prophecy เล่ม 4 หน้า 278

คำวิจารณ์ของคริสตจักรต่าง ๆ เกี่ยวกับวันอาทิตย์

จากคริสตจักรแบปติส Baptist “ในพระคัมภีร์มีบทบัญญัติให้ถือรักษาวันสะบาโตเป็นวันบริสุทธิ์แต่วันสะบาโตนั้นไม่ใช่วันอาทิตย์อย่างแน่นอน มีบางคนกล่าวว่าวันสะบาโตได้ถูกเปลี่ยน จากวันที่เจ็ด วันเสาร์ มาเป็นวันอาทิตย์ และไม่มีหลักฐานใดๆใน พระคัมภีร์ที่อนุญาตให้มีการเปลี่ยนวันสะบาโตจากวันที่เจ็ดมาเป็นวันที่หนึ่งของสัปดาห์” จากบทความโดย Dr, Edward T. Hiscox ผู้เขียน The Baptist Manual

จากคาทอลิก Catholic “ถ้าท่านอ่านพระคัมภีร์ จากปฐมกาลถึง วิวรณ์ ท่านจะไม่พบพระคัมภีร์ข้อใดที่บอกให้ถือวันอาทิตย์เป็นวันบริสุทธิ์ แต่พระคัมภีร์ได้บอกให้ถือรักษาวันเสาร์ซึ่งพวกเราชาวคาทอลิกไม่ถือเป็นวันบริสุทธิ์” James Cardinal Gibbons The Faith of Our Fathers หน้า 111

คณะคริสเตียน Christian “ไม่เคยมีการเปลี่ยนแปลง วันสะบาโตจากวันเสาร์เป็นวันอาทิตย์ ไม่เคยปรากฏเลยในพระคัมภีร์ที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงนี้” First - Day Observance หน้า 17,19

A KEY TO THE MYSTIC NUMBER

666

LATIN

V	=	5
I	=	1
C	=	100
A	=	0
R	=	0
I	=	1
U	=	5
S	=	0
F	=	0
I	=	1
L	=	50
I	=	1
I	=	1
D	=	500
E	=	0
I	=	1

“VICARIUS FILII DEI”,

OR

**“VICAR OF THE SON
OF GOD”,**

IS A FORMAL LATIN TITLE OF THE LEADING
“**MAN**” OF THE PAPAL SYSTEM.

CERTAIN LETTERS OF THE LATIN ALPHABET
HAD NUMERICAL VALUE, AND IT IS SIGNIFICANT
THAT THE NUMERICAL EQUIVALENT OF THE
ABOVE TITLE IS **666**

666

คริสตจักรพระคริสต์ Church of Christ “ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่า วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า (วันอาทิตย์) จะเข้ามาแทนที่วันสะบาโตของชาวยิว หรือวันสะบาโตได้ถูกเปลี่ยนแปลงจากวันที่เจ็ดมาเป็นวันที่หนึ่ง” จาก Alexander Cambell, Washington Reporter Oct, 8, 1821

คณะดองเกอร์แกน Congregationalist “ความคิดเห็นในปัจจุบันที่ว่าพระคริสต์และอัครสาวกของพระองค์ ได้สั่งให้มีการเปลี่ยนแปลงวันที่เจ็ดมาเป็นวันที่หนึ่ง ไม่ปรากฏว่ามีหลักฐานในพระคัมภีร์ใหม่ ให้เปลี่ยนแปลงเช่นนั้น” Dr, Lyman Abbott, Christian Union Jan, 19, 1882

เอพิสคอปาล Episcopal “มีคำสั่งใดในพระคัมภีร์ ที่ให้เปลี่ยนวันหยุดพักประจำสัปดาห์ จากวันเสาร์มาเป็นวันอาทิตย์” ไม่มีเลย Manual of Christian Doctrine P. 127

คณะเมธอดิสต์ Methodist “เรื่องของวันอาทิตย์ ไม่มีข้อใดที่บอกให้คริสเตียน ถูกรักษาวันนั้น หรือให้เปลี่ยนวันสะบาโตของพวกยิว มาเป็นวันนั้น” Harris Frankin Rall. Christ Advocate July 2, 1924

คณะเพรสบิทีเรียน Presbyterian “วันสะบาโตของคริสเตียน (วันอาทิตย์) มิได้อยู่ในพระคัมภีร์ และมีได้ถูกเรียกโดยคริสตจักรดั้งเดิมว่าเป็นวันสะบาโต Dwight's Theology, Vol, 4 หน้า 401

คณะลูเธอรัน Lutteran “ การถือรักษาวันอาทิตย์ มิได้มาจากคำสั่งของพระเจ้า แต่โดยอำนาจของคริสตจักรเป็นผู้เปลี่ยน “ Augsburg Confession of Faith: Catholic Sabbath Manual Part 2 Chapter 1, Section 10

ถึงแม้ว่าจะมีศาสนาจารย์หลายคน ออกมากล่าวกันถึงเรื่องนี้ เราก็ยังไม่เคยเห็นว่ามืองค์การศาสนาคริสต์ใดที่ถือรักษาวันอาทิตย์ ได้บันทึกไว้ในหนังสือคู่มือขององค์การนั้น ๆ ที่ยอมรับว่ามีข้อพระคัมภีร์ ยืนยันหรือสนับสนุน ให้ถือรักษาวันอาทิตย์เป็นวันบริสุทธิ์

เลขหมายของสัตว์ร้าย 666 วิวรณ์ 13:16-18 “มันได้บันดาลให้คนทั้งปวงทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทยและทาส ให้รับเครื่องหมายสักที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา และมิให้คนใดซื้อขายได้ เว้นไว้ผู้ที่ได้รับเครื่องหมายสักนั้นหรือมีชื่อของสัตว์นั้น หรือมีเลขประจำชื่อของมัน ในข้อนี้จงใช้สติปัญญา ถ้าผู้ใดมีความรู้ให้ตรึกตรอง เลขประจำชื่อของสัตว์ร้ายนั้น เพราะเป็นเลขประจำชื่อของบุคคลผู้หนึ่ง และเลขประจำชื่อของเขาคือหกร้อยหกสิบหก”

ภาษาลาติน เป็นภาษาทางการของคริสตจักรโรมันคาทอลิก สันตะปาปาเป็นตัวแทนของคริสตจักรทั้งหมด ตำแหน่งหนึ่งของสันตะปาปาคือ VICARIUS FILII DEI : ซึ่งแปลได้ ดังนี้ “vicarius แห่งพระบุตรของพระเจ้า” จากหนังสือ Maxwell, God Cares เล่ม 2 หน้า 413 สัตว์ตามคำพยากรณ์นั้นหมายถึงตำแหน่งของสันตะปาปาผู้มีอำนาจสูงสุดในปี ค.ศ. 538-1798 และจะมีอำนาจยิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่งเมื่อมืออเมริกาหนุนหลังในวาระสุดท้าย เราเชื่อว่าเลขนี้ มาจากตำแหน่งหนึ่งที่ให้แก่สันตะปาปาในยุคกลางของยุโรป (ค.ศ. 476 -1450) Catholic journal Our Sunday Visitor ประจำวันที่ 18 เมษายน 1915 ได้เขียนไว้ว่า ชื่อนี้ได้จารึกอยู่ที่มงกุฎของสันตะปาปา เกอร์โกรีที่ 16 เขียนว่า “VICARIUS FILII DEI” ชื่อนี้เองเมื่อใส่อักษรเลขโรมันลงไป รวมแล้วได้ 666 พอตั้งจึงเห็นได้ว่าเลขหมายของสัตว์ร้ายนั้น เป็นชื่อในตำแหน่งของสันตะปาปา. โดยมีวิธีคำนวณดังต่อไปนี้

V = 5
 I = 1
 C = 100
 A = 0
 R = 0
 I = 1
 U = 5
 S = 0
 F = 0
 I = 1
 L = 50
 I = 1
 I = 1
 D = 500
 E = 0
 I = 1
 D = 500
 รวม = 666

วิวรรณ์บทที่ 13 มีคำตักเตือนเรา เกี่ยว
 กับการหลอกลวงและการนอกรีตในวาระสุดท้าย
 พระคัมภีร์ได้บอกเราอย่างชัดเจน ว่าจะมีอะไร
 เกิดขึ้น เพื่อให้ความเชื่อของเรามั่นคงยิ่งขึ้น

บทที่ 13
จำนวน 144,000 คน
ในวิวรณ์ บทที่สิบสี่

วิวรณ์ 14:1-3 “ข้าพเจ้าแลดูเห็นพระเมษโปดก ทรงยืนอยู่ที่ภูเขาซีโอน และผู้ที่อยู่กับพระองค์ มีจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคนที่มีพระนามของพระองค์และพระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา และข้าพเจ้าได้ยินเสียงมาจากสวรรค์ดุจเสียงน้ำเป็นอันมาก และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่น และข้าพเจ้าได้ยินเสียงพวกคีตกวีกำลังบรรเลงอยู่คนเหล่านั้นร้องเพลงบทใหม่ ต่อหน้าพระที่นั่ง และต่อหน้าผู้อาวุโส และไม่มีใครสามารถเรียนเพลงบทนั้นได้ นอกจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนที่ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก”

จุดสำคัญของวิวรณ์ 14:1-5 อยู่ที่ผู้มีชัยชนะ ไม่ใช่ผู้รับเคราะห์ ภายหลังที่พวกเขาได้ต่อสู้ดิ้นรนในโลกนี้แล้ว คน 144,000 คน จะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า ไม่มีการกดขี่ข่มเหง การทดลอง และความบาปอีกต่อไป พวกเขาได้หากันยี่นอยู่บนภูเขาซีโอน เขาได้เข้าถึงขั้นสุดยอดแห่งความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ความสัมพันธ์อันนี้ได้เริ่มพัฒนามาตั้งแต่อยู่ในโลก ความสัมพันธ์อันนี้แหละที่ได้นำความสุขใจมาให้พวกเขา พวกเขาจะได้ร้องเพลงถวายพระเจ้าด้วยบทเพลงที่ไม่มีใครสามารถร้องได้

ภูเขาซีโอนอยู่ในสวรรค์ “แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาซีโอน และมาถึงเมืองของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ คือเมืองเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาถึงพวกทูตสวรรค์ มากมายเหลือที่จะนับประมาณมิได้” เอีบราย 12:22 คนแสนสี่หมื่นสี่พันคนจะอยู่ในสวรรค์พร้อมกับคนทั้งหลายที่ได้รับความรอด คนทั้งหมดจะอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า.....ในวิหาร วิวรณ์ 7:15 ภายหลังที่พระเยซูเสด็จมาครั้งที่สองเพื่อรับผู้ชอบธรรมของพระองค์ เป็นที่หน้าสิ่งเกิดว่าหนังสือวิวรณ์ได้กล่าวเสมอว่า พระวิหารอยู่ในสวรรค์ วิวรณ์ 11:19; 15:5

วิวรณ์ 7:4 กล่าวไว้ว่า 144,000 คน ได้รับประทับตรา และเป็นคนที่มาจากเผ่าต่างๆ ของอิสราเอล ปัญหาที่มีอยู่ว่าคนกลุ่มพิเศษนี้เป็นยิวหรือคริสเตียนกันแน่ ถ้าท่านอ่านดูใน มัดธาย 21:43; 1 เปโตร 2:9 และ ลาเตีย 3:29; 6:15,16; ยาโกโบ 1:1 จากหลักฐานต่างๆ ในพระคัมภีร์บ่งชี้ว่า 144,000 คน เป็นพวกคริสเตียน **ประการแรก** วิวรณ์เป็นเอกสารที่ส่งถึงชาวคริสเตียน วิวรณ์ 1:11 ได้กล่าวถึงความห่วงใยต่อคริสเตียน **ประการที่สอง** ชนชาติอิสราเอลได้ปฏิเสธพระมาซีอาห์ และการครอบครองของพระองค์ พวกเขาบอกว่า “เราไม่มีกษัตริย์ ยกเว้นแต่ซีซาร์” โยฮัน 19:15 พระเจ้าจึงทรงเอาหน้าที่รับผิดชอบของพวกยิวมาให้แก่ชาวคริสเตียนซึ่งประกอบไปด้วยยิวและคนต่างชาติที่กลับใจใหม่ ตำแหน่งหน้าที่ทั้งหมดซึ่งครั้งหนึ่งเคยให้กับพวกอิสราเอล แต่บัดนี้ตกเป็นของชาวคริสเตียน

ประชากรของพระเจ้าเป็นคริสเตียนที่มาจากทุกชาติทุกภาษา มัดธาย 21:43 1 เปโตร 2:28,29 เราชาวคริสเตียนเป็นพงศ์พันธุ์แท้ของอับราฮามและเป็นผู้รับมรดกตามพันธสัญญา มะลาเตีย 3:29 โดยเงื่อนไขอันนี้ผู้เชื่อถือแท้จริงทุกคนจึงเป็นสมาชิกแห่ง “อิสราเอลของพระเจ้า เขาเป็นอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ เขาเป็นหนึ่งในสิบสองเผ่า” ยาโกโบ 1:1 ตามทัศนะของพระคัมภีร์ใหม่ 144,000 คน เป็นคริสเตียนที่มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าในวิกฤตการณ์ครั้งสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

โสดคือ 144,000 คน เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมารับผู้ชอบธรรมทั้งหลายของพระองค์ ในจำนวนผู้ที่ได้รับความรอดทั้งหมดนั้นมีคนพิเศษอยู่กลุ่มหนึ่ง มีจำนวน แสนสี่หมื่นสี่พันคน เขาจะอยู่ใกล้ชิดกับพระเยซูเป็นพิเศษ เพราะเขาเป็นผู้ได้รับการประทับตราของพระเจ้าแล้ว

เราไม่ควรมาถกเถียงกันว่า 144,000 คน เป็นใครกันบ้าง เพราะไม่ใช่หน้าที่ของเรา สิ่งเหล่านี้เป็นพระราชกิจของพระเจ้า พระองค์เองจะเป็นผู้กระทำ มนุษย์ไม่มีสิทธิ์ที่จะแนะนำหรือชี้แนะพระเจ้าให้ทำอย่างนั้นหรืออย่างนี้

พระนามของพระบิดากับพระนามของพระคิสต์ “ผู้ที่เข้าไปในสวรรค์ได้ต้องมีพระนามของพระบิดาและพระเยซูเขียนไว้ที่หน้าผากของเขา เพราะคนพวกนี้ได้ชัยชนะต่อการล่อลวงจากความเหลวแหลก

ของโลกที่เต็มไปด้วยวาระคดีมหา พวกเขายังได้รับพระนามของพระเจ้าจาร์โกไว้ และเขาจะมีธรรมชาติของพระเจ้าอยู่ในตัวของเขา” อี.จี.ไวท์ Review and Herald, July 19, 1892

เมื่อคนบาปได้นำเอาความอ่อนแอของเขามาผนวกเข้ากับกำลังของพระคริสต์ ความว่างเปล่าของเขากับความเต็มเปี่ยมของพระคริสต์ ความบอบบางของเขากับความเข้มแข็งของพระคริสต์ เขาก็จะมีจิตใจของพระคริสต์ ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ ได้สัมผัสกับความเป็นมนุษย์ของเราและความเป็นมนุษย์ของเราได้สัมผัสกับพระเจ้า โดยวิธีนี้มนุษย์จึงกลายเป็นผู้ได้รับธรรมชาติของพระเจ้าโดยมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสื่อกลาง พระเจ้าจึงทรงรับเขาไว้ในพระเยซู The Desire of Ages หน้า 675

เขาร้องเพลงบทใหม่ คนชอบธรรม 144,000 คน นี้ได้ร้องเพลงบทใหม่ ซึ่งคนอื่นๆ ในสวรรค์ไม่สามารถจะร้องได้ เพราะว่าบทเพลงนี้เป็นบทเพลงแห่งประสบการณ์ พวกเขาได้ร้องเพลงจากประสบการณ์ของความทุกข์ทรมานในชีวิตของเขาที่ได้รับก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา มันเป็นประสบการณ์ที่คนอื่นๆ ไม่มีประสบการณ์เช่นนี้ไม่มีใครเคยมีมาก่อนจึงไม่มีใครสามารถร้องได้ พระเยซูทรงแยก 144,000 คนออกจากคนทั้งหลายที่ได้รับความรอด พวกเขาได้รับตราประทับของพระเจ้าภายหลังที่อุปนิสัยของเขาได้รับการเสริมให้ดีพร้อมภายใต้สิ่งแวดล้อมของโลกที่เลวร้ายที่สุด

ซาตานใช้วิธีการทั้งหลายของมันเพื่อหลอกลวงทุกคนในโลกนี้ การโจมตีของซาตานต่อประชากรที่เหลืออยู่ของพระเจ้าเป็นการโจมตีอย่างต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง เป็นการโจมตีแบบเพิ่มทวีคูณด้วยการกดขี่ข่มเหงคริสเตียนที่สองจิตสองใจ วังเข้าวังออก และพวกหน้าไหว้หลังหลอกทั้งหลายจะอ่อนปวกเปียก ในที่สุดจะละทิ้งความเชื่อของเขาไป แต่คริสเตียนที่แท้จริงจะมั่นคงคงค้ำค้ำ ความเชื่อของเขาจะแข็งแกร่งยิ่งขึ้น ความหวังของเขาจะสว่างจ้ากว่าในยามที่เขาอยู่อย่างสุขสบาย The Great Controversy หน้า 602

เขามีอุปนิสัยคล้ายกับพระเจ้า วิวรณ์ 14:4,5 “คนเหล่านี้เป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะพวกเขาเป็นพวกพรหมจารี และพระเมษโปดกนั้นเสด็จไปทางไหน คนเหล่านี้ก็ติดตามเสด็จไป คนเหล่านี้ทรงได้ออกมาจากท่ามกลางมนุษย์ เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแก่พระเมษโปดกนั้น ไม่มีคำสาปในปากของเขาเลย เขาพ้นจากต่างพร้อยแล้ว”

“มิได้มีมลทิน” หมายถึงคนกลุ่มนี้ไม่มีความมัวหมอง หรือต่างพร้อยใดๆ ในแต่ละคน ในด้านการประพฤติ ในความคิด ในด้านการกระทำ หรือในทางคำวาจา

“กับผู้หญิง” พระคัมภีร์ใช้ผู้หญิงเป็นตัวแทนของคริสตจักรย่อยๆ หญิงบริสุทธิ์หมายถึงคริสตจักรแท้จริง และหญิงแพศยาหมายถึงคริสตจักรเทียมเท็จ ไร้อิสธรรม เป็นคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อ หญิงที่ดีบริสุทธิ์ ในวิวรณ์ 21:1 ส่วนหญิงที่ไม่ดีไร้อิสธรรม ในวิวรณ์ 17:1-5 คริสตจักรโรมันคาทอลิกกับคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายที่ละทิ้งความเชื่อ ประพฤตินอกกลุ่มนอกรทาง ประณีประนอมกับลัทธิชาวโลก ในนิมิตที่ทำงานโยฮันเห็นนั้น มีหญิงแพศยากับลูกสาวของนาง เมื่อท่านกล่าวว่า “มิได้มีมลทินกับผู้หญิง” จะต้องหมายความว่าคนพวกนี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคริสตจักรเทียมเท็จทั้งหลาย อย่างไม่ต้องสงสัย

เขาเป็นพวกพรหมจารี เพราะเหตุว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็น สัญลักษณ์ที่มีความหมาย เราจึงไม่พิจารณาคำ “พรหมจารี” ตามตัวอักษร ถ้าเป็นจริงตามตัวอักษรคือ ไม่ทำการสมรส ถึงพรหมจารีตลอดชีวิตแล้ว ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ก็ขัดแย้งกับข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ที่ยกย่องการสมรส และสัมพันธภาพของการสมรส 1 โครินธ์ 7:1-5 การที่ผู้ชอบธรรมถูกเรียกว่าเป็นพรหมจารีก็เพราะว่าพวกเขาได้รักษาตัวไว้ ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับคริสตจักรและศาสนาเทียมเท็จ (บาบิโลน) ทั้งหมด เขาจะไม่เกี่ยวข้องกับบาบิโลนและลูกสาวของนาง ในช่วงที่พวกนี้กลายเป็นเครื่องมือของซาตาน

พระเจ้าทรงเรียกพวกเขาเป็นพรหมจารีนั้นก็เพราะพวกเขามีความเชื่อบริสุทธิ์ ความเชื่อบริสุทธิ์ ไม่ได้หมายถึงการรู้จักสัจธรรมเพียงอย่างเดียว แต่รวมไปถึงการยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ (น้ำมัน) เปลี่ยนสัจธรรมให้เป็นประสบการณ์ส่วนตัวให้มีลักษณะคล้ายพระคริสต์มากยิ่งขึ้น เรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนในมัทธิว 25:1-13 มีเพียงห้าคนที่นั่นที่มีประสบการณ์นี้

ส่วนอีกห้าคนไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่สำหรับคน 144,000 คน เป็นพรหมจารีทั้งหมด ทุกคนมี
 สัจธรรมและพระวิญญาณบริสุทธิ์ครอบครองอยู่ในใจของเขา

เขาเป็นผลแรก คนเหล่านี้ที่ถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์นั้น ถูกเรียกว่าเป็นผลแรกถวายแก่พระเจ้า
 และพระเมษโปดก คนเหล่านี้เป็นผู้ที่ออกมาจากความทุกข์อันแสนเข็ญ เขาได้ผ่านความทุกข์ยากลำบากที่ไม่
 เคยมีมาก่อน ตั้งแต่เกิดมาเขาได้ทนต่อความทุกข์ทรมานอย่างสุดแสนของซาโคบ เขาได้ยืนหยัดจนถึงที่สุด
 อย่างโดดเดี่ยวและเดียวดาย เขาได้รับการช่วยให้รอดเพราะเขาได้ชำระเสื้อผ้าของเขาจนสะอาดด้วยโลหิตของ
 พระเมษโปดก

ข้อคิดที่ว่า 144,000 คน “เป็นผลแรก” มีความหมายลึกซึ้งมาก ชาวอิสราเอลในสมัยโบราณได้
 ถวายผลแรกจากพืชผลของเขาแก่พระเจ้า ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 26:1-11; เลวิตโก 23:10,17 เครื่องถวายนี้
 เป็นการแสดงออกถึงพระคุณของพระเจ้า ที่ทรงประทานการเก็บเกี่ยวให้เขาด้วยความรัก ดังนั้นเมื่อพระเยซู
 คริสต์เสด็จกลับมา รับประชากรของพระองค์ ในจำนวนผู้ที่ได้รับความรอดทั้งหมดจะมีการเลือกสรรผู้ชอบ
 ธรรม จำนวน 144,000 คน ออกจากผู้ชอบธรรมทั้งหลาย เพื่อถวายเป็นผลแรก

เขาไม่พุดมสา ลักษณะพิเศษอีกอย่างหนึ่งที่คนกลุ่มนี้ปฏิบัติอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ก็คือเขาไม่
 พุดมสา ผู้ชอบธรรมทุกคนที่ได้รับความรอดก็อยู่ในมาตรฐานอันเดียวกัน เมื่อข่าวประเสริฐของพระคริสต์ได้
 เปลี่ยนแปลงคนผิดบาปให้กลับเป็นคนดีรอบคอบ เขาจะกลายเป็นคนไม่เสแสร้ง ไม่หลอกลวง ไม่ทำบาป
 พวกเขาจะไม่กระทำผิด และไม่กล่าวคำมสา และในปากของเขานั้นจะหาสิ่งที่ล่อลวงก็ไม่มี เซฟันยาห์ 3:13
 คนแสนสี่หมีสี่พันคน เป็นตัวอย่างของการนับถือพระบัญญัติของพระเจ้า อพยพ 20:16 คราของพระเจ้าจะไม่
 มีวันประทับบนหน้าผากของชายหญิงที่มสาและกลิ้งกลอก Testimonies เล่ม 5 หน้า 216

เขาหนีจากต่างพร้อยแล้ว คำว่า “ไม่ต่างพร้อย” ในภาษากรีก หมายถึง ไม่มีตำหนิ ไม่มี ความ
 ผิด เป็นคำเดียวกับที่ใช้ใน 1 เปโตร 1:19 ที่กล่าวถึงพระเยซูว่าปราศจากตำหนิ หรือ จุดด่าง ไม่มีคำใดที่บอก
 ถึงคุณลักษณะของกลุ่มผู้ชอบธรรม แสนสี่หมีสี่พันคนได้ดีไปกว่าคำที่ใช้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คนพวก
 นี้ได้รับความชอบธรรมของพระองค์ และสะท้อนให้เห็นพระลักษณะที่เปี่ยมด้วยพระสิริของพระองค์

อุปนิสัยที่ไร้ต่างพร้อยนี้ พระเจ้าทรงตั้งเป้าหมายไว้สูงสำหรับผู้ที่ถูกไถ้ให้รอด และพระคุณของพระองค์ก็มี
 เพียงพอที่จะช่วยเราได้ เราไม่ต้องลดมาตรฐานของพระเจ้าให้ต่ำลงเพื่อที่คนคิดว่าเขาสามารถจะเอื้อมถึงได้ พระเจ้า
 ไม่เคยสัญญาที่จะมอบแผ่นดินของพระองค์แก่คนที่ทำต่ำกว่าเงื่อนไขของพระองค์ ความเชื่อในแง่บวกของเปาโล เป็น
 ของเราด้วยที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอยกย่องทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” ฟิลิปปอย 4:13

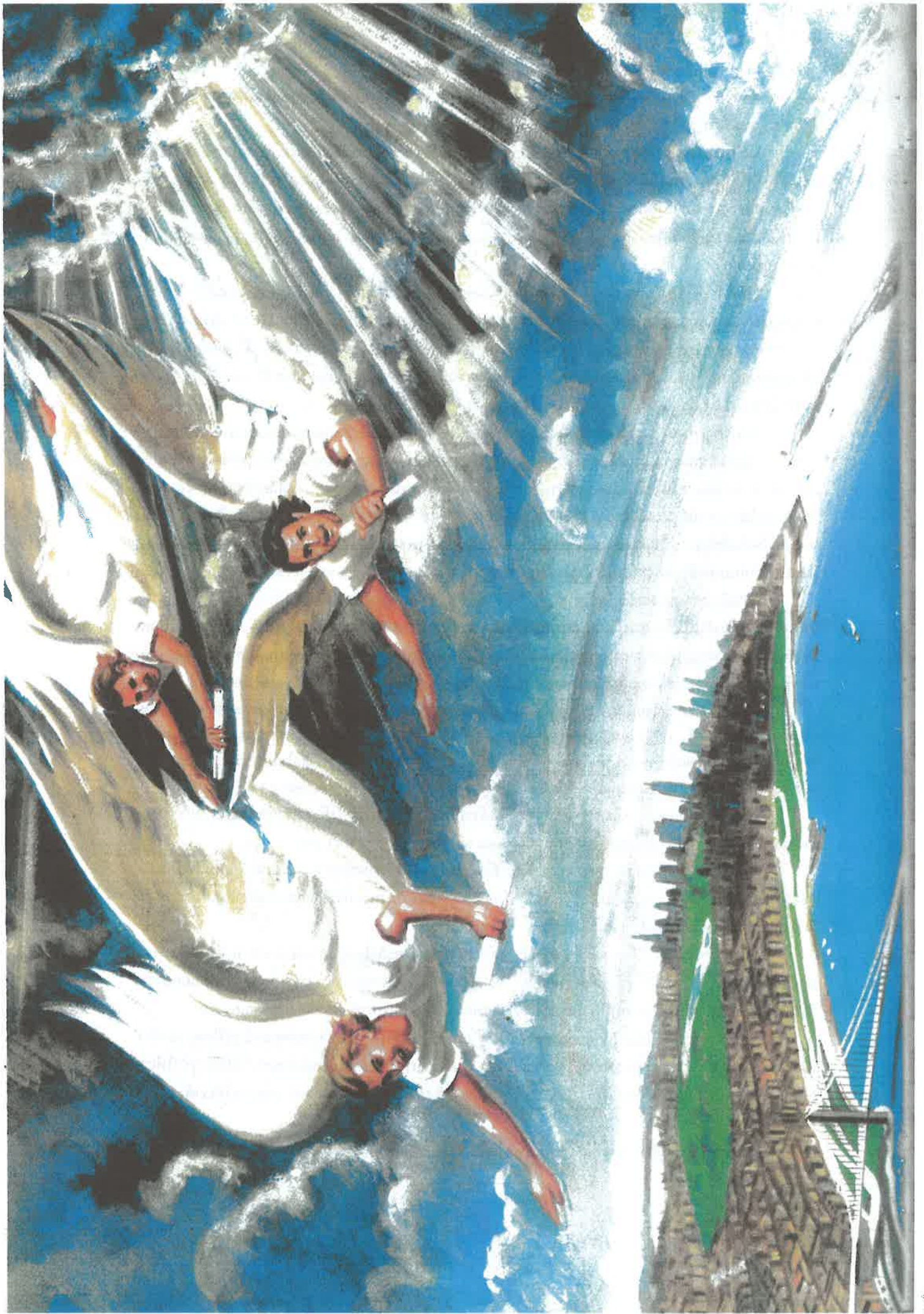
ด้วยพระคุณอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ที่อยู่ในตัวเรา เราจะสามารถเข้าไปในสวรรค์พร้อมกับคนเหล่า
 นั้นที่มีอุปนิสัยที่ไม่มีจุดต่างพร้อยหรือรอยย่น Messages to Young People หน้า 144

นี่จะเป็นประสบการณ์ของคนทั้งหมดที่ถูกไถ้ให้รอด คนที่ตายเพราะความเชื่อจะเป็นคนดีพร้อมใน
 พระคริสต์ โกลาซาย 2:10 ผู้สืบทอดที่มีชีวิตอยู่เมื่อพระเยซูเสด็จมาขึ้นจะประสบชัยชนะอย่างต่อเนื่อง เพราะ
 ว่าเขามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ดำรงอยู่ในใจเขา

“ข้าพเจ้าจะเปรมปรีดีอย่างยิ่งในพระเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าจะลึงโลดในพระเจ้าของข้าพเจ้า เพราะพระ
 องค์ได้ทรงสวมข้าพเจ้าด้วยเสื้อผ้าแห่งความรอด พระองค์ได้ทรงคลุมข้าพเจ้าด้วยเสื้อแห่งความชอบธรรม
 อย่างเจ้าบ่าวประดับตัวด้วยพวงมาลัย และอย่างเจ้าสาวตกแต่งตัวด้วยเพชรนิลจินดา” ยะชายา 61:10

ในวิวรณ์ 14:1-5 ได้นำบรรยากาศของสวรรค์ และความสว่างจากบัลลังก์ของพระเจ้าผู้เป็นความสว่าง
 มาสู่เรา มาตรฐานที่ทรงวางไว้สำหรับจิตวิญญาณของเรา มันเป็นที่น่าตื่นเต้นและสูงส่งมาก จึงไม่ควรทำให้เรา
 ย่นย่อ หรือท้อถอย พระเจ้าทรงเต็ม พระทัยที่จะเทฤทธิ์อำนาจทั้งหมดของสวรรค์ เพื่อช่วยให้เราดำรงชีวิต
 อย่างผู้มีชัย

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าการที่จะได้เป็นคนหนึ่งใน 144,000 คน นั้นยากเกินไปสำหรับข้าพเจ้าหรือ?
 ดู ยูดา ข้อ 24,25

บทที่ 14

ข่าวของทูตสวรรค์ สาม องค์

พระนิมิตในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 14 สามารถแบ่งออกได้เป็นสามนิมิต หรือสามขั้นตอนด้วยกัน คือ

- 1) นิมิตของประชากรกลุ่มพิเศษของพระเจ้า จำนวน 144,000 คน ซึ่งเป็นผลแรกเพื่อถวายแด่พระเจ้า
- 2) นิมิตข่าวของทูตสวรรค์สามองค์ ที่เป็นคำเตือนสามประการที่จะประกาศให้ประชากรของพระเจ้าได้รู้เพื่อเตรียมตัวพร้อมในการต้อนรับการเสด็จกลับมาของ พระเยซูคริสต์
- 3) นิมิตการเก็บเกี่ยว หมายถึงการเกี่ยวข้าว เพื่อแยกเอาข้าวดีออกจากข้าวละมาน ข้าวดีจะได้เก็บไว้ในยุ้งฉาง ส่วนฟางและข้าวละมานก็จะทิ้งและเผาไฟเสีย เป็นภาพแสดงให้เห็นว่าเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะเก็บเอาเฉพาะคนชอบธรรม (ข้าวดี) เท่านั้นไปสวรรค์ ส่วนคนบาปคนชั่ว (ข้าวละมานและฟาง) จะทิ้งเสียเพื่อรอการเผาด้วยไฟเท่านั้น

ในจำนวนผู้ที่ได้รับความรอดนี้จะมีคนชอบธรรมเป็นจำนวนมากมาย จนไม่สามารถนับได้ วิวรณ์ 7:9 ดานีเอล 7:9,10 ในจำนวนผู้ชอบธรรมทั้งหมดนี้ พระเยซูจะทรงคัดเลือกผู้ชอบธรรมกลุ่มพิเศษออกมาจำนวน 144,000 คน เพื่อถวายแด่พระเจ้าเป็นผลแรก

ดังนั้นนิมิตทั้งสามประการจึงเป็นนิมิตที่พระเจ้าประทานมาเพื่อย้ำเตือนประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายนี้ เราจึงไม่ควรเพิกเฉย ประมาทต่อคำเตือนของพระเจ้า ข่าวของทูตสวรรค์สามองค์จึงเป็นข่าวตยอนที่สอง ซึ่งท่านโยฮันได้รับในนิมิตเป็นดังนี้

ข่าวทูตสวรรค์องค์แรก วิวรณ์ 14:6,7 “และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งบินไปตลอดทั่วท้องฟ้า นำกิตติคุณอันเจริญเป็นนิมิตไปประกาศแก่ชนชาวโลกทั้งปวง แก่ทุกประเทศ ทุกชาติ ทุกภาษา และทุกคณะ ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายเกียรติยศแก่พระองค์ เพราะว่าเวลาที่พระองค์ทรงพิพากษานั้นมาถึงแล้ว และจงบูชาพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลก และทะเลและธารน้ำทั้งหลาย” ก่อนที่พระเยซูคริสต์เสด็จมารับผู้ชอบธรรมของพระองค์ เพื่อเป็นการเตรียมตัวให้พร้อมต้อนรับการเสด็จมาของพระองค์ พระเจ้าได้เปิดโอกาสให้มีการชักชวนเป็นครั้งสุดท้ายด้วยข่าวสำคัญสามประการ เพื่อจะได้รับการประทับตราครั้งสุดท้ายของพระเจ้า ข่าวนี้แยกคนออกเป็นสองจำพวกคือคนที่ยอมรับข่าวการทรงเรียกของพระเจ้ากับคนที่ไม่ยอมรับข่าวของทูตสวรรค์องค์แรก เป็นข่าวอมตะที่เหมาะสมกับเวลาช่วงสุดท้ายของโลก เป็นการเรียกร้องให้ นมัสการพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ และถวายเกียรติแด่พระนามของพระองค์ ในยามที่คนส่วนใหญ่ในโลกเพิกเฉยต่อคำเรียกร้องของพระองค์ ข่าวนี้เป็นผลให้เกิดการแยกตัวออกจากโลกอันเป็นการแยกครั้งสุดท้าย ระหว่างข้าวสาส์นกับข้าวละมาน มัตถาย 13:24-30 แกะกับแพะ มัตถาย 25:31-46คนชอบธรรมกับคนอธรรม

ทูตสวรรค์สามองค์นำข่าวประเสริฐไปประกาศแก่ชาวโลกทั้งปวง ทุกประเทศ ทุกชาติ ทุกภาษา และทุกคณะ วิวรณ์ 14:6-11

ใครคือทูตสวรรค์ ทูตสวรรค์ หรือ ผู้สื่อข่าวนี้ หมายถึงผู้ชอบธรรมของ พระเจ้าที่ประกาศข่าวอมตะ คำว่าทูตสวรรค์ในภาษากรีก บางครั้งหมายถึงมนุษย์ที่เป็นผู้สื่อข่าว มัตถาย 11:10; ลูกา 9:52 หมายถึงพระเจ้าได้ทรงมอบการประกาศข่าวประเสริฐนี้ให้แก่คริสเตียนเป็นผู้ประกาศ

ภายหลังการพิทหวังครั้งใหญ่ ในปี 1844 พระเจ้าทรงมีบัญชาแก่ผู้รอคอยในสมัยนั้นอีกครั้งหนึ่งว่า “เจ้าจะต้องพยากรณ์อีกเกี่ยวกับชนชาติทั้งหลาย บรรดาประชาชาติ ภาษา และกษัตริย์” วิวรณ์ 10:11

คำพยากรณ์ช่วงแรกสำเร็จ คำพยากรณ์ของชาวทูตสวรรค์องค์แรก ในวิวรณ์ บทที่ 14 ได้เกิดขึ้นสมจริงในขบวนการรอคอย การเสด็จกลับมาของพระเยซู ในปี ค.ศ.1840-1844 ทั้งในยุโรปและอเมริกา คนที่เชื่อในพระเจ้าเกิดความประทับใจอย่างลึกซึ้ง เมื่อเขาศึกษาคำพยากรณ์ 2300 วัน (ปี) ในดาเนียล บทที่ 8:13,14 ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ พวกเขาได้เห็นหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะสิ้นสุดลงในไม่ช้า

ในขบวนการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาของพระเยซูนี้ ในสหรัฐอเมริกา ท่าน วิลเลียม มิลเลอร์ และเพื่อน ๆ ได้ประกาศระหว่างปี 1840-1844 ต่อจากนั้นก็มีการรับช่วงการ ประกาศข่าวนี้ต่อจาก วิลเลียม มิลเลอร์ คริสตจักรวันเสาร์ซึ่งได้ถือกำเนิดขึ้นในโลก เพื่อบอกเล่าให้ชาวโลกทราบถึงความรักของพระเจ้า พระองค์ทรงมอบงานนี้ให้แก่พวกเขา ดักเตือนประชาชนให้ทราบถึงความพิพากษาที่จะเกิดขึ้นกับโลกนี้ เขาเหล่านั้นได้รับแสงสว่างจากพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งเป็นงานสำคัญที่สุดคือการประกาศข่าวของทูตสวรรค์สามองค์ ไม่มีงานอื่นใดสำคัญยิ่งกว่างานนี้ เขาจะไม่ยอมให้สิ่งใดดึงดูดความสนใจของเขาไปจากงานชิ้นนี้ ด้วยเหตุนี้ทูตสวรรค์จึงหมายถึงประชากรของพระเจ้า ที่ประกาศสัจธรรมในวิวรณ์บทที่ 14:6,7 แก่ชาวโลกในยุคสุดท้าย

จงเกรงกลัวพระเจ้า คำว่า เกรงกลัว ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า กลัว (Fear) ภาษากรีกใช้คำว่า (Phobeo) คำ ๆ นี้ไม่ได้มีความหมายในลักษณะหวาดกลัวอย่างในภาษาอังกฤษ แต่เป็นในลักษณะของการเข้าหาพระองค์ ด้วยความเคารพ และยำเกรงต่อ พระผู้เป็นเจ้า และอุทิศทั้งหมดทำตามน้ำพระทัยของพระองค์

คำตักเตือนนี้เป็นการเชื่อเชิญให้ทุกคนจงรักภักดี ขอมมอบทุกสิ่งแก่พระคริสต์ ในวาระ สุดท้าย “ท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวให้พร้อม” มัตถาย 24:44 เป็นการเตรียมตัวให้พร้อมไว้ทุกวันเพื่อรับการเสด็จกลับมาขององค์พระเยซูคริสต์

การพิพากษา “จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายเกียรติยศแด่พระองค์ เพราะว่าเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษานั้นมาถึงแล้ว” วิวรณ์ 14:7 การเริ่มต้นของการพิพากษา เป็นส่วนหนึ่งของข่าวประเสริฐ การพิพากษาจะมาก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู เพราะข่าวประเสริฐจะต้องประกาศไปทั่วโลกก่อน ดู มัตถาย 24:14

หกหรือปีก่อนที่พระเยซูจะเสด็จมาบังเกิด ท่านดาเนียลได้เห็นนิมิต กล่าวคำพยากรณ์ถึงเหตุการณ์การพิพากษาในวิวรณ์บทนี้ด้วย ดู ดาเนียล 8:13,14,27 และ 7:9-13 ระยะเวลา 2300 วัน (ปี) ซึ่งเริ่มในปี ค.ศ. 457 เป็นปีแรก เมื่อเรานับต่อไปจนครบ 2300 ปี ก็จะตก อยู่ในปี ค.ศ. 1844 พอดี แล้วการพิพากษาของพระเจ้าก็ได้เริ่มขึ้นในสวรรค์ พระเยซูได้เสด็จเข้าสู่ห้องบริสุทธิ์ที่สุดของพระวิหารในสวรรค์ ดู เอีเกียส 9:24-26 จนกระทั่งเวลานี้พระเยซูทรงตรวจสอบ (พิพากษา) ประชากรของพระองค์ทุกคนว่าคนใดบ้างจะได้รับความรอด หรือ คนใดบ้างจะไม่ได้ได้รับความรอด ดู มัตถาย 7:21-23 การพิพากษาที่เริ่มขึ้นในปี 1844 นี้ หมายถึงการตรวจสอบ การได้ การชำระสะสางความบาปของประชากรของพระเจ้าเท่านั้น ไม่ได้หมายถึงการพิพากษา ลงโทษคนบาปและชานานกับทูตชั่วร้ายของมัน การพิพากษาคคนบาปกับชานานจะเริ่มขึ้นภายหลังที่พระเยซูเสด็จกลับมาจับผู้ชอบธรรมของพระองค์ไปสวรรค์แล้ว เมื่อนั้นผู้ชอบธรรมทั้งหลายกับพระเยซูคริสต์จะร่วมกันพิพากษาคคนบาปกับชานานและทูตชั่วร้ายของมันต่อไป ดู วิวรณ์ 20:1-4; 1 โครินโธ 6:3

พระผู้สร้างสวรรค์และแผ่นดินโลก “จงบูชาพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างสวรรค์ และ แผ่นดินโลก และทะเล และธารน้ำทั้งหลาย” วิวรณ์ 14:7

ความหมายของข้อความนี้คือ การเรียกร้องให้ถือรักษาวันสะบาโตของพระเจ้าซึ่งเป็นส่วนหนึ่งจากเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์แรก เราได้รับเชิญให้นมัสการพระผู้สร้างในวันที่เป็นอนุสรณ์การสร้างโลกของพระองค์ เยเนซิส 2:1-3; เอีเกียส 20:8-11

สำหรับคนเหล่านั้นที่อ้างว่าเขานมัสการพระคริสต์และเป็นผู้ติดตามที่จงรักภักดีต่อพระองค์นั้น จริงแท้แค่ไหน? มีคริสเตียนจำนวนไม่น้อยที่ทำแต่เพียงผิวเผิน ตามที่สอนไว้ในคำอุปมาของหญิงพรหมจารีสิบคน มัตถาย 25:1-13; มัตถาย 7:21-23 เมื่อพระคริสต์เสด็จมาความจริงก็จะปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัด

ซาตานอ้างว่า พระบัญญัติที่ตรัสด้วยพระสุรเสียงของพระเจ้านั้นมีข้อผิดพลาด เราไม่ต้องถือรักษา พระบัญญัติทั้งหมด นี่แหละคือการหลอกลวงครั้งใหญ่ และครั้งสุดท้ายที่ซาตานจะนำมาสู่โลก มันจะไม่โจมตี พระบัญญัติทั้งหมด แต่ถ้ามันสามารถทำให้คนฝ่าฝืนพระบัญญัติ เพียงข้อเดียวมันก็ได้บรรลุจุดประสงค์ของมัน แล้ว คนที่เห็นด้วยกับการกระทำผิดพระบัญญัติได้บ้างเพียงข้อสองข้อ คนนั้นก็อยู่ได้อ่านาจอของมันแล้ว

The Desire of Ages หน้า 763

ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง วิวรณ์ 14:8 “มีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง เป็นองค์ที่สอง ตามไป ประกาศว่า เมืองบาบิโลนใหญ่นั้นล่มจมเสียแล้ว ล่มจมเสียแล้ว เพราะว่าได้กระทำให้ประเทศทั้งปวงดื่ม เหล้าอุ่นแห่งพระนิเคระห์อันสมกับการล่วงประเวณีของตน “คำเตือนของพระเจ้านั้นได้แสดงออกถึงความรัก ของพระองค์ที่มีต่อชาวโลกทุกคน ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สองเป็นคำตักเตือนที่ครอบคลุมไปทั่วโลกเพื่อเตือนใจคนเหล่านั้นที่ไม่ตอบสนองต่อข่าวของทูตสวรรค์แรก อันตรายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ในวาระสุดท้ายคือ ความลึกลับของ “บาบิโลน” เพราะเหตุที่พระองค์ทรงรักเราอย่างไม่มีขีดจำกัด องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงต้องฝึก หน้ากากของระบบศาสนาเทียมเท็จ และวิงวอนเราอย่าได้มีส่วนอะไรกับมัน

บาบิโลนใหญ่คืออะไร? เพื่อเราจะได้เข้าใจในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สองอย่างแจ่มแจ้ง เราจำเป็นต้องเข้าใจถึง “บาบิโลน” ตามตัวอักษรและสัญลักษณ์ของมันเสียก่อน

บาบิโลน หรือ บาบิโลนนั้น ความหมายตามตัวอักษรหมายถึงเมืองใหญ่ใน ปฐมกาล 10:8-10 ในเวลานั้นมีชายคนหนึ่งตั้งตัวขึ้นเป็นใหญ่ชื่อนิมโรด มีอำนาจ และเก่งกล้าสามารถมาก ได้ตั้งอาณาจักรของตนขึ้น มีเมืองหลวงคือเมืองบาบิโลน นิมโรด ได้รวบรวมประชากรของเขาสร้างเมืองและหอคอยสูงที่แผ่นดินซีนาร์ โดยพากันพูดว่า “มาเถิดให้เราสร้างเมืองขึ้น และก่อหอคอยให้มียอดเทียมฟ้า เพื่อเราจะได้มีชื่อเสียงไว้ ไม่ต้องกระจัดกระจ่ายไปทั่วโลก” (เยเนซิส 11:4) การกระทำในครั้งนี้เป็น การขัดขืนพระบัญชาของพระเจ้าที่พระองค์ได้ทรงตรัสอวยพระพรให้แก่โนฮา และบุตรทั้งหลายของท่านว่า “จงเกิดพงศ์พันธุ์ให้ทวีมากขึ้นทั่วแผ่นดิน และเจ้าจงบังเกิดพงศ์พันธุ์ ทวีขึ้นแพร่หลายไปเป็นอันมากทั่วแผ่นดิน” เยเนซิส 9:1,7 ด้วยความไม่เชื่อฟังและดื้อรั้นของพวกเขาก็ได้สร้างหอคอยใหญ่ขึ้น ในที่สุดพระเจ้าจึงได้คลบบันดาลให้พวกเขาเกิดความสับสนทางภาษา เขาจึงสร้างเมืองและหอคอยไม่สำเร็จ ได้พากันกระจัดกระจ่ายไปทั่วโลก เยเนซิส 11:1-9 ดังนั้นเมืองที่สร้างไม่เสร็จนี้จึงมีชื่อว่า “บาเบล” แปลว่าสับสนวุ่นวาย บาบิโลนตามความหมายของสัญลักษณ์ หมายถึง การขัดขืนไม่เชื่อฟัง ความดื้อดึง ถือดี และอวดตัว บาบิโลนและบาเบล จึงหมายถึงการไม่เชื่อฟังและทำทายเป็นป้อมปราการแห่งการกบฏต่อพระเจ้า ผู้คนที่อาศัยอยู่ในเมืองนั้นมีแต่ความสับสนวุ่นวาย ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรผิดและอะไรถูก

ในภาษาของชาวบาบิโลนเรียกว่า บาบิลู แปลว่า บาเบล หรือบาบิโลน หมายถึงประตูแห่งเทพเจ้าทั้งหลาย แต่เดิมมาชาวเมืองบาบิโลนไม่เชื่อฟังพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ หอบาเบลจึงเป็นสัญลักษณ์ของความดื้อรั้น บาเบลเป็นอนุสรณ์แห่งการละทิ้งความเชื่อ คำว่าบาเบล มาจากคำว่า “บาบาลู” Babalu หมายถึงกระจัดกระจ่าย หรือหายไป SDA Bible Commentary เล่ม 8 หน้า 108,109

เมืองหยิ่งอะเสตกต่ำลง ชาวบาบิโลนได้กวาดต้อนชาวยิวไปเป็นเชลยนานถึง 70 ปี ในสมัยผู้พยากรณ์ ดาเนียล เริ่มแต่ปี ค.ศ. 605 ถึงปี 535 ต่อจากนั้นอีกไม่นาน ในปี ค.ศ. 539 ชาวเปอร์เซีย ได้พิชิตบาบิโลนลง เมื่อกษัตริย์ไซรัส ได้เข้ายึดเมืองบาบิโลนสำเร็จ จึงได้ปลดปล่อยชาวยิวให้กลับไปยังแผ่นดินของตน (เอซรา บทที่1) โดยเหตุนี้พระเจ้าได้ใช้ ไซรัส และกองทัพของพระองค์เป็นผู้ปลดปล่อยชาวยิวได้เป็นอิสระ ไซรัสได้ชื่อว่าเป็น กษัตริย์จากทิศตะวันออก เป็นภาพเล็งถึงพระคริสต์และทูตสวรรค์ของพระองค์ กษัตริย์ไซรัส ได้ปลดปล่อยประชากรของพระเจ้าออกจากบาบิโลนอันใด การเสด็จกลับมาของพระคริสต์กับบรรดาทูตสวรรค์ก็จะมาปลดปล่อยผู้สัตย์ซื่อทั้งหลายในแผ่นดินโลก ให้พ้นจากการกดขี่ข่มเหงของบาบิโลนแห่งโลกปัจจุบันฉนั้น ดู ยะชายา 41:2; 44:28 วิวรณ์ 16:12; 17:14; 19:11-16 ถึงแม้เปอร์เซียจะไม่ได้ทำลาย

เมืองบาบิโลนในตอนแรก ๆ แต่หลังจากที่ได้ก่อการกบฏต่อเปอร์เซียหลายครั้ง ในที่สุดพระราชวัง วิหาร และ กำแพงเมืองบาบิโลนก็ถูกทำลายลงในปี ก.ศ. 480 ปัจจุบันเมืองนี้ได้กลายเป็นสิ่งปรักหักพัง

ในพระคัมภีร์ใหม่ ได้กล่าวถึงบาบิโลนด้วย ท่านเปโตรได้เขียนจดหมายส่งความคิดถึงจากคริสตจักรบาบิโลน 1 เปโตร 5:13 ซึ่งนักวิจารณ์ทั้งหลายลงความเห็นว่าเป็นเปโตรหมายถึงกรุงโรม ไม่ได้หมายถึงเมืองบาบิโลนดั้งเดิม ในหนังสือวิวรณ์ บาบิโลนเป็นสัญลักษณ์ของการต่อต้านพระคริสต์และผู้ติดตามพระองค์ วิวรณ์ 14:8; 16:19; 17:18 บาบิโลน เป็นชื่อรวมของสหภาพศาสนา สันตะปาปา และโปรเตสแตนต์ ที่นับถือวันอาทิตย์ และลัทธิทรวินญาณ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลกลาง ได้ร่วมมือกันสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้ายและบังคับให้ชาวโลกรับเอาเครื่องหมายของมัน

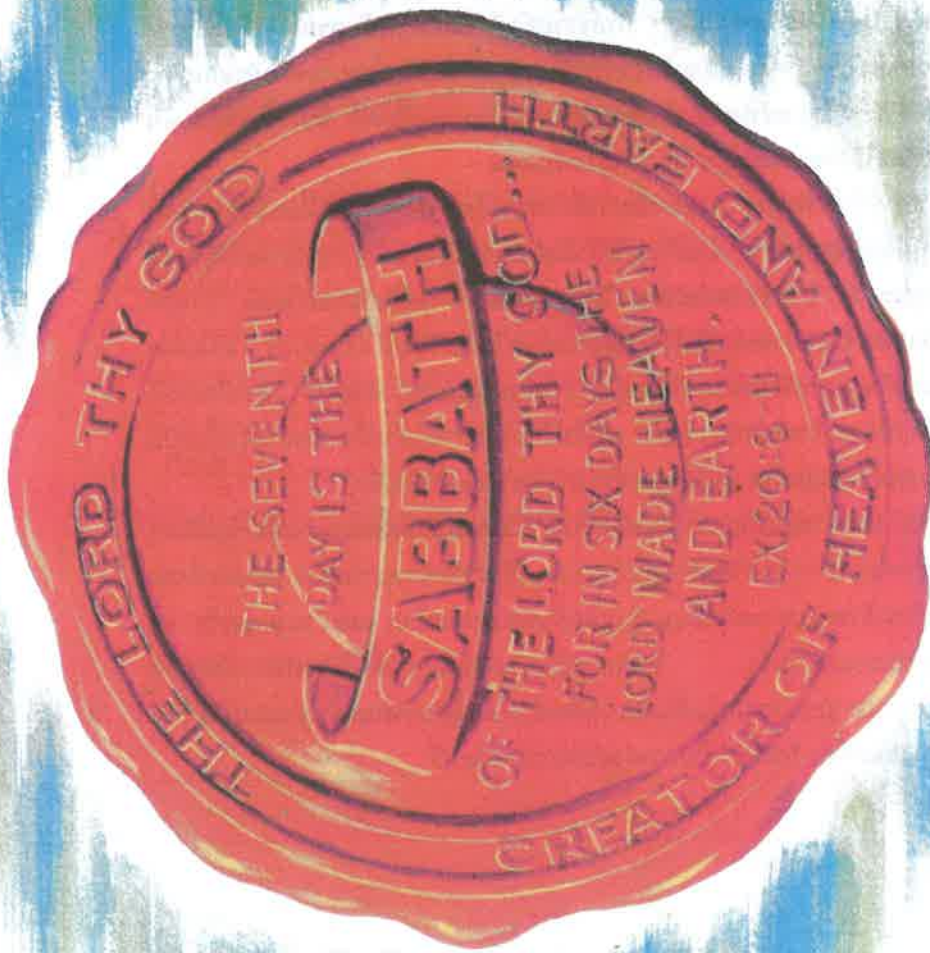
บาบิโลนใหญ่ล่มจมเสียแล้ว “บาบิโลน” เป็นคำรวมที่ท่านโยฮันใช้เพื่อพูดถึงองค์กรทางศาสนาทุกองค์กรที่ทั้งสังฆธรรมของพระเจ้า วิวรณ์ 17:1-6 หมายถึง คริสตศาสนาที่ตกต่ำ ที่ประณีประนอมกับศาสนาอื่นในลัทธิเตียรี่ ในศตวรรษต้นๆของ คริสตศักราชและในที่สุดก็ได้พัฒนาเป็นระบบการปกครองของสันตะปาปา การปกครองของสันตะปาปาเป็นศาสนาในรูปแบบที่ตกต่ำตลอดมา “กษัตริย์ทั่วแผ่นดินโลกลงได้ล่วงประเวณีด้วย” กับหญิงแพศยา (บาบิโลน) นางเป็นแม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย ลูกสาวทั้งหลายของนาง คือ คริสตจักรอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับแม่ ดังนั้นจึงเป็นอื่นไปไม่ได้ นอกจากคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 16 ตอนที่เขาปฏิรูปแยกตัวออกจากโรมเพื่อจะสร้างรากฐานแท้จริงที่ออกมาจากพระคัมภีร์ นำเสียตายที่คริสตจักรปฏิรูปเหล่านั้นไม่ได้สลัดทิ้งกับคัมภีร์ทั้งหมดของโรม โปรเตสแตนต์ที่แยกตัวออกจากโรมันคาทอลิก ในตอนแรก ๆ ก็ยังยึดมั่นในคำสอนของพระคัมภีร์พระลักษณะของพระเจ้า ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ การไถ่บาปด้วยพระโลหิต และการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ แต่ต่อมาจิตวิญญาณที่ร่อนรนและเข้มแข็ง ค่อย ๆ เบี่ยงเบนลง ไม่มีการตื่นตัวไม่มีการกลับใจ ไม่ได้เจริญเติบโตขึ้นในพระคุณของพระเจ้า วันสะบาโตที่แท้จริงของพระเจ้าก็ละลืม ไม่ได้ปฏิรูปให้ถูกต้อง ไม่มีใครพูดถึงความรอดเมื่อมีธุรกิจมากขึ้น การค้ากับการผลิตสูงขึ้น ตลาดหุ้นกำลังเป็นที่นิยม ความสนุกสนานหลายรูปแบบ ใจที่จดจ่ออยู่กับทางโลกเพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้นกับทุกคริสตจักร ทุกคณะ

ชาตานกำลังหลอกลวงทุกชาติทั่วโลก ให้กระทำในสิ่งที่มันต้องการเพื่อต่อสู้กับพระเจ้า “บาบิโลนมหานคร” หมายถึงคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อ และศาสนาอื่น ๆ กำลังรวมตัวกันระหว่างโรมันคาทอลิกกับโปรเตสแตนต์ เพื่อความเป็นเอกภาพ พวกเขาได้ “หล่น” ออกจากสังฆธรรมของพระเจ้า เมื่อเขาได้เอาคำสอนของมนุษย์มาแทนคำสอนของพระเจ้า เมื่อเขาไม่ยอมฟังเสียงตักเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกนี้ได้จับมือกันเพื่อประกาศความเชื่อผิด ๆ ของเขาโดยใช้อำนาจของรัฐบาลกลางเข้าสนับสนุน

การดื่มเหล้าองุ่น คำว่า “ได้กระทำให้ประเทศทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่น” หมายถึงว่าเมื่อคนใดคนหนึ่งต้องการให้เราทำอะไรบางอย่างตามที่เขาต้องการ โดยที่เขาใช้กำลังอำนาจบีบให้เราทำ เราอยากต่อต้านแต่กระทำไม่ได้เพราะด้วยเหตุผลบางประการ หรือหลายประการ ในที่สุดเราต้องตกอยู่ในสภาพจำยอม ทำนองเดียวกันเมื่อคนเกือบทั้งโลก ได้รับเอาเครื่องหมายของสัตว์ร้าย โดยการถูกบังคับ วิวรณ์ 13:16,17 แต่ต่อมาประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ดูเหมือนจะพอใจ และกลับให้การสนับสนุน (ร่วมดื่มเหล้าองุ่น) ด้วยกัน การดื่มเหล้าองุ่นของประเทศทั้งปวง เป็นผลสืบเนื่องมาจากการหลอกลวง เพื่อให้ร่วมกระทำผิดด้วยกัน เหล้าองุ่นนั้นเป็นเหล้าองุ่นแห่งพระนิเคาะห์ ของพระเจ้าครั้งสุดท้าย มันไม่ใช่เหล้าที่ดี แต่พวกเขาจำต้องดื่ม

การลวงประเวณี วิวรณ์ 14:8 ตอนท้าย การลวงประเวณี เป็นภาพลักษณ์ของความสัมพันธ์ผิด ๆ ระหว่างคริสตจักรกับโลกและพระของโลกรนี้ หรือคริสตจักรกับอำนาจของรัฐคริสตจักรควรแต่งงานกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของนางเท่านั้น แต่เมื่อคริสตจักรขอความสนับสนุน ร่วมมือกับอำนาจฝ่ายโลก และอำนาจของรัฐ พวกเขารู้ร่วมคิดกระทำสิ่งที่ผิดจากธรรมะของพระเจ้า โดยความสัมพันธ์ใหม่นี้นางก็ได้ลวงประเวณีทางจิตวิญญาณแล้ว คำว่า ลวงประเวณีได้ครอบคลุมถึงความสัมพันธ์ใด ๆ ที่ผิดพระบัญญัติของพระเจ้า คำสอนผิด ๆ กับรูปเคารพ ตลอดทั้งการใช้อำนาจทางการเมือง ถือได้ว่าเป็นการลวงประเวณีกับโลกนี้

THE SEAL OF GOD

THE FOURTH COMMANDMENT, WRITTEN WITH THE FINGER OF GOD, AND FOUND IN THE HEART OF HIS LAW, CONTAINS ALL THREE ELEMENTS OF A SEAL:

NAME—"THE LORD THY GOD"

TITLE—"MAKER"

TERRITORY—"HEAVEN AND EARTH"

THE MARK OF THE BEAST

THE "MARK OF THE BEAST" MUST BE SOME HUMAN INSTITUTION WHICH STANDS IN DIRECT OPPOSITION TO THE SEAL OF GOD. THE APOSTATE CHURCH HAS TORN THE TRUE SABBATH OUT OF GOD'S LAW, SUBSTITUTED SUNDAY, A FESTIVAL BORROWED FROM PAGANISM, AND NOW POINTS TO THIS BOLD ACTION AS THE "MARK" OF HER POWER!

พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ก่อนที่พระเจ้าจะเป็นเจ้าจะเสด็จกลับมา ชาตานจะทำการอัศจรรย์ สำแดงอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ เพื่อคนเหล่านั้นที่จะต้องพิณาศ เพราะเขาทั้งหลายไม่ยอมรับความจริงเพื่อจะรอดได้ เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงปล่อย ให้ความลุ่มหลงมาครอบงำเขา เขาเชื่อในสิ่งที่เป็นความเท็จ (2 เธสะโลนิกา 2:9-11) เมื่อมาถึงจุดนี้แล้วคริสตจักรที่หลงผิดกับโลกก็จะร่วมมือกันอย่างสมบูรณ์ และความลุ่มหลงของบาบิโลนก็จะสำเร็จ การเปลี่ยนแปลงนี้จะค่อยเป็นค่อยไป ในที่สุดก็จะสำเร็จในอนาคตอันใกล้

ข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สาม วิวรณ์ 14:9,10 “ทูตสวรรค์องค์ที่สามก็ตามไปประกาศด้วยเสียงอันดังว่า ถ้าคนใดจะบูชาสัตว์ร้ายนั้นและรูปของมัน และรับรอยสักของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระนิเคาะห์ของพระเจ้า ซึ่งไม่ระคนกับสิ่งใดที่ได้เทลงในจอพระนิเคาะห์ของพระองค์ และเขาถูกความทุกข์ทรมานด้วยไฟกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย และต่อพระพักตร์พระเมษโปดกนั้น “ข้าวจนที่สามนี้เป็นคำตักเตือนให้บุตรชายหญิงทั้งหลายของพระเจ้าระวังตัว เพราะการทดลองและความทุกข์ยากลำบากอยู่เบื้องหน้าเขาแล้ว ทูตสวรรค์กล่าวว่า เขาจะต่อสู้กับสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมันอย่างสุดความสามารถความหวังเดียวของเขาคือจะได้รับชีวิตนิรันดร์ คือเขาจะต้องยืนหยัดจนถึงที่สุด

ภายหลังปี ค.ศ. 1844 คำพยากรณ์อีกข้อหนึ่งก็จะสำเร็จ เมื่อวันอาทิตย์ได้ถูกเช็ดขูขึ้น ด้วยการกระทำของรูปจำลองสัตว์ร้าย และเครื่องหมายของสัตว์ร้าย โดยที่มีการเรียกร้องให้ถือวันอาทิตย์เป็นวันบริสุทธิ์ไปทั่วโลก ประชากรในโลกนี้จะต้องตัดสินใจ เพราะมันมีความสำคัญต่อชีวิตและความตาย

สัตว์ร้าย ในวิวรณ์บทที่ 13:1-4 สัตว์ร้ายตัวแรกที่มีรูปร่างคล้ายกับเสือดาว มีหัวเจ็ดหัวหมายถึงคริสตจักรโรมันคาทอลิก ซึ่งมีอำนาจทางการเมืองหนุนหลัง และมีอำนาจลงโทษทุก ๆ คนที่ไม่เห็นด้วย และต่อมาสัตว์ร้ายตัวที่สองที่มีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ (วิวรณ์ 13:11-18) จะบังคับให้มนุษย์บูชาสัตว์ร้ายตัวแรก

รูปจำลองของมัน ในวิวรณ์ 13:11 สัตว์ตัวที่สองที่มีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะหมายถึงสหรัฐอเมริกา อำนาจนี้จะทำรูปจำลองให้แก่สัตว์ตัวแรก (สันตะปาปา) เมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายที่นมัสการวันอาทิตย์ในอเมริกาได้รวมตัวกำหนดความเชื่อร่วมกันขึ้นเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายก็จะทวีอิทธิพลขึ้นจนสามารถทำให้รัฐบาลกลางออกกฎหมายสนับสนุนข้อเชื่อเหล่านั้นบังคับให้มนัสการในวันอาทิตย์ (Sunday Law) ก็เท่ากับว่าพวกเขาได้สร้างรูปจำลองของสันตะปาปาขึ้น

เมื่อนั้นคริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้าจะถูกข่มเหง ดังเช่นประชากรของพระเจ้าในสมัยโบราณ The Story of Redemption หน้า 361, 382

เครื่องหมายของสัตว์ร้าย การเปลี่ยนแปลงวันสะบาโต คือเครื่องหมายแห่งอำนาจของคริสตจักรโรมันคาทอลิก นี่แหละคือเครื่องหมายของสัตว์ร้าย

คริสตจักรโรมันคาทอลิกประกาศว่า “การไม่ถือรักษาวินิจฉัย เป็นบาปที่ต้องถึงแก่ชีวิต” ในต้นยุคกลางของยุโรป คริสตจักรคาทอลิกได้ประกาศว่า ได้พบจดหมายส่งมาจากสวรรค์ ที่ทำให้คนในสมัยนั้นหวาดกลัวมาก จนต้องถือรักษาวินิจฉัยแทนวันสะบาโต (วันเสาร์) ในปี ค.ศ. 1054 สันตะปาปา ลีโอที่ 9 ได้ขับไล่คริสตจักร อีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์ ออกไปเพราะพวกออร์ทอดอกซ์ถือรักษาวินิจฉัย (วันเสาร์) ซึ่งคริสตจักรคาทอลิกต่อต้านอย่างแข็งขันในเวลานั้น ปีตรุส เดอ อันซาราโน กล่าวว่า สันตะปาปาสามารถเปลี่ยนพระบัญญัติของพระเจ้าได้ หัวหน้าบาทหลวงแห่งเรกิโอ ประกาศที่เคาซิล อีฟ เทรนต์ (Council of Trent) ประกาศว่า “วันสะบาโต วันที่มีเกียรติที่สุดในพระบัญญัติ ถูกเปลี่ยนมาเป็นวันขององค์พระเจ้าโดยอำนาจของ คริสตจักร เราถือรักษาวินิจฉัยแทนวันเสาร์ก็เพราะว่าคริสตจักรคาทอลิก ได้โอนความศักดิ์สิทธิ์จากวันเสาร์มาไว้ที่วันอาทิตย์”

ผู้ประกาศข่าวทั้งสาม

ความจริงแล้วพระเจ้ามิได้ทรงเปลี่ยนพระบัญญัติ แต่ผู้นำคริสเตียนกลุ่มหนึ่ง กลับถือสิทธิ์เปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระเจ้า และทำการก่อความ ช่มเหิง และขับไล่คริสเตียนนับล้านที่ถือรักษาวันสะบาโตของพระเจ้าออกจากคริสตจักร พร้อมกับตั้งข้อหาร้ายแรงมาก

การออกกฎหมายบังคับให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย ยังไม่เกิดขึ้นในขณะนี้ แต่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ บางคนถือรักษาวันอาทิตย์เพราะเขาคิดว่าเป็นสิ่งที่เขาควรทำ ทั้ง ๆ มีหลักฐานอย่างเพียงพอที่จะยืนยันว่าผิดก็ตาม เขาได้รับเอาเครื่องหมายของสัตว์ร้ายไว้ที่หน้าผากของเขาแล้ว บางคนก็รับเอาวันอาทิตย์ เพราะเกรงว่าจะได้รับโทษจากรัฐบาล ถ้าเขาไม่ทำตามก็จะไม่ได้รับความสวดจากการดำเนินธุรกิจของเขา คนพวกนี้ก็จะได้รับเครื่องหมายไว้ที่มือของเขา

คนเหล่านั้นที่ปฏิเสธพระเจ้าและรับเครื่องหมายสัตว์ร้ายจะต้องถูกทรมาน พวกเขาจะได้รับภัยพิบัติเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา คนชั่วทั้งหลายที่ยังมีชีวิตอยู่จะต้องทนทุกข์ทรมานถึงตาย เขาจะต้องตายเป็นเวลานานถึง 1000 ปี (วิวรณ์ 20:5,6) ภายหลังจากนั้นพวกเขาจะฟื้นขึ้นมาในเวลาอันสั้น ๆ และจะถูกโยนลงไปในบึงไฟพร้อมกับซาตาน และทูตสวรรค์ชั่วทั้งหลาย นี่เป็นความตายครั้งที่สอง วิวรณ์ 20:9,10,14

ตลอดไปเป็นนิรันดร์ วิวรณ์ 14:10,11 “และเขาจะถูกความทุกข์ทรมานด้วยไฟก้ำมดดิน ต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย และเฉพาะพระพักตร์พระเมษโปดกนั้น และวันทรมานของเขาพุ่งขึ้นเสมอเป็นนิรันดร์นิรันดร์ คนทั้งหลายที่บูชาสัตว์ร้ายนั้น และรูปของมัน และใครที่รับเอาเลขหมายชื่อของมันย่อมไม่มีเวลาว่างเว้นเลยทั้งกลางวันกลางคืน” คำว่า เป็นนิรันดร์ ในภาษาอังกฤษ “Forever and Ever” หรือในภาษากรีก “Eis Aionas Aionon” ถ้าแปลตามตัวอักษรหมายถึง “ไม่มีสิ้นสุดตลอดกาล” แต่ในที่นี้หมายถึงนานเท่าที่ธรรมชาติของสิ่งนั้น ๆ จะอำนวย สำหรับคนชั่วที่บาปหนาอธรรมแล้ว คนพวกนี้มีธรรมชาติเป็น มตะ (ต้องตาย) เมื่อเขาถูกลงโทษด้วยไฟ ไฟจะไหม้เขาไปจนหมดสิ้นไม่เหลือแม้แต่ซาก แล้วเขาก็จะสาบสูญไป

สำหรับธรรมชาติของพระเจ้านั้น คือทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ เพราะพระองค์เป็น อมตะ คือไม่มีวันตาย ไม่รู้จักตาย ไม่มีวันสิ้นสุด 1 โดโมเธีย 6:16 ชีวิตนิรันดร์ของผู้ชอบธรรมจะอยู่เป็นนิรันดร์ และเป็นนิรันดร์จะไม่มีการตายเพราะเขาได้รับชีวิตอมตะ เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา 1 โกรินโธ 15:51-54

คำว่า Aion ที่ใช้ ใน วิวรณ์ 14:11 มักจะใช้กับเวลาที่มีช่วงจำกัด เช่น ในมัดธาย 13:39-42 กล่าวถึงวาระสุดท้ายของโลก Aion หมายถึงช่วงอายุคนบาปนั้นมีธรรมชาติเป็น มตะ คือเป็นผู้ที่จะต้องตาย เมื่อถูกไฟเผาซัดดินซังกอ ทรมานอยู่สักพักแล้วก็ตาย ในที่สุดก็ถูกไฟเผาจนหมดสิ้นไม่เหลือซาก ก็จับกันแค่นั้น มาลาคีย์ 4:1-3; สดุดี 37:10,20

ดังนั้นคำว่า เป็นนิรันดร์ ของคนชอบธรรมนั้นหมายถึงมีชีวิตไม่สิ้นสุดเพราะธรรมชาติของเขาเป็น อมตะ (ไม่รู้จักตาย) แต่สำหรับคนชั่ว บาปหนาอธรรมแล้ว คนพวกนี้มีธรรมชาติเป็น มตะ (ต้องตาย) เมื่อเขาถูกลงโทษด้วยไฟ ไฟก็จะไหม้เขาไปจนหมดสิ้นไม่เหลือซากและสาบสูญไป

ความเชื่อของสิทธิชน วิวรณ์ 14:12 “นี่แหละเป็นความเชื่อมั่นของบรรดาสิทธิชน คือคนเหล่านั้นที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินตามความเชื่อของพระเยซู” คนที่ทนต่อความทุกข์ยากลำบากในชีวิตนี้ ที่ถือพระบัญญัติของพระเจ้า และมีความเชื่อของพระเยซู จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ชอบธรรม ความปลอดภัยอย่างเดียวของเขา คือการวางใจในพระเยซูคริสต์ ด้วยความอดทน ทำตามพระบัญญัติ (นำพระทัยของพระองค์) และดำรงชีวิตประจำวันด้วยความเชื่อในพระองค์อย่างเสมอต้นเสมอปลาย

ในวาระสุดท้ายจะมีคนอยู่สองจำพวก พวกหนึ่งจะเป็นคนที่บูชาสัตว์ร้าย รูปจำลองของมัน และรับเอาเครื่องหมายของมัน คนพวกนี้จะถูกทำลายเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา อีกพวกหนึ่งเป็นพวกที่อยู่ในความเชื่อของพระเยซู อดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก ด้วยการประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ พวกนี้จะได้รับรางวัลได้รับความรอด จะได้เข้าไปอยู่ในสวรรค์เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา

การเก็บเกี่ยว พระคริสต์ทรงเก็บเกี่ยวผู้ชอบธรรม

วิวรณ์ 14:13 “ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงมาจากสวรรค์สั่งว่า จงเขียนไว้เถิดว่าตั้งแต่นี้สืบไป คนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข และพระวิญญาณตรัสว่าจริงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้หลุดจากการเหน็ดเหนื่อยของเขา และผลแห่งกิจการที่เขาได้กระทำนั้นจะตามเขาไป “เหล่าคนที่ตายในพระคริสต์ก่อนการเสด็จกลับมา จะได้รับการพักผ่อนชั่วคราว ชีวิตกิจกรรมดีงามของพวกเขาจะเป็นพยานยืนยันถึงความเชื่ออย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าเขาจะตายไปแล้วก็ตาม ขณะที่เขาหลับอยู่ในหลุมฝังศพอย่างสงบสุข ชีวิตในอดีตของเขาได้เป็นพยานให้แก่คนที่ยังมีชีวิตอยู่เพื่อเป็นแบบอย่างในการตัดสินใจยืนหยัดเพื่อพระคริสต์และชีวิตนิรันดร์

เมื่อผู้หนึ่งตายไป อิทธิพลของเขาจะไม่ตายตาม แต่จะยังอยู่ต่อไป อิทธิพลของคนดีบริสุทธิ์จะยังอยู่ต่อไป หลังจากที่เขาตายไปแล้ว เหมือนดวงอาทิตย์ที่กำลังตกดิน แต่ได้สาดแสงไปทั่วท้องฟ้าทำให้ยอดเขาสว่างไสว หลังจากที่มันได้ลับไปแล้ว

เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาด้วยสง่าราศี หลุมฝังศพของผู้ชอบธรรมจะเปิดออกและจะตื่นขึ้น ทุกคนที่ตายในความเชื่อภายใต้ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะออกมาจากอุโมงค์ฝังศพด้วยสง่าราศี เขาจะได้ยินพันธสัญญาแห่งสันติสุข ซึ่งพระเจ้าตรัสกับคนทั้งหลายที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์

อีกไม่นานทางทิศตะวันออก เมฆดำก้อนเล็ก ๆ เท่าฝ่ามือ นั้น เป็นเมฆที่หุ้มตัวพระผู้ช่วยให้รอด ประชากรของพระเจ้าจะทราบทันทีว่า นี่เป็นภาพแห่งการเสด็จมา พวกเขาพากันมองดูมันเคลื่อนใกล้เข้ามาในโลกอย่างเงียบ ๆ เมื่อเมฆเคลื่อนใกล้โลกมากขึ้น มันจะสว่างขึ้นจนเห็นเป็นเมฆสีขาว และจะได้ยินเสียงแตรสังข์ของพระเจ้าดังขึ้น พร้อมกับเสียงเพลงของเหล่าทูตสวรรค์ดังก้องวาลขึ้น พระเยซูเสด็จมาด้วยผู้พิชิต ผู้ทรงฤทธิ์ใหญ่ยิ่งเสด็จมา เพื่อพิพากษาคนเป็นและคนตาย ทูตสวรรค์สุดท้ายจะนับได้นั้นได้ติดตามพระองค์เสด็จมา The Great Controversy หน้า 640,641

คำว่า บุตรมนุษย์ พระเยซูได้รับพระฉายาว่าเป็นคนหนึ่งในครอบครัวของมนุษย์ ถึงแม้พระองค์จะมีร่างกายเปี่ยมด้วยสง่าราศี พระคริสต์ก็ยังเป็นที่รู้จักในฐานะเป็นบุตรของมนุษย์คนหนึ่งด้วย

มีมงกุฎทองคำที่พระเสีอร มีมงกุฎทองคำที่พระเศียรของพระองค์ เป็นมงกุฎแห่งชัยชนะ มันต่างกับมงกุฎหนามที่พระองค์ทรงสวมเมื่อตอนสิ้นพระชนม์ เพื่อเราทั้งหลาย มงกุฎที่พระองค์ทรงสวมตอนเสด็จมานั้น หมายถึงชัยชนะฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งพระองค์ได้รับที่ภูเขาคาลวารี่เพื่อมนุษยชาติดู วิวรณ์ 5:5,9,10

เดี๋ยวคมในพระหัตถ์ เมื่อใดที่เราเห็นขวานถือเคียวในดูลูกเก็บเกี่ยว เราก็รู้ได้ว่าข่าวในนาแก่เต็มทีพร้อมที่จะเก็บเกี่ยวได้แล้ว การเก็บเกี่ยวก็จะเริ่มขึ้นตรงตามเวลา ถ้าหากล่าช้าออกไปอีกเมล็ดข้าวที่แก่ก็จะร่วงหล่นจากรวงเสียหายได้

เช่นเดียวกันเมื่อองค์พระเยซูคริสต์ ทรงถือเคียวอันคมก็เป็นสัญลักษณ์แสดงให้เห็นว่า เวลาเก็บเกี่ยวผู้ชอบธรรมมาถึงแล้ว เพื่อจะรวบรวมเขาไว้ในแผ่นดินสวรรค์ของพระองค์ ในที่สุดการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ก็เป็นจริง เมล็ดข้าวที่ดีของ พระคริสต์ที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วโลกก็จะถูกรวบรวมมาไว้ในที่เดียวกัน เพื่อจะพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา 1 เธสะโลนิกา 4:16-18 จากข้อความในวิวรณ์ 14:13-20 จะมีเหตุการณ์ที่เด่นชัดอยู่สองอย่างที่กล่าวไว้ คือ หนึ่ง การรวบรวมผู้ชอบธรรม ซึ่งเหมือนกับต้นข้าวที่สุกแล้ว สอง การรวบรวมคนชั่วซึ่งเหมือนกับผลอุ่นที่สุกแล้ว ในคำพยากรณ์นี้หากว่าเรามองดูภาพกว้าง ๆ การเก็บเกี่ยวข่าวหมายถึงการรวบรวมผู้ชอบธรรมซึ่งเป็นบุตรที่แท้จริงของพระเจ้ารวมทั้งคนเป็นและคนตายตลอดทุกยุคทุกสมัย ส่วนการเก็บเกี่ยวผลอุ่นหมายถึงคนทั้งหมดที่จะต้องพิพากษา ทั้งคนเป็นและคนตายที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงใช้การทำงานของธรรมชาติเปรียบ เทียบกับการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ น้ำค้างและฝนทำให้เมล็ดข้าวแตกหน่อ และสุกสำหรับการเก็บเกี่ยวฉันใด พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทำให้จิตวิญญาณเติบโตฉันนั้น ข่าวที่สุกหมายถึงงานที่พระคุณของพระเจ้าได้ทำในพระวิญญาณบริสุทธิ์ลง ฝนปลายฤดูที่ทำให้ต้นข้าวพร้อมที่จะเกี่ยว หมายถึง พระคุณฝ่ายจิตวิญญาณที่ตระเตรียม

คริสตจักรไว้สำหรับพระบุตรของพระเจ้า การเทพะวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งนี้เปรียบเสมือนฝนที่ตกในปลายฤดู คริสเตียนทั้งหลายควรทูลขอพระเจ้าแห่งการเก็บเกี่ยว ประทานฤทธิ์อำนาจนี้ให้แก่ตนเองในช่วงเวลาที่เป็น ฝน ปลายฤดู

การเก็บเกี่ยวคนชั่ว วิวรณ์ 14:17-20 “และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งได้ออกมาจากพระวิหารที่อยู่ใน สวรรค์ ถือเคียวอันคมเหมือนกัน และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งได้ออกมาจากแท่นบูชา มีฤทธิ์ครอบงำไฟได้ ทำนองคั่นร้องบอกท่านที่ถือเคียวอันคม ด้วยเสียงอันดังว่า ท่านจงใช้เคียวคมของท่านเกี่ยวเก็บพวงอุ่นแห่ง แผ่นดินโลก ด้วยว่าลูกอู่นั้นสุกดีแล้ว ทูต สวรรค์องค์นั้นก็ใช้เคียวเกี่ยวแผ่นดินโลก แล้วได้เก็บรวบรวมผลอุ่นแห่งแผ่นดินโลก แล้วเทลงในเครื่องทึบผลอุ่นอันใหญ่คือพระนิเคาะห์ของพระเจ้า เขาได้เหยียบย่ำ คั้นน้ำอุ่นในเครื่องทึบผลอุ่นภายนอกเมือง และโลหิตไหลออกจากเครื่องทึบผลอุ่นนั้นท่วมบังเทียนม้า ไหล นองไปถึง เจ็ดพันสองร้อยแปดสิบเส้น”

บางคนคงไม่สบายใจ เมื่อคิดถึงภาพโรธและการลงโทษของพระเจ้า เราข้อนคิดไปถึงตอนน้ำท่วม โลกใน เยเนซิส 6:5-7,17 เรื่องพระเจ้าทำลายกองทัพอะซีเรีย 185,000 คน ที่ทูตสวรรค์องค์หนึ่งฆ่าตาย ในคืนเดียว 2 พงศ์กษัตริย์ 19:35 เรื่องการตายของอะนาเนีย กับ สัปไฟเรที่มสาต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ กิจ การ 5:1-11 และการทำลายคนชั่วในวันเก็บเกี่ยวครั้งสุดท้ายของโลก 2 เทสะโลนิเก 1:7-10

เราจะวางตัวอย่างไว้กับตัวอย่างต่าง ๆ แห่งพระพิโรธและความพินาศที่มาจากพระเจ้า ข้อเท็จจริงก็คือ พระองค์ทรง “เป็นความรัก” 1-โยฮัน 4:8 พระองค์กระทำเพราะรักเท่านั้น และเสมอไปพระเจ้าทรงไว้ซึ่ง “ความยุติธรรม” นะเซมาห์ 9:33 ยะชายา 45:21 การขับเคียวครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นจากทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ที่ ครั้งหนึ่งเคยเป็นทูตสวรรค์ที่ดีพร้อมซึ่งได้กล่าวหาว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรม

อีกอย่างพระเจ้าทรงประทานโอกาสให้แก่มนุษย์ทุกคนให้อยู่กับฝ่ายบริสุทธิ์ชอบธรรม โยฮัน 3:16 พระองค์ไม่ทรงสามารถประทานชีวิตนิรันดร์ แก่ผู้ที่ไม่ยอมรับ พระองค์ผู้เป็นแหล่งกำเนิดแห่งชีวิต วิธีการ ทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง วิวรณ์ 15:3

พระเจ้ามิได้ทรงทำให้ผู้ใดต้องพินาศตามอำเภอใจของพระองค์ ทุกคนมีเสรีภาพในการเลือกเพื่อตัว ของเขาเองว่าจะรับใช้และรักพระเจ้าหรือจะฝ่าฝืนและพินาศเป็นนิตย์ พระเจ้าจะไม่ทรงทำลายผู้ใด ทุก ๆ คนที่ถูก ทำลายนั้นเป็นการทำลายตนเอง Christ's Object Lessons หน้า 84 พระเจ้าจะไม่รับผิดชอบต่อผลพวงแห่งชีวิต ที่ผิดบาป เราเองจะต้องเก็บเกี่ยวในสิ่งที่เราได้หว่านไว้ ฆะลาเตีย 6:7 คนบาปจะนำโทษมาสู่ตัวเอง การ กระทำของเขาได้ก่อให้เกิด ผลพิษแก่สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่จะนำผลกรรมอันชั่วร้ายมาสู่ตัวเอง Selected Messages เล่ม 1 หน้า 235 พระเจ้าไม่ทรงรับผิดชอบต่อความพินาศที่ฆาตกรและคนบาปชั่วทั้งหมดได้ก่อไว้ เมื่อคนเหล่านั้นหันหลังให้แก่พระเจ้า พระองค์จะทรงถอนการคุ้มครองของพระองค์ออกไป เขาจึงกลายเป็น เหยื่อของฆาตกร

เมื่อสิ้นสุดการทดสอบแล้วพระเจ้าจะลงโทษฆาตกรและคนชั่วทั้งหมด ภัยพิบัติครั้งสุดท้ายเจ็ด อย่าง เป็นการกระทำของพระเจ้าโดยตรง วิวรณ์ 15:1 เปรียบเทียบกับบท 16:5-7 ในทำนองเดียวกัน ความ พินาศที่เกิดขึ้นกับคนชั่วที่ยังมีชีวิตอยู่ เมื่อพระคริสต์เสด็จมาพร้อมกับการลงโทษฆาตกรและผู้ติดตามมันใน ตอนสิ้นยุคพันปีนั้น จะเป็นการกระทำของพระเจ้าโดยตรง เราไม่ต้องเอาพระพิโรธของพระองค์ไปเปรียบ เทียบกับความโกรธของมนุษย์ พระพิโรธของพระเจ้า เป็นปฏิกิริยาที่ยุติธรรมและบริสุทธิ์ที่มีต่อบาป

ภาพการเก็บเกี่ยวสองครั้งในนิมิตบทนี้ ได้นำมาจากการทำไร่ในปาเลสไตน์สมัยโบราณ ซึ่งทุกปี จะมีการเก็บเกี่ยวใหญ่สองครั้ง คือ การเก็บเกี่ยวข้าวในฤดูใบไม้ผลิ และการเก็บผลอุ่นในฤดูใบไม้ร่วง การ เก็บอุ่นในที่นี้ หมายถึงคนชั่วจะถูกรวบรวม ไว้สำหรับความพินาศ

บ่อน้ำอุ่น วิวรณ์ 14:20 “เขาได้เหยียบย่ำคั้นน้ำอุ่นในเครื่องทึบผลอุ่นภายนอกเมือง “การย่ำอุ่น ในที่นี้หมายถึงความพินาศของคนชั่ว ตามภาพนี้ผู้พยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิม กล่าวว่า จะเกิดขึ้นนอกกรุง เยรูซา เล็ม” โยเอล 3:12-14 ท่านโยฮันเห็นภาพความพินาศและจุดจบของคนบาป คือได้ เห็นโลหิตที่ไหลออกจาก

เครื่องที่บนน้ำองุ่นไหลนองไปทั่วแผ่นดินเป็นบริเวณกว้าง หมายถึงความพินาศของคนชั่วนี้ใหญ่หลวงนัก วิวรณ์
14:20 ตอนท้าย

เวลาเก็บเกี่ยวสำหรับโลกนี้ คือการเสด็จกลับมาของพระเยซู เพื่อรับผู้สัตย์ซื่อและชอบธรรมของพระ
องค์ไปสู่สวรรค์ และเพื่อจะได้ทำลายคนบาปหยาบช้าที่ไม่ยอมรับความรักของพระองค์

บทที่ 15

กัณฑ์มาน เจ็ด ประการ

วิจารณ์บทที่ สิบห้า และ บทที่สิบหก

วิวรณ์ 15:1 “ข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตในสวรรค์อีกประการหนึ่ง เป็นที่หน้าอัครรรยย์ยืนนัก คือมีทูตสวรรค์เจ็ดองค์ ถือกัณฑ์มานเจ็ดอย่าง อันเป็นวิบัติครั้งสุดท้าย ด้วยว่าพระนิเคาะห์ของพระเจ้า ก็ถึงที่สำเร็จในกัณฑ์มานเหล่านั้น”

กัณฑ์มานเจ็ดประการ กัณฑ์มานนี้ถือได้ว่าเป็นกัณฑ์พิบัติครั้งสุดท้าย ผู้ชอบธรรมกับคนชั่วจะถูกแยกออกจากกันให้เห็นอย่างเด่นชัดภายหลังจากการทดสอบได้สิ้นสุดลง แล้วกัณฑ์พิบัติครั้งสุดท้ายเจ็ดอย่างจะเกิดขึ้น ความทุกข์ทรมานครั้งใหญ่จะตกอยู่กับคนบาปที่ไม่กลับใจ สำหรับคนชอบธรรมจะไม่ได้รับกัณฑ์มานนี้ แต่ก็มีความลำบากหลายอย่างอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากคนชั่วที่ได้รับกัณฑ์มานนี้ แต่ถึงแม้จะลำบากเพียงไรก็ตาม คนชอบธรรมก็จะสรรเสริญพระเจ้าไม่หยุด แต่สำหรับคนชั่วแล้วเขาจะกล่าวคำหมิ่นประมาทว่าพระเจ้า เพราะกัณฑ์มานนั้น กัณฑ์มานนี้จะเกิดขึ้นก่อนการเก็บเกี่ยวในบทที่ผ่านมา กัณฑ์นี้จะปรากฏแสดงให้เห็นถึงความทุกข์ยากลำบากที่จะเกิดขึ้นระหว่างช่วงสิ้นสุดการทดสอบ (การพิพากษา) ประชากรของพระเจ้ากับการเสด็จกลับมาของพระเจ้าของเรา คำว่าปิดการทดสอบหมายถึงการพิพากษาสิ้นสุดลง การพิพากษานี้จะกระทำในสวรรค์ พระคริสต์ทรงตรวจสอบบรรดาผู้เชื่อทั้งหลาย และทำการไถ่โทษเขาในพระวิหารนั้น เมื่อเสร็จสิ้นภาระกิจนี้แล้ว พระองค์ได้ทรงมอบพระนิเคาะห์เจ็ดอย่างแก่ทูตสวรรค์เจ็ดองค์ ให้เอาออกไปจากพระวิหารและตกลงที่แผ่นดินโลก ภายหลังเมื่อกัณฑ์มานได้ผ่านไปแล้วจึงจะเป็นเวลาที่พระคริสต์เสด็จกลับมารับบรรดาผู้ชอบธรรมทั้งหลายไปอยู่สวรรค์

ในช่วงที่เกิดกัณฑ์มานนี้ จะเป็นการสิ้นสุดการผ่อนผันของพระเจ้าที่ทรงประทานให้แก่มนุษย์ตลอดมา วิวรณ์ 22:11 กล่าวว่า “ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาประพฤติธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาทำการชอบธรรมต่อไป และผู้ที่เป็นคนบริสุทธก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธต่อไป “นี่แหละเป็นช่วงที่สายเกินไปสำหรับคนบาปที่จะกลับใจใหม่ เรียกได้ว่าประตูพระกรุณาได้ปิดลงแล้วสำหรับคนบาป เขาจะไม่กลับใจอีกเลย กัณฑ์พิบัติเคยเกิดขึ้นมาแล้วในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ แต่กัณฑ์พิบัติครั้งนี้จะเกิดขึ้นเป็นครั้งสุดท้าย และจะไม่มีอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม คนบาปทุกยุคทุกสมัย ตั้งแต่สร้างโลกเป็นต้นมา จะต้องเผชิญกับกรรลงโทษครั้งสุดท้ายในตอนสิ้นยุคพันปี วิวรณ์ บทที่ 20 กัณฑ์พิบัตินี้จะมีผลกว้างไกล มันจะเกิดกับผู้ที่ทำผิดทุกคนในโลกนี้ และจะจบลงด้วยการเสด็จกลับมาของพระเยซู 2 เธสะโลนิกา 2:8-12; 2 เปโตร 3:7,10,12

ภายใต้กัณฑ์พิบัติเจ็ดอย่างนี้ ลักษณะนิสัยของคนสองจำพวกจะเด่นชัดขึ้น คนดีร้อนก็จะร้อนต่อไป และไม่ยอมกลับใจ เขายังคงกล่าวร้ายหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า และกระหายที่จะปลิดชีวิตของผู้ติดตามพระเจ้า ส่วนประชากรของพระเจ้าจะซื่อสัตย์และเชื่อฟัง เต็มใจที่จะสละชีวิตของตนยิ่งกว่าทำลายเกียรติของพระเจ้า

เพลงโมเสส วิวรณ์ 15:2,3 “ข้าพเจ้าได้เห็นเป็นเหมือนทะเลแก้วปนกับไฟ และบรรดาคนที่ได้ชัยชนะแก่สัตว์ร้ายนั้น และแก่รูปมันและแก่เลขประจำตัวของมัน ก็ยืนอยู่ริมทะเลแก้วนั้นถือพิณของพระเจ้า และเขาทั้งหลายร้องบทเพลงของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า กับบทเพลงของพระเมษโปดก”

ขณะที่โยฮันเห็นการขึ้นรถสู่อุบัติครั้งใหญ่ของคริสตจักรกับอำนาจฝ่ายโลก ท่านยังได้เห็นชัยชนะครั้งสุดท้ายและการช่วยให้รอดแก่ผู้สัตย์ซื่อ ท่านได้เห็นคนกลุ่มหนึ่งยืนอยู่กับพระเมษโปดกที่ภูเขาศิโอน แทนที่จะมีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย เขากลับมีพระนามของพระบิดาจารย์ไว้ที่หน้าผากของเขา มือของเขาถือพิณของพระเจ้า และร้องเพลงของโมเสส

เพลงของโมเสส เป็นเพลงที่พรรณาถึงการช่วยให้รอดของพวกอิสราเอลที่ได้หลุดพ้นออกมาจากการกดขี่ข่มเหงของชาวอียิปต์ พวกเขาพากันร้องเพลงนี้ภายหลังจากได้ข้ามทะเลแดงแล้ว สำหรับผู้ที่ถูกไล่ให้รอดจากความโหดเหี้ยมของ “บาบิโลน ยุคสุดท้าย” จะยืนอยู่ที่ทะเลแก่ัว ร้องเพลงบทนี้เช่นกัน เขาได้ร้องมิใช่ความว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าที่ทรงฤทธานุภาพทุกประการ กิจการของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่ และน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นมหากษัตริย์แห่งประเทศทั้งปวง วิธีการทั้งหลายของพระองค์ ทรงยุติธรรมและแท้จริง

เพลงของพระเมษโปดก เป็นอีกเพลงหนึ่งที่ถูกไล่ให้รอดจะร้องถวาย แต่พระคริสต์ ผู้ได้ทรงช่วยพวกเขาให้หลุดพ้นจากบาป พวกเขาได้ร้องเพลงเพื่อเกิดทูลและยกย่อง พระบุตรและพระบิดาซึ่งมีข้อความว่า “โอ้อองค์พระผู้เป็นเจ้า ใครผู้ใดจะไม่เกรงกลัวพระองค์ และจะไม่ถวายเกียรติยศแก่พระนามของพระองค์เล่า เพราะว่า พระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ด้วยว่าประเทศทั้งปวงจะมาบูชา เฉพาะพระพักตร์พระองค์ เพราะว่าการอันยุติธรรมของพระองค์ ทรงปรากฏแจ่มอยู่แล้ว” วิวรณ์ 15:4

ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ด วิวรณ์ 15:5-6 “ภายหลังเหตุการณ์เหล่านั้น ข้าพเจ้าได้แลดู เห็นพระวิหารซึ่งเป็นหอแห่งคำพยานในสวรรค์เปิดออก และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้น ที่ถือถ้วยรمانทั้งเจ็ดได้ออกมาจากพระวิหาร นุ่งห่มผ้าป่านเนื้อละเอียดสุกใส และมีรัดประคดทองคำและในสัตว์สี่ตัวนั้น สัตว์ตัวหนึ่งได้เอาขันทองคำเจ็ดใบเต็มด้วยพระนิเคาะห์ของพระเจ้าผู้ทรงสภาพอยู่เป็นนิรันดร์ให้แก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้น และพระวิหารก็เต็มด้วยควันซึ่งมาจากธรมีของพระเจ้า และฤทธานุภาพของพระองค์ ไม่มีผู้ใดอาจเข้าไปในพระวิหารนั้นได้ จนถ้วยรمانทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์จะสำเร็จลง”

พระเยซูจะไม่ทรงเสด็จออกมาจากห้องบริสุทธิ์ที่สุด จนกว่าคดีของทุกคนซึ่งเป็นประชากรของพระเจ้าจะถูกตัดสินเสร็จสิ้น ว่าคนใดจะรอดหรือพินาศ และพระนิเคาะห์ของพระเจ้าจะไม่หลง จนกว่าพระเยซูได้ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ ในห้องบริสุทธิ์ที่สุดเสร็จแล้ว ต่อจากนั้นพระองค์จะถอดชุดบุโรหิตของพระองค์ออก และสวมพระองค์ด้วยชุดของพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระอาชญา พระองค์จะลงอาญาแก่คนบาปทั้งหลายที่ปฏิเสธความจริง

ภัยพิบัติอย่างแรก วิวรณ์ 16:1,2. “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหารว่าแก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า จงไปเกิดเอาขันที่เจ็ดใบที่เต็มด้วยพระนิเคาะห์ของพระเจ้า เทลงที่แผ่นดินโลก” ทูตสวรรค์องค์แรกนั้นได้ออกไปเอาขันของตนเทลงที่แผ่นดินโลก แล้วก็บังเกิดมีฝิ่นเป็นทุกข์เขเวทนาแสนสาหัสแก่คนทั้งหลายที่มีหมายสำคัญของสัตว์ร้ายนั้น และที่ได้บูชารูปของมัน”

ภัยพิบัตินี้ ท่านผู้อ่านอาจสงสัยว่าเป็นของจริงตามตัวอักษร หรือว่าเป็นเพียงสัญลักษณ์ ข้าพเจ้าขอย้อนไปถึงครั้งเมื่อพระเจ้าส่งภัยพิบัติมาถึงประเทศอียิปต์ในสมัย ของโมเสส เพื่อช่วยพวกอิสราเอล ให้พ้นจากอำนาจของกษัตริย์ฟาโรห์ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร ดู เอ็กไซโด 7:20 เป็นต้นไปจนถึงบทที่ 12:31 ชาวอียิปต์เกิดเป็นฝิร้าย มีความทุกข์เขเวทนาเป็นอันมาก ต่อจากนั้นก็ตามด้วยภัยพิบัติต่างๆ เช่นภัยจากฝูงกบ ฝูงริน ฝูงหลิอบ ตักแตน และอื่น ๆ อีกหลายอย่าง

ส่วนภัยพิบัติเจ็ดอย่างในวิวรณ์บท 16 ก็ถือได้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นจริง ๆ ตามตัวอักษร และพร้อมด้วยความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ ในขณะที่ชาวโลกได้รับทุกทรมานด้วยการเกิดฝิร้ายนี้ ส่วนประชากรของพระเจ้าจะไม่ได้รับภัยนี้เลย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่ามีความสุขเสียทีเดียว ผู้ชอบธรรมของพระเจ้าจะถูกกดขี่ข่มเหงจากพวกคนชั่ว ในขณะที่ถูกกดขี่ข่มเหงและอดอยากนั้น พวกเขาจะไม่ถูกปล่อยให้ตาย ในขณะที่คนชั่วกำลังจะตายลง ทูตสวรรค์จะปกป้องผู้ชอบธรรมให้ปลอดภัย และจัดหาอาหารให้ ดู ยะชายา 33:15,16; 41:17,18

ภัยพิบัตินี้จะไม่ครอบคลุมไปทั่วโลก ดูเหมือนว่าภัยพิบัติบางอย่าง จะเกิดขึ้นที่นี้บ้าง ที่โน่นบ้าง แต่ทุกคนจะได้รับภัยพิบัติเหล่านั้น เวลานั้นโลกจะได้รับความย่อยยับยิ่งกว่า เมื่อครั้งที่กองทัพโรมัน ทำลายกรุงเยรูซาเลมเสียอีก The Great Controversy หน้า 628,614

ภัยพิบัติอย่างที่สอง วิวรณ์ 16:3 “ทูตสวรรค์องค์ที่สองได้เอาขันของตนเทลงที่ทะเล และทะเลนั้นก็กลายเป็นเลือด เหมือนเลือดคนตาย และบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมด “ภัยพิบัติที่ทำให้ทะเลกลายเป็นเลือดนี้ มีสาเหตุมาจากผลกรรมของมนุษย์ผู้หยาบช้ำที่พากันกระทำบาปชั่วร้ายทุกรูปแบบ โดยไม่มีทีท่าว่าจะสะดุ้งกลัวต่อบาป มีแต่จะเพิ่มพูนและพลิกแพลงความบาปให้พิศดารมากขึ้น เรียกได้ว่าในช่วงเวลาสุดท้ายของโลกนี้ มนุษย์จะพากันทำบาปชั่วกันอย่างสุด ๆ ที่เดียว

ภัยธรรมชาติประการที่สองเกิดขึ้น เป็นการเพิ่มความทุกข์ทรมานให้แก่ผู้ที่เป็นฝีร้าย ทั้งเจ็บปวด ทั้งแสบร้อน ต้องการหาที่พักผ่อนเย็นสบายตามชายทะเล แต่เมื่อทะเลกลายเป็นเลือดเหมือนเน่าจนปลาตายอยู่ในน้ำ เขาเหล่านั้นก็ต้องพว้างอันบอบช้ำ ด้วยฝีร้ายกลับบ้านเพื่อหาแหล่งน้ำที่ร่มเย็น ตามห้วยหนองคลองบึง บ่อน้ำทั้งหลายเพื่อบันเทาความร้อนและความเจ็บปวด นี่เป็นการมองในแง่เดียวของภัยพิบัติเท่านั้น ภัยที่เกิดขึ้นทั้งหมดทุกประการจะก่อให้เกิดผลร้ายต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศอย่างใหญ่หลวง

บางท่านได้ให้ความเห็นว่ากรณีที่แม่น้ำทะเลเน่าเสีย มีสีแดงเหมือนเลือดที่อ่าวรอบๆ เกาะฮ่องกง จนทำให้ปลาที่ชาวประมงเลี้ยงในกระชังตายหมด ทำให้ชาวประมงพากันหมดเนื้อหมดตัวไปตาม ๆ กัน เหตุเกิดเมื่อกลางเดือนมิถุนายน 1998 นี้เอง สิ่งนี้เป็นเพียงตัวอย่างแสดงว่าน้ำกลายเป็นเลือดนั้นสามารถเกิดขึ้นได้จริง แต่เมื่อภัยธรรมชาติอย่างที่สองที่มาจากพระเจ้าเกิดขึ้นนั้นจะเป็นบริเวณกว้างกระจายอยู่ทั่วโลก

ภัยพิบัติอย่างที่สอง วิวรณ์ 16:4-7 “ทูตสวรรค์องค์ที่สามได้เอาขันของตนเทลงที่แม่น้ำลำธาร ทั้งปวง และน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์ ครองอำนาจทั้งหลาย ร้องว่า พระองค์เจ้าข้า ผู้ทรงสภาพอยู่บัดนี้ ผู้ทรงสภาพอยู่ในกาลก่อนและทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ และชอบธรรมในการพิพากษาเหตุการณ์เหล่านั้น ด้วยว่าเขาทั้งหลายได้กระทำโหดของโลหิตชน และผู้พยากรณ์ไหลออก พระองค์ทรงประทานโลหิตนั้นให้เขาดื่ม พวกเขาสมด้วยกรรมนั้นแล้ว ข้าพเจ้าได้ยินเสียงออกมาจากแท่นบูชาอีกว่า จริงอย่างนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทุกประการ การพิพากษาของพระองค์ เป็นไปตามความจริงและความชอบธรรม”

ได้กล่าวมาแล้วว่า ภัยธรรมชาติอย่างนี้จะเกิดขึ้นกับคนที่มีหมายสำคัญของสัตว์ร้ายและที่ได้บูชารูปของมัน หมายถึงผู้ที่สนับสนุนให้รักษาวินาศภัยเป็นวันบริสุทธิ์ พอจะสรุปได้ว่า คริสตจักรโรมันคาทอลิกเป็นผู้ที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย เพราะเป็นผู้ริเริ่มเปลี่ยนวันสะบาโตของพระเจ้า คริสตจักรโปรเตสแตนต์เป็นผู้สนับสนุน วันอาทิตย์ถือตามคาทอลิกไป ถือได้ว่าเป็นผู้ที่บูชารูปของมัน (สัตว์ร้าย) และรวมไปถึงทุกคนที่มีส่วนในขบวนการนี้ คนเหล่านี้เป็นผู้กดขี่ข่มเหงประชากรของพระเจ้า

ในขณะที่ยังเป็นผิอยู่ พวกเขาอยากอาบน้ำ าก็กลายเป็นเลือด อยากดื่มน้ำ ๆ ในบ่อหรือท่อปะปาก็กลายเป็นเลือด ในที่สุดก็ต้องจำใจดื่มมันเข้าไปให้สมกับบาปกรรมที่ทำเอาไว้ สำหรับประชากรของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงรักษาไว้ ยะชายา 33:15,16; 41:17 ได้กล่าวไว้ว่า “คนที่ดำเนินในทางชอบธรรม และพูดด้วยความจริงใจ รังเกียจผลประโยชน์ที่ได้จากการข่มเหง หดมือไม่รับสินบน ไม่เอียงหูฟังเรื่องฆาตกรรม ไม่ช้าเลื่องตาดูความชั่ว ผู้นี้แหละจะดำรงอยู่ในที่สูง ที่กำบังของเขาจะเข้มแข็งดังศิลา เขาจะได้รับอาหารอย่างบริบูรณ์ และรับน้ำไม่ขาด” “เมื่อคนจนและคนเข็ญใจ หาน้ำและไม่พบ ล้นของเขากระหายน้ำจนแห้ง เราชะโงกจะตอบเขา เราพระเจ้าแห่งอิสราเอลจะไม่ละทิ้งเขา”

ภัยพิบัติอย่างที่สี่ วิวรณ์ 16:8,9 “ทูตสวรรค์องค์ที่สี่ ได้เอาขันของตนเทลงที่ดวงอาทิตย์ และบันดาลให้ดวงอาทิตย์ มีฤทธิ์ครอบคลุมมนุษย์ด้วยไฟ ความร้อนมากยิ่งขึ้นได้ครอบคลุมคนทั้งหลาย และเขาได้กล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ เหนือภัยธรรมชาติเหล่านั้น และเขาไม่ได้กลับใจเสียใหม่ ตายเกียรติยศต่อพระองค์” ท่านลองนึกถึงภาพผู้ที่ได้รับภัยธรรมชาติที่ว่า จะตกอยู่ในสภาพอย่างไร ในเมื่อเนื้อหนังกลายเป็นฝีร้าย ร้อนรุ่มเจ็บปวด อยากอาบน้ำ าก็กลายเป็นเลือดอาบไม่ได้ อยากดื่มน้ำ ๆ ก็เป็นเลือดดื่มไม่ได้ แล้วก็จู่ ๆ ดวงอาทิตย์ก็ร้อนจัดยิ่งขึ้น คนพวกนี้ก็จะร้อนทรมานทรมาย กลัวคำขานข้าต่อพระเจ้า พวกที่ได้รับภัย

เหล่านี้อยากตายไปเสียให้พ้น แต่ก็ตายไม่ได้ เพราะขบวนการลงโทษของพระเจ้ายังไม่เสร็จสิ้น คนพวกนี้จะไม่มีความสำนึกผิดและกลับใจใหม่

ผู้พยากรณ์ได้บรรยายถึงสภาพของโลกในยามนำกลั้วน้ำว่า “แผ่นดินจะสั่นสะเทือน... เพราะการเก็บเกี่ยวก็ผ่านพ้นไปแล้ว ต้นไม้ทุกต้นเหี่ยวแห้งไปหมด เพราะความชื่นชมยินดีได้ละลายหายไปจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์ สัตว์ป่าทั้งหลายครวญครางอย่างน่าเวทนา ผู้งัว ควายไม่มีหญ้าทางให้กิน “ the Great Controversy หน้า 628

ดวงอาทิตย์เป็นสิ่งที่คนนอกศาสนากราบไหว้กันเป็นส่วนใหญ่ ถ้าเครื่องหมายของสัตว์ร้ายคือการถือรักษาวันอาทิตย์ ตลอดจนมีการออกกฎหมายบังคับให้รักษาวันอาทิตย์ พระเจ้าก็คงใช้ภัยพิบัติอย่างที่สุดโทษมนุษย์ เพื่อให้เห็นถึงความโง่เขลาของพวกเขา ยะเอสเคล 8:15,16

ภัยพิบัติอย่างที่ทำ วิวรณ์ 16:10,11 “ทูตสวรรค์องค์ที่ห้า ได้เอาหินของตนเทลงบนที่นั่งของสัตว์ร้ายนั้น และอาณาจักรของมันก็มีมืดทั่วไป และคนเหล่านั้นได้กัดลิ้นของตนด้วยความเจ็บปวด และเขาได้กล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้าแห่งสวรรค์ เพราะความเจ็บปวด และเพราะมีที่ตัว แต่เขาไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากการประทุติของตน

ที่นั่งของสัตว์ร้าย หรือ “บัลลังก์ของสัตว์ร้าย” ในที่นี้หมายถึงการปรับปรุงระบบการปกครองแบบรัฐของสันตะปาปาที่จะเพิ่มพูนอำนาจของตน เพื่อจะได้ครอบครองอำนาจอื่น ๆ ของโลกทั้งหมด การขยายอำนาจนี้กระทำในทางลับโดยอาศัยสัตว์ร้ายตัวที่สอง (อเมริกา) เป็นตัวชูโรง รัฐบาลักกันจะเป็นผู้สนับสนุนอยู่เบื้องหลังอำนาจนี้ (ความมืด) กำลังแผ่ขยายออกไปปกคลุมหลายประเทศในด้านการเมือง และเศรษฐกิจ และการเงิน แต่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในเวลาอันสั้น และจะเกิดการต่อต้านจากประเทศเหล่านั้น

ความหมายตามตัวอักษรคือ จะเกิดความมืดขึ้นในอาณาจักรวรรดิกัน ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งบัลลังก์ของสัตว์ร้าย แต่ก็เกิดขึ้นอยู่ไม่นาน เช่นเดียวกับภัยพิบัติที่เกิดขึ้นกับประเทศอียิปต์ในสมัยโบราณ ดู เอ็กไซโด 10:21,22 ชาตานได้ใช้สถานที่แห่งนี้ เป็นฐานต่อสู้อาณาจักร จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่พระเจ้าให้ความมืดเกิดขึ้นในจุดนี้ก็เป็นศูนย์รวมของการหลงผิดต่าง ๆ ที่นี้เป็นบ่อเกิดความมืดฝ่ายจิตวิญญูญาณทำให้มนุษย์หลงผิด ทำการต่อต้านพระเจ้า และตั้งตนขึ้นเท่าเทียมกับพระเจ้า

ชาตานเป็นเจ้าแห่งความมืดและการหลงผิด ดังนั้นพระเจ้าจึงโยนความมืดให้แก่มันและบัลลังก์ของมัน เพื่อชี้ให้ประชากรของพระองค์เห็นในวาระสุดท้าย เอเฟโซ 6:11,12; โยฮัน 3:19 พระเจ้าเป็นความสว่าง ความมืดในพระองค์ไม่มี โยฮัน 8:12; 12:35,36,46; 1 เปโตร 2:9; 1 โยฮัน 1:5

ภัยพิบัติอย่างที่ทำ วิวรณ์ 16:12-16 “ทูตสวรรค์องค์ที่หก ได้เอาหินของตนเทลงที่แม่น้ำใหญ่คือแม่น้ำยูเฟรติส ทำให้น้ำในแม่น้ำนั้นแห้งไป เพื่อเตรียมมรรคาไว้สำหรับบรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก และข้าพเจ้าได้เห็นผีโสโครก สามตนรูปร่างคล้ายกบ ออกมาจากปากพญานาค ออกมาจากปากสัตว์ร้าย และออกจากปากผู้พยากรณ์ที่เจ้านั้น ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นผีร้ายกระทำนิมิต และมันได้ออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงทั่วพิภพ เพื่อให้กษัตริย์เหล่านั้นรวมกันทำสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ (จงดูเถิดเราจะมาเหมือนขโมย ผู้ที่เฝ้าระวัง และรักษาเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุข เกลือกว่าผู้เหล่านั้นจะเดินเปลือยกาย และคนทั้งหลายจะได้เห็นความน่าอายของเขา) และเขาทั้งหลาย ได้ชุมนุมกันที่ตำบลหนึ่งเรียกชื่อในภาษาฮีบร่าว่า “อารมาเกตโดน”

แม่น้ำยูเฟรติสแห้งไป คำว่าแม่น้ำหมายถึงประชาชน ประเทศ และภาษาต่างๆ วิวรณ์ 17:15 น้ำแห้งไป นักศาสนศาสตร์หลายท่านได้ให้ความเห็นในมุมมองว่า จะเกิดเหตุร้ายขึ้นจนทำให้ประชาชนล้มตายลงเป็นอันมาก ในประเทศแถบลุ่มแม่น้ำยูเฟรติสในตะวันออกกลาง ประเทศเหล่านี้อาจมีสาเหตุที่จำเป็นต้องทำให้ประชาชน พลเมืองเดือดร้อนล้มตายลงเป็นอันมาก

บางท่านได้ให้เหตุผลว่า อาจเป็นเรื่องราวในประวัติศาสตร์ที่ได้ทำนาย ถึงการล่มสลายของราชอาณาจักร อีออตโตมานก็เป็นได้

กษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก เนื่องด้วยเหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้นในแถบประเทศตะวันออกกลางนี้ จะเป็นสาเหตุที่สำคัญที่จะทำให้กษัตริย์หรือผู้นำประเทศทางทิศตะวันออกพากันมาชุมนุม และอาจจะมาพร้อมกับกองทัพใหญ่ก็เป็นได้ บางท่านได้ให้ความเห็นว่า ถ้ากษัตริย์บิบัตินี้เป็นพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งจะลงโทษที่คนบาป กษัตริย์บิบัติอย่างนี้ จะสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน คือจะเป็นสงครามระหว่างชาติ ทางทิศตะวันออกกับทิศตะวันตกจะต้องเกิดขึ้นที่ทุ่งราบ อารมาเกิดโดน หรืออาจจะเป็นสงครามระหว่างพระคริสต์กับซาตาน และพรรคพวกของมัน เพราะพระคัมภีร์ได้ให้ความหมายว่า กษัตริย์ที่มาจากทางทิศตะวันออกนั้น หมายถึงพระเยซูคริสต์

ผีโสโครกสามตน ผีโสโครกที่ออกมาทำการล่อลวงประชาชน และผู้นำประเทศต่างๆทั่วโลก เพื่อให้เกิดความวุ่นวาย ก่อความหวั่นเหวความสนใจเพื่อว่ามนุษย์จะไม่ได้มีเวลาคิดถึงพระเจ้า เหตุร้ายต่างๆที่เกิดขึ้นจะนำไปถึงการสงครามใหญ่ระหว่างค่ายตะวันตกกับค่ายตะวันออก ผีก่อความนี้

ผีตัวที่หนึ่ง ออกมาจากปากพญานาค (ซาตาน) คือลัทธิทรวิญญาณ ลัทธินี้ฝังรกรากอย่างแน่นแฟ้นอยู่ในอเมริกา และขยายออกไปทั่วโลก ผู้นำหลายประเทศตลอดทั้งประชาชนทั่วไปได้เชื่อถือในลัทธินี้

ผีตัวที่สอง ออกมาจากปากสัตว์ร้าย หมายถึงอิทธิพลและการปกครองในระบบสันตะปาปา

ผีตัวที่สาม ออกมาจากปากผู้พยากรณ์เท็จ (ผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ) หมายถึงพวกโปรเตสแตนท์ ที่ละทิ้งความเชื่อ ผีเหล่านี้จะออกไปรวบรวมประชาชาติทั้งหลาย ทั้งฝ่ายการเมือง และการทหารเพื่อทำสงครามใหญ่

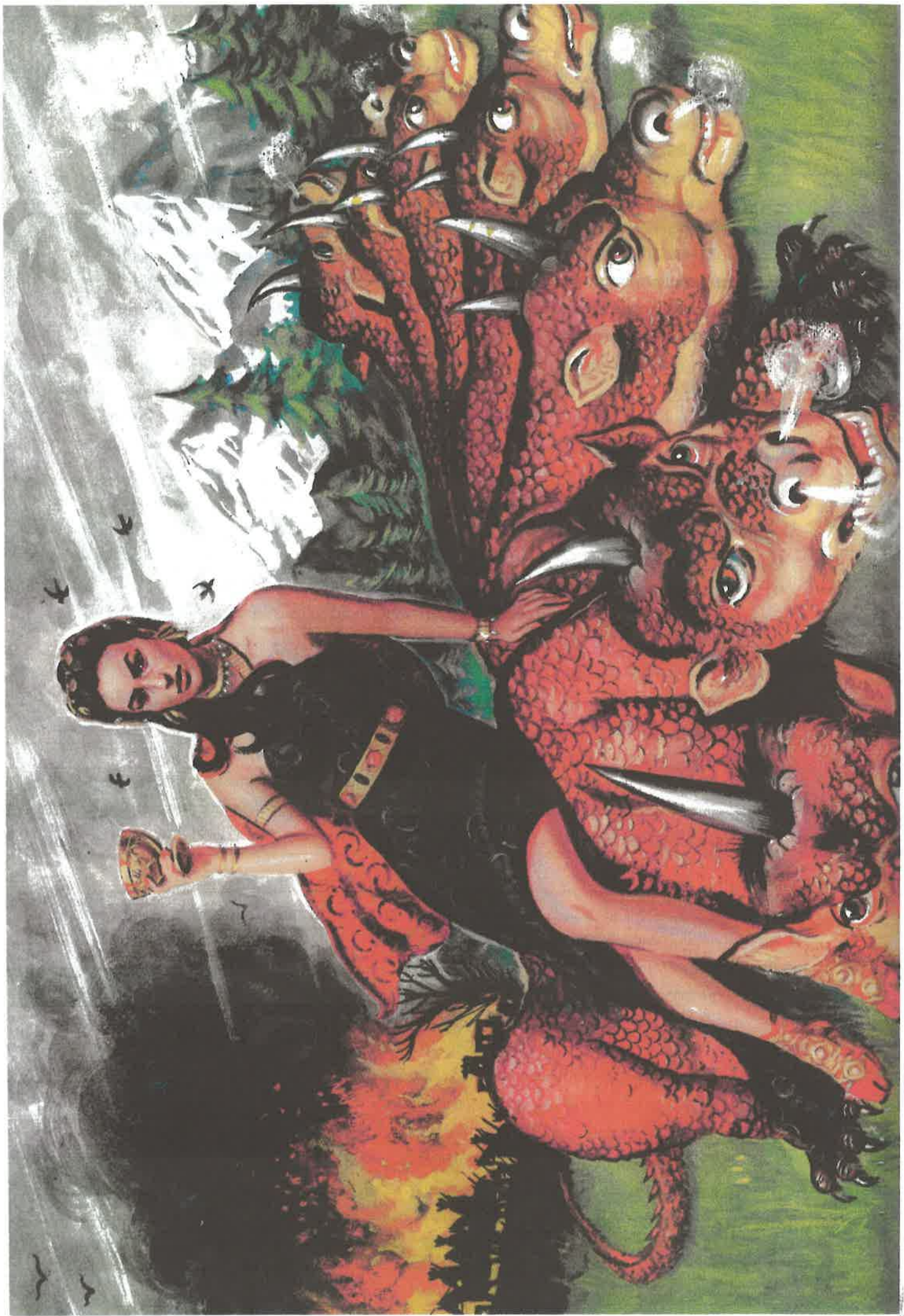
อารมาเกิดโดน สถานที่นี้ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของปาเลสไตน์ ระหว่างอิสราเอลกับเลบานอน และซีเรีย ที่แห่งนี้เรียกอีกชื่อหนึ่งคือหุบเขาเมกิดโด หรือที่ราบในหุบเขาเจสรีล สถานที่แห่งนี้เคยเป็นสมรภูมิที่สำคัญมาตั้งแต่สมัยโบราณ กษัตริย์ที่มีชื่อเสียงหลายพระองค์ได้ทำการสู้รบกันแตกหักกัน ณ ที่แห่งนี้ เพราะตรงนี้เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เป็นประตูผ่านเข้าออกระหว่างชาติตะวันออก และชาติตะวันตก ทางด้านยุทธศาสตร์ มีหลายท่านได้ให้ความเห็นว่าหากเกิดสงครามใหญ่ขึ้น ณ ที่จุดนี้จะเป็นสงครามครั้งสุดท้ายของโลก ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา

ผู้ที่มีความสุข วิวรรณ์ 16:15 “นี่แน่ะ เราจะแอบย่องมาเหมือนขโมย ผู้ที่ตื่นอยู่และรักษาเสื้อผ้าของตนไว้อย่างดีจะเป็นสุข เพราะว่าเขาไม่ต้องเดินเปลือยกายให้คนทั้งหลายเห็น”

เพราะเหตุที่พระคริสต์จะเสด็จมาเหมือนขโมย ชาวโลกจึงไม่ได้คาดคิดว่า พระองค์จะเสด็จมา แต่ผู้ที่เตรียมตัวและคอยรับพระองค์จะมีความสุข พวกเขาจะได้สวมเสื้อผ้าแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์ เขาจะเป็นคนแน่วแน่ในความเชื่อ และมีอุปนิสัยที่จงรักภักดีต่อพระเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจ 1 เธสะโลนิก 5:2-4 กล่าวไว้ว่า “เพราะว่าท่านเองก็รู้อยู่แล้วว่า วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาเหมือนขโมยที่มาในเวลากลางคืน เมื่อเขาพากันว่า “สงบสุขและพ้นภัยแล้ว” เมื่อนั้นแหละความพิวาศก็จะมีมาถึงเขาทันที เหมือนกับความเจ็บปวดมาถึงหญิงที่มีครรภ์ และเขาจะหนีพ้นไม่ได้ แต่ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่อยู่ในความมืดแล้ว วันนั้นจึงไม่ได้มาถึงท่าน อย่างขโมยมา “วิวรรณ์ 3:5 กล่าวอีกว่า “ถ้าผู้ใดมิขี้ขนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อผ้าขาวอันสว่างงาม เราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากสมุดทะเบียนประจำชีพ แต่เราจะประกาศรับชื่อผู้นั้น เฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าพวกทูตสวรรค์”

กษัตริย์บิบัติอย่างที่เจ็ด วิวรรณ์ 16:17-21 “ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เอาขันของตนเทลงที่ลมฟ้าอากาศ แล้วมีพระสุระเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในวิหารนั้นประกาศว่า “สำเร็จแล้ว” ก็บังเกิดมีฟ้าแลบ ลำเนียงต่างๆและฟ้าร้องแล้วเกิดแผ่นดินไหวอย่างใหญ่ ตั้งแต่มีมนุษย์เกิดมาที่แผ่นดินโลก ไม่ได้มีแผ่นดินไหวใหญ่อย่างนั้นเลย เมืองใหญ่นั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และบรรดาเมืองนานาประเทศก็ล่มจม เมืองบาบิโลนที่เป็นเมืองใหญ่นั้นก็อยู่ในความทรงจำของพระเจ้า เพื่อจะได้ให้เมืองนั้นตี้มเหล่าอู้งันแห่งฤทธิ์พระนิเคาะห์ของพระองค์ และบรรดาเกาะก็เลื่อนหายไป ภูเขาทั้งหลายก็ไม่มีใครพบ มีลูกเห็บใหญ่ตกลงมาจากฟ้า ถูกคนทั้งปวงแต่สะก๊อนหนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม คนทั้งหลายจึงสาบแช่งพระเจ้าเพราะว่ากษัตริย์บิบัติจากลูกเห็บนั้นร้ายแรงยิ่งนัก”

สำเร็จแล้ว ภัยพิบัติอย่างที่เกิดขึ้นนี้ เป็นภัยธรรมชาติประการสุดท้าย เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เอาขันเทลงที่
 ลมฟ้าอากาศ แล้วมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระวิหารว่า “สำเร็จแล้ว” เสียงนั้นเป็นเสียงของพระคริสต์ ซึ่งได้เข้าไป
 ในพระวิหารตั้งแต่ปี ค.ศ. 1844 แล้ว ภายหลังจากการตรวจสอบประชากรของพระองค์ ว่าใครจะได้รับความรอด หรือ
 ใครจะไม่ได้รอดเสร็จสิ้นลงแล้วพระองค์ก็จะเสด็จออกจากพระวิหาร พระองค์จะเสด็จมายังโลกมนุษย์เพื่อรับผู้ชอบ
 ธรรมทั้งสิ้นกลับไปสวรรค์ 1 เธสะโลนิกา 4:16-18 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้มีความหมายตรงตามตัวอักษร คือจะมีฟ้าแลบ
 ฟ้าร้อง แผ่นดินไหวใหญ่ บ้านเมืองถูกทำลายล่มจมไป ภูเขาจะเคลื่อนออกจากที่ เกาะในทะเลจะจมหาย ลูกเห็บ
 ใหญ่จะตกลงมาแต่ละลูกหนัก 50 ก.ก. คนชั่วจะฆ่าพระเจ้า ท่านลองหลับตานึกดูก็แล้วกันว่า ในวันนั้นจะน่ากลัว
 ลึกลับเพียงใด เราจะได้เห็นพระคริสต์และเหล่าทูตสวรรค์ เสด็จมารับผู้ชอบธรรมไปแผ่นดินสวรรค์ คำถามก็คือ ท่าน
 เตรียมตัวพร้อมที่จะไปกับพระองค์แล้วหรือยัง. ?

บทที่ 16

จงออกมาจากเมืองนั้นเกิด จากวิวรรณ์บทที่ สิบเจ็ด และบทที่สิบแปด

พระธรรมวิวรรณ์สองบทนี้เป็นบทสรุปของเรื่องทั้งหมด เกี่ยวกับสัตว์ร้าย หุญงแพศยา และเมืองบาบิโลนใหญ่ สามสิ่งนี้เป็นตัวการสำคัญที่ซาตานได้ใช้เป็นเครื่องมือ ในการกบฏ ต่อสู้กับพระเจ้า เพื่อจะแย่งชิงเอาโลกนี้และมนุษย์ไปจากพระเจ้าผู้สร้าง มันใช้อุบายหลอกลวง กระทำทุกวิถีทางเพื่อจะเอาชนะพระเจ้าให้ได้ แต่ผลสุดท้ายมันต้องพ่ายแพ้อย่างยับเยิน และถูกทำลายในที่สุด บทนี้เราจะได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการณ์ของการเมืองที่ร่วมมือกับทางศาสนา จะเกิดขึ้นในเวลาที่เขาทำงานผ่านผู้นำของประเทศต่างๆ และองค์กรศาสนา เพื่อจะลบล้างประชากรของพระเจ้าให้หมดไป ผู้รับใช้ในการเผยพระวจนะจะได้รับความลำบากมาก

วิวรรณ์บทที่สิบเจ็ดแบ่งออกเป็นสองตอน นิมิตในรูปแบบของสัญลักษณ์จะอยู่ในข้อที่ 3-6 ซึ่งเป็นตอนแรก และตอนที่สองจากข้อที่ 8-18 จะเป็นคำอธิบายนิมิตนี้ ส่วนใหญ่จะกล่าวถึงคำพิพากษา หุญงแพศยาที่นั้งอยู่บนหลังสัตว์ร้าย

แม้ว่าการตีความหมายจะออกมาจากหลายคน หลายรูปแบบ แต่ภาพรวมก็เห็นได้ชัดว่าซาตานและพรรคพวกของมัน ตลอดจนถึงสื่อต่างๆ ที่มันนำมาใช้ต่อสู้กับพระเจ้าและประชากรของพระองค์ ในวาระสุดท้ายมันจะได้รับการลงโทษจากพระเจ้าอย่างสาสม คือบึงไฟกัมมถัน

วิวรรณ์ 17:1,2 “ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขันทั้งเจ็ดใบนั้น มาพูดกับข้าพเจ้าว่า “เชิญมาเถิด ข้าพเจ้าจะชี้ให้ท่านเห็น การพิพากษาลงโทษแก่หุญงแพศยา คนสำคัญที่นั้งอยู่บนน้ำมากหลาย” คือเป็นผู้หญิงที่บรรดากษัตริย์ทั่วโลก ได้กระทำการร่วมประเวณีด้วย และคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก ได้มีวิเมาด้วยน้ำองุ่นแห่งการร่วมประเวณี กับหญิงนั้น”

หุญงแพศยาคนสำคัญ ในคำพยากรณ์ผู้หญิงหมายถึงคริสตจักร หุญงดีหมายถึงคริสตจักรของพระเจ้า หุญงชั่ว (แพศยา) หมายถึงคริสตจักรเทียมเท็จที่ไม่ได้ดำเนินตามพระคำของพระเจ้า ดังนั้นหุญงแพศยาคนสำคัญ หมายถึง คริสตจักรแรกที่ได้เป็นต้นเหตุของความผิด คือคริสตจักรโรมันคาทอลิกที่ได้นำเอาความผิดพลาดต่างๆ เข้ามาสู่คริสตจักร ได้ทำลายพระบัญญัติของพระเจ้า เปลี่ยนวันสะบาโตของพระเจ้า และได้นำเอารูปเคารพเข้ามากราบไหว้ในคริสตจักร ได้นำเอาประเพณีธรรมเนียมของลัทธิเดียดูร์เข้ามาปฏิบัติในคริสตจักร และได้ชักจูงให้คริสตจักรอื่นๆ หลงผิด ปฏิบัติตามเขาไป จึงได้ชื่อว่า “เป็นแม่ของหุญงแพศยาทั้งหลาย”

ข้าพเจ้าได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่ง นั้งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง... มีชื่อเป็นคำหมิ่นประมาททั้งตัว... มีหัวเจ็ดหัว มีเขาสิบเขา ผู้หญิงนั้นนั้งบนผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม ประดับด้วยเครื่องทองคำและเพชรพลอยมุกดา หุญงถือขันทองคำเต็มด้วยดั่งที่นำออกจากโสโครกแห่งการล่วงประเวณีของคน” วิวรรณ์ 17:3-5

ทูตสวรรค์ที่กล่าวกับโยฮันเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขันทั้งเจ็ดอย่างซึ่งกล่าวไว้ในวิวรรณ์ บท 15,16. ดังนั้นข่าวที่ทูตสวรรค์องค์นี้ให้แก่โยฮันจะต้องเกี่ยวข้องกับภัยทรมานเจ็ดอย่างการลงโทษหุญงแพศยาจะต้องเกิดขึ้นในระยะเวลาของภัยทรมานประการที่เจ็ดแน่นอน

น้ำมากหลาย คำว่าน้ำมากหลายที่หุญงแพศยานั้งอยู่นั้น หมายถึงประชาชน ประเทศและภาษาต่างๆ (วิวรรณ์ 17:15) บรรดาผู้นำทั้งหลายทุกประเทศทั่วโลก ให้การสนับสนุนให้อำนาจและทรัพยากรแก่หุญงแพศยานี้ (ร่วมประเวณี) นางมีอิทธิพลมากต่อวิถีชีวิตของประชาชนในประเทศเหล่านั้น นางได้ชักนำประชาชนให้เกิดความสับสนในด้านความเชื่อและหลงหายไปจากพระเจ้า พวกเขาได้มีวิเมาด้วยน้ำองุ่นแห่งการล่วงประเวณีกับหญิงนั้น วิวรรณ์ 17:3 “ทูตสวรรค์องค์นั้นได้นำข้าพเจ้า เข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยพระวิญญาณ

ข้าพเจ้าได้เห็นหญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง และสัตว์ร้ายตัวนั้น มีหลายชื่อเป็นคำหมีน ประมาทเต็มทั้งตัว มีหัวเจ็ดหัวและมีเขาสิบเขา ผู้หญิงนั้นนุ่งผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับตัวด้วยเครื่อง ทองคำ และเพชรพลอยต่างๆและแก้วมุกดา และมีมือผู้หญิงนั้นถือขันทองคำ เติมด้วยสิ่งอันน่าอัศจรรย์ คือของ โสโครกแห่งการล่องประเวณีของตน ที่หน้าผากผู้หญิงนั้นมีชื่อเขียนไว้เป็นคำลึกลับ คือว่าเมืองบาบิโลนใหญ่ นั้น เป็นแม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และเป็นแม่ของสิ่งของทั้งปวง ที่นำอูจาดแห่งแผ่นดินโลก “ (วิวรณ์ 17:3-6)

การร่วมประเวณี กับ การล่องประเวณี ในพระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับการแปลรุ่นก่อน ได้ใช้คำสอง คำนี้ จึงอยากอธิบายให้ทราบพอสังเขปคือ คำว่า **ร่วมประเวณี** หมายถึง การร่วมกระทำกิจกรรมทางเพศต่อกัน และกัน สำหรับคำว่า **ล่องประเวณี** หมายถึงการลักลอบเป็นคู่ ระหว่างชายหญิงที่ไม่ใช่คู่สามีหรือภรรยาของ ตัว เป็นการกระทำที่ผิดต่อศีลธรรมและต่อพระเจ้า วิวรณ์ 17:2,4; 18:3

เหล่าอูจาดแห่งการล่องประเวณี บรรดาภคินี และ ผู้นำประเทศ คนทั้งหลายได้เฝ้าหมายด้วย เหล้ารุ่มนี้ เหล้ารุ่มนี้คือยาพิษที่บาบิโลนใส่เข้าไปในหลักความเชื่อ เหล้านี้ประกอบด้วยความเชื่อผิด ๆ ผู้ที่รับ เอาหลักความเชื่อนี้เข้าไปแล้ว อำนาจการใคร่ครวญเหตุผลของเขาจะซาไปหมด เขากำลังเดินเข้าไปใน ทางของหญิงแพศยา เขาจะดูไม่ออกว่าอะไรถูกอะไรผิด เขาจะถูกสะกดด้วยเวทมนต์ของซาตานและหญิงแพศยา

ถิ่นทุรกันดาร โยฮันได้เห็นหญิงแพศยาในถิ่นทุรกันดาร วิวรณ์ 17:3 ถิ่นทุรกันดารเป็นสถาน ที่ ๆ พระเจ้าทรงรักษาเลี้ยงดูคริสตจักรแท้ของพระองค์ ตลอดเวลา 1260 ปี วิวรณ์ 12:6 ในช่วงเวลา ค.ศ. 538 ถึง 1798 คริสตจักรของพระเจ้าหลบซ่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้พ้นจากอำนาจของสันตะปาปา แต่มารได้ อาศัยกำลังของพวกเขาทั้งความเชื่อติดตามเข้าไปในปากันดารเพื่อหาทางกำจัดทำลายประชากรของพระเจ้า

ดังนั้นโยฮันจึงได้เห็นหญิงแพศยา นั่งอยู่บนหลังของสัตว์ร้ายสีแดงเข้มที่มีหัวเจ็ดหัวมีเขาสิบเขาดังนั้น

สัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง ข้อ 17:3 “ข้าพเจ้าได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้ม ตัวหนึ่ง..... มีหัวเจ็ดหัว มีเขาสิบเขา “สัตว์ร้ายใน วิวรณ์ 13:1-10 หมายถึงระบบการปกครองของ สันตะปาปา เป็นการปกครองแบบรวบอำนาจ โดยไม่ได้แยกอำนาจศาสนาและอำนาจทางการเมืองออกจากกัน แต่สัตว์ร้ายตัวที่สองในวิวรณ์ 17:3-6 นี้มีการแบ่งออกให้เห็นอย่างเด่นชัด โดยที่ผู้หญิงแพศยา หมายถึง อำนาจทางศาสนา สัตว์ร้ายสีแดง เจ็ดหัว สิบเขา นั้นหมายถึงอำนาจทางการเมือง ผู้หญิงนั่งอยู่บนหลังสัตว์ ก็แสดงให้เห็นว่าอำนาจทางศาสนาอยู่เหนือการเมือง สีของสัตว์ร้ายนั้นเป็นสีแดงเข้มหมายถึงความบาป ดู ยะชา ยา 1:18; วิวรณ์ 12:3

ขันทองคำ 17:4 “หญิงนั้นนุ่งผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับตัวด้วยเครื่องทองคำ และเพชร พลอยต่างๆและแก้วมุกดา ในมือผู้หญิงคนนั้นถือขันทองคำเติมด้วยสิ่งที่น่าอัศจรรย์ คือของโสโครกแห่งการล่อง ประเวณีของตน “ขันทองคำหรือถ้วยทองคำที่อยู่ในมือของผู้หญิงนี้สวยงามมาก แต่มันเต็มไปด้วยหลักความเชื่อ ผิด ๆ และการ หลอกลวง มันหมายถึงอำนาจการจูงใจของคำสอนเทียมเท็จที่หญิงนี้เสนอแก่โลก ทำให้มนุษย์ หลงผิดและศูนย์หายไปจากพระเจ้า เสื้อผ้าสีม่วงและสีแดงจัดที่นางสวมใส่นั้นหมายถึงอุปนิสัยร้ายของนาง นาง ใส่ผ้าสีที่ภคินีใช้เพื่อฉลองพระองค์ แต่นางเป็นหญิงโสเภณีเป็นหญิงแพศยา มันเป็นภาพที่แตกต่างกับภาพ ของเจ้าสาวของพระเมษโปดกในวิวรณ์ 19:7,8 อย่างลิบลับ

บาบิโลนมหานคร ข้อที่ 5 “และที่หน้าผากของนางนั้นมีชื่อเขียนไว้เป็นคำลึกลับ คือ เมืองบาบิโลนใหญ่ นั้น เป็นแม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และเป็นแม่ของสิ่งของทั้งปวงที่นำอูจาดแห่งแผ่นดินโลก “คำว่าบา บิโลนใหญ่ (มหานคร) ในพระธรรมวิวรณ์ หมายถึงคริสตศาสนาทั้งหลายที่ละทิ้งความเชื่อ และศาสนาอื่น ๆ ได้รวมตัวกันในวาระสุดท้าย การที่เรียกว่าบาบิโลนมหานครก็เพราะว่าเป็นความพยายามของซาตานในการแสวง

หา การสนับสนุนจากมนุษย์ โดยทางศาสนาเป็นครั้งสุดท้าย คณะโปรเตสแตนท์ทั้งหลายในสหรัฐจะเป็นพวกแรกในการยื่นมือข้ามเหว เพื่อจับมือกับลัทธิทรวินญาณ และทั้งสองจะร่วมมือกับอำนาจโรมันคาทอลิก The Great Controversy เล่ม 7 หน้า 852

การวิเคราะห์เรื่องสัตว์ร้าย วิวรรณ์ 17:9-12 “นี่แหละคือข้อไขสาแดงปัญญาหัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดยอดที่ผู้หญิงนั่งอยู่นั้น และมีกษัตริย์เจ็ดองค์ แต่ห้าองค์ล่องไปแล้วองค์หนึ่งเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และอีกองค์หนึ่งยังไม่ได้เป็นขึ้นและเมื่อเป็นขึ้น แล้วจะดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง สัตว์ร้ายนั้นที่เป็นเมื่อก่อน และเดี๋ยวนี้ไม่ได้เป็น ก็เป็นที่แปด และยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และจะไปสู่ความพินาศ เขาทั้งหลายที่ท่านได้เห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ ที่ยังไม่ได้เสวยราชสมบัติ แต่จะได้รับอำนาจอย่างกษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายนั้นประมาณชั่วโมงหนึ่ง”

หัวเจ็ดหัว คำว่าหัวเจ็ดหัวนี้มีข้อไขอยู่ สองความหมาย คือ ความหมายที่หนึ่ง เนินเขาเจ็ดยอดที่ผู้หญิงนั่งอยู่นั้น หมายถึงสถานที่ตั้งของกรุงโรม ซึ่งตั้งอยู่บนเนินเขาทั้งเจ็ดในทางภูมิศาสตร์และเป็นที่ตั้งของรัฐบาลกัน ซึ่งเป็นที่ประทับของ พระสันตะปาปาผู้นำคริสตจักรโรมันคาทอลิก (ที่นั่นหรือบัลลังก์ของสัตว์ร้าย วิวรรณ์ 16:10) ตามประวัติศาสตร์สากลได้กล่าวถึงกรุงโรมดังนี้ “ในประเทศลาติอุมตอนต่ำ ไม่ไกลจากปากน้ำไทเบอร์ มีเนินเขาเล็ก ๆ อยู่เจ็ดเนินเนินที่สูงที่สุดชื่อ ปาลาโตเน่ สูงถึง 51 เมตร และบนเนินนี้เอง ที่วีระบุรุษผู้หนึ่งชื่อ โรมูลุส ได้สร้างกรุงโรมขึ้นเมื่อวันที่ 21 เมษายน 210 ก่อนพุทธศักราช คำว่าโรมนี้คงจะได้มาจากชื่อของผู้สร้างเมืองคือ โรมูลุส ถ้าแปลตามศัพท์แปลว่าเนินสูง (จากประวัติศาสตร์สากล เล่ม 1 หน้า 421-422)

ภาพลักษณ์ต่าง ๆ ของวิวรรณ์ที่ท่านโยฮันน์ได้เห็นในนิมิต วิวรรณ์ 12,13,17

ความหมายที่สอง หมายถึงกษัตริย์เจ็ดองค์ **เจ็ดอาณาจักร** เจ็ดหัวนี้หมายถึงอำนาจทางการเมืองเจ็ดอำนาจที่ชาตนาใช้เป็นเครื่องมือทำลายประชากรของพระเจ้า และพระราชกิจของพระองค์ในโลกนี้ SDA Bible Commentary เล่ม 7 หน้า 854

ก่อนอื่นเราต้องเริ่มในเวลาที่ท่านโยฮันน์ได้เห็นนิมิต ในปี ค.ศ. 96 คำว่า “มีกษัตริย์เจ็ดองค์แต่ห้าองค์ล่องไปแล้ว องค์หนึ่งเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และองค์หนึ่งยังไม่ได้เป็นขึ้น” จากมุมมองของท่านโยฮันน์ในเวลาที่ได้รับนิมิตนี้ ห้าองค์แรกผ่านไปแล้ว หมายถึง อาณาจักรอียิปต์ อะซีเรียบาบิโลน มิโค-เปอร์เซีย และกรีก อาณาจักรเหล่านี้ได้ทำการกดขี่ข่มเหงชาติอิสราเอล ซึ่งพระเจ้าถือว่าเป็นประชากรของพระองค์ตลอดมา “องค์หนึ่งเป็นอยู่เดี๋ยวนี้” หมายถึงอำนาจของอาณาจักรโรมันนอกรีต คือพวกจักรพรรดิโรมันที่ไม่ใช่ คริสเตียน ที่ได้ทำการกดขี่ข่มเหงท่านโยฮันน์และคริสเตียนทั้งหลายอยู่ในขณะนั้น รวมแล้วเป็นองค์ที่หก (หัวที่หก) “และอีกองค์หนึ่งยังไม่ได้เป็น” ในสมัยของท่านโยฮันน์ หัวที่เจ็ดนี้ยังไม่ได้เป็น แต่ต่อมาอีกประมาณ 400 ปีคือเริ่มใน ค.ศ. 538 สันตะปาปาซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นประมุขของศาสนาคริสต์ในรัชสมัยของจักรพรรดิจัสติเนียนมหาราช และได้รับอำนาจเต็มที่ครอบคลุมอาณาจักรโรมัน และยุโรปทั้งสิ้น ดังนั้นหัวที่เจ็ดนี้จึงหมายถึงระบบการปกครองของสันตะปาปาที่ทำการกดขี่ข่มเหงคริสเตียนตลอดเวลาจนถึง 1260 ปี “และเมื่อเป็นขึ้นมาแล้วจะดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง” หมายถึงระบบสันตะปาปาได้ถูกกำจัดและจำกัดลง ในปี ค.ศ. 1798 (หัวนี้ถูกฟันปางตาย วิวรรณ์ 13:3) โดยแม่ทัพของกษัตริย์นะโปเลียน คนหนึ่งชื่อเบติแอ ได้นำทหารไปจับ สันตะปาปาปิอุสที่ 6 มาขังไว้ที่ประเทศฝรั่งเศส จนสิ้นชีวิตแต่นั้นมาอำนาจของสันตะปาปาถูกริดลอนจนหมดสิ้น

สัตว์ตัวที่แปด วิวรรณ์ 17:11 “สัตว์ร้ายนั้นที่เป็นอยู่เมื่อก่อน และเดี๋ยวนี้ไม่ได้เป็นก็เป็นองค์ที่แปดและยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และจะนำไปสู่ความพินาศ” องค์ที่แปดหมายถึงระบบการปกครองของสันตะปาปา ซึ่งอยู่ในระบอบการฟื้นฟูกบฏอำนาจคืนมา คำว่าเป็นอยู่เมื่อก่อน หมายถึงสันตะปาปาเคยมีอำนาจมากสามารถสั่งประหารคนใด ๆ ก็ได้ที่ขัดคำสั่งของพระองค์ แต่ต่อมา คำว่า “เดี๋ยวนี้ไม่ได้เป็น” หมายถึงเมื่อสันตะปาปาถูกจับขังคุกในปี ค.ศ. 1798 แล้ว อำนาจที่เคยมีอยู่ก็หมดไป เดี่ยวนี้จึงไม่ได้เป็น(เหมือนก่อน)แต่

ขณะนี้กำลังได้รับการฟื้นฟูเพื่อให้กลับมีอำนาจเหมือนเดิม โดยการสนับสนุนของสหรัฐอเมริกา สัตว์ร้ายที่เหมือนลูกแกะวิวรณ์ 13:11-18 จะทำทุกวิถีทางเพื่อยกยู่ให้สันตะปาปาเรื่องอำนาจขึ้นมาอย่างเดิม โดยการออกกฎหมายบังคับให้ทั่วโลกถือรักษาวิน อาทิตย์ (Sunday Law) ในเวลาเดียวกันสันตะปาปาก็กำลัง ออกตะเวนเก็บคะแนนนิยมจากทั่วโลก โดยเสด็จออกไปเยี่ยมประเทศต่างๆ ทรงกระทำตัวเป็นทูตแห่งสันติภาพ และทรงได้รับความนิยมชมชอบจากทุกประเทศที่เสด็จไป

นักวิจารณ์หลายท่านได้วิจารณ์ทางหนังสือพิมพ์ กล่าวว่าการที่เศรษฐกิจของเอเชียปั่นป่วน แทบล้มละลายอยู่ในเวลานี้เป็นแผนการณ์หนึ่งของสหรัฐอเมริกาที่จะพยายามควบคุมประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนั้นให้ตกอยู่ในกำมือของตน การกระทำนี้มีอยู่สามขั้นตอนด้วยกันคือขั้นแรกส่งคนหรือองค์กรทางภาคเอกชนเข้าไปซื้อหุ้นและปั่นเงินในประเทศนั้นๆ จนหมดสภาพคล่อง ขั้นต่อมาให้องค์กรที่ทรงอิทธิพลทางการเงินออกมาประกาศ ลดความเชื่อถือของธนาคารในประเทศนั้นๆ ลง ทำให้ประชาชนเกิดโกลาหลแห่งกันไปถอนเงินจนธนาคารขาดสภาพคล่องอยู่ไม่ได้ต้องปิดตัวลง ทำให้รัฐบาลในประเทศได้เอาเงินคงคลังเข้าไปอุ้มจนหมดตัว และประการสุดท้ายเมื่อได้โอกาสก็เสนอความช่วยเหลือให้กู้เงินประเทศเหล่านั้นก็พากันกู้เงินเพื่อช่วยเศรษฐกิจของตนเป็น แสนๆ ล้าน จนอเมริกากลายเป็นเจ้าหนี้รายใหญ่ สามารถที่จะขึ้นขี่ตายแก่ประเทศนั้นๆ การกระทำนี้เป็นการกระทำโดยผ่านองค์กรการเงินระหว่างประเทศ แต่เจ้าของเงินนั้นเป็นของอเมริกาเอง ขณะนั้นนักลงทุนของอเมริกาก็กำลังจ้องดูว่าสถาบันการเงินใดที่กำลังหมดสภาพคล่องก็จะยื่นมือเข้ามาเสนอซื้อหุ้นในสถาบันนั้นทันที โดยวิธีนี้คนอเมริกาจะเป็นเจ้าของสถาบันการเงินส่วนใหญ่ของประเทศนั้น มีหลายประเทศกำลังได้รับอยู่ในเวลานี้ เมื่อคุมอำนาจทางการเงินได้แล้ว เขาจะบีบให้ประเทศนั้นๆ ทำอะไรก็ยอมได้ตามใจชอบ

มีหนังสือพิมพ์หลายฉบับพากันวิจารณ์ว่า เงินที่อเมริกาทำออกมาให้กู้ยืม ส่วนหนึ่งมาจาก "वादิกัน" จะเห็นได้ว่าไม่ว่าอเมริกาจะทำอะไรจะยิ่งใหญ่แค่ไหน ก็เป็นผลจากการร่วมมือกันระหว่างอเมริกากับสันตะปาปานั้นเอง บางคนกล่าวว่าสัตว์ตัวที่แปดก็คืออเมริกากับสันตะปาปา มันเป็นการร่วมมือกันระหว่างสัตว์ตัวแรกและตัวที่สอง ของวิวรณ์บทที่ 13:1-18 คำที่ว่า "ก็เป็นองค์ที่แปดแต่ยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น" มันเป็นการร่วมมือกันระหว่างองค์ที่แปดกับองค์ที่เจ็ด เมื่อเหตุการณ์ดำเนินมาถึงจุดนี้แล้ว ก็จะไปสู่จุดสุดท้ายคือความพิพาท ตามที่ท่านดาเนียล ได้ทำนายไว้ ดาเนียล 7:9-11, 26, 27 พระเจ้าจะเสด็จมารับประชากรของพระองค์ไปสวรรค์เพื่ออยู่ดวงจรความชั่วร้ายเหล่านี้ การพิพาทสำหรับคนชั่วและซาตานกับทูตของมันจะเริ่มขึ้น ในที่สุดมันและพรรคพวกของมันก็จะถูกโยนลงไปในไฟกำมะถันเผาผลาญพิพาทไปเป็นนิรันดร์

ซาโลบเซา วิวรณ์ 17:12-14 "เขาทั้งหลายที่ท่านได้เห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้เสวยราชสมบัติ แต่ได้รับอำนาจอย่างกษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายนั้น ประมาณชั่วโมงหนึ่ง" กษัตริย์เหล่านี้จะมีน้ำพระทัยอย่างเดียวกัน ได้มอบอำนาจของตนไว้กับสัตว์ร้ายนั้น เขาจะทำสงครามกับพระเมสโปดก แต่พระเมสโปดกจะมีชัยชนะ เพราะท่านเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และบรรดาคนที่อยู่กับพระองค์ ที่ได้ทรงเลือกไว้แล้ว และสัตย์ซื่อก็จะมีชัยชนะด้วย ท่านอุโรทสมิท ตีความหมายซาโลบเซา หมายถึงสิบอาณาจักร ตามนิมิตที่ดาเนียลได้เห็น ดาเนียล 7:24 ซึ่งแยกตัวออกจากอาณาจักรโรมัน และกลายเป็นประเทศยุโรปตะวันตกในเวลานี้

ในเวลาที่ท่านโยฮันได้รับนิมิตนั้น ประเทศเหล่านี้ยังไม่เกิดขึ้น เพราะยังรวมอยู่ในอาณาจักรโรมัน แต่ต่อมาภายหลังได้แยกตัวออกจากโรมัน ตั้งเป็นประเทศเอกราชขึ้น เช่นอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน สวิสเซอร์แลนด์ อิตาลี สเปน โปรตุเกตุ ส่วนอีกสามประเทศคือวัลดอน ลอมบาร์ด เฮอร์รัฐ ได้สลายตัวไป ส่วนประเทศที่เกิดขึ้นมาใหม่ เช่น เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ สวีเดน เหล่านี้ล้วนตั้งอยู่ในทวีปยุโรป และสนับสนุนอำนาจของสันตะปาปาทั้งสิ้น (คำว่า กษัตริย์ในที่นี้หมายถึงผู้นำประเทศทุกประเทศ เช่น ประธานาธิบดี คณะรัฐบาลหรือผู้ที่มีอำนาจควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงนโยบาย ของประเทศนั้นๆ

ซาโลบเซาซึ่งหมายถึงประเทศทางทิศตะวันตก ที่ให้การสนับสนุนทางการเมือง ตอบสนองเสียงเรียกร้องของ "บาบิโลน" พวกนี้จะรวมตัวกันต่อสู้กับพระเจ้าและ ประชากรของพระองค์ ช่วงระยะเวลา 1260 ปี

แต่ในเวลาสุดท้ายเขาเหล่านี้จะหันหน้ากลับมามุ่งสู่หญิงแพศยา เพราะพวกเขาเห็นว่าเขาถูกหลอก วิวรรณ์ 17:16 “เขาสืบเขาที่ท่านได้เห็นกับสัตว์ร้ายนั้นจะพากันเกลียดชังหญิงแพศยา และจะทำให้เขาไร้มิตร เปลือยกายและจะกินเนื้อหญิงนั้น และเอาไฟเผาเสีย” เหตุการณ์เหล่านี้จะต้องเกิดขึ้น เพื่อคำพยากรณ์ของพระเจ้าจะสำเร็จทุกประการ

ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง วิวรรณ์ 18:1 “ภายหลังเหตุการณ์เหล่านั้นข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ถืออาชญาสิทธิ์อันใหญ่ยิ่ง และรัศมีของท่านได้กระทำให้โลกสว่างไป” ทูตสวรรค์องค์นี้ได้ร่วมร้องประกาศข่าวกับทูตสวรรค์สามองค์ ในวิวรรณ์ 14:6-12 ความสัมพันธ์ระหว่างพระคัมภีร์ สองบทนี้กระจำมาก ข่าวการร้องประกาศด้วยเสียงอันดังนี้ เกี่ยวข้องกับเวลาแห่งฝนปลายฤดู ทูตสวรรค์ที่ร่วมกันประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้น ทำให้ทั่วโลกสว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน และประชากรของพระเจ้าทั่วโลก จะน้อมรับฟังข่าวนี้ ด้วยความยินดี งานที่คล้ายกับวันฝนต้นฤดู เห็นเด่นชัด พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงประทานให้ ในตอนจะปิดฉากโลกนี้ ก็จะทำให้มันสุกพร้อมที่จะเก็บเกี่ยวฉันนั้น The Great Controversy หน้า 611

ทรงเรียกครั้งสุดท้าย วิวรรณ์ 18:2,3 “ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “เมืองบาบิโลนใหญ่ (มหานคร) นั้นล่มจมเสียแล้ว ล่มจมเสียแล้ว เพราะเป็นที่อาศัยของมึปิต่าง และเป็นที่คุ้มซังของมิโลโครกทุกอย่าง และเป็นกรงข่องนกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียดด้วยว่าประเทศทั้งปวง ได้ดื่มเหล้าอุ้งนของความพิโรธ แห่งการล่วงประเวณีของเมืองนั้นจึงล่มจมลง และกษัตริย์ที่แผ่นดินโลกได้กระทำผิดประเวณีกับเมืองนั้น”

จงออกมาจากเมืองนั้นเกิด วิวรรณ์ 18:4,5 “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงประกาศออกมาจากสวรรค์อีกว่า ตูก่อนพวกพลเมืองของเราเอ๋ย จงออกมาจากเมืองนั้นเกิด เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ไม่มีส่วนในการบาปของเมืองนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับขันตราช ที่จะมีแก่พลเมืองนั้นด้วยว่าความบาปของเมืองนั้นกองสูงจรดสวรรค์ และพระเจ้าทรงจำการทุจริตแห่งเมืองนั้น”

การทรงเรียกประชากรของพระเจ้าให้ออกมาจากเมืองบาบิโลน ขอให้เราย้อนกลับไปถึงการทรงเรียกของพระเจ้าที่ทรงเรียกพวกอิสราเอล ออกจากเมืองบาบิโลนจริงๆ ใน ยะชายา 48:20; ยีระมายา 51:45 เป็นการเรียกร้องของพระเจ้า ภายหลังที่พวก อิสราเอลตกเป็นเชลยของอาณาจักรบาบิโลนนานถึง 70 ปี ซึ่งเป็นคำพยากรณ์ของท่าน ยะชายา และท่านยีระมายา ก่อนที่เหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้น พระเจ้าทรงเรียกประชากรของพระองค์ในสมัยโน้นให้ออกมาจากเมืองบาบิโลนเพื่อจะกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มฉันใด ประชากรของพระเจ้าในสมัยนี้ ก็จะถูกเรียกให้ออกจากบาบิโลนแห่งยุคนี้ เพื่อจะได้เข้าไปสู่กรุงเยรูซาเล็มใหม่แห่งสวรรค์ฉันนั้น SDA Bible Commentary เล่ม 7 หน้า 861

ขณะนี้พระเจ้ายังทรงมีประชากรของพระองค์ อยู่ในบาบิโลนยุคนี้ คนเหล่านั้นยังไม่ได้พบความจริง เขายังอยู่ในจำพวกที่หลงผิด เขารักพระเจ้าและประพฤติตาม พระวณะของพระองค์ตามแสงสว่างแห่งกิตติคุณที่เขาได้รับ เขายังไม่เข้าใจอย่างลึกซึ้ง เขานึกว่าทางที่เขาพบนั้นถูกต้องแล้ว เขาได้ยินแต่คำเทศนาบิยอหน้าไหว้หลังหลอก จากพวกเทียมเท็จนั้น

ก่อนที่พระเจ้าจะพิพากษาลงโทษ พระองค์จะต้องตรัสเรียกร้องให้ผู้สัตย์ชื่อทั้งหลายออกมา เมื่อถึงเวลาประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ด้วยอำนาจอันยิ่งใหญ่ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทำงานผ่านผู้ใช้ที่ถ่อมใจ และชื่อสัตย์ของพระองค์ คนเหล่านั้นจะได้ยินและเข้าใจคนเป็นพันเป็นหมื่นจะรับฟังข่าวที่เขาไม่เคยได้ยินคำอย่างนี้มาก่อนเลย เขาจะออกมาจากการที่หลงผิด ออกมาหาพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ในที่สุด พระเจ้าจะทรงใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อทุกคนจะได้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ควบคุม ทุกสิ่งด้วยพระหัตถ์ของพระองค์

วิวรรณ์ 18:9-11 ได้กล่าวในเรื่องเดียวกันนี้ว่า “บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ได้กระทำผิดประเวณีกับเมืองนั้น และได้เล็งชีวิตด้วยการสุรุ่ยสุร่ายด้วยกัน ครั้นกษัตริย์เหล่านั้นเห็นไฟที่ไหม้เมืองนั้น กษัตริย์เหล่านั้นจะพิลาบรำไร เพราะเมืองนั้น และจะยืนอยู่แต่ไกลเพราะกลัว การทรมานของเมืองนั้น และจะว่า วิบัติ

BIRD
MIGRATION

SNOWFLAKE
CRYSTALS

BEEHIVE
HARVEST

A BIRD'S
FEATHER

SPIDER'S
WEB

BUTTERFLY
BEAUTIES

A BAT'S
"SONAR"

วิบัติ แก่ บาปโชนเมืองใหญ่ที่เป็นเมืองแข็งแรง ด้วยว่าเจ้าได้รับโทษพิพากษาให้พินาศไปในชั่วโมงเดียว ข้อ 17 ว่า “เพราะว่าในชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติมากเช่นนั้นก็พินาศสูญไป” ข้อ 19 กล่าวว่า “เพราะในชั่วโมงเดียว เมืองนั้นก็ร้างเปล่า”

ช่วงเวลาของภัยพิบัติ เมื่อถึงเวลาระยะสุดท้าย ก่อนที่พระเจ้าจะเสด็จมารับประชากรของพระองค์ ภัยพิบัติต่างๆจะเกิดขึ้นแก่โลกนี้ ที่เป็นบาปโชนใหญ่ ความทุกข์ร้อน การกันดารอาหาร โรคภัย ไฟไหม้ใหญ่ น้ำท่วมใหญ่ สงครามใหญ่ แผ่นดินไหวใหญ่ และความตาย สิ่งเหล่านี้จะต้องเกิดขึ้นภายในวันเดียว (ปีเดียว) ในคำพยากรณ์ 1 วัน = 1 ปี วิวรรณ์ 18:8 และอุบัติเหตุขั้นสุดยอดจะเกิดขึ้นภายในชั่วโมงเดียว (15 วัน) วิวรรณ์ 18:10-20 วิวรรณ์บท 17 และ 18 ไม่เพียงแต่วาดภาพให้เราเห็นถึงเหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นกับโลก แต่ยังช่วยให้เราเข้าใจ คำพยากรณ์และคำสอนผิดๆได้ดีขึ้น พระเจ้าจะไม่ทรงรอคอยนานเกินควร โลกเกือบจะพร้อมแล้ว แต่เราเตรียมพร้อมหรือยัง ?

ผู้ที่มีชื่อในหนังสือแห่งชีวิต เพื่อที่จะได้มีชื่อของเราในหนังสือแห่งชีวิต เราจะต้องมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับพระคริสต์เป็นการส่วนตัวทุกวัน เอีบราย 12:23

- เราต้องอาศัยพระคุณของพระองค์ เพื่อจะได้เป็นผู้ชนะการทดลองของความบาปและการหลอกลวงของซาตานทุกวัน วิวรรณ์ 3:5
- เราต้องอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ ทุกวัน 2 ทิโมเธีย 3:15-17
- เราต้องพัฒนาความรักที่มีต่อสังขรณ์ทุกวัน 2 เธสะโลนิเก 2:10
- เราต้องไม่ปล่อยให้ความรักดั้งเดิมของเราจืดจางลง วิวรรณ์ 2:4,5
- เราต้องมีน้ำมันเพียงพอที่จะให้ตะเกียงของเราสว่างอยู่เสมอ ทุกเวลา มัตถาย 25:1-13

เมื่อนั้น แผลจะไม่มีใครหลอกลวงใดๆเข้ามาได้ และเราสามารถวางใจในคำมั่นสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ว่า พระองค์จะทรงประทานความรอดนิรันดร์ให้แก่เรา

บทที่ 17 งานเลี้ยงสองแบบ พระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเก้า

วิวรณ์บทที่ 19 เป็นนิมิตที่ท่านโยฮันได้รับนี้ ไม่ได้มีความหมายตามตัวอักษร แต่เป็นภาพสัญลักษณ์ของความชื่นชมยินดีปรีดาของผู้ที่ได้รับความรอด เป็นภาพที่เกิดขึ้นในสวรรค์ แสดงถึงการต้อนรับประชากรของพระเจ้า เข้าสู่เมืองบรมสุขเกษม เปรียบได้เหมือนกับการมงคลสมรส พระคริสต์ทรงเป็นเจ้าบ่าว ผู้ชอบธรรมทั้งหลายที่ถูกรับขึ้นไปสวรรค์เป็นเจ้าสาวของพระองค์

งานเลี้ยงสองแบบในวิวรณ์บท 19 นี้ หมายถึงชะตากรรมขั้นสุดท้ายของมนุษย์สองจำพวก ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะรับประทานอาหารร่วมกับพระคริสต์ในงานเลี้ยงต้อนรับ หรือจะพินาศสาบสูญไปเป็นนิตย์ วิวรณ์ 19:1-10 เป็นการแสดงความชื่นชมยินดีในสวรรค์ ในงานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดก แต่วิวรณ์ 19:11-21 เป็นภาพของการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ เพื่อลงโทษคนบาปที่ไม่ยอมกลับใจใหม่ ซึ่งจะเป็นงานเลี้ยงของพวกนกหนังปวง

อาณาจักรของพระเจ้า หนังสือดาเนียล และวิวรณ์ พร้อมกับคำพยากรณ์มากมายได้กล่าวถึงจุดสุดยอดในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 19 นี้ความหวังแห่งประชากรของพระเจ้า ซึ่งอ่อนแอทอดยเป็นครั้งคราวนั้น บัดนี้ได้รับรางวัลเป็นการตอบแทนแล้ว ท่านดาเนียลกล่าวว่า “ในสมัยของพระราชานี้แหละนั้น พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่งขึ้น ซึ่งจะไม่มีวันถูกทำลายลงได้” ดาเนียล 2:44 ท่าน ดาเนียลกล่าวว่า “ราชอาณาจักร...จะได้ถูกมอบให้แก่ชุมชนแห่งวิสุทธิชนของพระองค์ผู้สูงสุดนั้น แผ่นดินของท่านเหล่านี้จะเป็นแผ่นดินนิรันดร์” ทุกอย่างที่พยากรณ์ไว้ก็สำเร็จลงในตอนนี้ เมื่อพระคริสต์เสด็จมาเพื่อสถาปนากิจการของพระองค์ ท่านโยฮันกล่าวว่า “ในตาทุกดวงจะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้เพราะพระองค์” วิวรณ์ 1:7

วิวรณ์บทที่ 19 ได้บันทึกถึงการรำไห้ของคนบาป และการหัวเราะร้องเพลงของบรรดาทูตสวรรค์กับผู้ชอบธรรม แม้แต่เสียงที่ดังออกมาจากบัลลังก์ของพระเจาก็แสดงถึงความชื่นชมสรรเสริญ เมื่อการพิพากษาตัดสินได้สิ้นสุดลง และสวรรค์ก็ได้กระทำตามคำตัดสินนั้น ฝ่ายคนบาปชั่วร้ายทั้งหลายที่ละทิ้งความเชื่อจะถูกทำลาย คำตัดสินของพระเจ้าทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม การตัดสินของพระองค์ขึ้นอยู่กับทางเลือกของมนุษย์ว่า เขาจะจงรักภักดีและนมัสการพระเจ้าหรือซาตาน พระเจ้าทรงกระทำทุกสิ่งเพื่อช่วยทุกคน พระองค์ทรงส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาช่วยมนุษย์แล้ว บัดนี้พระองค์ได้เสด็จกลับมาเป็นกษัตริย์ เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งปวง

อาเลสุยา วิวรณ์ 19:1,3,4,5, “ต่อจากนั้นข้าพเจ้าได้ยินเสียง ก็ก้องดุจเสียงฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์ร้องว่า **อาเลสุยา** ความรอดและพระสิริและฤทธิ์เดชจะมีแต่พระเจ้าของเรา...คนเหล่านั้นร้องอีกเป็นครั้งที่สองว่า **อาเลสุยา** และผู้ปกครองทั้งยี่สิบสี่คน กับสัตว์ทั้งสี่นั้นก็ทรุดตัวลงนมัสการพระเจ้า ผู้ประทับบนพระที่นั่งร้องว่า “อาเมน อาเลสุยา” และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่งว่า ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ที่ยำเกรงพระองค์ทั้งผู้ใหญ่และผู้ย่อย จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา”

นิมิตนี้เริ่มต้นที่ท่านโยฮันได้ยินเสียงร้องเพลงด้วยความชื่นชมยินดีในสวรรค์ ภายหลังที่การพิพากษาลงโทษหญิงแพศยา และบรรดาคนที่รับคำสอนผิด ๆ ของนาง ท่านคงจะร้องเพลงอยู่บนเกาะเด็ยวตายแห่งปีทโม เมื่อท่านได้ยินเสียงร้องเพลง สรรเสริญพระเจ้าอย่างไพเราะเพราะพริ้งที่สุด

มีคำพิเศษอยู่คำหนึ่ง เป็นการแสดงออกในการสรรเสริญพระเจ้าคือคำว่า “อาเลสุยา” คำ ๆ นี้มาจากภาษาฮีบรู คือ ฮาเลลู-ยาห์ ซึ่งเป็นสองคำ แต่มีความหมายเดียวกันคือ สรรเสริญ คำหลัง “ยาห์” ย่อมาจาก “ยาห์เวห์” เป็นชื่อที่พวกยิวใช้เรียก พระเจ้าด้วยความเคารพยำเกรง คนทั่วจักรวาลได้ร่วมกันโห่ร้องต้อนรับ

สิทธิอำนาจของพระเจ้าในการครอบครองจักรวาล การบ่อนทำลายของซาตานจะต้องยุติเป็นนิรันดร์ SDA Bible Commentary เล่ม 7 หน้า 871

การมงคลสมรส วิวรรณ์ 19:7,8 “ขอให้เราทั้งหลายว่าเริงยินดี และเด่นโดดเด่นถวายเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาสมรสของพระเมษโปดกแล้ว และเจ้าสาวของพระองค์ได้เตรียมพร้อมแล้ว ทรงโปรดให้เจ้าสาวสวมผ้าป่านเนื้อละเอียดใสบริสุทธิ์ เพราะผ้าป่านเนื้อดีนั้นได้แก่การประพฤติอันชอบธรรมของพวกธรรมิกชน “ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการมงคลสมรสนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นตามตัวอักษร แต่เป็นสัญลักษณ์ ของการต้อนรับบรรดาผู้ชอบธรรมเข้าสู่สวรรค์ เป็นการแสดงความชื่นชมยินดีระหว่างองค์พระผู้เป็นเจ้ากับเหล่าผู้ที่ได้รับความรอด ผู้มีชัยชนะต่ออำนาจของซาตาน เพราะผ้าป่านเนื้อละเอียดใสบริสุทธิ์ที่เจ้าสาว(ผู้ชอบธรรม)สวมใส่นั้นได้แก่การประพฤติอันชอบธรรมของผู้ได้รับความรอดเหล่านั้น

“ผ้าป่านสีขาวใสบริสุทธิ์” หมายถึงการประพฤติอันดีงามของบรรดาผู้ที่อุทิศตัวแด่พระเจ้า หรืออีกนัยหนึ่งว่า อุปนิสัยของเจ้าสาวคือชุดวิวาห์ของเธอ เป็นอุปนิสัยของบุคคลผู้หนึ่งนำติดตัวไปกับเขา เมื่อเขาจากโลกนี้ไป ชุดวิวาห์เป็นของประทานมาจากพระเจ้า ผู้ชอบธรรมที่ได้รับเชิญมาในงานเลี้ยง มงคลสมรสของพระเมษโปดก เป็นผู้ที่อดทนและถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และได้รับความเชื่อของเขา ที่มีอยู่ใน พระเยซู วิวรรณ์ 14:12

เจ้าสาวของพระคริสต์ หมายถึงคริสตจักร เอเฟโซ 5:23,25; 2 โครินโท 11:2 คำว่าคริสตจักรนั้นเป็นคำรวม หมายถึงกลุ่มผู้เชื่อในพระคริสต์ ถ้าไม่มีคนกลุ่มนี้ก็ไม่มีคริสตจักร ดังนั้นคริสตจักรจึงหมายถึงกลุ่มสมาชิกผู้มีความเชื่อในพระคริสต์ และประพฤติตามน้ำพระทัยของพระองค์ และเป็นของพระองค์

เจ้าสาว หมายถึงกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ที่เป็นบ้านของผู้ชอบธรรม เมืองจะต้องมีประชาชนอาศัย ถ้าเมืองไม่มีคนอาศัยก็ไม่ใช่เมือง แต่เป็นเมืองร้าง กรุงเยรูซาเล็มใหม่ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับผู้ชอบธรรม เมื่อเหล่าผู้ชอบธรรมเข้าไปอยู่ในเมืองนั้น แล้วจึงมีการเลี้ยงฉลองใหญ่ และได้กลายเป็นเจ้าสาวของพระเมษโปดก วิวรรณ์ 21:2,9,10 ภาพสัญลักษณ์ของเจ้าสาวคือเมืองบริสุทธิ์ กรุงเยรูซาเล็มใหม่ เพราะเป็นบ้านของผู้ชอบธรรม “เมือง” หรือคริสตจักรจะมีความหมาย ก็ต่อเมื่อเราพิจารณาถึงคนที่อยู่ในนั้น “ภรรยา” ของพระเมษโปดกดูวิวรรณ์ 19:7 คือผู้ชอบธรรมที่ได้รับผ้าป่านเนื้อดี ดังนั้นผู้ชอบธรรมที่ได้รับความรอด จึงเป็นทั้งเจ้าสาวและผู้รับเชิญของพระเมษโปดก

ผู้รับเชิญ วิวรรณ์ 19:9 “จงเขียนไว้เถิดว่า ความเจริญสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในงานมงคลสมรส ของพระเมษโปดกและท่านได้บอกข้าพเจ้าว่า ถ้อยคำเหล่านั้นเป็นพระวาจาแห่งแท้จริงของพระเจ้า”

เงื่อนไขพิเศษสำหรับผู้รับเชิญ ประการแรกพระคริสต์ทรงประทานเสื้อสำหรับงานสมรสแก่ทุกคน ประการที่สอง แขนงทุกคนจะต้องสวมใส่มาในงาน ชะชายา 61:10; ชะคาระยา 3:3,4; วิวรรณ์ 3:5,18 การสมรสในที่นี้หมายถึงการผูกพันของมนุษย์กับพระเจ้า เสื้อสำหรับงานหมายถึงอุปนิสัยของทุกคนที่จะต้องมี เขาจึงจะเป็นผู้รับเชิญที่เหมาะสมกับงานนั้น Christ's Object Lessons หน้า 307

คำอุปมานี้้นำเราไปสู่ข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้รับเชิญแต่ละคนไม่เพียงแต่มีอุปนิสัยแบบคริสเตียนที่แท้จริงเท่านั้น เขายังจะถูกสำรวจอีกด้วย ก่อนที่จะเข้าไปในงานสมรส การยอมรับหรือปฏิเสธขึ้นอยู่กับคุณภาพ แห่งอุปนิสัยที่มีอยู่ในแต่ละคน จะมีความชื่นชมยินดีในวันนั้นเมื่อพระองค์จะพาเจ้าสาวของพระองค์ไปสู่พระนิเวศของพระบิดา ผู้ที่ถูกไต่ กับพระผู้ทรงได้จะร่วมในงานเลี้ยงสมรส The Desire of Ages หน้า 151

ผู้ที่ไปจบเลื่อง เมื่อผู้ชอบธรรมที่ตายไปแล้ว จะฟื้นคืนชีพในวันที่พระเยซูเสด็จกลับมา โยฮัน 5:28,29 และผู้ชอบธรรมที่มีชีวิตอยู่ จะถูกรับไปพร้อมกับเขาเหล่านั้น เพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า 1 เธสะโลนิเก 4:16,17 ผู้ที่รับเชิญมาในงานสมรสนั้น จะมาจากคนทุกยุคทุกสมัย เริ่มแต่อาดัมกับฮาวาเป็นต้นมา

พระคริสต์เสด็จมาอย่างจอมกษัตริย์ วิวรรณ์ 19:11-16 “ข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และนี่แน่ะมีม้าขาวตัวหนึ่ง และท่านผู้ทรงนั่งอยู่บนหลังมันนั้นมีนามว่า “สุจริตและสัตย์จริง” และท่านได้ทรงพิพากษาและกระทำสงครามโดยยุติธรรม พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มี

มงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรงมีพระนามจารึกซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มด้วยเลือด พระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระวาทะของพระเจ้า” เหล่าโยธาในสวรรค์สวมอาภรณ์ ผ้าป่านเนื้อละเอียดชาวบริสุทธ์ ได้นั่งบนหลังม้าตามเสด็จไปมี พระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อจะได้ฟาดฟันบรรดานาๆประชาชาติด้วยพระแสงนั้น พระองค์ทรงครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์ทรงเหยียบบ่อข่าน้ำร้อนแห่งพระพิโรธอันเจ็บปวดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระองค์มีพระนามที่จารึกไว้ที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุ (โคสนา) ของพระองค์ว่า “จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย”

พระคริสตผู้มิสองลักษณะ หนังสือวิวรณ์ได้วาดภาพไว้เกี่ยวกับพระคริสต์มิสองลักษณะคือ พระองค์ทรงเป็นพระมหาปุโรหิต และทรงเป็นพระมหากษัตริย์ด้วย

พระคริสต์ในภาพของพระมหากษัตริย์ ทรงแต่งตัวด้วยชุดนักรบ ที่เปื้อนด้วยเลือด ประทับอยู่บนหลังม้าศึก พร้อมที่จะเผชิญกับศัตรู ตามที่ได้บรรยายภาพในตอนต้นที่ผ่านมา

พระคริสต์ในภาพของมหาปุโรหิต ทรงแต่งตัวด้วยเสื้อผ้า ในชุดมหาปุโรหิตที่สวยงามมาก ทรงเดินอยู่ท่ามกลางคันประทีบทั้งเจ็ด ทรงเดินด้วยเท้า วิวรณ์ 1:12-16 “ครั้นแล้วข้าพเจ้าได้เห็นคันประทีบทองคำเจ็ดดวง ในท่ามกลางคันประทีบทั้งเจ็ดนั้น มีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์กรมพระบาท และทรงคาดผ้ารัดประคดทองที่พระอุระ พระเกศาของพระองค์ เหมือนขนแกะ และขาวดุจหิมะ พระเนตรของพระองค์ดุจแสงเพลิง พระบาทของพระองค์ดุจทองเหลืองเกลี้ยงเหมือนกับที่หล่อมให้บริสุทธ์แล้ว พระสุระเสียงของพระองค์ดุจเสียงน้ำล้นมากมาย พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ถือดวงดาวเจ็ดดวง และมีพระแสงสองคมออกมาจากพระโอษฐ์ และพระพักตร์เหมือนดวงอาทิตย์ เมื่อส่องแสงกล้า” พระราชกิจของพระองค์ในขณะที่เป็นมหาปุโรหิตคือทรงกระทำการไถ่โทษให้แก่มนุษย์ผู้ที่เชื่อในพระองค์ทุกคน

เขียนราย 9:11-13,28 “เมื่อพระคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมหาปุโรหิต สำหรับ การดีซึ่งเป็นมานั้น พระองค์ก็ได้เสด็จมาทางพลับพลาอันประเสริฐกว่าที่มีมนุษย์ไม่ได้สร้าง คือไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งซึ่งทรงสร้างไว้ในโลกนี้ และพระองค์ไม่ได้นำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไปแต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเสด็จเข้าไปในที่บริสุทธ์นั้น แต่เพียงครั้งเดียวและทรงได้รับความรอดนิรันดรไว้ พระคริสต์จึงต้องถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาหนึ่ง เพื่อจะได้ทรงรับเอาความบาปของคนเป็นอันมาก และพระองค์จะทรงปรากฏครั้งที่สอง ปราศจากความบาปแก่บรรดาคนที่รอดคอยพระองค์ ให้เข้าถึงความรอดฉันทันนั้น”

ไม่ว่าพระองค์จะเป็นพระมหากษัตริย์หรือทรงเป็นมหาปุโรหิต ก็ยังมี พระลักษณะที่เหมือนกัน อยู่คือ พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและสัตย์จริง วิวรณ์ 1:5; 3:4; 19:11 พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง วิวรณ์ 1:14; 19:15 ซึ่งหมายความว่า พระวามะของพระองค์ มีอำนาจที่จะให้ชีวิตหรือความตายได้ ถ้าเราปฏิเสธพระองค์

ท่านโยฮัน เห็นสวรรค์เปิดออก ท่านได้เห็นภาพพระเยซูเสด็จกลับมา ในเวลานั้นจะเป็นช่วงเวลาของสงครามใหญ่ “อาร์มาเกดโดน” การสู้รบครั้งใหญ่ที่สุดในโลกกำลังจะเกิดขึ้นระหว่างนักรบจากทิศตะวันออกต่อสู้กับนักรบทางทิศตะวันตก องค์พระคริสต์ผู้ทรงพระนามว่า “จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย” จะทรงนำกองทัพแห่งสวรรค์เสด็จมา วิวรณ์ 19:11-21 และพระองค์จะเป็นผู้กำชัยชนะ ส่วนมนุษย์ผู้ชั่วร้ายที่กำลังจะฆ่าฟันกันและกัน ทั้งฝ่ายตะวันตกและฝ่ายตะวันออก ก็จะถูกทำลายลงพร้อมกัน ด้วยรัศมีอันแรงกล้าของพระองค์ ซากศพของคนชั่วร้ายคนบาปจะนอนตายอยู่กราดเกลื่อน

งานเลี้ยงของบก วิวรณ์ 19:17-21 “แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่บนดวงอาทิตย์ ท่านร้องประกาศแก่กันทั้งปวงที่บินอยู่ในท้องฟ้าด้วยเสียงอันดังว่า “จงมาประชุมกันในงานเลี้ยงใหญ่ของพระเจ้า เพื่อจะได้กินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อชายฉกรรจ์ เนื้อม้าและเนื้อคนที่นั่งอยู่บนม้า และเนื้อประชาชนทั้งไทยและทาส ทั้งผู้ใหญ่และผู้ย่อย” และข้าพเจ้าได้เห็นสัตว์ร้ายนั้นกับบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลก พร้อมทั้งพลรบของกษัตริย์เหล่านั้นมาประชุมกันจะทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรงม้าและพลโยธาของพระองค์

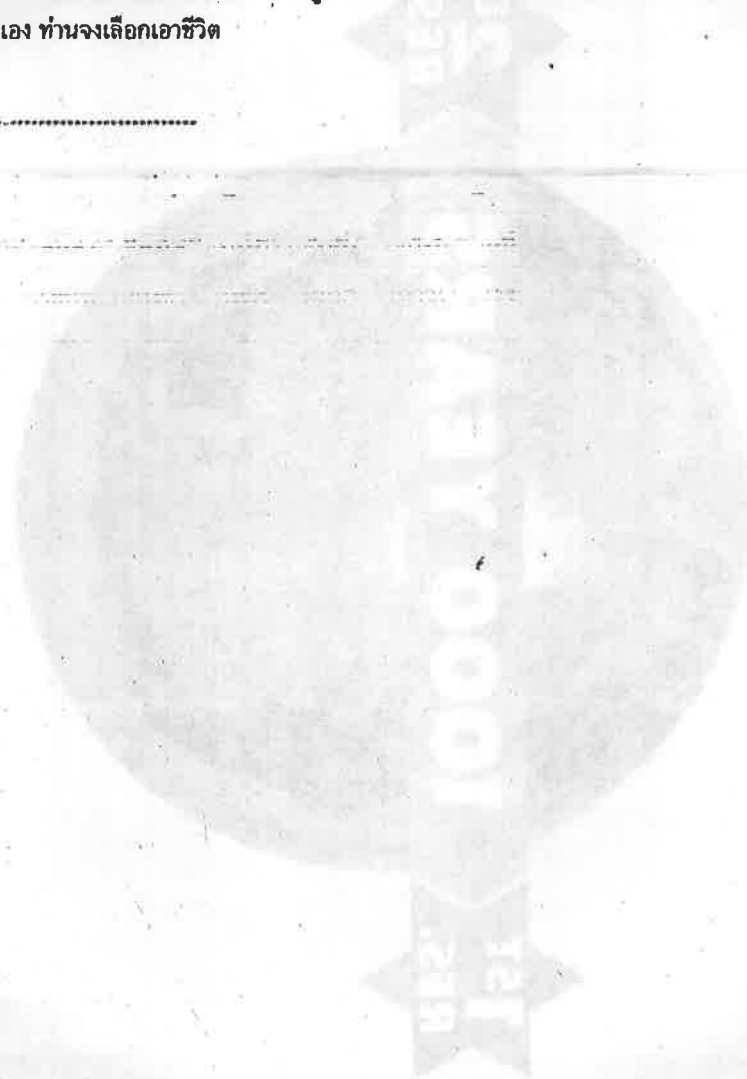
สัตว์ร้ายนั้นก็ถูกจับพร้อมกับคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะที่ได้กระทำการหมายสำคัญต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น และใช้หมายสำคัญนั้นล่อลวงคนทั้งหลายที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายและบูชารูปของมัน สัตว์ร้ายและผู้ปลอมตัว

เป็นผู้เผยพระวจนะจะถูกทิ้งลงในบึงไฟที่ไหม้ด้วยกำมะถัน ส่วนคนที่เหลืออยู่นั้นก็จะถูกฆ่าตายด้วยพระแสงที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ผู้ทรงมานั้นเสีย และนกทั้งปวงก็จะกินเนื้อ ของคนเหล่านั้นจนอืด

นิมิตที่ท่านโยฮันได้เห็นนี้เป็นภาพของสัญลักษณ์ หมายความว่าคนชั่วร้ายทุกคน รวมถึงคริสตจักรเทียมเท็จ คริสเตียนผู้ถือคัมภีร์ผิดรวมไปถึงศาสนาจารย์ ผู้ทำการสอนผิด ๆ บิดเบือนความจริงของพระเจ้า คนเหล่านี้จะต้องถึงความพิณาศด้วยกันทั้งสิ้น

นักวิจารณ์บางคนได้ให้ความเห็นว่าจะมีบึงไฟถึงสองครั้ง, ในครั้งแรกจะเป็นตอนที่พระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง และบึงไฟครั้งที่สองจะเกิดขึ้นในตอนสิ้นยุคพันปี ไฟครั้งแรกจะเผาคนชั่วที่มีชีวิตอยู่ในวันที่พระคริสต์เสด็จมารับผู้ชอบธรรมไปสวรรค์ ส่วนไฟครั้งที่สองนั้นเป็นตอนสิ้นยุคพันปี ไฟนี้จะเผาชาตากับทูตชั่วร้ายของมันและคนบาปทั้งปวง จะถูกกำจัดให้หมดไปจากโลก 2 เปโตร 3:10; วิวรณ์ 19:20.. Revis and Herald Jan 21, 1862

วิวรณ์บทที่ 19 กล่าวถึงชะตากรรมสองอย่างที่จะเกิดขึ้นกับชาวโลก คือผู้ที่ได้รับชีวิตนิรันดร์ กับคนที่จะพิณาศเป็นนิตย์ เราต้องจำไว้ว่าพวกเราเป็นผู้เลือกเอง ท่านจงเลือกเอาชีวิต

บทที่ 18 หนังสือพันธพิแห่งสันติสุข ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 8

ที่ว่าหนังสือพันธพิแห่งสันติสุขนั้น ข้าพเจ้าหมายถึงความสันติสุขของเหล่าผู้ชอบธรรมที่ได้รับความรอด ผู้ที่ได้ถูกรับเข้าไปอยู่ในสวรรค์กับพระเจ้า ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากที่พวกเขา ยอมรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และปฏิบัติตัวอยู่ในกรอบแห่งพระธรรมคำสอนของพระองค์ สู้ทนต่อการทดลองของซาตาน สู้ทนต่อการถูกกดขี่ข่มเหง ทรมานอย่างแสนสาหัส หลายคนต้องเสียชีวิตเพื่อพระนามของพระเยซูคนเหล่านี้ จะได้พบกับความสุขที่แท้จริงในแผ่นดินของพระเจ้า “คนเหล่านั้นที่ตายในพระคริสต์” 1 เธสะโลนิเก 4:16 “คนเหล่านี้รวมถึงคนชอบธรรมที่ตายตั้งแต่สมัยของ เฮเบล จนถึงสมัยสุดท้าย” เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะได้ชีวิตเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น... “พระคริสต์ทรงเป็นผลแรกแล้วภายหลังก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์” 1 โครินธ์ 15:22,23 คำว่า คนทั้งปวง นี้จะครอบคลุมถึงผู้ชอบธรรมในพระคัมภีร์เดิม และพระคัมภีร์ใหม่ด้วย

ซาตานถูกมัด วิวรณ์ 20:1-3 “ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ลงมาจากสวรรค์ทำนถือกุญแจของบาดาลนั้นและถือโซ่ใหญ่ ท่านได้จับพญานาคซึ่งเป็นงูศึกดำบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตาน ผูกมัดมันไว้หนังสือพันธพิ แล้วทิ้งมันลงไปในบาดาลนั้น แล้วได้สั่นกุญแจประตูปะทรา เพื่อไม่ให้มันล่อลวงประชาชนอีกต่อไป จนครบกำหนดพันธพิแล้วจึงจะปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง”

ชีวิตหลังความตาย จะเริ่มขึ้นด้วยการฟื้นคืนชีพ การเสด็จกลับมาของพระเยซูจะเป็นวันมหาชัยสำหรับสวรรค์ พระคริสต์ได้เสด็จกลับมาตามที่ได้ทรงสัญญาไว้ โยฮัน 14:1-3 บรรดาทูตสวรรค์ซึ่งเป็นเหมือนราชรถ จะมารวบรวมผู้ถูกไล่ขึ้นไปพบกับพระเยซูคริสต์ในท้องฟ้า 2 พงศาวดารกษัตริย์ 2:11; สดุดี 68:17; มัตถาย 24:31

พระคัมภีร์มิได้สอนให้คนที่เชื่อในพระเยซู หาทวงปลอบใจจากความคิดที่ว่า เมื่อคนตายไปแล้วเขาจะได้ขึ้นสวรรค์ทันที พระคัมภีร์เน้นเสมอว่าความหวังอยู่ที่การฟื้นคืนชีพ โยฮัน 11:24 การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู ทำให้ความหวังของคริสเตียนมั่นคง พระองค์จะเสด็จมาปลุกผู้เชื่อทุกคนให้ฟื้นคืนชีพ โยฮัน 6:40

การเริ่มยุค 1000 ปี ยุค 1000 ปี เริ่มขึ้นภายหลังเหตุการณ์ 5 อย่างผ่านไปได้คือ

- 1) ภายหลังภัยพิบัติ เจ็ด อย่างผ่านไปได้ วิวรณ์ 16:1-21
- 2) พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง เพื่อรับประชากรของพระองค์
โยฮัน 14:1-3
- 3) คนชอบธรรมทั้งหมดฟื้นขึ้นมาจากความตาย 1 โครินธ์ 16:51-55
- 4) คนชอบธรรมถูกรับขึ้นไปสวรรค์ 1 เธสะโลนิเก 4:16,17
- 5) เหล่าคนบาปชั่วจะถึงความพินาศทั้งหมด ซาตานจะถูกผูกมัด มาลาคีย์ 4:1-3; วิวรณ์ 20:1-3

เมื่อคนชั่วตายหมดแล้ว คนชอบธรรมถูกรับเข้าไปในสวรรค์ โลกนี้ก็จะตกอยู่ในสภาพย่อยยับเพราะแผ่นดินไหวใหญ่ครั้งสุดท้าย ซึ่งไม่เคยมีมาก่อน ท่าน ยีระมะยากล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าได้แลไปเห็นพื้นโลก นี้แน่ไม่มีรูป ลึกลับนั้นก็เปล่าไป และหิ้งฟ้าก็ไม่มีดวงสว่างข้าพเจ้าแลไปถึงภูเขาทั้งหลาย และนี่แน่ภูเขาเหล่านั้นสะท้อนสะท้อนอยู่ บรรดาเนินเขาทั้งปวงก็เลื่อนไปมา ข้าพเจ้าแลไปไม่มีมนุษย์ผู้หนึ่งผู้ใด และฝูงนกทั้งปวงสำหรับอากาศหนีไปแล้ว ที่เคยมีผลบริบูรณ์ก็กลายเป็นทุ่งนาเปล่า แลบรรดาเมืองทั้งปวงก็หักทำลายลง” (यीระมะยา 4:23-26) ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มด้วยน้ำมือของชาวบาบิโลนในสมัยของयीระมะยาได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ในยุค 1000 ปีนี้ด้วย

ทุก ๆ บทของหนังสือวิวรณ์ ตั้งแต่บทแรกตลอดมา เป็นความหวังโยของพระเจ้า ที่มีต่อประชากรของพระองค์ เป็นการเตือนผู้เชื่อทั้งหลายไม่ให้หลงไปตามคำล่อลวงของซาตาน ซึ่งมาในรูปแบบของผู้เผยพระ

วณะเทียมเท็จ แต่สำหรับวิวรณ์บทที่ 20 นี้ เป็นการกระทำของพระเจ้าที่มีต่อซาตานและทูตชั่วร้ายของมันโดยตรง ซึ่งเริ่มต้นด้วยการจำจองทรมานมันตลอด 1000 ปี แล้วจะปล่อยมันอีกชั่วขณะหนึ่ง และจะมีการทำลายซาตานกับพรรคพวกของมันพร้อมกับคนบาปทั้งหมดด้วยไฟกำมะถัน

บาดาลหรือเหวลึก ในพระคัมภีร์ใหม่ใช้คำในภาษากรีกว่า Abussos แปลว่าบาดาล หรือเหวลึกถึง 9 ครั้ง 7 ครั้งเขียนไว้ในหนังสือวิวรณ์ Abussos เป็นสถานที่เปิดปิดได้ด้วยกุญแจ (วิวรณ์ 9:1,2; 20:1-3) มันเป็นสถานที่ๆ อำนาจชั่วร้ายอาศัยอยู่ที่นั่น วิวรณ์ 9:11 ซาตานได้ใช้โลกนี้เป็นที่อาศัยของมัน เมื่อพญานาค (ซาตาน) ถูกขับไล่ออกมาที่โลกนี้ วิวรณ์ 12:9 โลกจึงกลายเป็นที่อาศัยของมัน ดังนั้นคำว่าบาดาล จึงหมายถึงโลกนี้

หนังสือวิวรณ์เปรียบเทียบเป็นกษัตริย์แห่งบาดาล วิวรณ์ 9:1,2,11; 11:7; 17:8 มารกับพรรคพวกของมันอาศัยอยู่ในบาดาล มันเป็นสถานที่ๆ ซาตานวางแผน หลอกลวงมนุษย์ เราที่พอสรุปได้ว่าโลกเป็นบาดาลหรือเหวลึกที่มันจะถูกขังเป็นเวลาหนึ่งพันปี ที่ว่ามันถูกขัง ก็เพราะว่าในระหว่างพันปีนี้ จะไม่มีมนุษย์ให้มันหลอกลวง ผู้ชอบธรรมทั้งหลายได้ถูกรับขึ้นไปสวรรค์หมดแล้ว ฝ่ายคนชั่วเล่าก็ตายหมด คงเหลืออยู่แต่ซาตานกับพรรคพวกของมัน จึงถือได้ว่ามันถูกจองจำโดยเหตุการณ์ เท่ากับมันได้ติดคุก โลกนี้คือคุกของมัน พระเจ้าจะจำจองมันไว้ที่นี่ ไม่ให้มันออกไปจากโลกนี้ตลอดหนึ่งพันปี

โลกจะเหมือนป่ากร้าง นครใหญ่ๆ ตึกสูงๆ และหมู่บ้าน ทั้งหลาย หักพังทลายลงอยู่ในความมืด ซึ่งปกคลุมอยู่ทั่วไป นี่แหละคือที่คุมขังซาตานกับพวกของมันเป็นเวลา 1000 ปี มันจะถูกจำจองไว้ที่นี่ มันจะเดินไปมาบนแผ่นดินโลกที่หักพังแตกกระจัดกระจาย มันจะมองดูผลที่พวกมันก่อให้เกิดขึ้น เนื่องจากการกบฏของมันต่อพระเจ้าและพระบัญญัติของพระองค์

การพิพากษาคนชั่ว การพิพากษาของพระเจ้ามีขึ้นสองครั้งด้วยกัน ครั้งแรก เป็นการพิพากษา (ตรวจสอบ) คนที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียน ผู้ที่เชื่อและสัจซื่อ เขาจะมีสิทธิ์เข้าไปในสวรรค์ แต่ผู้ที่ไม่สัจซื่อก็จะถูกทิ้งไว้ในโลกนี้ เขาไม่มีสิทธิ์ในแผ่นดินของพระเจ้าเลย มัดธาย 7:21-23 การพิพากษา ครั้งที่สอง จะเริ่มขึ้นในระหว่างยุคพันปี เมื่อพระเจ้าและผู้ชอบธรรมของพระองค์ ที่อยู่ในสวรรค์จะร่วมกันพิพากษา คนบาปชั่วที่ตายอยู่ในโลกนี้ ท่านโยฮันได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์นั้นเป็นผู้ที่จะพิพากษา และข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซู และเพราะพระวาระของพระเจ้า และผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายหรือรูปของมัน และผู้ที่ไม่ได้ติดเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา คนเหล่านั้นจะกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ และได้ครอบครองกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี” (วิวรณ์ 20:4) ที่กล่าวว่าดวงวิญญาณของคนทั้งปวงนั้น หมายถึงผู้ชอบธรรมที่ฟื้นขึ้นมาจากความตาย ทุกคนที่เข้าไปอยู่ในสวรรค์กับพระเจ้าและครอบครองกับพระองค์ตลอดพันปี ท่านเปาโลกล่าวว่า ผู้ชอบธรรมจะพิพากษาโลก และพวกทูตสวรรค์ ดู 1 โครินธ์ 6:2,3; ยูดา ข้อ 6 ผู้ที่ได้รับความรอดจะร่วมกับพระคริสต์ พิพากษาคนชั่ว หนังสือบันทึกการกระทำของเขาจะเปิดออก เขาจะถูกตัดสินทุก ๆ คดีตามการประพฤติตลอดชีวิตของเขาและจะถูกกำหนดโทษตามที่เขาได้กระทำไว้ ชื่อของเขาจะถูกเขียนไว้ในหนังสือแห่งความตาย ซาตานและพวกทูตสวรรค์ชั่วของมัน ก็จะถูกพระคริสต์กับประชากรของพระองค์พิพากษา The Great Controversy หน้า 661

วิวรณ์ 20:11-13 “ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว กับท่านผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้วทั้งผู้ใหญ่ ผู้น้อย ยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น และหนังสือต่างๆ ก็เปิดออก หนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือชีวิต และผู้ที่ตายแล้วทั้งหมดก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ และทะเลก็จะคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและแดนมรณา ก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในแดนนั้นและคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษา ตามการกระทำของตนหมดทุกคน”

การพิพากษาดอนที่สองนี้มีความสำคัญและลึกซึ้งกว่า เพราะแต่แรกเริ่มมาซาตานได้กล่าวหาพระเจ้าว่าไม่ยุติธรรม มนุษย์ได้สมทบกับซาตานในการกล่าวหานี้ หลายต่อหลายครั้ง การพิพากษาดอนที่สองนี้สำคัญมากต่อผู้ชอบธรรม เมื่อการสอบสวนแต่ละคดีผ่านไป ก็จะเป็นที่ประจักษ์ว่าพระเจ้าได้ทรงประทานให้

ทุกคนมีโอกาที่จะรับความรอด พวกเขาต่างหากที่ปฏิเสธคำเชื่อเชิญของพระองค์ และเป็นการยุติธรรมแล้วที่พระองค์ไม่ทรงรับเขาเข้าไปในอาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์ ตลอด นิรันดร์กาลเบื้องหน้า จะไม่มีใครแคลงใจในพระเมตตาและความยุติธรรมของพระเจ้าอีก การขับเคี่ยวครั้งใหญ่นี้จะพิสูจน์ให้เห็นว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรักอันไม่มีขีดจำกัด

ผู้ที่ฟื้นขึ้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุข วิวรณ์ 20:6 “ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นขึ้นมาจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุข และบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้า และของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี” การฟื้นคืนชีพตอนนี้ เป็นการฟื้นขึ้นมาจากความตายของคนชอบธรรม นับแต่เฮเบลเป็นต้นมาจนถึงวันพระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง พวกเขาได้ฟื้นขึ้นมาพบกับพระองค์ แลถูกรับขึ้นไปอยู่ในสวรรค์ นี่แหละเป็นการฟื้นขึ้นมาจากตายเป็นครั้งแรกของเขา คนเหล่านี้จะไม่พบกับความตายครั้งที่สองอีกเลย คนเหล่านี้จะได้รับการยกย่องเป็น “ปุโรหิตของพระเจ้า และของพระคริสต์”

การฟื้นคืนชีพของคนชั่ว วิวรณ์ 20:5 นอกจากคนเหล่านี้ คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีก จนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี่แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก” (ของคนชั่ว) การตายของคนชั่วนี้เริ่มในสมัยของคาอินเป็นต้นมา จนถึงวันพระคริสต์เสด็จกลับมา พวกเขาคนชั่วแม้ว่าเขาจะมีชีวิตอยู่ในวันที่พระคริสต์เสด็จมา เขาก็จะล้มลงตาย คนเหล่านี้จะตายด้วยภัย 4 อย่าง ด้วยกันคือ (1) เขาจะตายด้วยแผ่นดินไหวใหญ่ (2) ตายด้วยสิ่งปรักหักพังล้มทับ (3) ตายด้วยภัยลูกเห็บซึ่งหนักถึงก้อนละ 50 ก.ก. (4) คนที่เหลือจะตายด้วยทนต์บร็อมมีอันรุ่งเรืองของพระคริสต์ไม่ได้ คนเหล่านี้เมื่อตายลงก็จะไม่ฟื้นขึ้นมาอีก จนครบกำหนดหนึ่งพันปี แต่ภายหลังจากพันปีแล้วพระเจ้าจะให้เขาฟื้นขึ้นมาเพื่อรับการพิพากษาลงโทษด้วยไฟ คนชั่วที่ฟื้นขึ้นในครั้งนี้ พวกเขาจะฟื้นขึ้นมาด้วยร่างกายที่อ่อนแอและเจ็บป่วยเหมือนคนที่กำลังฟื้นจากไข้ใหม่ๆ ช่างเป็นภาพที่น่าอวดอะไรเช่นนั้น การฟื้นครั้งแรกของผู้ชอบธรรมนั้น เขาฟื้นขึ้นด้วยความกระปรี้กระเป่าด้วยร่างกายอมตะ แต่การฟื้นของคนชั่วพวกเขาเหล่านี้จะถูกพิพากษาลงโทษ พวกเขาชั่วหรือพวกขุนนาง นายทหารใหญ่ผู้โหดร้าย คนมั่งมีคนยากจนคนมีการศึกษาสูงหรือคนต่อการศึกษา จะฟื้นขึ้นทุกคนจะมองเห็นพระเยซู ผู้ที่เขาเคยดูถูกเหยียดหยาม Early Writings หน้า 292

ซาตานถูกปล่อย วิวรณ์ 20:7-10 “ครั้นพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะปล่อยซาตานออกมาจากคุกที่ขังมันไว้ และมันจะออกไปล่องลวงบรรดาประชาชาติ ทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลกคือโคก และมาโคก ให้คนมาทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล และคนเหล่านั้นได้ยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และได้ล้อมกองทัพของพวกธรรมิกชน และนครอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากสวรรค์เผาผลาญคนเหล่านั้นเสีย”

พระคริสต์และผู้ชอบธรรมของพระองค์ ได้ทำการพิพากษาคนบาป ครั้นพันปีสำเร็จลงการพิพากษาก็เสร็จสิ้นลงเช่นกัน ต่อจากนั้นกรุงเยรูซาเลมใหม่ที่อยู่ในสวรรค์ก็จะเลื่อนลอยลงมายังแผ่นดินโลก พร้อมกับเหล่าผู้ชอบธรรมทั้งหมดในสวรรค์ โดยมีพระเยซูคริสต์เป็นผู้เสด็จนำมาด้วยพระองค์เอง วิวรณ์ 21:2 กล่าวไว้ว่า “ข้าได้เห็นวิสุทธิชน ครื่อนครเยรูซาเลมใหม่เลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์ และจากพระเจ้า นครนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้วเหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี”

เมื่อคนบาปฟื้นขึ้น ซาตานก็เริ่มงานของมันทันที เมื่อซาตานมีมนุษย์มันก็มึนงานทำ ก็เท่ากับมันได้ถูกปลดปล่อยจากที่คุมขังมันและทูตของมันได้ออกไปรวบรวมคนชั่วร้ายทั้งปวงทั่วโลกให้พากันมาชุมนุมเพื่อแย่งชิงเอานครเยรูซาเลมใหม่ให้ได้ ซาตานพยายามยึดเมืองบริสุทธิ์จากพระเจ้า เหมือนอย่างที่มีมันเคยทำมาในอดีต ประวัติของมันมีแต่การต่อต้านพระเจ้า การกล่าวหาพระเจ้า การโจมตีพระคริสต์ และหลอกลวงประชาชนให้บูชามันและรับเอาอำนาจชั่วร้ายทั้งหลายที่มันได้กระทำขึ้น

ขณะที่มันเป็นผู้นำกองทัพคนชั่วเข้าล้อมกรุงเยรูซาเลมใหม่ เพื่อจะชิงเอาให้ได้ ภายในกรุงเยรูซาเลมซึ่งเต็มไปด้วยความสว่างสุกใส ด้วยพระรัศมีของพระเจ้า พระเยซูคริสต์กับบรรดาทูตสวรรค์และผู้ชอบ

ธรรมทั้งหมด พร้อมด้วยมงกุฎอันแวววาวบนศีรษะ ได้พากันก้าวขึ้นสู่ยอดกำแพงเมืองบริสุทธิ พระคริสต์ได้ทรงตรัสด้วยเดชานุภาพว่า “นี่แน่คนบาปทั้งหลายนี้คือรางวัลของผู้ชอบธรรม พลังประกาศกับคนชอบธรรมว่า นี่แน่ประชากรทั้งหลายของเราคือรางวัลของคนชั่ว พระเยซูคริสต์ได้เข้าสู่พิธีสวมมงกุฎต่อหน้ามนุษย์ทุกคนในโลกและบรรดาทูตสวรรค์ พวกเขาชั่วได้เฝ้าดูพิธีสวมมงกุฎแต่พระบุตรของพระเจ้าเหมือนถูกสะกดจิต พวกเขาพากันคุกเข่าลงกราบไหว้เจ้าชายแห่งชีวิต บัดนี้เองซาตานก็ได้คุกเข่าลงและยอมรับว่าโทษที่ตนจะได้รับนั้นถูกต้องยุติธรรมแล้ว” The Great Controversy หน้า 668-670

ต่อจากนั้นไฟได้ตกลงมาจากสวรรค์ เเผาผลาญเหล่าคนชั่วจนหมดสิ้น วิวรรณ์ 20:10 กล่าวว่า “ส่วนพญามารที่ล่องคนเหล่านั้น ก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟกัมมะถัน ที่สัตว์ร้ายและคนที่เป็นผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จจะตกลงไปในไฟนั้น มันต้องทนทุกข์ทรมาน ทั้งกลางวันและกลางคืน ตลอดไปเป็นนิตย์”

ภายหลังจากไฟได้เผาผลาญ พญามารกับทูตของมันตลอดทั้งคนบาปชั่วทั้งหมดก็ถูกเผาผลาญเสียสิ้นแล้ว ไฟนี้จะลุกลามเผาต่อไปทั่วโลกและจะหลอมละลายโลกนี้ ให้เป็นโลกใหม่ของพระเจ้าและผู้ชอบธรรมของพระองค์ 2 เปโตร 3:10-13 มาลาคีย์ 4:1

เป็นนิตย์ ที่กล่าวว่าพญามารกับพรรคพวกของมันจะถูกโยนลงไปในบึงไฟกัมมะถัน และมันจะต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืน ตลอดไปเป็นนิตย์นั้นข้าพเจ้าได้อธิบายไว้แล้วในหนังสือเล่มนี้ บทที่ 14 ซึ่งอยู่ในช่วงช่วงของ *ทูตสวรรค์องค์ที่สาม* ตอนท้ายบท พระเจ้าทรงตรัสว่า “คนขลาด คนที่ไม่เชื่อ คนที่กระทำการอุจาด คนที่ฆ่ามนุษย์ คนกระทำความผิดประเวณีชายหญิง คนทำเล่ห์กะเท่ห์ คนที่บูชารูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พญามารจะได้ส่วนของตนในบึงไฟและกัมมะถันใหม่นั้น นั้นแหละเป็นความตายครั้งที่สอง วิวรรณ์ 21:8

คนบาปทุกคนเมื่อตกอยู่ท่ามกลางไฟที่เผาผลาญอย่างทรมาน ก่อนจะถูกเผาเป็นเถ้าธุลีไปมันจะต้องได้รับการทรมานจากไฟมาก่อนแล้วแต่กรรมที่เขาได้ทำไว้ในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่เปรียบได้กับกิ่งไม้ที่ถูกไฟเผา กิ่งเล็ก (บาปน้อย) ก็ถูกเผาไปภายในเวลาอันรวดเร็ว แต่กิ่งใหญ่ (บาปมาก) ก็ต้องถูกเผานานหน่อย สำหรับลำต้นไม้ คือตัวซาตานเอง และพรรคพวกของมันที่สำคัญๆ ก็จะถูกเผานานทั้งกลางวันกลางคืน คือนานกว่าเพื่อน แต่ในที่สุดก็ต้องถูกเผาจนหมดสิ้น โลกนี้จะต้องถูกชำระล้างใหม่หมดด้วยไฟจะหลอมละลายทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วพระเจ้าจะทำโลกนี้ให้เป็นโลกใหม่ที่ไม่มีใครมีความบาปอีกเลย

การสิ้นสุดของยุคพันปี การสิ้นสุดของยุคหนึ่งพันปีพอจะสรุป เหตุการณ์ออกเป็นห้าประการด้วยกันคือ

- (1) พระคริสต์จะเสด็จลงมาในโลกนี้พร้อมกับผู้ชอบธรรมทั้งหมดของพระองค์
- (2) นครบริสุทธิกรุงเยรูซาเล็มใหม่จะลอยลงมาพร้อมกับผู้ชอบธรรม
- (3) คนชั่วทั้งหลายจะฟื้นขึ้นมาจากความตาย
- (4) ซาตานเริ่มทำงานของมัน (ถูกปลดปล่อย) มันจะระดมคนชั่วทั้งหลายล้อมนครนั้น
- (5) ไฟของพระเจ้าตกลงมาจากฟ้าเผาผลาญคนชั่วและซาตานให้พินาศไปชั่ววันรันดร์ มันจะเป็นการตายครั้งที่สองของคนชั่ว ต่อจากนั้นก็จะเป็นอาณาจักรแผ่นดินโลกใหม่

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นฟ้าอากาศใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะฟ้าอากาศเดิม และแผ่นดินโลกเดิมนั้นล่วงไปแล้ว ทะเลไม่มีต่อไปเลย ข้าพเจ้าได้เห็นเมืองบริสุทธิคือเมืองเยรูซาเล็ม เลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์แต่พระเจ้า ทรงจัดเตรียมไว้แล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวตกแต่งตัวไว้สำหรับสามี ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่งว่า “จงดูเถิดพลับพลาของพระเจ้าก็อยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะสถิตอยู่กับเขา เขาจะเป็นพลเมืองของพระองค์ พระเจ้าเองจะดำรงอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การคร่ำครวญและร้องไห้และการเจ็บปวดอย่างหนึ่งอย่างใดจะไม่มีอีกเลย เพราะเหตุการณ์ที่มีอยู่ดั้งเดิมนั้นได้ล่วงพ้นไปแล้ว (วิวรรณ์ 21:1-4)

บทที่ 19 พระเจ้าประทับอยู่กับเรา ในพระธรรมวิวรณ์ 21,22

แผ่นดินโลกใหม่ ในเวลาเดียวกันไฟที่เผาผลาญคนชั่วร้ายก็ได้ชำระโลกให้บริสุทธิ์ร่องรอยของความพินาศและการสาบแช่ง ได้ถูกกวาดเอาออกไปจนหมดสิ้น พระเจ้าทรงมีพระดำรัสสั่งให้สรรพสิ่งเกิดขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง นี่คือการชำระให้บริสุทธิ์ และการเนรมิตขึ้นมาใหม่ ในวิวรณ์ 21:2 เรียกเมืองบริสุทธิ์ว่าเป็น “เมืองใหม่” กรุงเยรูซาเลมเก่ากับพระวิหารเป็น “ถ้ำของพวกโจร” มัดธาย 21:13 ซึ่งได้ถูกทำลายไปนานแล้วด้วยน้ำมือของกองทัพโรมัน ในปี ค.ศ. 70 (ลูกา 19:34,44) บัดนี้กรุงเยรูซาเลมใหม่ได้ถูกสร้างขึ้นใหม่แล้ว เหมือนเจ้าสาวผู้บริสุทธิ์สำหรับพระคริสต์ ใน วิวรณ์ 21:2,10 ได้บรรยายให้เห็นว่าเมืองบริสุทธิ์ ลอยลงมาตั้งอยู่บนโลกนี้ อาตามเคยเดินไปกับพระเจ้าในสวนเอเดน อับราฮามเคยพบพระเจ้าที่ได้ต้นสนใหญ่ แห่งมัมเร เยเนซิส 18:1,2 โมเสสได้เข้าเฝ้าพระเจ้า บนภูเขาซีนาย เอ็กโซโดบที่ 20 และฝูงชนเคยเดินไปกับพระเยซูตลอดสามปีครั้งที่พระองค์ทรงอยู่บนโลกนี้

แต่ในโลกใหม่นั้น บรรดาคนที่ได้รับการไถ่ จะสนทนากับพระผู้สร้างโดยตรง วิวรณ์ 21:3 ได้ใช้วลี “อยู่กับมนุษย์” หรืออยู่กับเขาถึงสามครั้ง บัลลังก์ของพระเจ้าจะอยู่บนโลกใหม่ของพระองค์ วิวรณ์ 22:3,4

เราจะเห็นพระเจ้า ประชากรของเจ้ามีสิทธิ์พิเศษในการติดต่อสนทนากับพระบิดา และ พระบุตรอย่างเปิดเผย แต่ในขณะนี้เราขังเห็นลาง ๆ อยู่ เราเห็นเพียงภาพสะท้อนของพระเจ้าเหมือนเห็นในกระจก ไม่ว่าจะอยู่ในธรรมชาติหรือการกระทำของพระองค์ต่อมนุษย์แต่เมื่อถึงเวลานั้น เราจะเห็นพระพักตร์ของพระองค์ โดยไม่มีอะไรมาบังกั้นกลาง เราจะยืนต่อพระพักตร์และมองเห็นพระรัศมีภาพของพระองค์ได้ พระเจ้าทรงเอาความโศกเศร้าและความเจ็บปวด ไปจากประชากรของพระองค์ ชีวิตของพวกเขาจะมีแต่ความสมบูรณ์พูนสุขอย่างไม่มีขีดจำกัด เพราะเขามีร่างกายและจิตใจที่ดีพร้อม เขามีชีวิตอมตะ และอยู่ในโลกที่ไร้ทุกข์ ไร้กังวล ไร้ความเจ็บปวดและโรคภัยไข้เจ็บ ความบาปและความตายเป็นสาเหตุที่ทำให้คนเราต้องหลั่งน้ำตา เมื่อไม่มีความบาป ความเจ็บปวด และความตาย การร้องไห้ การหลั่งน้ำตาก็จะยุติ

กรุงเยรูซาเลมใหม่ วิวรณ์ 21:9 ถึงบท 22:5 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในจำนวนเจ็ดองค์ ที่ถือขันเจ็ดใบที่มีภัยพิบัติเจ็ดอย่าง ได้มาหาโยฮันและได้สำแดงให้โยฮันเห็นเมืองบริสุทธิ์ อันเปี่ยมด้วยสง่าราศีของพระเจ้า วิวรณ์ 21:9 ทูตสวรรค์องค์นี้อยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นการสิ้นสุดของความบาป และการเริ่มต้นแห่งนิรันดร์กาลของพระเจ้า

ข้าพเจ้าได้เห็นเมืองบริสุทธิ์คือเมืองเยรูซาเลมใหม่เลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์ที่พระเจ้าเตรียมไว้แล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวตกแต่งตัวไว้สำหรับสามี วิวรณ์ 21:2

วิวรณ์ 21:10-21 ท่านโยฮันได้เห็นในมหานิมิต พอลจะอธิบายออกมาโดยย่อดังนี้คือ

- (1) นครเยรูซาเลมใหม่นี้สว่างไสวด้วยพระสิริของพระเจ้า
- (2) มีชื่อของสิบสองตระกูลของอิสราเอล เขียนไว้ที่ประตูเมืองสิบสองประตู
- (3) แต่ละด้านของกำแพงเมือง มีประตูเมืองอยู่สามประตู กำแพงเมืองนี้สูงใหญ่มากข้อเท็จจริงเหล่านี้มีความเห็นว่า อิสราเอลแท้ กับอิสราเอลฝ่ายวิญญาณ ได้รวมอยู่ในเผ่าเหล่านี้
- (4) ทูตสวรรค์เป็นผู้เฝ้าประตูเมือง
- (5) ฐานของเมืองนี้มีสิบสองชั้น มีชื่อของอัครสาวก 12 คนบนฐานเหล่านี้ หมายถึงคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่ ถูกสร้างบนรากฐานของพระคริสต์ และอัครสาวกของพระองค์ ดูเอเฟโซ 2:20 และประชากรของพระเจ้าจะอาศัยอยู่ในโลกใหม่นี้ตลอดไป

(6) ขนาดของเมืองนี้ กว้างยาวประมาณด้านละ ประมาณสองพันกิโลเมตร ความกว้างและความยาวของเมืองนี้ไม่สำคัญ แต่ที่สำคัญพระคริสต์ทรงสัญญาว่า ประชากรของพระเจ้าจะอาศัยอยู่อย่างเพียงพอและสุขสบายทุกคน ความวิจิตรตระการตาของเมืองนี้จะเห็นได้จากทองคำและเพชรพลอยต่างๆที่ประดับอยู่ในเมืองนี้ ดู ในข้อ 18-21

เมืองนี้ไม่มีพระวิหาร วิวรรณ์ 21:22,23 “ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในเมืองนั้นเลย ด้วยพระองค์ผู้เป็นพระเจ้า ทรงมหิทฤทธิทุกประการ กับพระเมษโปดก ทรงเป็นพระวิหารในเมืองนั้นเมืองนั้นไม่ต้องการดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ส่องสว่าง เพราะว่าพระรัศมีของพระเจ้าได้ส่องสว่าง และพระเมษโปดกเป็นดวงสว่างในเมืองนั้น”

เมื่อบาปได้ถูกกำจัดออกไป ประชากรของพระองค์ก็สามารถอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์ได้อีก ไม่จำเป็นต้องมีสิ่งก่อสร้างเช่นพระวิหารหรือพลับพลาเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกว่าเป็นที่อยู่อาศัยของพระเจ้า SDA Bible Commentary เล่ม 7 หน้า 893

พระองค์จะสถิตอยู่กับเขา เขาจะเป็นพลเมืองของพระองค์ พระเจ้าเองจะดำรงอยู่กับเขา และจะเป็นพระเจ้าของเขา วิวรรณ์ 21:3 **พระเยซูจะเสด็จกลับมา** วิวรรณ์ 22:7-21 ข้อที่ 7 “จงดูเถิดเราจะมาโดยเร็วพลัน ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ ในหนังสือเล่มนี้ก็เป็นสุข” ข้อ 12 “จงดูเถิดเราจะมาโดยเร็วพลัน และบำเหน็จของเราจะอยู่กับเรา เราจะให้ทุกคนตามการที่เขาประพฤตินั้น” ข้อ 20 “พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ตรัสว่า แท้จริงเราจะมาโดยเร็วพลัน อาเมน พระเยซูเจ้า เสด็จมาเกิด”

ชาวต่าง ๆ ในพระธรรมวิวรรณ์ทั้งเล่ม ได้สอนเราให้เตรียมตัวพร้อมไว้ทุกวัน เพื่อจะได้พบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ในวาระสุดท้าย วิวรรณ์ 1:1,3 บอกให้เราทราบว่า เป็นเรื่องเร่งด่วนด้วยเหตุการณ์ต่างๆ ได้เกิดขึ้นแล้ว และจะสร้งสิ้นลงในไม่ช้านี้

หนังสือที่เปิดออก ส่วนหนึ่งของหนังสือดานีเอล ที่ได้ถูกประทับตราปิดไว้จนถึงวาระสุดท้าย (ดานีเอล 12:4) อย่างไรก็ตามหนังสือวิวรรณ์เป็นหนังสือที่เปิดผนึกและได้ประกาศข่าวออกไปทั่วทุกมุมโลก ภายหลังปี ค.ศ. 1798 หนังสือดานีเอลในส่วนที่ได้ถูกประทับตราไว้นั้นก็ได้ออกแกะออก และได้ประกาศพร้อมกับหนังสือวิวรรณ์ หนังสือทั้งสองเล่มนี้ ได้บอกให้เราทราบว่า การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์นั้นใกล้เข้ามาแล้ว

มีคริสเตียนจำนวนมากได้รับคำสอนว่า หนังสือวิวรรณ์เป็นหนังสือที่ปิดไว้แล้ว เป็นความจริงที่ว่าหนังสือนี้ปิดสำหรับคนที่ไม่ยอมรับความสว่าง และความจริงเท่านั้น เหตุการณ์ต่างๆ กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ เราจะต้องประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งเป็นความหวังขึ้นเดียวเท่านั้น สำหรับความรอดของโลกที่กำลังจะพิพากษ

เอกลักษณ์ของผู้ชอบธรรม วิวรรณ์ 12:17 “ฝ่ายพยานาคก็โกรธแค้นผู้หญิงและออกไปประกาศสงคราม แก่พงศ์พันธุ์ของผู้หญิงที่เหลือนอยู่ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซู” คำว่า พงศ์พันธุ์ที่เหลือนอยู่ หมายถึง คนเหล่านั้นมีการถือรักษาพระบัญญัติ เป็นเอกลักษณ์ ผู้ชอบธรรมของพระเจ้า คือคนที่ถือรักษาพระบัญญัติเป็นเอกลักษณ์ ในวิวรรณ์ 14:12 กล่าวว่า ผู้ชอบธรรมของพระเจ้าคือคนเหล่านั้นที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า “นี่แหละเป็นความเชื่อมั่นของบรรดาสิทธิชน คือคนเหล่านั้นที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินตามความเชื่อของพระเยซู “พระเยซูทรงตรัสเน้นถึงความสำคัญของพระบัญญัติ โยฮัน 14:15; 15:10 พระบัญญัติได้บอกเราให้ทราบถึงพระลักษณะนิสัยของพระเจ้า ผู้ที่ได้รับความรอดจะต้องผลิต พระลักษณะนิสัยของพระเจ้าให้เห็นในชีวิตของเรา Christ Object Lessons หน้า 69

ผู้ที่ได้รับการไถ่จะสวมเสื้อขาว และชำระเสื้อของตนให้ขาวสะอาดในพระโลหิตของพระเมษโปดก (วิวรรณ์ 7:14) พระเจ้าจะทรงประทานรางวัล แก่บรรดาผู้ที่รับพระองค์ที่ได้รับการอภัยโทษ และมีพระคุณกับความรักของพระเยซูอยู่ในตัวเขา พวกเขาถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และมีอุปนิสัยคล้ายกับพระองค์

สรุป พระธรรมวิวรรณ์บทที่ 21,22 ได้เข้ามาทันเวลาที่จะเร่งเร้า ให้เรากล่าวคำปฏิญาณต่อพระองค์ ในขณะที่ยังมีเวลาเหลือน้อยเต็มที่ สอนบทนี้บอกให้เราทราบอย่างชัดเจนว่าใครจะได้รับความรอด และใครจะต้อง

พินาศ เป็นการเรียกร้องของพระเจ้าที่ให้เรารุดพ้นจากการลบล้างจิตวิญญาณ และเป็นภาพอธิบายถึงชีวิตนิรันดร์ ที่ทุกคนจะได้รับ เพราะเขาได้ยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเขา

สำหรับท่านผู้อ่าน เป็นสิทธิของท่านในการตัดสินใจที่จะยอมรับข่าวประเสริฐนี้ หรือท่านจะปฏิเสธ ท่านไม่มีเวลาแม้แต่จะขอคำแนะนำจากศาสนาจารย์ของท่าน เพราะ คริสตจักรของท่านก็ยังไม่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะเสด็จมาโดยเร็วไว้ เมื่อท่านตัดสินใจแล้ว ท่านควรจะประพฤติปฏิบัติตามคำแนะนำในหนังสือเล่มนี้ทันที **อย่ารอช้า**

.....